

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FRAGMENTA

HISTORICORUM GRÆCORUM

—♦♦♦♦♦—

PARISIS. — EXCUBEANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 36.

—♦♦♦♦♦—

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS.

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,

INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MULLERI.

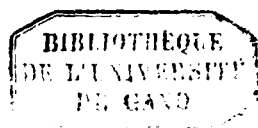
ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,

HOC CUM **LETRAONII**, ILLUD CUM **C. MULLERI** COMMENTARIIS.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCÆ TYPOGRAPHO.

M DCCC XLI.

PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in pernicio saepe numero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædiique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

homines eruditi amplexi sunt, quanto majorem ex eo in pœnitio-rem historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad jejuniorem illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine comprehenduntur, hi sunt : Hecataeus, Charon, Xanthus, Hellanicus, Pherecydes, Acusilaus. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus Bibliothecam Apollodori. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. Logographos excipiunt scriptores rerum Sicularum, Antiochus, Philistus, Timæus. Deinde sequuntur Ephorus et Theopompus et Phylarchus. Agmen denique claudunt Atthidum auctores : Clitodemus, Phanodemus, Androtio, Demo, Philochorus, Ister. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon Phylarchi fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus Theodorus disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consulimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam penuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, eæque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo appositis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisus vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscripsimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjuti sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis Friderici Augusti Wolfii* (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεὺς δὲ γαμεῖ — ἔβαλλεν ὄρη.)

Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθαμας — συνευνάζεται.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέλκευεν — Ἡφαιστίνης.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶχεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακῆος — τοὺς παριόντας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9. (Ἡρακλῆα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)

Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδεία — τὴν Ἀλκμαίωνα.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφειοβοίας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(Lectiones asterisco signalas in textum recepitimus.)

EDITIO HETMANIA.

CODEX PARIS. 2722.

3, 6, 1.	λέγουσι καὶ Ἡραΐ- σου	*λέγουσιν Ἡραΐσου
4, 1, 1.	πρώτον	*πρότερον
4, 3, 4.	Ποσειδῶνι	*Ποσειδῶν
5, 1, 4.	ἔθρεφεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπετήρησε M. αὐτὴν	*ἔτρεφεν ! *αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπετήρησεν ἡ M. αὐτὴν
5, 2, 1.	Μεταναίρας υἱὸν Ὀκεανοῦ	Πραξιθέας *Ὀκεανοῦ
5, 3, 1.	συμβησόμενον Heyn. cod.	*συμβησόμενον
6, 2, 4.	Νίσυρον	νήσουρον
6, 2, 5.	Μοῖραι	Μοῖρα
6, 3, 4.	μαχομένους Heyn.	et sic cod.
6, 3, 7.	ἐξημεύοντο	ἐξημέμωοντο (quod reci- piendum)
6, 3, 8.	κατέπτησεν Κανασίου	κατέπτησεν Κανασίου
6, 3, 8.	παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν etc.,	περιελόμενος, ἐκόμισεν αὐ- τὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ πο- δῶν διέτεμε νεῦρα, ἀρά- μενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν etc.
9, 1, 6.	ὦν Αἰήτης	sic cod.
9, 2, 2.	μήρους	μοίρας
9, 11, 1.	τὴν αὐτοῦ ἀδελφίδην	absent.
9, 12, 1.	τὰς Ἰφίχλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2.	κατὰ τὸ κρυφαῖον	sic cod.
9, 12, 6.	ἐπὶ τῶν ἀγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδοίων
9, 12, 7.	ζῶον	sic cod.
9, 16, 4.	προσέταττον ἂν φέ- ρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8.	δὲ ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν δὲ ἐκυβέρνα
9, 16, 9.	Ἰριτος Ναυδόλου	sic cod.
9, 17, 1.	ἀναχθέντες	ἀνεναχθέντες
9, 23, 3.	μέλλοντα τοὺς ταύ- ρους	sic cod.
9, 24, 4.	τοῖς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς
9, 24, 5.	Ἀφυρτίδας	Συρτίδας
9, 24, 5.	Λιγύων	Λιδύων
9, 25, 2.	Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνεαι πλαγκταὶ abest a cod.
9, 25, 4.	Κεραινοῖς Ἰλλυρίδα	Κερκυραίοις ἄλμυρίδα
9, 26, 2.	ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειράς	ἐπὶ τὰς Μενoitίου δειράς
9, 27, 2.	κατήστραψεν	κατέστραψεν
9, 27, 2.	Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3.	μεμαυμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1.	λέγομεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδόχης	λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδόχης
1, 2, 1.	Ἰάσον	Ἰασσον
1, 2, 2.	ἐκ Ἰάσου	*Ἐκβάσου
1, 2, 3.	Ἀρκαδίαν	sic cod.
1, 2, 5.	ὅτι	sic cod.

EDITIO HETMANIA.

CODEX PARIS. 2722.

1, 3, 1.	Ἰάσος ἀγνοήματα	sic cod. abest.
1, 3, 3.	Ἀρέστορος λέγει υἱὸν	*Ἀρέστορος λέγει
1, 3, 8.	Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5.	κατόικισεν Μελαμπόδων ἀφ' αὐτοῦ	sic cod. sic cod. abest.
1, 4, 7.	στασιασάντων δὲ αὐ- τῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8.	Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλ- μα Γελάνωρ	Λινδίας ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2.	ἔξειλε Γοργόφονην	*ἔξεῖλον Γοργόφοντην
1, 5, 4.	Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ
1, 5, 5.	οἱ δὲ ἑπτὰ ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἑπτὰ Αἰθιοπίδος
1, 5, 6.	Καλιάνδης Νύμφης	καλιάνδης καὶ νηίδος νύμ- φης
1, 5, 7.	οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων	οἱ δὲ Γοργόνων
1, 5, 8.	Μετάλλης	*Μενάλλης
4, 2, 6.	ἦν φασὶν εἶναι πῆραν	ἦν φασὶν τινες καὶ πῆραι
4, 4, 9.	λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1.	Πέρσης	sic cod.
4, 5, 3.	πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλο- πος, ὡς δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰπ- πονόμης.
4, 5, 6.	θυγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἀρβρέας	absent a cod.
4, 5, 7.	Στρατοβάτην	abest a cod.
4, 5, 7.	Χειρόμαχον	*Χειρόμαχον
4, 6, 1.	Ἠλεκτρυόνης δὲ βασι- Μετὰ Ταρίων	sic cod.
4, 6, 5.	Μίδεαν	*μετὰ Ταρίου *τοῦ μητροπάτορος
4, 6, 7.	στρατεύειν	Μιδείαν *στρατεύει
4, 9, 1.	ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2.	καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3.	φοβερός	*φανερὸς
4, 9, 4.	ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν
4, 10, 1.	Ἀρναίου	*Ἀρνέου
4, 10, 2.	δορὰν	δορί
4, 11, 1.	οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2.	ἡμιθνής	sic cod.
4, 11, 4.	ἀποταμὼν τοὺς κήρυκας εἰς Θή- βας	ἀποταμὼν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8.	Ὀκαλεία	*Ὀκαλείας
5, 1, 2.	εἰς Κλεωνᾶς ἦλθε Μόλορχον Ιερεῖον	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod.
5, 1, 4.	ἀπφοδοκόμεσεν	τὸτε ὡς ἦρωι ἀνφοδοκόμεσεν
5, 9, 3.	ἦν κατόικουν (καὶ) Χρύσης	*καὶ κατόικουν *Χρύσης

(1) Καὶ quod codd. præbent, in textum reponendum. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατόικουν. Equidem scripserim ἀπώθουν, i. e. προσέχουν ἐκώλουν. Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, nec ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.	COD. PARIS. 2722.	EDITIO HEYNIANA.	COD. PARIS. 2722.
ἀπὸ πάντων τῶν ἐν νῇ δύο	*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν ἐν νῇ	κατηρόντισεν	κατηρόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας
5, 9, 6. Μύγδονα	Μυγάνα	7, 7, 13. τὴν Ἰόλην	*Ἰόλην
5, 9, 7. ἀρπάζουσιν	*ἀρραπάζουσιν	ἐκέλευεν	*ἐκέλευεν
καὶ δώσειν τὸν ζω-	non desunt in nostro cod.	7, 8, 1. Εὐμείδης	*Εὐμήδης
στήρα ὑπὸ σκηνῶ-		7, 8, 2. Ἐπιλάϊδος	Ἐπίλαος
μένης		Κλυθίππης	Κλυτοππος
ἐκ δόλου	sic cod.	7, 8, 4. Ὀλυμπος Νίκης	*Ὀλυμπούσης
ἐπ' ἡϊόνας	*ἐπὶ τῆς ἡϊόνας	Ἐξόλης	*Ἐξολος
5, 9, 12. ὁ Ζεὺς	*Ζεὺς	Ἀντιώπης	Ἀντιώτης
5, 9, 13. Αἰνίαζα	Αἰνείας	7, 8, 5. Ἀρχεδίκος	Ἀρχοδίκου
5, 10, 1. ἐτάγη	*ἐπετάγη	7, 8, 6. Ἦσοχίης	Ἦσοχίης
5, 10, 4. ὄρων	*ὄραν	Εὐρύσφης	Εὐρύσπης
5, 10, 7. Μενόϊτιος	*Μενόιτης	7, 8, 9. Δηίων	deest.
καὶ τοξευθεὶς	*τοξευθεὶς	8, 2, 2. ἐπ' ἐναιαυτοῦ	ἐναιαυτοῦ
5, 10, 9. Αἰγύην	Αἰδύην	ἦλθεν	ἀνεχώρησεν
5, 10, 11. ἀπαιτεῖ καὶ	absunt.	8, 2, 4. κατὰ τὴν τοῦ	sic cod.
5, 10, 12. τὰς Θράκης	*τὰς τῆς Θράκης	8, 2, 7. στενωγρὰν τὴν	στενωγρὰν τὸν τὴν (2)
ἦγεν	*ἦγαγεν	ἔχοντι	*ἔχοντα
5, 11, 1. ἐνὶ μηνὶ	ἐν μ.		
Ἀρέθουσα	*Ἐρέθουσα		
5, 11, 3. σπεύσων	*φείγων		
5, 11, 6. ἰσχυρότατον	*ἰσχυρότερον		
συνέβη	*συνέβαινε		
5, 11, 8. παύσεσθαι	*παύσασθαι		
5, 11, 10. Ἀσίας	*Ἀσίαν		
Ῥοδίων	*Ἀινιδίων		
5, 11, 12. Καυκάσου	Καυκασίου		
5, 12, 2. εἰς Ἐλευσίνα	πρὸς Ἐλευσίνα		
θετός	Θέσιος		
5, 12, 3. κατῆι	ἀπῆι		
5, 12, 4. κενὸν	sic cod.		
5, 12, 7. Μενόϊτιος	*Μενόιτης		
Κευθωνίμου	σκυθωνίμου.		
5, 12, 9. ὦτον	ὄνον		
6, 1, 2. τοξικῇ	τοξικὴν		
7, 7, 2. ἦκεν	ἦλθεν		
7, 7, 3. μετὰ τῶν ἄλλων	*μετὰ καὶ ἄλλων		
7, 7, 4. Ἰωννα	*Ἰωννον		
7, 7, 5. Ὀρμένιον	*Ὀρχόμενον		
7, 7, 6. οὐκ εἶα	*μεθ' ὅπλων οὐκ εἶα		
7, 7, 7. συνήθροισεν	*συνήθροισεν		
7, 7, 10. (Λίχαν)	τὸν Κήρυκα		
7, 7, 11. τοῖν ποδῶν	*τῶν ποδῶν		

LIBER III.

6, 5, 2. ἀπόντα	sic cod.
6, 6, 1. Ὀγκαίδας	*Ὀχητίδας
6, 6, 2. ἰσους ἰσοις	sic cod.
6, 7, 1. Χαρικλοῦς	Χαρικλέους
7, 1, 1. αὐτὴν τῷ τάφῳ ζῶ- σαν	*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῆς scripturæ compen- dium obscurius) τῷ τάφῳ ζῶσα ἐκρύβη.
10, 3, 8. τῷ Ἐλάτου υἱῷ	*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ
10, 7, 1. ἐκ Διὸς	Διὸς
10, 7, 4. εἰς Ἀθήνας	*εἰς Ἀφίδνας (quod vero a secunda manu in Ἀθήνας mutatum est.)
12, 3, 9. Ἄτης	*αὐτῆς
12, 6, 8. Κυχρέας	sic cod.
13, 5, 1. Θέμιδος	sic cod.
13, 5, 4. κατέχειν	καὶ κατασχεῖν.

(a) C. O. Müller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:

γενεὰς γὰρ, οὐ γῆς καρπὸν ἐξείπον τρίτον
καὶ τὴν στενωγρὰν αὐτὸν τὸν εὐρυγαστέρα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones quæ par est diligentia consuluimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adornationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Goellerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Gælleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis œconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii Miscell. crit., vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wickersio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchtium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in Annal. Univers. Berolin. 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Februario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBLION A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμον· γήμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθεστῆκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τοὺτους δὲ αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, Ἀργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τοὺτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔβριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῇ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὀκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρίον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὀκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος Ἐρινύες ἐγένοντο, Ἀλκιδῶ, Τισιφῶν, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνῆγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τοὺτους μὲν Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρξε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῇ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπύδουν αὐτῷ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν· εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν· μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῦτοις Ῥέα, παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέωσι παισὶ Νύμφαις, Ἀδραστιά τε καὶ Ἰδῇ. (7) Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἐτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέχουσιν, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyen, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (Centimanos et Cyclopes) Caelus vinctos deiecit in Tartarum, tenebrosum apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phœben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, præter unum Oceanum, Hyperionem, patrem aggrediuntur, et Saturnus præsecta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttis sanguinis profluentis enatæ sunt Furis, Alecto, Tisiphone, Megæra. Itaque Caelo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Caelus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rhea, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictææ illum parit, et Curetibus Melisseique filiabus, Adrastæ ac Idæ nymphis, alendum tradit. (7) Hæ vero Amalthææ lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rhea involutum fasciis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὠκεανοῦ, συνεργόν· ἡ δὲ δώσει Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς, πρῶτον μὲν ἐξεμεί τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μετ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτάνας ἐξήνεγκε πολέμον. ² Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἐχρησε τὴν νίκην, τοὺς κατατάρταρωθέντας ἂν ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε. ³ Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδοῦσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. ⁴ Οἱ δὲ τούτοις ἐπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς ἐν τῇ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἑκατόγχερας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ἔθρῳ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἱκγόνοι Ὠκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισηλίου] Ὠκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἥλεκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτη], Μῆτις· Κόλου δὲ καὶ Φοιβῆς Ἀστέρια καὶ Ἀητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ Ἄτλας, δεῖ ἔχει τοῖς ὅμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, καὶ Μενότιος, ὃν κεραυνούσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατατάρταρων. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἀστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἐκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου ῥέον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρχον, ταύτην αὐτῇ τιμὴν διδοὺς, ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἥλεκτρας τῆς Ὠκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ὠκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπειώ, Γλαυκοθόη, Ναυσιθόη, Ἀλὴ, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλύμενη, Ἀγαυή, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀχταΐη, Ποντομέδουσα, Ἱπποθόη, Λυσισάνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡϊόνη?), Ἀλιμήθη, Πληξαύρη, Εὐκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανόπη, Κραντώ, Νεόμυρις, Ἱππονόη, Δηϊάειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρῶ, Εὐαγόρη, Ψαμάθη, Εὐμολπη, Ἴονη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρεα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥδην,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem ætatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumit et adiutricem; quæ Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ² Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³ atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴ His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem cæli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Cœi ex Phœbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Cœi ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cælum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menœtius, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrussit. (4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Venti et Astra; Persæ et Asteriæ Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filiæ, Nice, Cratos, Zoëus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (nisi potest: Glaucanome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (Nemertes?), Hipponoe, Deianira (Ianira?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesæa, Dero, Evagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Εὐαίθειαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίαν, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἴτα Κλειῶ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατὴν, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Αἰνός, δν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς δ' ἀσκήσας κιθαρωδίαν, δς ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατήλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὃ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψε. ³ Εὔρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

(3) Κλειῶ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἠράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὃ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἔρῃν ἀβρέων. ² Ἀλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα διὰ σκῶν βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ καλλιῶ διανεγκὼν καὶ κιθαρωδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερηθήσεσθαι οὗ ἂν ἐκείναι θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Ῥῆσος, δν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινεν· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπολλωνος ἐγένοντο Κορύδαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρήνης, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἐροῦμεν.

(5) Ἡρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἡφαιστον. Ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Αἰδὸς ἐγέννησε. Ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἡρα θεθείῃ βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἐπλεῖ. Πέσσοντα δὲ Ἡφαιστον ἐν Λήμνῳ, καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτηδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἐγκυον καταπίνει φθάσας· ἐπειπερ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, δς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὃ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλῆξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει

vit Heben, Ilithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concubnit. Ex Themide igitur, Coeli filia, Horas gignit, Irenen, Eunomiam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynomie, Oceani filia, Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, Thaliām: ⁵ e Styge Proserpinam: ⁶ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopen, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thaliām, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Œagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharedicam exercens cantu suo lapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublatam, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendæ uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Mænadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, depervit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Hujus amorē Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ⁴ Sed postea Hyacinthum amasium disco percussum Apollo invitus occidit. ⁵ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decesserit, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasisent, ocalorum luce et arte citharedica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thaliæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulyssæ agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjectæ opem ferentem de cælo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem immisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsam, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Metide varias alterante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravida post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cæli dominatione potiturus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso fetu eam devoravit. Ubi vero pariendi tempus adve-

Προμηθέας, ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηνᾶ σὺν ὀκλοῖς ἀνέθορα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ὁμοιωθεῖσα ὄρνυγι, ἐαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔβριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Ἀήλος. ² Αἰτῶ δὲ συνελευσά Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύνετο· μέγρις, εἰς Ἀήλον ὠθοῦσα, γεννᾷ πρῶτην Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μαυθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβριδος, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος· ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὅρις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χᾶσμα, τοῦτον ἀνελών, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. ⁴ Κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τίτυον, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δέισας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἐκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τίτυον ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πύθω, Αἰτῶ θεωρήσας, πόθω κατασχεθεὶς ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρὼν αὐλοῦς, οὗς ἔβριψεν Ἀθηνᾶ διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἀμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. ² Συνθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικήσας, ὁ βούλεται, διαθῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτό ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθείς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτενοῦς πίτυος, ἐκταμὼν τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ὠρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ. Τοῦτον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος μὲν ἔζημε Σίδην, ἣν ἔβριψεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἐρίσασαν Ἡρα. ³ Αἴθρις δὲ ἑλθὼν εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔβριψεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἑλθὼν, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος, ἀνέβλεψεν, ἐκκαεῖς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ τυχῶν ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus securi percussit, deque illius vertice [ad Tritonem fluvium] armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filiabus Asteria in coturnicem mutata, quo Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. Atque insula, primum ab illa Asteriæ nomen accepit, postea appellata est Delus. ² Latona vero a Jove compressa per universum orbem terrarum a Junone acta est, donec Delum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obstetrice adjuncta deinceps edidit Apollinem.

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore Themis illi oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem utero gestaverat inusitatae magnitudinis filium Tityum in lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam conspicatus ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim inferre paravit. Verum hæc filios auxilio advocat, qui Tityum sagittis conficiunt. Sed etiam mortuus cruciatur; vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, quum tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen musicum provocavit. ³ Convenit autem inter eos, ut victor arbitrato suo devictum afficeret. Inito igitur certamine, inversa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas faceret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior inventus, Marsyæ ex alta pinu suspensio pellem detraxit, ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Pherecydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno datum erat, ut per mare posset incedere. ² Uxorem habuit Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Orcum detruxit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen Cœnopionis filiam in connubium postulavit. Cœnopion vero per ebrietatem somno gravatus excæcavit et ad litus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vulcani, ex ea raptum puerum (Cephalionem) humeris suis imposuit, qui auum versus ortum iter regeret. Quo quum venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem recuperavit, et deinde confestim adversus Cœnopionem contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἡφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἡὸς ἐρασθεῖσα, ἤρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Ἀῆλιν· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συν-εχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεὶ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ἀνηρέθη, δισχεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δὲ τινες, βιάζομενος Ὀπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὀκεανοῦ γαμει· καὶ αὐτῇ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἡλιος ἐγγημε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνεργούοντος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιῆει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοὺς ἀπέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἤκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτρην παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἔλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἐνδὸν οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτάς καθέζεσθαι, γραῖά τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναικάς σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὀντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιῆρει τὰς ὀνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανόμενου τοῦ Δημοφῶντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετάνειρα, τί πράσσει ἤθεά. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεχυρμένην, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφηγε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παιδῶν, δάφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε· Πανύσας δὲ Τριπτολέμων Ἐλευσίνοσι λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἔλθειν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὀκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολλὸν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ροιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἡ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηνάλωσεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτρην· Περσεφὼν δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡγαγασθὴ μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

Vulcani artificio exstruxerant domicilium. (4) Aurora vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delum insulam transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quæ cum Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opi, uni e virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, vim inferre voluit, a Diana sagittis confixus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Oceanii filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quæ Soli nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinæ amore inflammatus eam Jovis auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diuque universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex Hermionensibus audiisset Plutonem eam rapuisse, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a deæ mærore Ἀγλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit. Deinde ad Celeum Eleusiniarum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen, jocos et dicteria jaciendo deam exhilaravit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mulieres dicteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumptum Ceres nutriebat, et, quum immortalem reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quidquid in illius corpore mortale inerat, ademittit. Itaque quum in dies puer, cui Demophonti nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertumprehendisset filiolium et clamorem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metaniræ natorem maximo, currum alatis junctum draconibus comparavit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus universum terrarum orbem obsereret. At Panyasis Triptoleum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent haud prævidens, consumsit. Ascalapho autem, Achærontis et Gorgyræ filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ἦ δὲ περὶ Τιτάνων ἀνακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωμαίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγνώστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφαίνοντο, καθευμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενειῶν· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραϊς· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρῦς ἡμμέναις. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεύς, ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ἡπερ ἐγεννήθη γῇ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἥλιου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσιν. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Ἦ τοῦτο, ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν· Ἡοὶ τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἠλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Παλλήνης εὐκυσεν αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφόρμησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ, καταβρῆγνύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπολλῶν μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρύτου δὲ θυρσὶ Διόνυσος ἔκτεινε· Κλυτίου δὲ, φασί, Ἐκάτη, μᾶλλον δὲ Ἡφαιστος βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσκαπε σῶμα. ⁴ Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωγθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῷ· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀποβρῆξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Αἶδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἰππολύτου ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμῖς δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἄγριον καὶ Θόωνα χαλκίοις βολαίοις μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Ἦ, μᾶλλον χολωθείσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, δσους ἐγέννησε Ἦ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μῆρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὄρων· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολυλάκεις τῶν ἀστρῶν ἔβαινε· χειρὰς δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰς δρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μῆρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθειος ἐχι-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Caelo procreavit Gigantes corporis virumque magnitudine præcellentes, qui terribili plane vultu, promissa casario, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. * Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegreæis campis, secundum alios in Pallene. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur. * Quorum omnium facile principes erant Porphyryion et Halcyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. * Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. * Quod quum Terra cognovisset, quæsivit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Auroræ, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, resecauit, Minervæque consilio ad pugna societatem arcessivit Herculem, qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires resovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyryion autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium injecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vini ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. * Ex reliquis Apollo lævum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. * Encelado fugienti Siciliam insulam injecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. * Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsum ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum conjecit. * Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grattonem (?) Diana, Parcæ Agrium et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Cilicia parit Typhonem, qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; * caput vero sæpenumero astra pertingeret; manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. * Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δυνῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφῇ συριγμὸν πολλὸν ἐξέιασαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπείρωτο· αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων τρίχες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὀμμασι. ⁵ Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ἑμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὰ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν δρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ὤρη. ⁷ Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γινόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπτησεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρεκται Συρίας. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετριμμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς στείραις περιπλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελόμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμενεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο· ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ καθεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθρη δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἐρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμοσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀναχομισάμενος ἱσχύϊν, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλον κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· σπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι βωσθήσεται μάλλον, ἐγέυσατο τῶν ἐφημέριων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὖθις, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὥθουμένον, πολλὴ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσε αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέβριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγθεός ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπείταξεν Ἥφαιστον, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰτὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἡπάτων αἰζανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ὤσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλῆα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quæ paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus alis (vel) pennis erat obductum. Hispida cæsaries mentique barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum cælum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella deferrebat. ⁶ Hunc ubi dii in cælum prospexere irrumpentem, fuga salutem quærentes in Ægyptum properare cœperunt, ibique, ut persequentem falleret, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem proci a se Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Coryclum antrum Jovem, necnon tendines in ursi pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphynen, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Ægipan nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e cælo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatum Parcæ deceperunt. Nam poma illa quæ unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Hæmum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Hæmi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Ætnam, maximum Siciliæ montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiæ, in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum retigatus permansit. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenens

βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέας καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθαμένον Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνόμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ κλειστά μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἀφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, καθεῖ τῶν ὄμβρων παύσαν λαβόντων, ἐκβὰς θύει Διὶ Φυξίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεphen αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, ὅς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, ὅς δὲ Πύρρας, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες· Ἕλληνας μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐννοεῖ] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτιών, ὁ μετὰ Κρανάον βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρηίδος, Δῶρος, Ζοῦθος, Αἰόλος. Αὐτοὺς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσε Ἕλληνας· τοῖς δὲ παῖσιν ἐμέρισε τὴν χώραν· ² καὶ Ζοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεοῦσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιοὺς ἐγέννησε καὶ Ἰωνά, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοικοῦντας ἀφ' αὐτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἐπτά, Κρηθέα, Σίσυφον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίχην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελῷος, Ἴπποδάμας καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίχης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντίφος καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆρυξ ἐγχευεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἦραν, ἣ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπαρνέωσεν, καὶ τὴν μὲν Ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ κήρυκα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Ἐποπιέα, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεύς μὲν οὖν ἐγχευεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἡράσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii finxerunt mulierem. * Quum vero prolem æneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. * Mox Jupiter large effusus de cœlo imbris maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. * Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia contacta fuerunt. * Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desiissent, egressus Jovi Phyzio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. * Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcunque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumtos de terra lapides trans caput jactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθας enim lapidem significat.

* Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protogenia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. * Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Iones nuncupantur. * Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. * Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magne-tem, Perieren; filias vero quinque, Canacen, Alcyonen, Pisidicen, Calycen, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonen Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

* Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Epepeum, Aloeum, Triopem. * Aloeus uxorem duxit Iphimediam, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀρουμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὄτων καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλκωνίδας λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ᾗζαντο πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενομένοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυῶν ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὄσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὄσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἠπειλοῦν εἰς οὐρανὸν ἀναδύσασθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, χώσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλεγον ἠπειρον, τὴν δὲ ὕψιν, ὠκεῖαν. ⁶ Ἐμνῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν, Ὄτος δὲ Ἀρτεμιν. Ἐδῶσαν δὲ καὶ Ἀρην. Τούτων μὲν οὖν Ἐρμῆς ἐξέκληψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλκωνίδας ἐν Νάξῳ Ἀρτεμὶς δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἤκοντισαν.

(5) Καλῦκος δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεταί, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγὼν, Ἥλιν ᾤκισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τούτου καλλεῖ διενεγκόντος ἡρώσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηίδος Νύμφης ἥ] Νηίδος, ἥ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίαν καὶ Ἀπολλωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυπότην, ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν Δώρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγῆνορα· θυγατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφόντην. ² Καλυδῶνος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνος, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὁξύλος. ³ Ἀγῆνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέννησε Πορθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐήνος, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπολλωνος μνηστευομένου, Ἰδας ὁ Ἀφареὺς ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπὸ πτερον· διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμὸν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἰδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτυχὼν ἀφαίρειται τὴν κόρη· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλῆσθαι, ὑποτέρῳ βουλέται συνοικεῖν· ἥ δὲ, δεῖσασα ὡς ἂν μὴ γηρώσων αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα.

(10) Θεστήν δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγένετο.

ferebat. ⁴ A Neptune compressa geminos peperit, Otum et Ephialtem, quos Aloidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudine cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi nomen explevere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossæ imposito, per hos montes cælum conscensuros se minitabantur; ac congestis montibus de mari continentem, contra de terra mare se reddituros dictitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insuper in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum hi in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis Æolensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quacunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalem sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Ætolus; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis Phthiæ et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polypete, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Ætoliam appellavit.

(7) Ex Ætolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Calydon nati sunt, a quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Æolia, Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Prologemiam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydone natam, conjugem duxit, de qua Porthaonem genuit et Demonicen; quæ ex Marte peperit Evenum, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quereretur, Idas, Apharei filius, accepto a Neptune curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, seque ipsum deinceps præcipitem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleobœæ genita filias sus-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Λήδα, Ὑπερμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐῖππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἱπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνεὺς, Ἄγριος, Ἀλκάθοος, Μέλαις, Λευκοπέυς· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου Σειρήνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνεὺς δὲ, βασιλεὺς Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἐλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτεινεν ὑπερπηθήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγῆμε, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γενῆσαι. Αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἔσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῶν ἐπάλασεν. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παιῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασι. Τοῦτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενομένης τὰς Μοῖρας φαοῖν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καίόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

² Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γεγόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἔσχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ³ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀριστείον ἐπηγγείλατο. ⁴ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἱδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οἱτοῖ· Ἰδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαιρέως ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητος Φέριτος ἐκ Φερῶν· Κηφεὺς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας· Ἰάσων Αἰσῶνος ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρώωνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοιnéως ἐξ Ἀρκαδίας· Ἀμφιάραος Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. ⁵ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαῖου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκός ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίεναι, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἰδα καὶ Μαρκήσσης θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι. ⁶ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ἰλεὺς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρσαν,

cepit Althæam, Ledam, Hypermnestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

* Porthæonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Ceneus, Agrius, Alcathous, Melas, Leucopeus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Séd Ceneus Calydone imperans vitis plantam a Dionysio primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andraemoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionysio peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Ceneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: «Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit.» Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatum in arcam seposuit.

* Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges redissent, earum primitias Ceneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermittenda, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedit, pecoraque et obvium quemque necavit. ³ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁴ Qui autem ad apri venationem convenere, fuerunt hi: Meleager Cenei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Ægei, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Iason Æsonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Æaci, Phthius; Telamon Æaci, Salaminii; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schoenei, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁵ Quos, ubi convenerant, Ceneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Ancæus alii que nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpessæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulsi. ⁶ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῦτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήγας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὅργισθεις δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασιν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι· ἀμφισβητούντων δὲ τοῦ θηρός φασιν τῶν Θεστίου παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρῶτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνόηται. ³ Ἐξεληθόντος δὲ Μελεάγρου, καὶ τινος τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. ⁴ Ἦδὲ δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τέχεσι προσπελαζόντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελεῖν; καὶ, τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνήρτησαν· αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπώρνεώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγχευεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα, πολέμηθείσης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας. Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιῆς, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνουν τὸν πατέρα πέμψει πρὸς Οἰνέα πόρβου τῆς Ἑλλάδος [όντα] ἐντειλόμενον ἀποστελεῖν (ἀποκτείνειν con]. Faber). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππόνουν, ἐπιγνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγχευεν αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γεναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μέλανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεὶ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλοιν, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ξάνθηππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν ἰδιον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἄργος, ἦκε πρὸς Ἀδραστον, καὶ τὴν τοῦτου γῆμας θυγατέρα Διηπύλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατεύσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τρωθεὶς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θερσίτης, Ὀγγηστός, Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκωπεύς, Μελανίππος, ἀφελόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiaras oculum ferit, deinde Meleager transosso latere bellum interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. ⁷ Verum Thestii filii indignum putantes, viris præsentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

*Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ² in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecatam; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad mœnia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, ægre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspendunt, et quæ mortuum deplorare mulieres in aves sunt commutatæ.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (Ætoliæ urbem) in præmium accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achaia oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem mississe ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo vitiatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ² Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filiaæ amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

*Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcathoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcæonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo insidiantes, Pheneum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter cædem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adraсто in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6) Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopus, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθεύξαντες ἤκλινοντο.² Ὑστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἄργους παραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγρηστοῦ καὶ Θερσίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρχαδίας, τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔθαψεν, ἔθθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνὴ καλεῖται, καὶ γῆμας Αἰγιάλειαν τὴν Ἀδράστου, ὡς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Αἰγιάλειος, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλήν. Αὐθις δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φερεῖν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. Ἡ δὲ πεφυγμένης πυρὸς δεχομένη, καρποὺς ἐτρίβου· οὐκ ἀνεδίδου.³ Διὸ πέμπτων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένον, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἔαν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος.⁴ Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκασόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἔφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν μετὰ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλή· κάκει θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλησποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασιφάης, ἣν Μίνως ἐγγιμεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τὴν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῶν ἐν Ἄρεος ὄλσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξω παῖδες, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἑρας, καὶ τῶν ἐξ Ἰνούς ἑστερίθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανεῖς ἐτόξευσε Λέαρχον· Ἰνώ δὲ Μελικέρτην μετ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἔβριψεν.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Cneum in vincula conjectum contumelia affliciebant. ² Deinde vero Diomedes Argis cum Alcæone clanculum reversus, Agrii filios, præter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponnesum se subdlexerant, omnes interfecit. Atque regnum, quia Cneus senio jam confectus esset, Andraemoni, qui Cnei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero Cneum in Peloponnesum abduxit. ³ Sed qui periculum evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Argos translatum, ubi nunc ab illo Cnoe urbs appellatur, sepelivit, et ducta uxore Ægialea, Adrasti, vel, ut aliis placet, Ægialei filia, contra Thebas atque Trojam in bellum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Æoli filios Athamas, Orchomeni in Bæotia rex, ex Nephelē filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et Melicerten sustulit. ² Sed insidians e Nephelē natis Ino mulieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem) torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris imperata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset, annonam non dedit. ³ Quare Athamas Delphos misit, qui de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum. Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent cessuram esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus. ⁴ Quo audito Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum constituit. Sed Nephelē ipsum cum filia eripuit, iisque arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio acceperat. Quo per aerem vehentes, terram mareque interjectum superarunt. ⁵ Quum vero super mare versarentur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum, Helle in profundum delapsa periiit; unde fretum illud Hellesponti nomen accepit.

⁶ Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Æetes imperavit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes, quam Minos habebat uxorem. Æetes itaque Phrixum hospitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filiabus, in matrimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris anrei arietem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Æetæ, qui ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. ⁷ Ex Chalciopē, Æetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas, Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone habebat filios privatus est. Ipse enim furor percitus Learchum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. ² Deinde e Bæotia pulsus deum rogavit, ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ᾧ περ ἂν τόπῳ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον. ³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σγοινέα, Πτώων.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ὃ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυσθέως ἐγεννήθη· δὲ ἔκτεινε τὴν πυρίπνοον Χίμαιραν. ² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπεβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπισω. Τίней δὲ ταύτην τὴν δίχην διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἰγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῷ μηνῦσαι ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηϊὼν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Ξοῦθου γαμεῖ, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖδες δὲ Αἰνέτος, Ἄκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, δὲ γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐθις δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐρυσθεῖσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχών, Γοργοφόνην τὴν Περσείως ἐγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδάρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ νύμφην Νηίδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οἷτοι Σέριφον ὥκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει· παραγενόμενος δὲ αὐθις εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. Ὑδριστῆς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκεῖνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεθίων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης, παρὰ Κρηθεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου βεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ, συγκατεκλήθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορῶν, ἵππος μία προσαψαμένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν, πέλινόν τι τοῦ προσώπου μέρους ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἵπποφορὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελιωθέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obuius factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. *Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Schœneum, Ptoum.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephrya, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophonem, a quo ignivoma Chimæra intersecta est. * Puniret vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Æginam, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam rapuerat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, filios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonen, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarus filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmonens primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquari vellet, suæ ipsius impietatis penas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus aeneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se concitare, et ardentes facies in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exaquavit.

(8) Tyro, Salmonei ex Alcídice filia, quum apud Cretheum, Salmonei fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. *Pueris expositis et equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetigisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ² Τελεωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρίαν ἀπέκτειναν Σιδιρῶν· καχομένην γὰρ γνόντες ὅτι αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν· ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελλίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἤκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ· ἄβρηνες δὲ Ταῦρος καὶ Λοτέριος, Πυλάων, Δηίμαχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδοος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ³ Ὡς δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἑρακλῆς ἐξεπόρθει Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων, ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὅφ' Ἑρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παῖδων ἀπέθανεν. ⁴ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο· ὅς γήμας Ἀναξίβιαν τὴν Κρατίεως, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσία, Στρατίον, Ἀρητον, Ἐχέφρονα, Πεισιστρατον, Ἀντίλοχον, Θρασυμήδην.

(10) Πελλίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, καὶ γήμας Ἀναξίβιαν τὴν Βίαντος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἰπποθόην, Ἀλκησιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ Τυρῶ τὴν Σαλμωνέω, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφίδην.] ἐξ ἧς αὐτῇ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθῶν, Φέρης.

² Ἀμυθῶν μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὅς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὔσης πρὸ τῆς οἰκήσεως αὐτοῦ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλεὸς ὄφειν ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θεραπεόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπετὰ, εὔλα συμφορήσας, ἔλαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφειν νεοσσοὺς ἐθρεψεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι, περὶστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὄφειν ἐξ ἑατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθειρον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχῶν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἀριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶνος ἐμνηστεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἐφη τῷ τὰς Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῷ. Αἶται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐφύλασσε αὐτάς, ὧν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ² Ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλάβεσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προείπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δεθεὶς ἐνιαυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆει· καὶ καθάπερ προείπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκίᾳ

vit. ² Qui quum ad virilem ætatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis deæ ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se dissederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaurum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ³ cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiis occisus est. ⁴ Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolumis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (Atrei ?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratium, Aretum, Echephroem, Pisistratum, Antilochum, Thrasymedem.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Biantis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Æson, Amythaon, Phores.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus csset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, et quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus accepit; atque Apollini prope Alpheum obvian factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dictitabat. Boves illæ Phylacæ a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se præstituram pollicitus est. Ac prædixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. ³ Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκωλήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκμα. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῶ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γίνονται; Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ἧ τὰς βόας λήγεται. Καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελάσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο. ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μαθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδοίων, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἤμαχμένην ἔτι κατέθετο· δείσαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὐτὸς κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν ἐπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχώσας ἐκάλυψεν ὁ φλοῖος. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ζῶν τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πιεῖν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ᾗλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσηνῇ κατῴκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμνη Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱασάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατόκησε.

(13) Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαὸς, οὗ καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀθαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρώναξ, Μηχιστεὺς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἦν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

² Παρθενοπαίου δὲ Πρώμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηχιστεὺς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. Ἀδραστοῦ δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια, παῖδες δὲ Αἰγιάλεως, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθῆως, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμητον καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατόκησε, γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἔνιοι φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην κληθέντα Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελοῖ θυγατέρα Ἀλκυστιν. Ἐκεῖνός δὲ δώσειν ἐπαγγειλαμένῳ Πελοῖ τὴν θυγατέρα τῷ καταεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπριν, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πελοῖαν, Ἀλκυστιν λαμβάνει. Θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθητο Ἀρτέμιδι θῦσαι· διὰ τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὗρε δρακόντων σπείραμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξίλασσεσθαι τὴν θεὸν, ἡτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, σταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσῶς τις ὑπὲρ αὐτοῦ ὠνήσκειν ἔλθῃ, πατήρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur.

⁴ Quum vero paululum ab anni spatio abesset, teredines audit in abdita parte tecti trabem corroderes, quarum unquam e trabe derorsum esset, percontanti ceteræ minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci iussit; quo vixdum facto, domicilium illud corruit. ⁵ Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. ⁶ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum eruentem adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer metu percussus in fugam sese coniecisset, quercui Jovi sacræ impegisse, ubi cortice esset obductus. ⁷ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarce filium procreavit. ⁸ At Melampus boves Pyllum perduxit, fratrique Perone, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenæ aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perus filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao.

² Parthenopæus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Ægialeam, filios autem Ægialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Ophielten, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse prædicante qui leones et apros curru iungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Diana sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcis poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκίησις ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἐνίοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχασάμενος ἤδη.

(16) Αἰσώνας δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὦκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὁ χρωμένω περὶ τῆς βασιλείας ἐθέτισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγήσεται τὸν χρησμον, αὐτὴς δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἀλλοὺς τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἔσπερον ἀπολίσσας ἐν τῷ ρείθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμον συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἡρας, ἐν ἔλθοι κακὸν Μῆδεια Πελίᾳ (τὴν γὰρ Ἡραν οὐκ ἐτίμα), τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προστάττον ἀνφέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἀλσει κρεμάμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρακάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνους Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατασκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῷ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ φωνῆν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ἑύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατασκευάσθη, [καὶ] χρωμένω ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφυς Ἀγνίου, δὲ ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδᾶς καὶ Λυγκεύς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλίου, Καίνεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκεσίου, Αὐτόλυκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππάσου, Ἀδμητος Φέρητος, Ἀκαστος Πελοῦ, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάχου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργίνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αἰγέας Ἥλιου, Ἴφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηκιστέως, Πηνέλεως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυδόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσωνος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. Ἐτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε ὄσα ἔρημος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est; quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolkum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. ² Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. ³ Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. ⁴ Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturus esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, « Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. ⁵ Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

⁶ Ad hoc igitur reportandum Iason Argum arcessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cuius proram vocale Minerva e fago Dodoneæ lignum accommodavit. ⁷ Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; ⁸ quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagniae filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Cæagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coroni, Palaemon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Aleæ, Laertes Arcisii, Autolyce Mercurii, Atalanta Schœnei, Menæti Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Eurytus Mercurii, Meleager Cenei, Anceus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci, Butes Teleontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augæas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneceus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbata, Hypsipyles, Thoantis filiz, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: Lemniæ mu-

Θόαντος δι' αἰτίαν τήνδε·² αἱ Λήμνιοι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμενοι δὲ αἱ Λήμνιοι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενῃ τῇ Λήμνῳ, μίσγονται ταῖς γυναῖξιν· Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνήον καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολιοσι, ὧν ἔβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναχθέντες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοαῖς, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμοῦμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυσρόμενοι τὰς τε κόμης ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὑλας γάρ, ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλὴς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, εἰδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἄγεσθαι νομίζων, καὶ δημοὶ συντυχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὑλαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἔδασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεῖν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφέταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεὺς φθεγχαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τοῦτου βάρος.⁷ Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἔβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἠνάγκαζε πυκτεύειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προῦκαλεῖτο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν ἀχρῆνα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων δρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀρίστες τὰ ὄπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδησσόν. Ἐνθα ὦκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὁφείας πεπρωμένους.² Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνωρος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προῦλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Hæc autem graveotentiam illis iniecit; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniæ, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautæ in Lemnum, quæ tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab fasone compressa Eunee peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, reflantium ventorum impetu, nescii rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelaagorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.² Cæsis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautæ ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aequalum missus, ob formæ præstantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ense persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliæ urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dictitabat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (Scyto-brachion) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympha filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens præstantissimum ad pugilatus certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimi sumtis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmydessum quæ Thraciæ urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.

²Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; eumque excæcatum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus prædiceret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu.

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὸς, τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φοῖβου παῖσιν τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμήνυσεν.³ Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνέρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλόμενοι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων, Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ἔφη, δι' αἰέρος ἐδίωκον.⁶ Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυιάς χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου παῖσιν, τότε τελευτήσῃεν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ καταλάβουσιν.⁷ Διωκόμενοι δὲ τὸν Ἀρπυῖων, ἡ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγερην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοθήνη, οἱ δὲ Ἀελλόπουον καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα, καλουμένη Ὠκυπέτη, ὥς δὲ ἔνιοι, Ὠκυθῶν, Ἡσιόδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα φεύγουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὥς ἦλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡῖονα ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι.⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ζωὴς Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρχον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

(22) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυῖων Φινεύς, ἐμήνυσεν τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τὴν κατὰ θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται· συγχρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὁμίχλη, πολλὴ δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πτερινοῖς δι' αὐτῶν ἔλθειν.³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι.⁴ Ταῦτα ἀνέγοντο ἀκούσαντες, καὶ, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίθαι ἐκ τῆς πρῶτης πελειάδας· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπλωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.⁵ Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νῆος περικοπέσης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεὼν γάρ ἦν αὐταῖς, νῆος περαιωθείσης, στήναι παντελῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῖται πρὸς Μαριανδυνὸς παρεγένοντο· κακέῃ φιλοφρόνως δὲ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύκος. Ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων δὲ μάντις, πληξάντος αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν αὖν Ἀγκαῖος ὑπισχεῖται κυβερνᾶν.

ctus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixī filiis a Colchis in Græciam navigationem indicasset. ³ Ad hæc ei Harpyiæ dii miserunt, quæ alis instructæ, ubi mensa Phineo apponebatur, a cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. ⁴ Argonautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent discendi cupidus dixit hæc se præmoniturum, si ab Harpyiis se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolantes esculenta diripiunt. ⁵ Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequuntur. ⁶ Erat vero satum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus ipsis moriendum erat si quas insectarentur non caperent. ⁷ Quum itaque illæ agerentur, altera (in Peloponneso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nominatur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt. Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocythoe, vel secundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas pervenisset, convertit se (quæ est στροφι) et volatu defessa simul cum persequente in littus se demisit. ⁸ Verum Apollonius in Argonauticis (2, 284) usque ad Strophades insulas fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo illaturas promisissent.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navigationem explanavit, et de Symplegadum discrimine eos admonuit. ² Hæc ingentes erant in mari petræ, quæ ventorum impetu inter se collidentes maris transitum intercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat. ³ Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere columbam, quam si incolumem pervolassee viderent, eas trajicere ne dubitarent; si vero interijisset illa, jussit ne transire conarentur. ⁴ His acceptis, soluta nave discedunt, et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam dimittunt, cui in trajectu summam caudam concursus petrarum abstersit. ⁵ Observato igitur scopulorum recessu, acerrima remigantium contentione, Junone opitulante, extrema modo puppis parte mutilata, trajecere. Ab eo inde tempore Symplegades steterunt: in satis enim erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervenerunt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys, cujus loco Ancæus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νῆος, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἴασων, καὶ τὰ ἐπιταγένητα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δούναί τοι δέρας αὐτῷ, ⁴ ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἔάν τοις χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δύορον Ἰφαισίου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀπορούντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μῆδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδούιας τῆς Ὀκεανού, φαρμακίς. ⁷ Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσεν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγεύμενος, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἔάν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔχειν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα συμπλοῦν ἀγάγῃται. ⁸ Ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύει μελλόντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χεῖρας τῆν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τοῦτω γὰρ χρισθέντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῆσθαι, μῆτε ὑπὸ αἰθέρου. ⁹ Εἰδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσθαι, βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ δρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὃ δὲ, ὅπου πλείονας εὔρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσίων, ἀνήρει. ¹² [Καὶ] καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδοι τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τῆν τε Ἀργὴν καταφλέξει, καὶ κτείνει τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μῆδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακομίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγινούς τὰ τῇ Μῆδειᾳ τετολμημένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μῆδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεῖ, καὶ μελίσασα κατὰ θυοῦ βρίττει. ² Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργοῦς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μῆδειαν ἄξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. Οἱ δὲ διασχεθέντες ἄλλος ἄλλαχού ζητήσιν ἐποιοῦντο.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναύταις τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν ἦλθον

¹ Tum Thermodontem et Caucasum prætervecti venero ad Phasin, qui fluvius est terræ Colchicæ. ² Nave in portum delata, ad Æeten contendit Iason, et expositis quæ sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ³ quod se daturum Æetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros æripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; æreos pedes habebant atque flammas ore spirabant. ⁴ Hos postquam jugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Æetes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁵ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Hæcerat Æetæ filia ex Idyia Oceanogenita, veneficis et incantationibus insignis. ⁶ Quæ verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturam esse promisit, si jurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Græciam nave pervecturum esse. ⁷ Id postquam præstiturum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere præcepit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro ledi posse affirmavit. ⁸ Eadem prædixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orientur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminus inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ⁹ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quæsivit, eosque, quamvis multas flammas vomentes in eum irruerent, misit sub jugum. ¹⁰ Satis deinde dentibus armati e terra viri prosiluere. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. ¹¹ At licet tauros domuisset, Æetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹² Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, polita cum Iasone et Apsyrtō fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautæ vero cum hisce eadem nocte navem solverunt.

(24) Æetes, cognita Medæ audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratre jugulat ac membra ejus articulatim concisa jactat in profundum. ² Æetes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, iisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quærebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam præternavigan-

παρπλέουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμφας ἐμβάλλει πλά-
νῃν. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παρπλέοντων
ἡ ναὺς φθέγγεται, μὴ λήξειν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν
μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν, τὸν Ἀψύρτου φόνον
καθαρθῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁵ Οἱ δὲ παρπλεύσαντες τὰ
Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πε-
λάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν. ⁶ Ἐνθα Κίρκη ἰκέται γινόμενοι κα-
θαίρονται.

(25) Παρπλέοντων δὲ Σειρῆνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς
τὴν ἐναντίαν μούσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας
κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐ-
τάς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Αἰλυθαίῃ κατῴ-
κισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρῆνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδή-
χετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν
φλόξ πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. Ἀλλὰ
διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηΐσι Θέτις πα-
ρακληθεῖσα ὑπὸ Ἑρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἥλιου βοῦς
ἐγώσσαν, εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἥς
βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ δυναμένων, οἱ
μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν
Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους.
⁵ Ἐνιοὶ δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλα-
βον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπῆλθον παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ μὲν ᾗδῃ συνελήλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν
αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστί, τῷ πατρὶ ἀν-
τιπεμφεῖν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
δειαν Ἰάσωνι συνέζευξεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι
μετὰ Φαίακων κατῴκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ
τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ
περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς
Μελαντίους δεῖρας, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασ-
σαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ
δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες,
Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βιωμὸν Ἀπόλλω-
νος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπη-
σαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα θερά-
παινοι, τοὺς ἀριστέας ἐσκωπτον μετὰ πικρινίας· ὅθεν
ἔτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σύνθής ἐστι σκώπτειν ταῖς γυ-
ναῖξιν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτῃ προσίσχειν
ὑπὸ Τάλῳ. Τούτων οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι
λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡραΐστου Μίνωϊ δοθῆναι. Ὁς
ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε
δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατατεινούσαν ἄχρι σφυ-
ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο
χαλκοῦ. ⁵ Οὗτος ὁ Τάλως τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν
νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν
προσπλέουσιν θεωρῶν λίθοις ἐβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς
δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

les Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempe-
state in errorem conjecit; quumque Apsyrtidas insulas
præternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desituram
esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede
expiaverit. ⁵ Igitur Ligurum Celtorumque gentes præter-
vecti et per Sardonium mare delati Tyrreniam legentes
venerunt in Ææam, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas præternavigarent, obtudit ea-
rum vocem suo cantu Orpheus, continuitque heroes ne
propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enavit,
quem tamen Venus ereptum, Lilybæum transtulit, ubi
habitaret.

² Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Plan-
ctæ petrae, super quibus multus cum fumo ignis emissus
conspiciebatur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Ju-
nonis monitu, incolumem navem traduxit.

³ Prætervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis
boves, ad Corcyram, Phæacum insulam, appellant, cujus
rex erat Alcinoos.

⁴ Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent,
horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Il-
lyriæ oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; ⁵ non-
nulli ad Phæaces pervenientes, inventa tandem Argo,
Medeam ab Alcinoos repetierunt. Sed hic respondit, si Me-
dea jam congressa esset cum Iasone, se eam Ætæ non
traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse.
Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam
jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phæacas se-
des sibi constituerunt, Argonautæ vero cum Medea na-
vem duxerunt in altum. At noctu navigantes in vehemen-
tem incidunt tempestatem. ² Apollo autem in jugis stans
Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud
procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum præter
opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; ³ et exstru-
cta ibi Apollini Ægletæ ara, post peracta sacrificia ad epu-
lationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete
Medeæ dono dederat ancillæ dicteris heroes cavillaban-
tur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos
mulieribus manet.

⁴ Inde aucti in Cretam appellere prohibentur a Talo.
Hunc nonnulli ærei hominum generis fuisse dicunt, se-
cundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat
æneus.) Sunt denique qui Taurum eum appellent. Habe-
bat ille unam tantum venam a cervice ad talos descen-
dentem, cujus cuti clavus æreus erat impactus. ⁵ Hic igitur
Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur.
Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapi-
dibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quæ
eum veneficiis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit;

φαρμάκων αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δέ τινες, ὑποσχόμενης ποιήσειν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξελοῦσης, ἐκρυέντος τοῦ παντὸς ἰχθύος, ἀποθάνειν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶ Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέιναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἄμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες.

(27) Πελλίας δὲ, ἀπογνούς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσωνα κτείνειν ἤθελεν· ὃ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς τοῦ ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ² Ἡ δὲ Ἰάσωνος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελλίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ³ Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέρων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴ Αὐτὸς δὲ Μηδεῖαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελλίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσσασα καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκῷ ἐκβάλλει.

² Οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὐτὴς δὲ, τοῦ τῆς Κόρινθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσωνι ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μηδεῖαν, ἐγάμει. ³ Ἡ δὲ, οὗς τε ὤμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσωνος ἀχαριστίαν μεμφαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμφισσαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὗς εἶχεν ἐξ Ἰάσωνος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴ Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἐτι ὄντας κατέλιπε, ἱκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραίας, Κόρινθοιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵ Μηδεῖα δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, κάκει γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γεννᾷ Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὅστερον Θησεῖ, φυγὰς [δὲ] Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατεύμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε.

⁶ Μηδεῖα δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reddituram esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eum a Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt.

⁶ Unam hic noctem morati aequatum appellant Æginam, ubi de aequatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Eubœam et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, occidere voluit Æsonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ² At Iasonis mater, Peliam execrata, relicto Promacho tenerrimæ ætatis puero, vitam suspensio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³ Interea rediit Iason ac vellus aureum Pelix tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias exspectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴ Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarium pœnas luat. Tum illa Pelix regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frustra concisum decoquant, se beneficiis juventutem ei restitutam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illæ itaque credulæ patrem membratim concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco ejecit.

² Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³ Jam vero illa quos Iason deos jurasset obtestata ingratumque illius animum sæpe iterumque detestata, recens nuptæ peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Phereum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴ Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acrææ Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵ Medea igitur venit Athenas, ubi Ægeo nupta filium peperit Medum. Postea quum Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejicitur. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶ Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Æeten a Persa fratre regia dignitate spoliatum invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

BIBAIION B.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξηγηθῆσθαι γένος, ἐγομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

² Ὡκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖται. ³ Τούτου καὶ Μελίας τῆς Ὡκεανοῦ Φωρονέως τε καὶ Αἰγιαλεὺς παῖδας ἐγένοντο. ⁴ Αἰγιαλέως μὲν οὖν, ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιαλεία ἐκλήθη. ⁵ Φωρονέως δὲ ὁπάσης τῆς ὑστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἀπιν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. ⁶ Ἀπὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίνου καὶ Τελχίνου ἐπιβουλεύει, ἀπαιεὶ ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπις.

⁷ Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἡ πρώτη γυναῖκί Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγὸς, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκούντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φωρονέως τὴν βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος. Καὶ γήμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐχάσον, Πείραντα, Ἐπίδauρον, Κρίασον, δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

² Ἐχάσου δὲ Ἀγῆνωρ γίνεται. Τούτου δὲ Ἄργος ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ³ ἔχχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δύναμει, τὸν μὲν τὴν Ἀρχαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τοῦτο δορὰν ἡμφέισατο· ⁴ Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρχάδας ἀδικούντα καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς ἀπέκτεινε. ⁵ Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδνὰν, ἣ τοὺς παριόντας συνήρπασεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκτεινε. ⁶ Ἐξεδίχθη δὲ καὶ τὸν Ἀπίδος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος· οὗ φασὶν ἰὼ γενέσθαι. Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας τὰ χρονικά [ἀγροήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνάχου τὴν ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν φασὶν εἶναι. ² Ταύτην ἱερwsύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀπαμύσαστο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσιόδος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὄργην τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³ Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ἐν Ἀσκληπιάδῃ μὲν Ἀρέστορος λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύδης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου). Κέρκυρ δὲ, Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενῇ αὐτὸν λέγει. ⁴ Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps explicemus gentem Inachi.

² Oceani et Tethyis filius est Inachus, a quo in Argolide Inachus fluvius cognominatur. ³ Ex hoc et Melia Oceani Phoroneus et Ægialeus filii nati sunt. ⁴ Et ab Ægialeo quidem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui præfuerat universa dicta est Ægialea. ⁵ Phoroneus vero totius cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, et Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁶ Quorum Apis, regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata, Thelxionis et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷ Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mulierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit, etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum iudigenam fuisse refert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo in regno succedens, de se Peloponnesum nominavit Argos; et ducta Evadne Strymonis et Neæræ filia, procreavit Echbasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea regnum suscepit.

² Echbaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten dicunt. ³ Nam totum ejus corpus oculis erat consitum. Qui quum viribus præstaret, aprum Arcadiæ agros devastantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contextit. ⁴ Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afflictebat atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵ Dicitur etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quæ viatores corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶ Idem Apidis cædem sublati interfectioribus ultus est.

(3) Argo et Ismena Æsopi filia natus est Iasus, e quo Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus circa temporum notationes librum conscripsit, et multi tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ² Hanc Junonis sacerdotio fungentem Jupiter vitiauit; sed a Junone deprehensus puellam manus attactu in bovem albam commutavit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³ Juno autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodientem dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris, Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Asclepiades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Æsopi filia natum dicunt. Acusilaus denique eum terra ortum ait. ⁴ Hic olivæ,

τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτήν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ὄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαντος Ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ⁶ Ἡρα δὲ τῇ βοῇ οἴστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἤκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἴόνιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἤκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, γεννᾷ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφὸν παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἡρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῇ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. ⁸ Πανωμένῃ δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμνηύετο, ὡς τοῦ Βυθλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήνη τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφὸν εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλευνonti τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἄγαλμα Δῆμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.

² Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγῆνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, καὶ καὶ [τῆς] μεγάλης ρίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερρησόμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμεῖ δὲ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ αὐτῇ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατώκισεν, Αἰγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὅς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἰγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθιμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθέμενος ἐφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἤκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδουσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς

quæ in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. * Verum Juno æstrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Hæmo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosphorus dicitur. * Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quumque per continentem multum deerrasset, multaque Europæ atque Asiæ maria transset, postremo in Ægyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filium peperit Epaphum. * Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultarunt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. * Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filium nutrirī indicatum erat), Epapho invento, in Ægyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Ægyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Ægyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

* Ex Libyæ et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus.

* Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. * Belus in Ægypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Ægyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus præterea et Phineus.

* Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Ægyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodium terram nominavit Ægyptum. * Nascuntur Ægypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filiæ. * Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Ægypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

* Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. * Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inachio, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἐπεμψε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ βρίπτει βῆλος ἐπὶ Ἐλαφον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· χάκεινος περιανσπύας ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἔλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἔθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ᾔξουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκεῖ, καὶ Γοργοφόνῃ Πρωτεῖ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφῆς ἐγεγονέσαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκελάδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρύπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαύην, Σκαιήν· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶ· ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρᾳ. [Λυγκεὺς δὲ Καλύκην ἔλαχεν.] Ἴστρος δὲ Ἰπποδάμειαν, Χαλκῶδων Ρόδαν, Ἀγήνωρ Κλεοπάτραν, Χαίτος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἰπποδάμειαν, Ἄλκις Γλαυκὴν, Ἀλκυμήνωρ Ἰππομέδουσαν, Ἰππόθοος Γόργην, Εὐχύνωρ Ἰφιμέδουσαν, Ἰππολύτος Ρόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖας, αἱ δὲ ἐκ Φοιβῆς. ⁵ Ἀγαπτολεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκίστης δὲ Δώριον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἄργιος Εὐίππην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιβήτην, Μέναχος Νηλῶ. Οἱ δὲ ἑπτὰ ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀχλρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην, Χρυσίππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηίδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυζοῦς Νηίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἔρμος, Δρύας, Ποταμών, Κισσεὺς, Αἴξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανὼ, Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδῶρη, Εὐίππη, Εὐρωτῶ, Στύγη καὶ Βρύκη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενόμενοι ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς Ποδάρκην, Αἰγυπτος Διωξίππην, Μενάλκης δὲ Ἀδύτην, Λάμπρος Ψκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμῶν. ⁹ Ὅκτῳ (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδὰς Ἰπποδίκην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἐρσης· Πανδίων Καλλιδικήν, Ἀρβήλος Οἰμήν, Ὑπέρβιος Κελαιῶν, Ἰπποκορυστὴς Ὑπερίππην. Οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέραςιν. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκεᾶ διέσωσε, παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα. Διὸ καθεύρας αὐτὴν Δα-

exsiccaverat, filias suas aquatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quærens telum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellæ ineundæ caput desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Ægypti filii Argos profecti, ut similitatem compnerent hortati sunt atque ut Danai filię in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. ² Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam ex illi injuriam haud oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam sorte exemptam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Ægypto. ³ Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Lygaven, Scæam, quas ex Europa regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortæ fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lynceus Calycen nactus est,] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chætus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Akcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Eucenor Iphimedesam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ e Phœbe. ⁵ Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cercestes Dorium, Eurydamas Pharten, Ægius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachos Nelo. Hi septem e Phœnissa conjuge, puellæ vero ex Æthiopide. ⁶ Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Caliane filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycctor, Chthonius. Ex nymphe natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelia, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne, Bryce. ⁸ Qui vero ex Gorgonibus Ægypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actæa, Ceneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalcæ Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmoni. ⁹ Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celæno, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Hæc enim Lynceum, quod virginitate sua abstinuisset, incolunem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς καλεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὑστερον Ὑπερμνήστραν Λυγχεῖ συνῆκε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοὺς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμῶνῃ δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοὺς ἐμπύπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥστε ἄλλων τελευτησάντων ἐδυσφόρει*. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφημεν, ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὥς δὲ οἱ τοὺς Νόστους γράψας, Φιλύραν· ὥς δὲ Κέρκυρα, Ἡσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἰάκην, Ναυσιμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγχεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἀργούς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀβάντα. Τούτου δὲ καὶ Ὀκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἀργούς ἐξελαύνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοδάτην· ὥς δὲ τινες φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμῆι τὴν τούτου θυγατέρα, ὥς μὲν Ὀμηρος, Ἄντειαν, ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοιαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τειχιόσαντος. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατώκουν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργούς βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνους Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσιππῆ καὶ Ἰφινόῃ καὶ Ἰφιάνασσα. ² Αὗται δὲ, ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὥς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξάνον ἐξητυλίσαν. ³ Γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὖθις δὲ τὴν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.

⁴ Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάνας καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβάντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὕρηκώς, ὑπὸ σκηνῇ θεραπείουσι τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπείου ἐπὶ μισθοῖς ἐπληκτούς, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὗται τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλλυον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίωντων. ⁶ Προβαινούσης δὲ ἐπιπλεῖστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquæ Danaï filias capita sponсорum ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiarunt Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnestram Lynceō elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (vel ex Kuhnii conjectura: quosunque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Cæcem, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocaleæ Mantinei filię gemini fuerunt Acrisius ac Proetus.

* Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Proetum Argis exegit, * qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Sthenœeam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tirynthem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. ⁴ Deinde omnem Argivam terram inter se dividerunt, atque Acrisius Argis imperavit et Proetus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Proetus vero ex Sthenœæ Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; * quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. ³ Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadium (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

⁴ Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. ⁴ Proetus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. ⁶ Qua calamitate in dies crescente, postulata mercedem Proetus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προῖτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσούτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνοῦσης τῆς θεραπείας, αἰτηθεὶς καὶ πλείον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανίων, μετ' ἀλλαγμοῦ καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίδωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετέλλαξεν· ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχούσαις καθαρμῶν σωρονῆσαι συνέβη, καὶ αὐτάς μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμποδι καὶ Βίαντι, παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείναν ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δὲ τινες φασί, Πειρῆνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθαίρεται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοις ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνοουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φόβου προσέπειμψατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολάς αὐτῷ πρὸν Ἰοδάττην κομίσειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν. ⁴ Ἰοδάτης δὲ ἐπιγινούς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Ἦν γάρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Ἐῖχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐράν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγός, δι' ἧς πῦρ ἀνέει. Καὶ τὴν χώραν διέτθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γάρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Ἀέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιδάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἱππον ἐκ Μεδοῦσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρβείς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τούτου, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχέσασθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεώτερι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχέσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοδάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἤξιώσε, δούς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλειπεν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρίσιος δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν,

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Prætus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucos Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenem vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Prætum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenobra amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Præto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Prætus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum peritum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoræque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptune satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatum in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ² Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazonas. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ² Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus; unde

ἐφθαιρε Προίτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὥς δὲ ἔνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρῦεῖς κόλπους, συνῆλθεν.³ Αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὑστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἐβρίβην εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίctυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον.

(2) Βασιλεὺς δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίctυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καὶ ἠνδρωμένου Περσέως, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλεε τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους.² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν.³ Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηναῖς προκαθηγουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας Ἐνυὼ, Περφρηδῶ καὶ Δεινῶ·⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γράϊαι ἐκ γενετῆς.⁵ Ἐνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἤμιθον ἀλλήλαις.⁶ Ὡν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπήτητον, ἐφη δώσειν, ἂν ὑψηλῆσωνται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν.⁷ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν χίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κᾶρα δεινοῦτο πέλωρον
Γοργούς, ἀμφὶ δὲ μιν χίβισις θέε.

Εἰρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν.⁸ Ὑψηλῆσαμένων δὲ τῶν Φορκιδῶν, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυχὼν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν χίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἐβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο.⁹ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας.¹⁰ Ἦσαν δὲ αὗται Σθενὼ, Εὐρύαλῃ, Μέδουσα. Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη.¹¹ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περισπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὼν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν.¹² Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσας τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἣς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἐβλεπεν, ἐκαρπώθη αὐτήν.¹³ Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ· τοὺς δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθάμενος εἰς τὴν χίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὁπίσω πάλιν ἐχώρει· αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbre conversus et per impluvium in Danae sinum delapsus cum ea concubuit.³ Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatum puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danae amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, CEnomai filiae, nuptias sibi compararet.² Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Perseus equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit.³ Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Pe-phredo, Dino.⁴ Hae Ceto et Phorco natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeditae, quibus per vices inter se utebantur.⁵ His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quae ad Nymphas duceret viam monstrarent.⁶ Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibisis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo:

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibisis.

Sic dicta cibisis, quod ibi condantur indumentum et cibus.] Praeterea Orcli galeam habebant.⁷ Restitutis itaque Phorcibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quae cupiebat adeptus cibisin humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscunque vellet, aliis ipse non visus, videbat.⁸ Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolvit, ubi Gorgones dormientes deprehendit.⁹ Erant vero hae: Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad hujus itaque caput reportandum fuit emissus.¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum angulum spiris circumdata, magnos dentes sicut apro-rum, ad haec manus acreas et alas aureas, quibus volabant. Quoscunque autem ad se respicientes in saxa commutabant.¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in aereum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusae caput amputavit.¹² Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaor pater Geryonis; hos e Neptuno procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusae, recessit. At Gorgones e somno

ἀναστῆσαι τὸν Περσεύα ἰδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἰδύναντο διὰ τὴν κυνὴν· ἀπεκρύπτετο γάρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἥς ἑβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷ θαλασσίῳ κῆτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφείως γυνὴ Νηρηΐσιν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείστων ᾠχῆσεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμῆνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἐπέμψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρῆσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέδωκε τὴν θυγατέρα πέτρῃ. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφείῳ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὅρων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ἥς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφείως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν Γοργόνα δειξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἔλθῃσι παραχρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προπεφευγίαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτους τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπειστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἐτυχὲ σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστῆσας δὲ τῆς Σερίφου Δίκτυν βασιλεῖα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδια καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνὴν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις· Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. ⁹ Λέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μήδουσα ἐκαρπομήθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσσηται. Ὁ δὲ δεδουκὼς τὸν χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγῶντιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίῳ δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλεῖος ἐπὶ κατοικομένην τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιου πόδα βαλὼν, παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμόν τετελεσμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυρόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληρὸν τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προΐτου παῖδα Μεγαπένθην ἠλάτματο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἑβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστειχίσας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἔλθειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεί

excitatæ Perseum insectatæ sunt, sed videre ob Orci galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Æthiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptuneus una cum illis iratus, aquarum proluviem terræ immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem prædicente, si Cassiopeæ filia Andromeda ceto devoranda objiceretur, Cepheus ab Æthiopibus coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicatus Perseus et illius amore captus, Cepheo se cetum interemturum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusæ caput Minervæ. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput aggreavit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusæ caput præcisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda prope-
ravit Argos, ut Acrisium viseret. Is oraculi metu, relicto
Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea
Teutamia, Larissæorum rege, patri vita functo gymnicum
certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit;
verum in quinquertii certamine disco Acrisii pedem ferit
eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum
animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero,
quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua
opera occubuisset, reverti puderet, profectus Tirynthem
ad Megapenthem Proeti filium, cum eo regnum commu-
tavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis
imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et My-
cenas admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt
filii, antequam in Græciam venisset, Perses, quem apud
9.

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας λέγεται γενέσθαι· ² ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθέ- νελος, καὶ Ἑλείος, Μῆστωρ τε καὶ Ἥλεκτρώων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἐζημεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέ- λωπος, ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἱππονόμης τῆς Μενοικέως Ἀμφι- τρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξίω.

⁴ Ἐκ δὲ Μῆστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλωπος, Ἱπποθύη. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἰχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τά- φιον, ὃς ὤκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκά- λεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσὴν ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερελάω δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κο- ρμαιθώ, καὶ ἀρβενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀν- τίοχος, Χερσιδάμας, Μῆστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἥλεκτρώων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγάτηρα Ἀναξίω, ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ [Στρατοδάτην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαι- νέα, Ἀμφίμαχον, Λυσίνομον, Χειρίμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀργέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυ- ναικὸς Μιδέας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλωπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρύσθευς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκητῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γάρ Ἡρακλῆς ἐμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεν- νηθσόμενον τότε βασιλεύειν Μυκητῶν. Ἡρα δὲ διὰ τὸν Ζῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τό- κον ἐπισχεῖν, Εὐρύσθεά δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε γεννηθῆναι ἐπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἥλεκτρώονος δὲ βασιλεύοντος Μυκητῶν, μετὰ Ταφίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μῆστορος ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπῆλθον, καὶ, μὴ προσέ- χοντος Ἥλεκτρώονος ἀπῆλθον τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλή- λους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παί- δων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερελάου, Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἑλθεῖσας βόας ἐλόν- τες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυ- ξένω. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὃ δὲ Ἥλεκτρώων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδοὺς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπο- λαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μᾶς ἐκθορούσης, Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον, τὸ δὲ ἀποκοροῦσθαι ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἥλεκτρώονος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν λαβὼν ταύτην τὴν πρόξασιν Σθένελος, παντὸς Ἀρ- γους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit : ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur : * Mycenis autem Alcaeus, Sthenelus, Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam Perieres uxorem duxit.

* Ex Alcaeo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menucei, Amphitryo natus est et filia Anaxo.

* E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit Neptunus, et in Echinadas insulas translatam compres- sit, ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas appellavit.

* E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito fecit immortalē. * Pte- relao, (filia Comaetho, et) filii fuerunt Chromius, Tyran- nus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

* Electryo ducta Anaxo Alcaei, filiam procreavit Alcme- nen, filios vero (Stratobaten), Gorgophonum, Philono- mum, Celeneum, Amphimachum, Lysinomum, Chirina- chum, Anactorem, Archelaum; ac post hosce spurium ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

* Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natae sunt Alcinoe et Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit.

* Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum Mycenis regnatum. Juno autem propter invidiam lli- thiae persuasit, ut Alcmena partum cohiberet, et hoc effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Ta- phio avus erat maternus, repetierunt, ac non obtempe- rante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese pro- vocantes mutua caede perierunt. * Servatus tamen est ex Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam ab- acta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno bo- ves Mycenae reduxit. * Interea autem Electryo filiorum caedem ulturus, regnum simul cum Alcmena filia Am- phitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum molitus est. * Cui quum boves traderentur, earumque una e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus forte tenebat clavam conjecit, quae vero de bovis corni- bus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita privavit. * Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideam

αἰτῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπεμφάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τοῦτοισι.

⁶ Ἀμφιτρύων δὲ, σὺν Ἀλκμήῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγεγνημένος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγνίσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην ᾿Λικυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσεσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβοᾶς στρατεύει Ἀμφιτρύων καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. ⁷ Ὁ δὲ ἔφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἔχεινους τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθαιρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, δῖος εἰσαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδὲ τίνα καταλαβεῖν. (7) Ἀδικουμένης δὲ τῆς χώρας, ἕνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεισαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαζούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. ² Ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρύων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνειος, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, φθίνει ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύνα, ὃν Πρᾶξις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἦν δὲ καὶ τοῦτῃ πεπωμένον, πᾶν, ὃ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους ἐποίησεν. ³ Ἀμφιτρύων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκίῶν Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἑλλους τῆς Ἀργείας Ἑλείον τὸν Περσέως, ἐν δὲ Θηβοῖν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. ⁴ Ἀχρὶ μὲν οὖν ἔξη Πτερελάος, οὐκ ἐδύνάτο τὴν Τάφον εἰλεῖν· ὡς δὲ ἡ Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθὼ, ἐραστῆσα Ἀμφιτρώωνος, τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευτήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. ⁵ Τὴν μὲν οὖν Κομαιθὼ κτείνει· Ἀμφιτρώων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπει, καὶ τὰς νήσους Ἑλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατώκησαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρώνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἔλθων, καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα, ὁμοίος Ἀμφιτρώωνι γεγνημένος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γεγνημένα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. ² Ἀμφιτρώων δὲ παραγεγνημένος, ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγεγνημένος αὐτῇ συγκεοίμηνται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίῳ τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

³ Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἰφικλέα. ⁴ Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρᾷ ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπέμψε, διαφθάρηναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβουμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἀγῶν ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. ⁵ Φερεικῦδης δὲ φησιν, Ἀμφιτρώνα, βουλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἑκείνους, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos accessiverat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ tradidit.

⁶ Amphitryo cum Alcmena et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimedem sororem collocavit Licymnio. ⁷ Alcmena ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. ⁸ Qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quæ, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat. ² Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionei filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. ³ Amphitryo autem e Thorico in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. ⁴ Sed dum Pterelaus vivebat, Taphum capere non potuit. Quum autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. ⁵ Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incoluerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas rediisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinoclio facto et assumpta Amphitryonis forma, concubuit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. ² Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, causam rei quæsit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitus rescivit.

³ Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. ⁴ Hercule octo menses nato, duos dracones inusitatae magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. ⁵ Ceterum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γενένηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, παλαεῖν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαριδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. ² Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγῆς ἀπέθανεν. Ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίχην δὲ ἔπαγονταν τινῶν αὐτῷ φόβου, παρανέγνω νόμων Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, ὅς ἂν ἀμύνεται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. ³ Δείσας δὲ Ἀμφιτρύων, μὴ πάλιν τι ποίησεν τοιοῦτον, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια, κακεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. ⁴ Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερὸς ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηχυσίον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην· οὐκ ἡστέχει δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

⁵ Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης, τὸν Κιθαιρώνειον ἀνέλεε λέοντα. Οὗτος ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρύωνος ἐφθειρε βόας καὶ τὰς Θεστίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν. (10) Πρὸς δὲν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίοντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύαζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδης γεγεννημένας τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. ² Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰε συνευαζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμφίστατο, τῷ χάσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυθι.

(11) Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήνησαν κήρυκας παρὰ Ἐργίνου πεμψθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ² Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενουκίως ἡνίοχος, ὄνομα Περίηρης, ἐν Ὀρχηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κομισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνής, ἐπισκήπτει τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ³ Στρατεύσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπεύσατο μεθ' ὄρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπιόντας, συντυχῶν, Ἡρακλῆς ἐλωδῆσατο ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δῆσας ἐκ τῶν τραχιῶν, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. ⁵ Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέφετο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαῖοις φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρύωνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. ⁶ Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules carrus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Antolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; ² qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus periit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules eum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cædis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui iniustus manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est. ³ Veritus autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, ⁴ et ipso aspectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopo aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

⁵ Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Cithæroneum interfecit, qui e Cithærone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospito excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnæi filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. ² Hercules cum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigent. ² Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menocci auriga, Perieres nomine, in Onchesto Neptuni luco vulneraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. ³ Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributī nomine mitterent. ⁴ Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affecit: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minyis ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. ⁵ At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello præfectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenue pugnans vitam sinivit. ⁶ Hercules vero a Creonte fortitudinis præmiū accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. Ὁ γὰρ δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλην δίδωσιν, ἧδὴ παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. * Ἐγήμε δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρίωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθος, κατῴκει δὲ ἐν Ὀκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.

Ἡ Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, λαβὼν παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ἕλκος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἑφαιστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηναῖας πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἡρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβάλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὸ καταδικάσας αὐτοῦ φυγὴν, καθαιρεται μὲν ὑπὸ Θεστίου. ὁ παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφούς, πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκιδῆς προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἑπτὰ δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄλλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄλλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἴσασθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. ὁ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς, καὶ ἐξινίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῳ· καὶ οὕτως ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας οὖος ἐπαέλθῃ, Διὶ Σωτῆρι οὖεν, ἔάν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἥρωι ἐναγίζεν. ὁ εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀναιτινάμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. ὁ Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωχοδόμησεν εἰσόδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἀγχῶν, ὥς ἐπνίξεν· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμμιζεν εἰς Μυκῆνας. ὁ Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίζειν, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκῆνας τὸν λέοντα. ὁ Εὐρυσθεὺς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπέπειστο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄλλους. Ὁ Φασὶ δὲ, ὅτι δέισας καὶ πῖθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῶναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἥλιου, ἐπέταττε τοὺς ἄλλους. Οὗτος δὲ Ἰφίτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυσθέως καθαρίων, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii et nati sunt tres, Therimachus, Creontiades, Deicoon. Junio rem filiam Creon dedit Iphiclo, qui jam Iolaum filium ex Automedusa, Alcatli, suscepserat. Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleae in Boeotia sedem sibi sumserat.

Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ense accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena peplum. Nam clavam ipse sibi in Nemeae silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filiis in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. Deinde Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tirynthem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tirynthem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. Hercules contedens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quærebat, ipsum hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tamquam heroi inferias ageret. Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequabatur; quæ quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenæ. Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenæ. Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. Dicitur etiam metu percussus dolium sibi æneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copeum præconem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenæ exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὑδρᾶν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῇ Λέρνῃς ἔλει ἐκτραφείσα, ἐξέβαιεν εἰς τὸ πεδίον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. ² Ἐἶχε δὲ ἡ ὑδρᾶ ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. ³ Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχούντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὑδρᾶν εὐρών ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ Φωλεὸς αὐτῆς ἐπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένους ἡνάγκασεν ἐξελεῖν. ⁴ Ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θατέρω τῶν ποδῶν ἠνείχετο περιπλακείσα. Τῷ ῥοπαλῷ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μίᾳς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνέγυοντο. ⁵ Ἐπεσθῆει δὲ καρκίνος τῇ ὑδρᾷ ὑπερμέγεθους, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίειν τὰς ἀνατολάς τῶν (ἀναφυομένων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνιέναι. ⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγεγόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατάρυξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλεούντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὑδρᾶς ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς διστοὺς ἔβαψεν. ⁷ Εὐρύσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὑδρᾶς περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ἐμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῇ χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρῶσαι, συνεδύειν ὅλον ἐνιαυτὸν. ² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισιον, κατέκειλεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσιν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρακιδίας ἠπειγετο. ³ Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμις συντυχούσα ἀφηρσέτο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῷον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμεφετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρύσθεά γεγονέναι, πραύνας τὴν ὄργην τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἐμπνουν εἰς Μυκῆνας.

(4) Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκηει τὴν Ψωφίδα, ὁρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρυμάνθον. ² Διερχόμενος οὖν Φολῶν ἐπιγενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σιληνοῦ καὶ Νύμφης Μελίας παιδί· οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν ὅπτα παρέχε· τὰ χρέα, αὐτὸς δὲ ὠμοῖς ἔχρητο. ³ αἰτούντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοῖνον τῶν Κενταύρων ἀνοιξαι πίθον· θαρβύνει δὲ παρακλευσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἡνοῖζε, καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὠπλισμένοι καὶ ἑλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἰςω παρελθεῖν Ἀγχιον καὶ Ἀγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebat. * Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. * Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit. * Egressam deinde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplexa hærebat. Nec clava capita percutiens quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur. * Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. * Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimpotuit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleuentem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. * At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cenoen auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Qua de causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. * Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadium tetendit. * Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætendens, reique auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymantho monte prorumpens Psopludem devastabat. * Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti tostas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. * Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurosum dolum aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolum aperuit. * Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Anchium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέφετο βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε δῶκαων ἄχρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκείθεν δὲ πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὃς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν δρους Πηλίου, παρὰ Μαλέαν κατώκησε. Τούτῳ περιπεπιτωκτάς τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἦσι βέλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνати Χείρωνος ἐμπήγνυνται. ⁶ Ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τό τε βέλος ἐξεῖλε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον ἐπέθηκεν. Ἀνιάτων δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπῆλαιον ἀπαλλάσσεται· κακεὶ τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπειπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τετηνηξόμενον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φεύγουσιν ἄλλος ἄλλαχῇ. Καὶ τινες μὲν παρεγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (ᾠλενον?), Νέσσος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἑλευσίνα (Λευκωσίαν?) ὄρει κατεκάλυψε. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος (leg. θεασάτο) μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἑλκύσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθήσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα, καὶ παρακρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν παραγίνεται, καὶ, διώσας αὐτὸν ἐκ τινος λόγμου μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρεμμένον ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αἰγέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν τινες εἶπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. ² Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μίᾳ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ἐπισχέχεται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν συνέγγυς ῥέοντας παροχρεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουεν δ' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου, προσέτι δὲ ἡρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένον δὲ τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐτῷ. Ὅργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε, κακεὶ κατώκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς ᾠλενον πρὸς Δεξαμενὸν ἦκε, [κακεὶ κατώκει,] καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην νυμφστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῃ τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὗ παρακληθεὶς βοῆθαι ἐλθόντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνα

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem confugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam consederat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, atque telum extraxit, datumque a Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet, nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic demum ille vitam finivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Homen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pholoen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros Neptunus excipiens ad Eleusin (in Lencosia, una ex Sirenarum insulis?) injecto monte occuluit. ⁸ Regressus Pholoen Hercules inter alios multos etiam Pholum morientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo extractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros tantula sagitta potuisset occidere; hæc autem e manu elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit. ⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad apri venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per tulit Mycenæ.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augeæ pecorum finium uno die solus exportaret. Augeas rex erat Elidis, Helii filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, uno die se finium omnem exportaturum pollicitus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augeas rem fieri posse non credens, se illi postulata concessurum promittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augeæ filium, aulæ murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia præterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per alium alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augeas ubi hoc ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam se promissis negabat, eaque de re iudicium se subitum esse ultro dictabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde Augeas ira inflammatus, antequam iudicium suffragiis sententia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere iussit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique consedit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, (et ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsus ut Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret apprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intere-

ἀπέκτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας θρνίθας ἐκδιῶσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγόμενη λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἀπλετοί, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς θρνίθας ἐκβάλλη, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς θρνίθας ἐρόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἑβδόμον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φησὶ τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπῃ Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγρώσας τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἤξiou, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ. Καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθέα διαχομίσας εἰδείξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἴασεν ἄνετον. ⁴ ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγγχωρίους διελυμαίνεται.

(8) Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου καὶ μαχημωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀδδῆρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν, καὶ χτίσας πόλιν Ἀδδῆρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀδδῆρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

(9) Ἐννατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζῶνων, αἱ κατῶκουσιν περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἥσκειν γὰρ ἀνδρῖαν. Καὶ εἰ ποτε μιγεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεια ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἴχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacentes pavore aves percussit; quae sonitum istum hand sustinentes praemetu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ³ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capereliceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathenem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissimae. Idem equas habebat humanis vrescentes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praeseptis praerant, ipsas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus discerptus periiit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem querere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi peremti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feriis dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, femineos tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπαῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

² Παραλαβὼν οὖν ἐβελοντάς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηϊ ἐπλεῖ, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατέκουν οἱ Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νηϊ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τοὺτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρχει, ἕως ἐπιπρεθευσάμενοι παρεκάλουν ἐντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγειω τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθέnelον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl. videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου. Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμνόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡρακλείαν.

⁷ Καταπελεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ λιμένα, παραγενομένης ὡς αὐτὸν Ἱππολύτης, καὶ, τίνος ἥκοι χάριν, πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνουμένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλῖδα ἀφαρπάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὧν ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβησαν σὺν ἱπποῖς. ⁸ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτάς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαιρείται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσχει Τροίᾳ.

⁹ Συνεβέβηκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ἕβριν περᾶσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πηλημυρίδος, δὲ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήραζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κῆτει, ὃ δὲ προῦθθη ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἀκχεμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἱπποὺς παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολεμήσειεν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήχη, καὶ προσίσχει Αἴνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱὸν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὕδριστὴν ὄντα, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενομένος εἰς Θάσσον, καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θρᾶκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

* Assumptis itaque sociis voluntariis, una nave avectus appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eurymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficerentur. ⁴ De quorum caede indignatus Hercules hos quidem statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsidione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vellet, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam Androgei, Minois, filios elegerat Ancaem et Sthenelum, in Mysiam venit ad Lycum Dascyli natum, * a quo hospitio exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna confligerent, Lyco auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdonem regem, fratrem Amyci; atque magnam terrae partem Bebrycum civitati adentam dedit Lyco. Hic totam illam regionem appellavit Heracleam.

* Inde Hercules Themiscyræ portum ingressus est. Ad quem quum veniret Hippolyte, et adventus caussam percontata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Amazonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit reginam rapti ab advenis. Tum illæ, captis sumtis, ad navem equis vectæ decurrunt. * Hercules ut armatas conspexit, rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

* Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptunus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit. ¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exæstuanste mari in terram belluam ejecit, quæ mortales in campis corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore, si Laomedon Hesioneu filiam ceto devorandam exposuerit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promisit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon polliceretur, Hercules cetum interemit et Hesionen liberavit. Illo vero mercedem recusante bellum Trojæ minatus abiit et deinde appulit Ænum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave profecturus erat, in litore Æniensi Sarpedonem Neptuni filium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta confixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γεω παισὶ κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τορώνῃ, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτεύας τοῦ Ποσειδῶνος υἱοὺς, παλαίην προκαλούμενους, κατὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκῆνας, ἔδωκεν Εὐρύσθει.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον, τὰς Γηρυόνας βόας ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρυθρία δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδιρα καλεῖται.² Ταύτην κατώκει Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὀκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεὶς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

⁴Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνας βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία πολλὰ παρέλθων (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.⁵ Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινε. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρυθρίαν, ἐν ὄρει Ἀβαντι αὐλίζεται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπαλῷ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενoitης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἀδοῦ βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συστήσάμενος μάχην τοξευθεὶς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν, Ἠλῶρ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹Διελθὼν δὲ Ἀθῶνιαν εἰς Αἰγυῖν ἦλθεν, ἐν ἣ τὰς βόας ἀφηροῦντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτεῖνας διὰ Τυρρηνίας ἦει.¹⁰ Ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀποβρῆγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Συκελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γάρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιζεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἠφίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπείγετο· εὐρὼν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσεις, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρεῖς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλιν, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν Ἀλίων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹²Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἶστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπὸ πείρας· ὁ δὲ διώσας, τὰς μὲν συλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλάσποντον ἦγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγριαι.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctu certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonia boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quæ nunc Gadira vocatur. *Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirhoe Oceani filla, trium virorum conflato præditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribusque tripliciter divisum. *Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

*Igitur ad Geryonis boves contendens per Europam. (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europæ et Libyæ montibus posuit duas oppositas sibi columnas. *Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. *Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. *Menætes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfoctus periit. *Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

*Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voluerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremtis, iter fecit per Tyrreniam. ¹⁰A Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percurta regione finitima, quæ ab illo Italia nominata est (Tyrreni enim *italum* dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elynorum. ¹¹Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quæsiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se redditurum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus æstrum Juno immisit, quæ ideo disperguntur in montana Thraciæ. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quæ relicte sunt postea evaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

θουσῶν, Στρυμόνα μεμφάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεὶ κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθεσεν Ἥρα.

(11) Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνί καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αἰγίου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν.

² Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ, ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις· ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρα ἐδώρησατο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρήτο δὲ φοναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

³ Πορεύμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προῦκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τούτου ἐκδικούντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. ⁴ Βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. ⁵ Αὗται μηνύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδρασε· καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιβύην διεξήει. ⁶ Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, δς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρι. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον κλάσας ἀπέκτεινε. Ψαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Ἰγὴς τινὲς ἔφρασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

⁷ Μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξήει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθουεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. ⁸ Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἑλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ' ἑνός. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. ⁹ Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαβρῆξας, τὸν τε Βούσιν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην].

¹⁰ Διεξὼν δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἔσπερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ τινος δρους κατηρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὰν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

¹¹ Παριὼν δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἑξωθάλασσαν, καταπλεῖ· οὗ τὸ δέπας καταλαμβάνει. ¹² Καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, in-navigabile fecit : ac traductas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augēæ, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

² Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

³ Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a cœlo demissum pugnam dirimit. ⁴ Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natas et Themide. ⁵ Hæ indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. ⁶ Hujus rex erat Neptuni filius Antæus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terræ filium dicant.

⁷ Post Libyam Ægyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. ⁸ Et enim novem per annos Ægyptus agrorum sterilitate laboraverat. Tum Phrasius vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desituram esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. ⁹ Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

¹⁰ Itinere per Asiam facto, in Thermydras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuscumque alterum taurum de planstro solum et mactatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens cepit exsecrari. Quocirca etiam nunc, ubi Herculi sacra faciunt, cum exsecrationibus id peragunt.

¹¹ Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. ¹² Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucasio monte aequi-

σεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥπαρ αἰετὸν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς εἰαίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἤκε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, ¹⁵ καὶ σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι.

(Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποσείναι Εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλω ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως ὑποθήκην· κελεύει γάρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανὸν, ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁶ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁷ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, ὅς παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁸ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅσιον γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι πού.

(12) Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἀδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄρεων κεφαλὰς. ² Μόλλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μυθεῖσθαι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. Ἐπειδὴ περ ἠθεὶς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμυῖτο, ³ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπειπερ οὐκ ἦν ἠγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἀγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυθήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταῖναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἀδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατήει.

⁴ Ὅπηνικα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαὶ, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνης ἐφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μαυθάνει, ὅτι κενὸν ἐδωλὸν ἔστι. ⁵ Πλησίον δὲ τῶν Ἀδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὔρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τούτου δεθέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὤρεγον, ὡς ἀναστησόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁶ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλιε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. ⁷ Βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχεῖσθαι, μίαν τῶν Ἀδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενoitης δὲ Κευθωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur depascentem sagittis confixit; atque solvit Promethen, qui vinculi loco coronam olivæ sumsit et Jovi Chironem præbuit, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala profisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerpitis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero cælum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere cælum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto cælum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem cælum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset). ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, cælum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum hæc poma accepisse, sed ipsum, cæso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quæ deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecimus labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descensus Eleusinem venit ad Eumolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylli filius factus initia consecuturus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum cæde nondum lustratus erat, ab Eumolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tænarum Lacedæmoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum repperit et Pirithoum Proserpinæ nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem erecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbiturus unam ex Platonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menætes Ceuthonymi filius, quum ad luctam Herculem pro-

ληφθείς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάβας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

⁸ Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ, εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θῶρακι συμπεφραγμένον, καὶ τῇ λεοντῇ συσκαπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγγων, τὸ θηρίον ἐπίεισε. ⁹ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν, ἔχε διὰ Γροῦτζηνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὦτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεὶ δέξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄλλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων, ἐπυνθάνετο Εὐρυτον Οἰχαλίας δυνάστην ἄθλον προτιθεῖναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικῆσαντι τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ² Ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ κρεσδυτέρου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπεισὼν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρυτος μὲν ἐνόμιζεν ὅφ' Ἡρακλέους γεγενῆσθαι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ἔκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σσεωκῶτι τὴν ἀποθανοῦσαν Ἀλκηστιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν· μανεῖς δὲ αὖθις ἀπὸ τῶν Τυρινθίων ἐβρίψεν αὐτὸν τειχῶν. ³ Καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλεά. Πυλίων ἦν οὗτος δυνάστης. ⁴ Ἀπωσαμένου δὲ Νηλεῶς αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρυτον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰππολύτου καθαίρεται. ⁵ Κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. ⁶ Μὴ χρησιμοδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε ναὸν συλῆν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας, κατασκευάζει μαντεῖον ἰδίον. ⁷ Μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἔσσι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὅς Ὀλεων ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι πραθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι ποιεῖν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτῳ.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἑρμῆς Ἡρακλέα πειράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γήμας Τμῶλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν χομισθεῖσαν Εὐρυτος οὐ προσδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλη δουλεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Persephinæ deprecatione a morte servatus est.

⁸ Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisit ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle contactus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quamvis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur: sed collum constringens et præfocans belluam parere coegit. ⁹ Captum itaque Cerberum abduxit per Troezenem regressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercules Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Œchaliæ imperantem certaminis præmium Iolæ filię nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia ipsum et filios suos vicerit. ² Igitur profectus Œchalliam, quum sagittandi arte præstantior illis exstitisset, nuptias non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus Iolen Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si liberos ex ea susciperet, hos quoque necaret.

(2) Non multo post hokus ex Eubœa ab Autolyco furto abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, ei que obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invitavit. ² Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit, sed denuo furore percitus de Tiryinthiorum mœnibus deiecit. ³ A qua cæde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex erat Pyliorum. ⁴ Repudiatus autem ab eo propter suam cum Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hippolyti filio, lustratus est. ⁵ Verum gravi propter Iphiti cædem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela sciscitatus est. ⁶ Cui quum Pythia nihil responderet, templum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium sibi oraculum instituere voluit. ⁷ Quapropter quum Apollo cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demisit; ac hunc in modum pugna eorum diremta, Hercules accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si venditus triennium servitutem serviisset et pretium cædis pœnam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eumque mercatur Omphale Iardani filia, regina Lydorum, cui Tmolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus allatum sibi pretium non admisit. ² Interim Hercules Omphalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδησε.³ Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε.⁴ Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλήσιαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπόνον ἐπληξε.⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροίης (εἰς) τὸν Ἰσθμὸν καθῆραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Οἰκλεί κατέλιπεν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέρων ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν.² Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναὺς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλείους ἐπολιορκεῖτο.³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτων Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ῥῖι, μηδὲνα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι.⁴ Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροζε. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου.⁵ Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι.⁶ Καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν ἀγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλείοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλείους, Ἡρα χαλεποὺς ἐπέμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοὶ ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον.² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίᾳ παιῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐτρώθη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκιδόντος, καὶ, Διὸς ἑξαρπάσαντος αὐτόν, οὐδὲν ἔπαθε.

³ Πορθήσας δὲ Κῷ, ῥῖκε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum² vero, qui in Aulide (Lydiae?) peregrinos praetereuntis terram fodere cogebat, defossus cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in litore ejectum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icarium vocavit. Cujus beneficii causa Daedalus Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezenae profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscens exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oiclei, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens se haberi fortiorem. Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarcem sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, et huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcunque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammeum dedit. Hic Podarces Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalaeae, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcodonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

³ Co devasata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγείαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν θελοντάς τῶν [ἱστών] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέρων. ² Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν Ἡλείων στρατηγούς Εὐρυτον καὶ Κτεάτον συμφυεῖς, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παιδὲς δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδώνιος· Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγείου. ³ Συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι. Διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποίησατο. Οἱ δὲ, ὕστερον ἐπιγρόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλούς. ⁴ Τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὖτις δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελομένης, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πεμψάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. ⁵ Καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγείαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ⁶ Ἐθῆκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πάλοπος τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἑξ;) εἰδείματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, ὃς μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὤν παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἀδὴν ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

² Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευσεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μεταλθεῖν τοὺς Ἴπποκόωντος παῖδας θέλων. Ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. ³ Θεωμένον γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἴπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κύων τῶν Μολοτικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὃ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἴπποκωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυταλοῖς, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατεῖν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροίς. ⁴ Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρχαδίαν, ἡξίου καὶ Κηφέα μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. Δεδωὶς δὲ Κηφέως, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσωνται, τὴν στρατείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὕδρϊ χαλκῇ βόστρυχον Γоргόνης, Στερόπῃ (Ἀερόπῃ;) τῇ Κηφέως θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν, ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προΐδουσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσσειται. ⁵ Τούτου γενομένου, Κηφέως μετὰ τῶν παίδων ἐστράτεψε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτους Ἴφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειροσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παρών δὲ Τέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ

(2) Nec multo post, collecto Arcadum exercitu et assumptis ex (urbibus) Græciæ volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. ² Augeas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cleatam, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augeæ. ³ Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Hi vero quum postea Herculem morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. ⁴ Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas ad Cleonæ ex insidiis interemit et ductis contra Elin copias urbem cepit; ⁵ occisoque cum filiis Augeæ reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. ⁶ Præterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Gerænios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonem Pylis opitulantem vulneravit.

² Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedæmonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo supplicias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. ³ Hoc enim Hippocoontis regiam contemplante, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem ferit. Tum Hippocoontidæ accurrentes fustibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum in Lacedæmonem comparavit: ⁴ atque in Arcadiam progressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna ænea Gorgonis cincinnum Steropæ (Aeropæ?) Cephei filię dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cincinnum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se conversuros esse. ⁵ Quo facto Cepheus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubere, præterea etiam Iphiclus frater Herculis. Hic autem, cæso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augen Alei filiam

θυγατέρα οὖσαν ἀγνοῶν ἐφθαιρεν. Ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῶ δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἄλεος εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίνας εὗρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλὴν μὲν γὰρ ἀρτιτόκος Ἰλαφος ὑπέσχεεν αὐτῷ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐγὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλῖω τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπειμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τεῦθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κάκεινος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἔτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμέϊ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. ²Ἀμαλθεῖα δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ εὖξαιτό τις, παρέχειν ἄπονον.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. ²Διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεί, κονδύλῳ πλήζας ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐμόνον κατὰ χειρῶν δίδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγενημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπίνειν. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐννον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλῆα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ βύεν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἶμα, συμμίξει. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεξῶν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρύοπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδόμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωχῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

hand agnitam vitiauit. Quae quem clam peperit puerum in Minervae sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quae nuperrime pepererat, illi ubera praebuit: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthraniae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Aenei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheae cornu dedit. ²Amalthea Haemonii filia erat tauri cornu praedita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotos in bellum exit; et capta Ephyra urbe, cujus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepollemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Aeneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Aeneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubeat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod naulum a diis sibi justitiae praemium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nessao commisit transferendam. Hic autem in trajectu vim ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is moriturus Deianirae advocatae, si philtum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittae vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plastro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Ut vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Ἀδῶς δὲ ἐκείθεν ὁρμηθεὶς, Αἰγυμῖον βασιλεὶ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούντος. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλῆα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν Δευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπολλωνος τεμένει δαινύμενον, ὕβριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴτωνον εἰς μονομαχίαν προεκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ὅπλων οὐκ εἰς διέρχεσθαι. Κωλύμενος δὲ παρίεναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχάλιαν συνήθροizen, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχοῦντων δὲ αὐτῷ Ἀρχαδίων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λακρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείννας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρασευσασμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασόν τε τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἴδλην αἰχμάλωτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο. ¹⁰ Μελλὼν δὲ ἱεουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Αἰχμῶν) τὸν κήρυκα ἐπέμφε, λαμπρὰν ἰσθήτα ὀσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἴδλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ βυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰς τὸν χρῶτα ἔσπευε, τὸν μὲν Αἶχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοίαν θάλασσαν] κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι· συναπεσπύωντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. ¹² Τοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὺς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἴδλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιδάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν δὲ τυχὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡρᾶ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρῃς καὶ Ἀνίχηςτος ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτοῦ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλίων καὶ Ἰππεύς· ἡ πρεσβυτάτῃ γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρεψίπας· Λύσης, Εὐμήδης· Ἀκρέων· ² Ἐπιλαΐδος,

³ Hinc rursus profectus Aegimio Doriensium regi belli socius fuit. Lapithæ enim de terræ finibus cum eo belligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opitulatus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Aegimio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis luco epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cynus, Martis filius et Pelopie. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis eum transire vetuit. Quum ita a transitu prohiberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadverteret, contra Cechaliam collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epicnemidiis, interfecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivam abduxit, et in Cænæum Eubææ promontorium appulsus, Jovis Cænæi aram consecravit. ⁹ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham præconem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quæ de Iole acciderant Deianira percepit, verita ne illam magia amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtum arbitrabatur, tunicam perunxit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹¹ Sed quum tunica incaluisset, hydræ venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Bœotia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quæ corpori inhaerescerat, detrahens carnes simul avulsit. ¹² Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspendio vitam finivit. ¹³ Hercules, postquam Hyllo, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem ætatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Cætam Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subjici jussit. ¹⁴ Quod quum facere nemo vellet, Pæas, qui amissas greges quærens præteribat, ignem subjecit. Quem propterea Hercules arcu donavit. ¹⁵ Ardente autem pyra, nubes subiens cum tonitru eum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiarem et Auicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi: 1. Procris Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex 2. Creon, 3. ex Epilaide Astyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia

Ἄστυνας· Κέρθης δέ, Ἰόθης· Εὐρυβίας, Πολύλαος· Πατρούς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίππης, Εὐρύκαπος· Εὐρύπυλος, Εὐδότης· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· Ὕνησιππος, Χρυσήιδος· Ὀρείης, Λανομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Αὐσιδίκης· Ἐντεδίδης, Μενίππιδης· Ἀνθίππης, Ἴπποδρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύκκης· Πύλος (Πύλης?), Ἴππωτος (Ἴππότας?)· Ἐὐβόλας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεόλαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἄτρομος· Κελευστάνωρ, Ἴφιδος· Λαοθόης, Ἀντίδος· Ἀντιόπης, Ἀλόπιας· Ἄστυβίης, Κλααμήτιδος (Καλαμήτιδος?)· Φυληΐδος, Τίγασις· Αἰσχροΐδης, Λευκῶνης· Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐρατος (Ἐρατοῦς?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Ἡώνης, Ἀμῆστριος· Τιφύσης, Λυγκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· Ἐλικωνίδος, Φαλίας· Ἡσυχίης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευχέας, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίππης· Πάτροκλος, Πυρίππης· Ἡῆφος, Πραξιθέας· Αὐσιππης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος· Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἴπποκράτης, Ἴπποζυγος· Οὔτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων· Ὁ δὲ τῶν ἄλλων, Δηϊανείρας μὲν τῆς Οἰνέως, Ὕλλος, Κτήσιππος, Γληνός, Ὀνεΐτης· Ὁ δὲ Μεγάρας δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος, Δηϊκῶν, Κρεοντιάδης, Δηϊών· Ὁ δὲ Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κροΐσου γένος· Ἡ Χαλκίόπης τῆς Εὐρυπύλου, Θετταλός· Ἐπικάστης τῆς Αὐγέου, Θεσταλός· Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐήρης· Ἡ Αὐγῆς τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυόχης τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρέως, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδεδοίκεσαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. Ὁ δὲ Διωκόμενοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν, ἤξιον βοηθεῖσθαι. Ὁ δὲ Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέκτειναν· Ὁ δὲ αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ῥῶν παριππεύοντα Σκειρονίδας, κτείνει διώξας Ὕλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεΐδαι, καὶ πάσας εἰλον τὰς πόλεις. Ὁ δὲ Ἐνιαυτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γενέσθαι χρησμὸς διὰ τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon, e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubole, ex Aglaia Antiades, Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ex Euboea Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celeustanor ex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiphus?) ex Antiope Alopis, Astybie e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Eschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphys Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Cestrelles, e Terpsicrate Euryops, ex Eleuchea Buleus, Antimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, Nephus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Euryte, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti; ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Cenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiadis, Deion. Ex Omphale Agelaus, unde etiam Croesi genus; ex Chalcioppe, Eurypyli, Thessalus; ex Epicaste, Augeæ, Thestalus; ex Parthenope, Stymphali, Everes; ex Auge, Alei, Telepius; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolemus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palæmon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eos repetente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachine per Græciam fugerunt; et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considentes ad aram Misericordiæ opem implorabant. Athenienses vero non dederunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimeden necarunt; ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quum jam petras Scironides præterveheretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenæ dedit, quæ illi radiis textorii oculos effodit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ rediere omnesque urbes expugnarunt. Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisse oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam fas esset, rediissent: relicta rursus

δέοντος αὐτοὺς καταλθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καὶ κατόικουν. Ὡς Τληπόλεμος οὖν, κτείνας οὐχ ἔκων Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσσαντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοὺς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦκεν εἰς Ῥόδον, καὶ κατόικει.

Ἐπὶ τὴν μὲν Ἰολὴν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἐγήμε· τὴν δὲ κάθοδον ἐζητεῖ τοῖς Ἡρακλείδαις καταργάσασθαι. Διὸ παραγενόμενος εἰς Δελφούς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν κατέλθοιεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμένειν τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. Ὡς Νόμισας δὲ ὦς τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμένειν χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατῆι. Ὡς Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὁρέστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

Ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθησαν οἱ [Κλεοάου] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἡττῶτο λέγων, τούτῳ πεισθέντα ἀτυχῆσαι. Ὁ δὲ θεὸς ἀνέειπε, τῶν ἀτυχημάτων αὐτοῦς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. Ταῦτα Τήμενος ἀκούσας, ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νῆς ἐπήγατο τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναύπακτος λέγεται. Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κεραινωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλείπων ἑξ Ἀργίας τῆς Αὐτεσιάνου διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. (3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρῆσθαι λέγων καὶ ἐνθαῶν, ὅν ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπισταμένον. Ὡς τοῦτον βαλὼν ἀκονίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντίοχου τοῦ Ἡρακλέους, τυχὼν ἀπέκτεινε. Οὗτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικὸν, διαφθαρείων τῶν νεῶν, ἀπόλωτο· τὸ δὲ πεζὸν ἡτύχησε λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ στράτευμα. Ὡς χρωμένου δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τημέμου, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κλεινόντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρῆσθαι ἡγεμόνι τῷ τριοφθαλμῷ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριοφθαλμὸν ἐζήτουν. Ὡς καὶ περὶ τυχάνουσιν Ὁξύλη τῇ Ἀνδραίμονος, ἐφ' ἧς κατημένῳ μονοφθαλμῷ τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τοῦ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυγὼν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνίαι· τοῦ [δὲ] διεθόντος, ἐπανήρχετο. Ὡς συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὁρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγυμίου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

*Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

*Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidarum reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum expectarent, redituros esse.

*Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum expectasset, cum exercitu rediit. * (Desunt plura.) ** Herculis in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesii et Aristomachus occumbit.

*Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, hunc se fidem habentes rem gessisse infelicit. * Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. * Quae quum audisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. * Dum ibi exercitus esset, Aristodemum, relictis ex Argia Autelionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubuit.

(3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et numine plenus, quem magum esse putabant in exercitus perniciem a Peloponnesiis delegatum. * Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, jaculo percussus interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interlit, ac pedestres copiae fame consumtae, totusque exercitus dissolutus est. * Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis caedem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quærentes vero trioculum, obvia fiunt Oxylo, Andraemonis, equum insidenti innoculum, nam alter ei oculorum sagitta excussus erat. Is caedis patrae causa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Aetoliam revertebatur. * Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur exercitus ucem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Aegimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκκληροῦντο τὰς πόλεις. Πρῶτῃ μὲν οὖν λήξις, Ἄργος· δευτέρα Λακεδαίμων, τρίτῃ δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὑδάτος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. ² Τῆμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³ Ἐλκυσεθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὗρον σημεῖα κείμενα, οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φῦνον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ² Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν φῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινὸς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

³ Τῆμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανείχεν Ὑρνηθοί, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. ⁴ ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τιτᾶνας (τινάς vel Τιτανίους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν δικάωσεν Ὑρνηθοί καὶ Δηϊφόντῃ. ⁵ Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παίδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶ Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνηρέθη δὲ καὶ οὗτος. ⁷ Τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπῃ καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἐκταῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρῶαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐγομένους λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ² Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιδύη ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³ Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν· Ἀγήνωρ δὲ [παραγενόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. ⁴ Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων (Ῥόδου vel χρόκου ἀποπνέων?)] ταῦρος, [δς] χειροθήης γενόμενος, ἐπιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵ Ἡ δὲ, ἐκαὶ συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedæmon, tertia Messene. Allata deinde urna aquæ plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ² Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, iniecerunt, Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terræ glebam iniecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³ Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, hæc invenere signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedæmon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ² De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggredierentur: qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

³ Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filia, omni studio ferebatur in Hyrnetho filiam inque hujus maritum Deiphontem. ⁴ Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur cæde, regnum exercitus adjudicavit Hyrnetho et Deiphontæ. ⁵ Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶ Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen invitam sumsit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷ Nam quum tertium Merope filium Æpytum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta ætate in patriam clam reversus Polyphontem pemit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ² Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³ Et Belus quidem, rex Ægyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phœnicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phœnicis filiam dicant. ⁴ Hujus amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phœniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se præberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵ Hic illa cum Jove congressa Minoen peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθυν. Καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμίας τῆς Βαλλεροφόντου. ὁ Ἀφάνους δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατήρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὁ συνεξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος ὡς δὲ Φερεκύδης φησί, Κίλικος. ὅς δὲ πᾶσαν ποιοῦμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογόνους, ἄλλος ἄλλαχού κατοικήσαν, Φοινῖξ μὲν Φοινίκην, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' αὐτοῦ κειμένην χώραν, ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμῳ, Κιλικίαν ἐκάλεσε. Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατώκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατώκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁι δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν. Ἰσχυοῖ γὰρ ἔρωτα παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος. Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκείως ἔχοντος, πολεμίας Μίνως ἐπρότερησεν. Ὁι δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσσχών, ἐκεῖ πόλιν ἀφ' αὐτοῦ ἔκτισε Μίλητον. Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχίας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἰδασίλευσε. Καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεὰς ζῆν. Ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιόπας, καὶ διὰ τοῦτον στασίασαι. Ὁ Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτὸς φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνην γαμεῖ. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἄδου μετὰ Μίνως διαζεῖ. Ὁ Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασιφάνην τὴν Ἥλιου καὶ Πελοπίδους, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησί, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρέα, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ Ἀκάλλην, Ξενοδίκην, Ἀριάδνην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάνθιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεὺς ἐλθὼν Κρήτης ἐκωλύετο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔφη, ὅτι ἂν εὐξῆται, γενέσθαι. Καὶ Ποσειδῶνι θύων, ἠΐξαστο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἕτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὅργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάνην δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων, πεφυγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ξυλίην βοῦν ἐπὶ τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλάνας ἐσῶθεν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Bellerophontis filia natus est. *Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam quaerendam misit filios, ne ante redirent jubens quam sororem invenissent. *Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. *Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phoenicæ, Cilix vero omnem quam Phoenicæ finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia condescerunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. *Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutuum inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, conlato inter fratres bello, Minos superior discessit. *Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. *Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymni, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. *Rhadamantus autem legibus insularis latiss secundo fugiens in Boeotiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minos iudex sedet apud inferos. *At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodice, Ariadnen, Phædræ. Porro ex Paria nymphe Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexitheia denique Euxanthium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum susciperet prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcumque a diis expetiverit. *Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximiae formæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco maculat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorē iniecit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. *Hæc igitur tauri amore capta adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impostam atque

βοῦν, τὴν δ' ὁρὰν περιέβραβε, καὶ θεὸς ἐν ᾧ περ εἶθιστο δ' ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάνην ἐνεδίδα-
σεν. Ἐλθὼν δὲ δ' ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συνῆλθεν.
³ Ἡ δὲ Ἀσ:έριον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον.
Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός·
Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κα-
τακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ⁴ Ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος ἐν
Δαίδαλῳ κατεσκεύασεν, οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις
πλατῶν τὴν ἔξοδον. ⁵ Τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου
καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ
Θησέως ὑστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη
καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθιμένης υἱὸς, γίνονται.
² Χρῶμένῳ δὲ Κατρεὶ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὁ
θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τεθνήξεσθαι. ³ Κατρέως
μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθιμένης δὲ
ἀκούσας, καὶ δεισας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς,
ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης,
προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρη-
τηνίαν ὠνόμασεν. ⁴ Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον κα-
λούμενον ὄρος, θιβάσας τὰς περὶ τὴν ἵππου θεῶν,
ἰδρύετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. ⁵ Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς
ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεῖς,
ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν
γὰρ αὐτοῦ τῇ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας
ὑπέστρωσε νεοδάρτας· ἐφ' ἧς ὀλισθήσασα, [ἥνικα ἀπὸ
τῆς Κρήτης ἐπάρηε,] φθίρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ
μηνύει τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, σπῆψιν νομίσας εἶναι τὸν
θεὸν, λάξ ἐνθορὼν ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ
Κλυμένην Κατρέως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς
ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι. ³ Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε
Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμῇ Ναύπλιος, καὶ τέκνων πα-
τὴρ γίνεται Οἰάκος καὶ Παλαμίδους.

³ Κατρέως δὲ ὑστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν
βασίλειαν Ἀλθιμένει τῷ παιδὶ παραδοῦναι, καὶ διὰ
τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ⁴ Ἀποβάς δὲ τῆς νεῶς σὺν τοῖς
ἡρώσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἡλαύνετο
ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβεδληκέναι δοκούντων.
⁵ Καὶ μὴ δυναμένων ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλή-
θειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων
κίκεϊνον, παραγενόμενος Ἀλθιμένης, ἀκοντίσας ἀπέ-
κτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὑστερον τὸ γεγο-
νός, εὐξάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλίωνι δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη
καὶ νόθος καὶ Μόλος.

² Γλαῦκος δὲ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς
μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοὺς δὲ ὄντος αὐ-
τοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoctatē circumsutam, intromissa
Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, lo-
cavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam
inivit. ³ Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Mi-
notaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra
corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam moni-
tus in Labyrintho conclusum jussit custodiri. ⁴ Laby-
rinthus vero a Daedalo exstructum domicilium erat, quod
ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat
et incertum. ⁵ Sed quae de Minotaurο et Androgeo, deque
Phaedra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo age-
tur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minos filio natus sunt filiae Aerope, Clymene,
Apemosyne, filius Althemenes. ² Sciscitanti de vitae exitu Ca-
treo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse.
³ Catreus igitur oraculum celabat; audivit tamen Altheme-
nes, qui veritus ne foret patris interfecto, relicta Creta cum
Apemosyne sorore in Rhodi insulae locum quandam appu-
lit, eumque occupatum nominavit Creteniam. ⁴ Hic quum
ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter
easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum re-
cordatus aram exstruxit Jovi Atabyrio. ⁵ Verum non multo
post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus
amore correptus, quod fugientem assequi non poterat
(quippe quae illum pedum pernecitate superaret), recenti-
bus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa [quum
e Creta redibat,] vitata est. Rem indicat fratri. Is vero
dei nomen culpae prae-textum esse arbitratus calcibus impe-
titam occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nau-
plio qui in longinquas terras abductas venderet. ³ Harum
Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem
et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sum-
sit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

⁵ Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum
tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. ⁴ Jam
vero ubi e nave cum heroibus in desertum quandam in-
sulae locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse
ralis, arcebat. ⁵ Et quum quae res esset dicentem propter
canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus
eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto
telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patrum
cognovit, deos precatus, terrae hiatus absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et no-
thus (Æthion ?) et Molus.

² Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in
dolum melle plenum delapsus periit. Quo e con-
spectu sublato, Minos postquam multum eum quassive-

εὐρήσας ἐμαντεύετο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῶν, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βοῦν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θέαν ἄριστα εἰκασίαι δυνηθέντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανοῦ, τὴν χροάν τῆς βοῦς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καί, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεῖς, διὰ
τινος μαντείας ἀνεῦρε. ⁵Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δαί
καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. ⁶Ἐν ἀμυγχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δέισας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τοῦτω
συμπάθοι. ⁷Ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπεισιν, εἰτα ὑποστρέφει ποίαν
κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθασιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁸Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποίαν
προσπνεγνῶν τῷ τοῦ Γλαυκοῦ σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπίναί τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεῖς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ³Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, καλεῖται τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στομα ἐπιπύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάβετο. ⁴Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Ἐλέφασσαν,
ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεῖς, ἦλθεν εἰς Δελφοῦς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυθνανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοί, καὶ πόλιν κτίειν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουσα.
²Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
Εἰτα βοὶ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίαις,
ταύτη κατόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσι Θῆβαι. ³Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἐαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεος εἶπον
τινὲς γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα· καί, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὁδόντας
αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἐνοπλοί, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵Οὔτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἐλθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶Φερεκύδης δὲ
φασιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφωσμένους ἄνδρας
ἐνόηλους, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷Περαιώθησαν δὲ πέντε· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
Ἵπερνήτωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἀρεῖ. ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τότε ὁκτώ ἔτη.

³Μετά δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consuluit oraculum. ³Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, eum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴Con-
vocatis igitur vaticibus, Polyidus, Cierani filius, bovem tri-
plices coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussus occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶Deinde vero alter draco adventit,
ac priorem extinctum conspicatus abit; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
³et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1). Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ²Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Boeotiam percurrrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e-
sums quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷Superfuerunt autem
quinque, Echlon, Udaeus, Chthionius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

³Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐχόμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσι τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγανῆ, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνῷ μὲν οὖν Ἀθάμας ἐγγίμεν· Αὐτονόῃ δὲ Ἀρισταῖος· Ἀγανῇ, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, Ἥρας κρύφα συνενάζεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτήθην ποιήσιν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν εἰλθεῖν, οἷος ᾗλας μνηστευόμενος Ἥραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ἑμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἔχων. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἐξαμηνιαῖον βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνενῆσθαι θνητῷ τινι Σεμέλῃν, καὶ καταφύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθῃ. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνῷ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λεάρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνῷ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψας, εἴτα βαστάσας, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγῶν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν Ἥρας θυμὸν ἐκλεψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὠνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταῖων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαίρωνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστὰντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃν· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὃφ' ὧν κατὰ ἄγροισιν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταῖου, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύοντο, καὶ ζήτησιν ποιοῦμενοι, παρεγέγοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἰδὼλον κατεσκέυασεν Ἀκταῖου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto caelo, in Cadmea convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus peplum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristaeo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Haec autem ab Junone decepta, Jove quidquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vecus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquae Cadmi filiae sermonibus divulgant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum deferit, iisque suadet ut tamquam puellam educent.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis suorem injecit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebetem fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosiluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucotheae, puer vero Palaemonis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertae denique honorem Isthmia Sisypho auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in haedum transformatum Jupiter Junonis irae subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quae Nysam in Asia incolabant, quaque postea a Jove inter sidera collocatae nominabantur Hyades.

(4) Autonoe et Aristaei filius fuit Actaeon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsis canibus in Cithaerone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis irae, quod Semeles nuptias ambiisset; secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injectisse, ab iisque ignaris dominum esse discerptum. ⁴ Postquam Actaeon perierat, canes berum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actaeonis simulacrum effinxit, quo canibus obiecto effecit ut maerorem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίονος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι***

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περιστάδῳ, ἥτοι θῆρας,
τοῦδε δάσαντο κύνας κρατεροὶ· πέλας Ἀρκυα πρώτη.
... μετὰ ταύτην, ἄλκιμα τέκνα,
Λυγκεὺς καὶ Βάνος πόδας ἀνέτος, ἥδ' Ἀμάρυνθος.

Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλειξε.

[Καὶ τότε Ἀκταίων ἔθανεν Διὸς ἐνεσίγῃσι.]
Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέρῳ ἀνακτος
Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε, Βορὴς τ' αἰψηροκλειυθος.
[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτον φάγον, αἷμα δ' ἑαψάν.]
Τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσθυσεν ἑμμεμαῶτες.
(Ἀργαλίων ὀδυνῶν ἄκος ἑμμεναι ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρετὴς ἀμπέλου γενόμενος, ἥρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης, περιπλανᾶται Αἰγυπτόν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³Ἀὖθις δὲ εἰς Κύβηλα
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· κάκει καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἰδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας
ἐξέβαλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰγμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῷ. ⁶Ἀὖθις δὲ αἱ Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης· Λυ-
κοῦργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμηνὼς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει· πλήξας, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριασας αὐτόν,
ἐσχαρρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἐχρησεν
ὁ θεὸς, καρποφορήσειν αὐτὴν, ἀν θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἰδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδηξαν, κάκει κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρεὶς ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
στῆλας ἐκεῖ στήσας, ἤκειν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάγκαζε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ
Κιθαιρῶνι. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι,
παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν
Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελεῖσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δειξας δὲ Θεβαίους ὅτι θεὸς ἐστίν, ἤκειν εἰς Ἄργος·
κάκει πάλιν οὐ τιμῶντων αὐτόν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι
παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσιτοῦντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῆ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριηρῇ. Οἱ γὰρ, αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπεμπολήσοντες. ²Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ

Nomina canum Actæonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima
... post hanc, fortis proles,
Lyncæus et Banus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actæon occubuit Jovis numine.]
Primi enim nigrum sanguinem biberant domini sui.
Spartus Argusque Boreasque celeriter viam conficiens.
[Hi primi ederunt membra Actæonis et sanguinem lam-
Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [berunt]
(Sævorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitum Ægyptum pererrat et Syriam. ²Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. ³Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et cæremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. ⁴Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum eiecit. ⁵Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. ⁶Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furem injectit. Tum ille
amentia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. ⁷Deinde ubi
terra nullas suppedabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gæum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. ²Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furem
eum feram esse arbitrata, membratim discerptus est.
³Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus injectit insaniam. Hæ itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescebantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transvehi cuperet, prædatorum Tyrrenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrreni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. ²Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibiurumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἔμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἀνθρώποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυώνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγχέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυρίων πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἐχρησεν, Ἰλλυρίων κρατήσιν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυρίων ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσιν. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυρίων, καὶ παῖς Ἰλλυρίου αὐτῷ γίνεται. ² Αὐθὺς δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἥλύσιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιδά γαμει, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λάβδακον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθεία, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλῆσι. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυσιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ὥς οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωριέος τῆς Βοιηίδος, ὕρξαν κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθεία οἰκειότητα, ἐγεγονέυσαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονεὺς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε. ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπεία καὶ τούτῳ γαμίζεται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεῖ, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπείας καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατεύσας μενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπεία κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἥκειτο Λύκος καθερίζας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη λαθοῦσα δέποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἤκειν ἐπὶ τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτενοῦσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιζηνοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρυσίππον, ἄρματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρασθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμει δὲ Ζήθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θήβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἥ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἰσμηνον, Δα-

replevit. Verum nautae furore acti in mare praecipites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ³ Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in corum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores proelio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Elysiump campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno praefectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ducit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, periit. ² Quum vero Labdacus Laium annicula filium reliquisset, per ejus puerilem aetatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter caedem Phlegya, ex Marte et Dotide Boebeide nati, ab Euboea exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitudinem, quae cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemptus diem obiit supremum. Causa rei fuit haec: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravida esset, patre poenam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim maerore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Haec dum iter fecit in Eleutheris Boeotiae urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dirce crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exerceunda rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quae septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismenum,

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθοδαίαν, ἥ, ὥς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόξην, Ἀστούχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγγίαν. ² Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρβενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὀμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱούς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Λητοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητὴ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἄρτεμις· τοὺς δὲ ἄρβενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρβένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλῶρις ἡ πρεσβυτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τελέσσαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· καὶ αἰεὶ Διὶ εὐχμένην, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίωνος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γήμας θυγατέρα Μενοικίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρησάντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννῆν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον εἶσθαι· ὃ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομῇ, πέρωναις διατρήσας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο καμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελεωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλίκων ἐν βόμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ εἰδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφούς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γυνών. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγῆσθαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλάγετο γεγεννησθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷ Ἐφ' ἔρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἔρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπειθείαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοικίως παραλαμβάνει.

² Τοῦτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπειμυε γὰρ Ἦρα Σφίγγα, ἥ μητὴρ μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατὴρ δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν

Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodalam sive, ut alii volunt, Neeram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse jactavit. Quod ægre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesillæ testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovē precata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœcei filia, quam nonnulli Iocastam, alii Epicastam nominant, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ² At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumtum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Œdipum. ³ A dulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliosè supposititius appellabatur. ⁴ Qui quum ex Peribœa id quæreret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁵ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Plataeensis rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœcei filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes candamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Ἐκείνη δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεταί; Ὁ Χρησῖμος δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος, τήναια ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥναια ἂν τὸ αἰνίγμα λύσῃσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει (ἐζητούν;) τί τὸ λεγόμενον ἐστίν. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. Ὁ Πολλὸν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἰμόνος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαῖου δώσειν γυναῖκα. Ὁ Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀρούμενον κύλοι· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. Ὁ μὲν οὖν Σφιγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὴν ἐρρίψεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἄγων· καὶ παιδὰς ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσὶ δὲ, οἳ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεύθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγρόνης αὐτὴν ἀνήρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὀφείας τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἡλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παῖσι θέμενος, οἳ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐμβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. Ὁ Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἐνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἀπέθανεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἀρχειν. Ὁ μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἀρξάντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἐτεοκλέους ἀρξάντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. Ὁ Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. Ὁ Ἐβασίλευε δὲ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. Ὁ Γενομένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς, ἐπιφανείς Ἀδραστος διέλυσεν αὐτούς· καὶ μάντιός τις ὑπομνησθεὶς λέγοντας αὐτῷ, κάπρῳ καὶ λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους ἐλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν, ὁ δὲ λέοντος. Ὁ Γαμεῖ δὲ Δηϊπύλῃ μὲν Τυδεὺς, Ἀργεῖν δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο καταφέρειν. Ὁ μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας ἐσπευδε στρατεύσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλείου, μάντις ὢν, καὶ

que avis. Quæ quum a Musis ænigma didiciasset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce: Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non reperirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hæmone, Creontis filio, Creon ænigma soluturo et regnum et Lai uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiare. Quod ubi ad Cædipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor Ingredereetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. Sphinx igitur (ex arce) se præcipitem dedit, Cædipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Cædipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defendebant. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrarent. Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. Polynices itaque Thebis fugatus, monile et peplum secum exportans venit Argos. Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Cenei filio, qui tum Calydone Argos confugiebat, manum conserit. Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponso designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se reducturum pollicitus est. Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam præstantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis-

προειδώς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χω-
ρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὥκνει στρατεύε-
σθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ² Πολυνείκης δὲ
ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἤξιον μαθεῖν,
πῶς ἔν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεὶς στρατεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³ Ἀμφιάραος μὲν
οὖν ἀπέπειν Ἐριφύλην παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δούς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἤξιον
τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴ Γενομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ὤμοσε, περὶ ὧν Ἀδραστος διαφέρηται, διακρίνειν
Ἐριφύλην συγχωρῆσαι. ⁵ Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λαβοῦσα,
ἔπεισε τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεύειν. ⁶ Ἀμφια-
ραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν
ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθεῖσι τήν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

(3) Ἀδραστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ
πολεμῆν ἐσπευδε Θήβας. ² Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε·
Ἀδραστος Ταλαῦ, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεὺς
Ἴππονόου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Ταλαῦ. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργεῶς. ³ Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτωλός· Παρθενο-
παῖος Μελανίωνος, Ἀρκάς. ⁴ Τινὲς δὲ Τυδεῖα μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἑπτὰ Ἐτεόκλον Ἴφιον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενομένοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἔδασσεν
Λυκούργος, ἐξήκουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ Ὑψιπύλη, ἧτις νήπιον παιδα ὄντα
Ὁφέλην [ἀπολιποῦσα, δν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ² Αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Ἀθήναι ὑστερον
Θόαντα σεωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκτείναν, τὴν δὲ
Ὑψιπύλην ἀπημπούλησαν· διὸ πραθεῖσα ἑλάνειρε
παρὰ Λυκούργου. ³ Δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὁ παῖς
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. ⁴ Τὸν μὲν
οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουσι, τὸν δὲ παιδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι.
Τὸν δὲ παιδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵ Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδραστος· σταδίῳ δὲ Ἐτεόκλος· πυγμῇ Τυδεὺς·
ἄρματι (ἄματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντὶ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τοῖς Παρθενοπαῖος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαῖρων, πέμπονσι Τυ-
δεᾶ προερχόμενον Ἐτεόκλει, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκει, καθὰ συνέθεντο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καθ' ἕνα προκαλούμενος, πάντων περιεγένετο·
² οἱ δὲ πενήκοντα ἄνδρας ὀπλίσαντες ἀπὸντα ἐνῆδρευ-
σαν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· κάπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τεί-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν, Ἀδραστος μὲν παρὰ

simus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ² Polynices vero ad Iphin
Alectoris filium contendit, ab eoque petit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³ Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphylæ interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
suscipiendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴ Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adraсто dis-
sensionem componens, quidquid inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando
confirmaverat. ⁵ Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adraсто exhortante, Amphiaro contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam
expeditionem adduxit. ⁶ Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ² Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³ Polynices CEdipodis, Thebanus; Ty-
deus CEni, Aetolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas.
⁴ Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerant,
sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphios filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, ejus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aequam querentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutrebat Opheltæ infantem, Eurydice
filium et Lycurgi. ² Nam quum Lemnæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidem necarunt, at Hypsipylem in servitutem vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³ Ea
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴ Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ⁵ in ejusque honorem Nemeæ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatū Tydeus, curru (saltu?) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenere, Tydeum
legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum facturus singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ² Illi vero
quinquaginta viros armatos collocarunt, qui redeuntem
ex insidiis aggrederentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesser-
unt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολίδας πύλας ἔστι· Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας· Ἀμφιάρους δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀχυνίδας (Νηίτας?)· Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. ²Καθ' ὅπλιν· αὐτὸν δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἰσοῦς ἰσοῖς ἔταξε, καὶ, πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς δράσεις. ²Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε· ³Φερεικὺς δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὐσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶν προσφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιεῖσαι· ⁴Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς δράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιεῖσαι συνέναι, καὶ σῆψιν· αὐτῇ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλεπόνουσιν ἐβάδιζεν. ⁵Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνοουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνοουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. ⁶Διόπερ Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνοουσίαις συμβαίνειν, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἐφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνοουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Ὅθεν Ἦρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἦραν·

Ὅτην μὲν μοῖρην δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ, τὰς δὲ δέκα (ἐννέα δ'?) ἐμπιμπλήσει γυνὴ τέρεπουσα νόημα.]

Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

Ὅστις οὖν Θηβαίους μαντευόμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενουκίῳ ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῶ. Τοῦτο ἀκούσας Μενουκίῳ ὁ Κρέοντος, αὐτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ⁹Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεὺς ἀρπάζας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆλθε· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. (8) Τοῦτου δὲ γενομένου, τρώπαιον (τροπή?) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοί, δόξαν ἐκατέρους τοῖς στρατεύμασιν, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ²Καρτερᾶς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἡρίστευσαν. Ἰσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεάδης δὲ Ἐτεοκλῶν· Ἀμφιδίκος δὲ Παρθενοπαῖον· ὥς δὲ Εὐριπίδης φησὶ, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελανίππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδεᾶ τιτρώσκει. Ἡμιθνή-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Prætidem, Hippomedon ad Neitam, Polynices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. ² Interea Eteocles quoque Thebanos armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conquistavit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclūs nymphae filius, ab Udæi Sparti genere oriundus, oculorum luce orbatus. ² Cujus de cæcitate ac vaticinandi peritia variæ sunt historiæ. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. ³ Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervæ esset amica,.... illum nudam per omnia deam vidisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos cæcum reddidisse. ⁴ At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condonasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. ⁵ Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. ⁶ Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. ⁷ Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur, at mulier solidum coitus capit ipsa decuncem.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

⁸ Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, se ipse ante portas mactavit.

⁹ Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Polynices, ac mutua se cæde interficiunt. ² Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclem, Amphidicus Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. ³ Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένου, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. * Ἀμφιαράος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδέα διὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἐπέισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιτρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς ἔκτεινεν αὐτόν.) * Ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξεβρό- φησεν αὐτόν. * Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσάμενη τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. * Ἀμφιαράῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυ- μένου τὰ νῦτα πρὸς τῇ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέσπασεν. * Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνίοχῳ Βά- τῳ, ὥς δὲ ἔνοι, Ἐλατῶνι, ἐκρύβη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. * Ἀδραστὸν δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. * Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἐβρίψεν ἀτάφους, καὶ κη- ρύξας μηδὲνα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. * Ἀντιγό- νη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύψα τὸ Πο- λυνείκου σῶμα κλίσσασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ὥσα ἐνεκρύβη. * Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν κα- τέφυγε, καὶ ἱκετερίαν θείᾳ, ἡξίου θάπτειν τοὺς νε- κρούς. * Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰρούσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόασι θάψαι. * Τῆς δὲ Καπανεὺς καιομένης πυρᾶς, Εὐάδνη ἢ Καπανεὺς μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἴφιος, αὐτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἑπτὰ ἔτεσι, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προη- ροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. * Καὶ μαντευομένους αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπι- σε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. * Ὁ μὲν οὖν Ἀλ- κμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, ὅμως στρατεύεται. Λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκου τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. * Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. * Ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἷδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμ- φιλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιάλεος Ἀδράστου· Διομήδης Τυδείας· Πρόμαχος Παρθενόπου· Σθένελος Καπα- νέως Θερσάνδρου Πολυνείκου· Εὐρύαλος Μηκιστεύς. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορβοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἑτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. * Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιάλῳ κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. * Τειρεσίῳ δὲ εἰπόντος αὐ- τοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους χίρρυκα περὶ διαλύσεως ἀπο- στέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. * Quod quum animadvertisset Amphiarus, Tydeum exosus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Theba- num compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) * Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retra- ctavit. * Amphiarao vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elattoni, terræ hiatu absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. * Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæsorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præci- piens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. * Ve- rum Antigona, una ex Cædipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. * Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiae aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. * Tum Athenienses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. * Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum ma- rito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum de- cernunt. * Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaeone. * Sed Alcmaeon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de ma- tre supplicium sumsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. * Hi igitur, delecto Alcmaeone duce, Thebanis bel- lum intulerunt. * Quorum nomina hæc sunt: Alcmaeon et Amphilochochus, Amphiarai filii, Aegialeus Adrasti, Diome- des Tydei, Promachus Parthenopæi, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Hi primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. * Laodamas Aegialeum interfe- cit, Laodamantem vero Alcmaeon; quo cæso, Thebani intra mœnia fuga se recipiunt. * Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præco- nem, ipsi autem fugam capesserent, ad hostes præconem

κήρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιδάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπήγας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. ⁴ Νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τιλφοῦσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίας, ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστιάαν κτίσαντες κατώκησαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσίσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τεῖχη. ² Τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίῳ θυγατέρα Μαντώ. Ἡῤῥξαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν δῶρα εἰληφύϊαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μάλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ² Ἐνιοὶ μὲν μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείνειν τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. ³ Ἀλκμαίων δὲ μετήλθεν Ἐρινὺς τοῦ μητρώου φόνου. Καὶ μεμνηνός, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. ⁴ Καθαρθείς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσιόνῃ γαμεί τὴν τούτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. ⁵ Γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶν ἀπιέναι, καὶ παρ' ἐκεῖνον πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. ⁶ Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελῶος πηγὰς παραγερόμενος, καθαιρεταί τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκεῖνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῶος προσέχουσε τόπον κτίσας κατώκησε.

⁷ Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συνοικῆσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάθοι ταῦτα· διὸ παργερόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεὶ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, σταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῆ καὶ τὸν πέπλον. ⁸ Ὁ δὲ, πιστεύσας, δίδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαθὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων, ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως, ἀναιρεῖται. ⁹ Ἀρσιόνῃ δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιδάσαντες εἰς Λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ διδῶσιν Ἀγαπήνορι, καταψευσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντας αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Ἰεόμενοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδοκίαν τοῦ πατρὸς ἔζησαν. ² Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνος παῖδες, Ἀμφότερος τε καὶ Ἀκαρνάν· ³ καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ⁴ Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiacam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, prædam congerunt, muros solo exæquant. ² Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresiæ. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum præstantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ² Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ³ Sed Alcmaeon ob matris cædem a Furiis exagitatus et insaniens primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁴ A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁵ Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁶ Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

⁷ Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nisi hæc acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ⁸ Quæ fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ⁹ Arsinoen autem cædem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis cædem perpetrata esse ementiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulta ætate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ² Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ³ Hi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοι τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια, τὸν τε Φηγεῖα καὶ τὴν γυναικα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωχθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας, ἐπιδοθησάντων Τεγεατῶν καὶ τινῶν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔλθόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀχελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἠπειρόν, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

² Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γενῆσαι, Ἀμφιλοχὸν καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. ³ Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγκούσαν εὐμορφίᾳ, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικυῖας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδὸτα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θεράπαιναν· ⁴ παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφιλοχὸς, κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἀργὸς ᾤκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Ἐπαναγόμενον δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· δν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσιόδος δὲ αὐτόχθονα. ² Τούτου καὶ τῆς Ὀκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· ³ Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἐλικά, Νύκτιμον, Πευκετίον, Καύκωνα, Μηκιστέα, Ὀπλέα, Μακαρέα, Μάκεδον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγχιόρα, Ἀρχεβήτην, Κερτέρωνα, Αἰγαίωνα, Πόλλαντα, Εὐμόνα, Κάνηθον, Πρόθοον, Λίνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλφίηρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πλάτωνα, Αἴμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρπάλυκον, Ἡραίεα, Τιτάνα, Μαντίνου, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴ Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερφηανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ παραγίνεται. ⁵ Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάζαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τούτου σπλάγγνα συναμιβάντες, παρέθεσαν, συμβουλευσάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαϊνάλου. ⁶ Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔθθα νῦν Τραπεζοὺς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐκέραιον, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχούσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὁργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὃ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phegeum et uxorem ejus occidunt. Psophidiis autem fugientes usque ad Tegean insequentibus, Tegeatum et Argivorum quorundam auxilio Psophidios fugarunt et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile et pepulum Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes condunt in Acarnania.

*Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Tiresiæ filia, duos liberos suscepit, Amphilochem filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translatos Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. * Ac Tisiphone formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitutem. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se filiam habere ancillam. † Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilochem Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit. Hesiodus vero indigenam. * Hujus et Melibœæ, Oceani filia sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphæ, filius erat Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit : † Mænalum, Thesprotum, Helicem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Hopseum, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Aconten, Evæmonem, Ancyorem, Archebaten, Carteronem, Ægæonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoom, Linum, Corethontem, (Mænalum.) Teleboan, Physium, Phassum, Plithium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bucolionem, Socleum, Plineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Harpalycum, Heræum, Tiltanum, Mantinonem, Clitorem, Stymphalum, Orchomenum. † Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. † Tum hi invitantes eum hospitio, e conterraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. † At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublatis in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compescuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum suscepit, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο. Τοῦτον ἔνοιον φασὶ διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν γεγενῆσθαι. ²Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὴν γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὖσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὤμοσεν αὐτῇ μέναι παρθένον. ⁴Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσῃ συνευνάζεται, εἰκασθεὶς, ὥς μὲν ἔνοιον λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὥς δὲ ἔνοιον, Ἀπόλλωνι. ⁵Βουλόμενος δὲ Ἥραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἥρα δὲ ἐπεισεν Ἀρτεμιν, ὥς ἄρκιον θηρίον κατατοξεύσαι. ⁶Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὥς Ἀρτεμις αὐτὴν κατετόξευσεν, ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστὴν καταστέριας ἐκάλεσεν Ἄρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἢ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὥς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφειδας. ²Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλατος· ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφειδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος.

³Ἄλεος δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῇ, υἱοὶ δὲ Κηφεύς καὶ Λυκούργος. ⁴Αὐγὴ μὲν οὖν ὑπ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀχάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μνησύντων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεῦθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθεῖρε. ⁵Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσχούσης ἑλάφου, Τηλέφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονέας, ἦκεν εἰς Δελφούς. ⁶Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεῦθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἢ Εὐρυνόμης, Ἀρχαῖος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰάσος. ²Ἀμφιδάμαντος δὲ Μελανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρυσθεὺς ἐγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀρβένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν. ³Ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν ἐδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεπον. Τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διετέλει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ῥοῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρίστων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ²Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherocydes Cetei filiam. ³Hæc cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis forma, invitam compressit. ⁵Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷Quæ postquam periit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maïæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nymphea Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ²Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stymphalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobæam, quam duxit Prætus.

³Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augem, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubulcis enutritus, ut parentes suos quæreret, venit Delphos; ⁶atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Ancæus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ²Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Enrystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³Verum ursæ frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæcus et Hylæus Centaury vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελλίᾳ τεθνήτι ἀγῶνι ἐπάλασσε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευρούσα δὲ ὑστερον τοὺς γονέας, ὡς δὲ πατήρ γαμῆν αὐτὴν ἐπειδεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδιαῖον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκολοπα τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προίεισα, ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὤφειλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἦδὴ δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἔρριπτεν. Ἦ δὲ, ἀναιρουμένη τὰ βριπτόμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγγὺς οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καί ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ ἐκεῖ συνουσιάζοντας, εἰς λόντας ἀλλαγῆναι. ⁸ Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἑτεροὶ τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινείως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαίναλον· καὶ τὸν γῆμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένην. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίονος Ἀταλάντη, ἣ Ἄρειος, Παρθενόπειον, δὲ ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πληϊάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἥλεκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαία.

² Τούτων Στερόπην μὲν Οἰνόμαος ἔγημε· Σίσυφος Μερόπην. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτῃ μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισσε νήσοις. Δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυόνη· ἣ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἰθουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι Ἐλευθῆρα τέκουσιν, καλλίστην, υἱὸς δὲ Ὑρίαι καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑρίαι μὲν οὖν καὶ Κλονίης νόμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαία μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἀντρώ τῆς Κυλλήνης Ἐρμῇν τέκτει. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίχνου καίμενος, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίνεται, καὶ κλέπτει βόας ἀς ἐνεμεν Ἀπόλλων. ³ Ἰνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰγνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῖων τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο. Καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εὔρε καὶ πλῆκτρον. ⁵ Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἐρασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἰγνὸς ζύνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαίαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἐρμῇν ἤτιςτο. Ἦ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ⁵ Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere jussa in locum stadii mensuram exequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impegit, indeque procorum cursus exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, caedes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ⁶ Demum post multorum caedes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁷ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁸ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schœnei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Mœnalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁹ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopæum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte septem filiae natae sunt Pleiades cognominatae: Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen Cœnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celæno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Æthusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyriei et Cloniae nymphae fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiopa; Antiopæ et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quærens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidisse se puerum boves abigentem responderunt, noscire tamen quonam perductæ essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maiam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit in volutum fasciis. ⁷ Tum Apollo eum

⁷ Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ καλεῦντος ἀποδοῦναι, ἤρνετο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαβεν, Ἐρμού ἐκείνην δίδοντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωμι τὰς βόας. ⁸ Ἐρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. ⁹ Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελαθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκεται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. ¹⁰ Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν υποχρονίων τίθησι.

(3) Ταίγετῃ δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαίμονα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαίμων ἡ χώρα καλεῖται. ² Λακεδαίμονος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λελεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγημεν Ἀκρίσιος. ³ Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυνοῖρτης καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. ⁴ Κυνοῖρτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμῆ Γοργοφόνῃ τὴν Περσέως, καθάπερ Σησίχορος φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λευκίππον. ⁵ Ἀφαρέως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰθάλου, Λυχεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσιος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυχεύς δὲ ὀζυδερκία διτήνεγκεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. ⁶ Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάου,] θυγατέρες ἐγένοντο Ἰάειρα καὶ Φοῖβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγημαν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόην ἐγέννησε. Ταύτῃ μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. ⁷ Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καί φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθὺς συνελθεῖν. ⁸ τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἐλομένην Ἰσχυί τῷ Καινέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. ⁹ Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαντα κόρακα καταρᾶται, ὃν τέως λευκὸν ὄντα ἐποίησε μελανά· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. ¹⁰ Καί οἱ μὲν δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' οὗ καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολλῷ, οὐ μόνον ἐκύλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. ¹¹ Παρὰ γὰρ Ἀθηναῖς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος ῥυέν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν ῥυέντι, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. ¹² Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστήγειν ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκούργον, ὡς [δὲ] Σησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἰππολύτου, ὡς δὲ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας λέγει· Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύσσις· Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαύκον τὸν Μίνωος, ὡς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἀνθρώποι θερραπίαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύ-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiat. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero lyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum praekonem constituit.

(3) Taygete ex Jove peperit Lacedaemonem, a quo Lacedaemonia terra nominata est. Lacedaemon et Sparta, Eurotae, qui ipse filius erat Lelegis indigenae et Cleochariae Naidos nymphae, progenuerunt Amyclam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. Amyclae et Diomedae, Lapithae, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. Cynortae filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. Porro Apharei et Arenes, Cebali filiae, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quae subter terram essent, videret. Leucippus [ex Philodice, Inachi] filius suscepit Hilairam et Phorben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Praeter has Arsinoen genuit, quae cum Apolline congressa peperit Aesculapium. Nonnulli vero Aesculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegya, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Caenei fratre, concubuisse. Apollo delatorem corvum exsecratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. Quae quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centaurum tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedivit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex laevis effluerat, in mortalium perneciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hosce: Capaneum et Lycurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymenaeum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines medendi artem edocti ab illo, sibi mutuam opem praestarent, fulmine eum interfecit.

ωσαν αὐτόν. ² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ³ Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε βίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀθητῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θηταῦσαι. ⁴ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητον τὸν Φέρητος, τοῦτῳ λατρεύων ἐποίμαине, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματάκους ἐποίησεν.

Ἐἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λευκίππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ, Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηΐδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἰπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλεὺς, Σκαῖος, Ἐναιαφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰπποκόος, Εὐρύτος, Ἰπποκορυστής, Ἀλκίονος, Ἀλκων. Τούτους Ἰπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι. Καὶ γαμῇ Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Αὖθις δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηΐδος Θόας, Δαμείππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περιλέως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔζημεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδᾳ Τιμάνδρα, ἣν ἔζημεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνω, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Κάστωρ. ² Λέγουσι δὲ ἔνιοι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφήν μεταβάλλειν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνω, συνελθεῖν. ³ τὴν δὲ ὥν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἀλσεσιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδᾳ χομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἀδου Θησεὺς ὄντος, αἰρούσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεὺς μητέρα Αἰθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε· Ὀδυσσεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου, Σθένηςος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλείας, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετειῶ, Σχέδιος Ἐπιστρόφου, (leg. Σχέδιος καὶ Ἐπιστροφος Ἰφίτου) Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνέλεως Ληϊτοῦ (leg. Πηνέλεως Ἰππαλκίμου καὶ Λήϊτος Ἀλεκτρύονος), Αἴας Οἰλῆος, Ἀσκάλαφος καὶ

¹ Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ² Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutem serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

¹ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Cebalum, Cebali autem et Bateæ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scæus, Enarephorus, Eutyche, Bucolus, Lycon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoon adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone eiecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Periboea Naide nympha nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echmeus duxit, et Clytemnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalem reddidit.

(7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ² Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemese. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatam cum ea coisse; illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (*Rhamnusio*) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus raptam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancæi, Sthenelus Capanei, Amphimachus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei, Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiti, Polyxenus Agasthenis. Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Ialmenus

Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφάνωρ Χαλκιδόντος, Εὐμηλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρήτου, Λεοντεύς Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀτρέως, Αἴας καὶ Τεύχρος Τελαμῶνος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὄρων τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει, μὴ, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχόμενου δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἔην συλλάβηται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινὰ, δι' οὗ μηδεμίαν γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἔάν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὺς δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Λιτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαος φησι, Τηριδάης, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ Νύμφης, κατὰ Εὐμηλον, Ξενοδάμω.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἥσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῇ· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διόσκουροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔγημαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκους καὶ Φοιβῆς Μνησιλειῶς· Κάστορος δὲ καὶ Ἰλαίρας Ἀνωγών. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκადίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαιρέως παίδων Ἰδὰ καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδᾶ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον· πρῶτον Ἰδᾶς, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι, καὶ τὸν Ἰδᾶν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδᾶ· κακείνος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδᾶν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδᾶν κεραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμψάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῃ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polyætus Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Æsculapii, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Telamonis, Patroclus Menœtii. (9) Horum videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui seditionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Penelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, rationem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstringendos esse, ut delectum filię sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filię sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Ætolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridæ Megapenthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenodamum.

(2) E Ledaë filiis Castor rem militarem, Pollux pugilatum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo appellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matrimonium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phoebe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permittunt. Tum ille, bove in quattuor partes conciso, qui prius partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore dimidium, secundo reliquum; quo vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dioscuri tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Castorem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostravit, sed dum Idam persequeretur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in cœlum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus arcessito Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δῆμητρος, καὶ θέλων καταισχύσαι τὴν θεὸν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεύκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεύκροι προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδελχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτιαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου, τὴν χώραν ἔπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἰλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἰλος μὲν οὖν ἀπαις ἀπέθανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γῆμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόντος, τεκνοῖ Τρῶα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γῆμας Καλλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἰλόν καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. ³ Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἵτου, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσάρακου δὲ καὶ Ἱερομνήμης τῆς Σιμόντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἰλου Ἀγχιόσης· ᾧ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτη συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὃς ἀπαις ἀπέθανε.

(3) Ἰλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν· ² καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμόν καὶ βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτης λόφον, κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἰλος, ταύτην μὲν Ἰλίον ἐκάλεσε· ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διηγετὲς Παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς καίμενον ἐθεάσατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυν, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάτην καὶ ἄτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλάδιου τοιήδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς· ⁷ ἀμφοτέρας δὲ, ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνει. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόανον ἐκείνης ὁμοίον κατασκευάσαν, [καὶ] περιθεῖναι τοῖς στέροσι· ἡν ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσάμεν· παρὰ τῷ Διὶ. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης, διαβρίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν· ¹⁰ Ἰλόν δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλάδιου ταῦτα λέγεται

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. ² Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. ³ At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. ⁴ Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucri nominabantur. ⁵ Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanus urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilum et Erichthonium; quorum Ilus nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. ³ Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilum, Assaracum, Ganymeden. ⁴ Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cœlo constituit. ⁵ Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilus quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palestra, et ex præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem disciorem, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; ² quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilus urbem condidit, quam nominavit Ilum. ⁴ Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridie a cœlo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. ⁵ Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra eolum ac fusum.

⁶ De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. ⁷ Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filiæ timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos convertisset, a Minerva vulneratam cecidisse. ⁸ Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris causa collocasse. ⁹ Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. ¹⁰ Ilum vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ἴλος δὲ γήμας Εὐρύδικην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· ὃς γαμεί Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνίους δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοὶ παῖδας μὲν Τίθωνόν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρχην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τίθωνόν μὲν οὖν Ἥως ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καχεὶ συνελθούσα γεννᾷ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέννονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρχης ὁ κληθεὶς Πριάμος· ² καὶ γαμεί πρώτῃν Ἀρίσθην τὴν Μέρποος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνεται, ὃς ἐγγυμὲν Ἀστερόπῃ τὴν Κεβρῆνος θυγατέρα, ἣν πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπωρνεύει. ³ Πριάμος δὲ Ἀρίσθην ἐκδοὺς Ὑρτάκῳ, δευτέραν ἐγγυμὲν Ἐκάθῃ τὴν Δύμαντος ἧ, ὡς τινὲς φασί, Κισσέως, ἧ, ὡς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἐδόξεν Ἐκάθῃ καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. ⁵ Μαθὼν δὲ Πριάμος παρ' Ἐκάθης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὀνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέρποος διδάχθεις. ⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. ⁷ Πριάμος δὲ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος οἰδῶσιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσοντι εἰς Ἰδὴν. Ὁ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο· τὸ δὲ ἐκτεθεὶς ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτράφη. ⁸ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρών, ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. ⁹ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ῥώμῃ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ἔπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάθῃ θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ¹¹ ἥ συνελθεὶς βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν. Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. Ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. ¹² Αὖθις δὲ παῖδας ἐγέννησε Δηϊφοβόν, Ἐλενον, Πάμμονα, Πολίτην, Ἀντιφόν, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τροίλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννηχέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόδοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμας, Μήστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσιφ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνας, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβρίωνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκανίος, Δημοκόων, Ἀρβήτας, Δηϊόπτης, Κλόνιος, Ἐχέμων, Ὑπεύροχος,

¹¹ Ilus, ducta Eurydice Adraști filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (*Catrei* ?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (*Leucippen* ?); atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarce, filias autem Hesionen et Cillam et Astyoche, et ex Calybe nympa Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. ² Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ³ Deinde Priamus, Ariabe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volunt, Sangarii fluvii et Metopes filiam. ⁴ Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ⁵ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpretes, a Merope avo materno edoctus. ⁶ Hic filium dicens patriae fore exitum, infantem jussit exponi. ⁷ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. ⁸ Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. ⁹ Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praeones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodice, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregi cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponum, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philaemon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Dryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrietus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus,

Αἰγεωνεύς, Λυσίθους, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μήδουσα, Μηδεσικάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδόμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβρῆνος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. ² Αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην· μὴ παῖδουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνην γάρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. ³ Πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρακλείους, πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν εἰς Ἰδὴν. Ἡ δὲ μνησικαχοῦσα θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη. ⁴ Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνώνη δὲ μετανόησασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἐκυτὴν ἀντήρησεν.

⁵ Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὥς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. Οὗτος Μετώπην γημάμενος (Λάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας· ⁶ ὧν μὲν μίαν Αἰγίναν ἤρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζητῶν, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἤρπαχότα εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνῶσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεία ἀπέπειμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέγχι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνδρακες φέρονται.

⁷ Αἰγίναν δὲ εἰσχομίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἕξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. ⁸ Γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδιήδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδας ἐγένοντο Πηλέως τε καὶ Τελαμῶν. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλὰ Ἀχταίου (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρέως. ⁹ Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φωκόν.

¹⁰ Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρχάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρχαδίαν εἰλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φιλίαν, ἐκτείνει αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελεῖσας, χρησμοὶ θεῶν εἰλεγον, ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. ¹¹ Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλείς τοῦ Ἄδου φυλάττει.

¹² Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φωκοῦ, τοὺς ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλευσά· καὶ λαχὼν κλήρῳ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως χρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ γόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; filiae vero Medusa, Medesicaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. ² Hæc a Rheæ vaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. ³ Verum Troja bello impetita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa iniuriarum memor medelam recusavit. ⁴ Alexander itaque Trojam re-versus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspensio se necavit.

⁵ Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Peræ et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; ⁶ quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus quærens venit Corinthum, ubi a Sisypho raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonæ ferri solent.

⁷ Æginam vero in insulam translata quam tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. ⁸ Uxorem Æacus ducit Endeidem Scironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicum, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glaucæ Cychrei. ⁹ Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se commutaverat, ex eaque gignit Phocum.

¹⁰ Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Stymphalum Arcadum regem, quum Arcadiam subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecra disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a præsentibus malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. ¹¹ Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

¹² Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo decertaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Peleo fratre in silvam quandam transportatum occultavit. Deinde vero cade detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυχρεά τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐδασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ²Ὁ δὲ γαμεῖ Περίβοιαν τὴν Ἀλάθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρῃην γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αἰτοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. ³Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεύκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ²Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔφημε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἐλθὼν, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνεῖται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Περίᾳ ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλαίσας. ²Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους. ³Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγρόνῃ ἀνάπτει. ⁴Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταφεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπεισθαι. ⁵Ἀκάστος ἀκούσας, κτείνει μὲν ὃν ἐκάθηρεν οὐκ ἐδουλήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ⁶Ἐνθεν ἀμύλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὢν ἐγγερούτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι κατεγέλων ὥς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, δσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοσαῦτα ἔφη τεθηρευκέναι. ⁸Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκάστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανέρχεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἐμελλεν ἀπολλυσθαι· σῴζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκλήψας δίδωσι.

(4) Γαμεῖ δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμεῖ δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους Heynius), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχεῖοι τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ²Ἐνιοὶ δὲ φασί, Διὸς ὀρμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτης

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cychreum Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni. ¹Hic Periboeam Alcathi, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enascetur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ²Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis praemium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Actoris filio lustratur, ab eoque accipit Antigonom filiam et terrae partem tertiam. ²Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytione ferit et invitus eum interfecit.

² Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Peliae ludis funebribus, cum Atalanta palaestra pugna decertans. ⁴Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum literas de concubitu dedit. ⁵Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; ⁶Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit ad stuprum se dicens ab eo pellectam esse. ⁷Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁸Inde orlo de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. ⁹Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se feras venatum esse dixit. ¹⁰Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito abiit. Ille vero expergefactus, dum ensen quaerebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ¹¹qui etiam ensen quaesivit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex Heynii sententia: *Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris*), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentior fore, consilio abstiterant. ⁶Nonnulli vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Prometheum

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεῖα, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. ³ Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἥρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συνουκῆσαι. ⁴ Χείρωνος μὲν οὖν ὑποβεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάζει. Γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵ Γαμει δὲ ἐν τῷ Πηλῶ· καὶ θεοὶ τὸν γάμον εὐχόμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ δόρυ μελινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵππους Βαλῖον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἐφθειρεν δ' ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶν· μὲθ' ἡμέραν δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ. ² Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐδόκησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηΐδας ὤχετο. ³ Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχοις λεόντων καὶ σὺν ἀγρίων καὶ ἀρκτῶν μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκούροισι ἐπόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστοι γυναῖκα φονεῖ, καὶ διελὼν μεληδὼν, διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετής Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδύια, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ, ὡς παρθένον παρέθετο. . . (εἰς Σκύρον παρὰ Λυκομήδει supplev. Heyn.) ² Καὶ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδამείᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ δ' κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐθις. ³ Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χρησάμενος. εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴ Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλαχίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις, βασιλέα κατέστησε Δολόπῳ.

⁵ Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστοι, ἡ Περιάπιδος τῆς Φέρητος, ἡ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶ Οὗτος ἐν Ὀπουντῇ διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παίζων παῖδα Κλυδώνιον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατῴκει καὶ Ἀχιλλεύς ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφοῦς ἔχων σῶμα ἀνδρός

dixisse ex ea sibi natum cælo dominaturum. ² Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitu evitasse; quare iratum Jovem impetrasse ut illa mortali nuberet. ³ Itaque quum Chiron consuleret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumens conspexisset. ⁴ Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalitatis esset deleteret, interdiu autem unguebat ambrosia. ² Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspicatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exaqueretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³ Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyron appellabatur), quia labra mammis non admoverat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioscuris expugnavit Iolcum, et Astydamiæ Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedi custodiam ejus credidit. ² Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³ Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, querens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴ Secutus est eum Phoenix Amyntoris. Hunc a Phthia patriæ pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵ Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Menetii filius ex Sthenelæ Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶ Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentino

καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμελλον εἶναι τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πληγὰς τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖα καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσε ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρῳσίῳ δείκνυται. ⁵ Γενομένης δὲ ἐριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖα καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ, ὥς εἰπόντινες, Κέκροπα καὶ Κρανῶν, οὐδὲ Ἐρεχθεά, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῖς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσε. Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλον ἐποίησε.

(2) Κέκροψ δὲ γῆμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλον, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, ὃς ἀπενκός μετήλαξε· θυγατέρας δὲ Ἀγραυλον, Ἐρσην, Πάνδρῳσον. ² Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεται. Ταύτην βιαζόμενος Ἀλιβρόβιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει· καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρσης δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἐρασθεῖσα Ἥως ἤρπασε· καὶ μίγνυσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιθωνόν, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαίθων· τούτου δὲ Ἀστυνοῦς· τοῦ δὲ Σάνδακος· ³ ὃς ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ γῆμας Φαρνάκην τὴν Μεγασσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλεῖα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον· γῆμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλλῶνος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίχην, Λαογόρην καὶ Βραισίαν. ⁵ Αὔται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευαζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. (4) Ἀδωνις δὲ ἔτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγείς ἐν θήρῃς ὑπὸ σὺδός ἀπέθανεν. ² Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφεισβολας λέγει. Πανύσιας δὲ φησι Θείαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Αὔτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ᾔσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτὴν· ἡ δὲ, περικαταλαμβάνομένη, θεοῖς ᾗζατο ἀφανῆς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. ⁵ Δεκαμηνιαίῳ δὲ ὑστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βαγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρί-

corpore præditus, in Attica primus regnavit et terram, quæ prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente feriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Erechtheidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quæ nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervæ terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas; ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thriasium campum inundavit et totam Atticam aquarum proluvie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actæ filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosium. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytæ nymphæ, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago cædis reum agit, sed is deorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharnace Megessari filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonin, ac præter eos Orsedicen, Laogoren, Bræsiam filias. ⁵ Hæc vero ob Veneris iram cum alienigenis concumbentes viris, in Ægypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianæ iram in venatione ab apro percussus interiiit. ² Hesiodus eum Phœnicis et Alphesibœæ filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Hæc per iram Veneris, quod eam nihili faciebat, patris amore capta est atque usa nutricis opera cum inscio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quæ quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Dii igitur illam miserati in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. ⁵ Ac decimo post mense ex rescissa arbore natum dicunt Adonin, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam diis in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

στατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπέδιδου. * Κρί-
σεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ
ἑναιαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' αὐτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν,
μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν
παρὰ Ἀφροδίτῃ. 7 Ὁ δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ
τὴν ἰδίαν μοῖραν. 8 Ὑστερον δὲ θηρεύων Ἀδωνις ὑπὸ
σὺς πληγῆς ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κρανὰς αὐτόχθων
ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν
γενέσθαι. 2 Οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαίμονος Πελοπείδῃ τὴν
Μήνητος, ἐγέννησε Κρανᾶν, καὶ Κραναίχμην, καὶ
Ἀτθίδα· ἧς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου, τὴν χώραν
Κρανὰς Ἀτθίδα προσηγόρευσε.

(6) Κρανᾶν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε.
Τούτων ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα
λέγουσι.

2 Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἑτη δώδεκα Ἐριχθόνιος
ἐκβάλλει. Τούτων οἱ μὲν Ἡφαίστου καὶ τῆς Κρανᾶος
θυγατρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἡφαίστου καὶ
Ἀθηνᾶς, οὕτως· 3 Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἡφαίστου,
πῶς κατὰ σκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκαταλειμμέ-
νος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς,
καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφυγεν. 4 Ὡς δὲ ἐγγὺς
αὐτῆς ἐγένετο, πολλὴ ἀνάγκη, ἣν γὰρ χωλός, ἐπει-
ράτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σῶφρων καὶ παρθένος οὔσα,
οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπασπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς
θεᾶς. 5 Ἐκείνη δὲ μυσαγχοῖσα, ἐρίῳ ἀπομάχασα τὸν
γονὸν εἰς γῆν ἔρριψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς
γονῆς εἰς γῆν πεσούσης, Ἐριχθόνιος γίνεται. 6 Τούτων
Ἀθηνᾶ χρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον
θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην,
Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακατέθετο, ἀπειπούσα
τὴν κίστην ἀνοίγειν. 7 Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου
ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει
παρεσπειραμένον δράκοντα· 8 καὶ, ὡς μὲν ἔνιοι λέγου-
σιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ
ἔνιοι, δι' ὄργην Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γενομένη, κατὰ τῆς
ἄκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. 9 Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεῖς
Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα,
ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς
Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν εορτὴν
συνεστήσατο. 10 Καὶ Πασιθέαν Νηΐδα νύμφην ἔγημεν,
ἐξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ
τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· 2 ἐφ' οὗ
Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ
2 Δημήτηρ μὲν Κελὸς εἰς τὴν Ἑλευσίνα ὑπέδεξατο,
Διόνυσον δὲ Ἰχάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα
ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μαθήσαντες, καὶ
τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
ἀφικνεῖται πρὸς τινας ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ
ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλύ-
σαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέχτειναν αὐτόν.
Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔλαψαν αὐτόν. 4 Ἡριγόνῃ

puerum conspexisset, reddere eum noluit. * Delato ad Ju-
vem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque iussit
Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram
apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. 7 Huic
autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea
in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub
quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. * Hic ducta e La-
cedaemone Peliade Menytis filia, procreavit Cranaen et
Cranæchmen et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem
obiisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii
Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

* Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichtho-
nius, quem nonnulli Vulcano et Atthide Cranai filia natum
dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in mo-
dum: * Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adie-
rat. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ de-
siderium incessit et impetum in eam facere aggressus est.
Illa vero fugit. * Vulcanus autem assecutus eam, quam-
quam multo cum labore (nam claudus erat), coitus fa-
cturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum
non admisit, qui itaque in femur deæ semen effudit.
* Quod abominata illa semen lana detersum in terram ab-
jecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum
semine nascitur Erichthonius. * Hunc Minerva immor-
talem reddere studens clam ceteris diis educavit, et
in cista impostum Pandroso Cecropis filiæ custodiend-
um tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. 7 Sed
Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiant ac advolutum
puero draconem conspiciunt, * a quo, secundum non-
nullos, interemtae sunt; aliorum vero testimonio per iram
Minervæ furore percitæ de arce se præcípites dederunt.
* Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus,
pulsio Amphictyone, Athenarum regno potitus est, et Mi-
nervæ simulacrum in arce consecravit, Panathenæorum-
que festum instituit. 10 Uxorem duxit Pasitheam, ex
qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ
sepulto, successit Pandion; * quo regnante Ceres et Bacchus
in Atticam venerunt. Cererem Eleusine Celeus excepit, * Bac-
chum vero Icarus, qui ab eo vitis palmitem accepit et
vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia
mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit,
qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum
animi caussa largius hausissent, malum sibi medicamen-
tum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum
postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστεύουσα, κύων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· κάκῃν κατόδυρομένη τὸν πατέρα,
ἐαυτὴν ἀνῆρτησε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν
ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθέα καὶ Βούτην.
² Πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λάβδακον περὶ γῆς
Ἰων, ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας
ἐρασθεὶς, ἔφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὐθὶς δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. ⁵ Ἡ δὲ ὑφῆνασα ἐν πέπλῳ γράμματα [καὶ] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνῃ τὴν ἰδίαν συμφορὰν. ⁶ Ἡ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ καθεψήσασα, Τηρεὶ δεῖπνον ἀγνοοῦντι προτίθησι·
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέος ἔφυγε. ⁷ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς
εὐχονται ἀπορνεωθῆναι. ⁸ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεταί
ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεταί ἐποψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρῖα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρείθυαν, ἣν
ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξοῦ-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊόνος. ⁴ Ἡ δὲ, λαβοῦσα
χρυσοὺν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφάλῳ, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ
αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δὲ γε συνέλθοι
γυνὴ Μίνῳι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασιφάη
γάρ, ἐπειδὴ πολλὰς Μίνως συνηνάζετο γυναῖξιν,
ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλη συνηνάζετο,
εἰς τὰ ἄρθρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
⁶ Ἐχόντος οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκοντίον τε ἰσυδό-
λον, ἐπὶ τούτοις Πρόκριν, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πικρὴν
ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δείσασα
δὲ αὐθὶς τὴν Μίνως γυναῖκα, ἤκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. ⁸ Διωκούσης γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόγμῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν
ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυ-
ρὴν αἰδίων καταδικάζεται.

sepeliverunt. ⁴ Erigonæ autem filiaē patrem quærenti herilis
canis, cui Mæræ nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspensio se
necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias pro-
creavit Procnen et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdacum bello
de terræ finibus, socium e Thracia arcessivit Tereum,
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
geassisset, Procnem filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus
autem, suscepto ex illa Itey filio, Philomelæ amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Procnem, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concumbebat atque
linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in peplo con-
textas suas Procnæ miseras significavit. ⁵ Procne igitur,
quæsita sorore, Itey puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepta securi
insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quum
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves muta-
rentur. ⁷ Et Procne quidem fit lusciniæ, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divise-
runt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium
Minervæ et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus
duxit Praxithea Phrasimi et Diogenæ Cephisi, ex eaque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

³ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus,
Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Hæc, sumta corona au-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Mino concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum veneficiis infecit, ita ut
quoties cum alia congrediretur, in illius artus viperæ im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos
canem pernecem haberet et jaculum a scopo nunquam
aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data
ad bibendum Circæ radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concumbit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem
revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad ve-
nandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confosam Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempi-
ternum condemnatur.

(2) Ὀρείθουαν δὲ περῶσαν (παίζουσαν?) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἡ δὲ γενναῖα θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱούς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαιν περρωτούς.² οἱ, πλέοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τήνων ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. ὅ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων.² ἔχων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κάκεινή τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταφεύδεται·³ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοὶ. Παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιὼν δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφάνης, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον.² Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ.³ Ὡς δὲ ἐτελειώθη ἔνδον ἐν Βενθεσικύμῃς, ὁ ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῷ τῶν θυγατέρων δίδωσιν.⁴ Ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδεύθεις, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Ὁρακίων βασιλέα, ὃς αὐτοῦ τὸν παιδὶ τὴν θυγατέρα συνώκισεν.⁵ Ἐπιβουλεύων δὲ ὑστερον Τεγυρίῳ καταφάνης γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.⁶ Αὔθις δὲ Ἰσμάρου τελευτήσας, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.⁷ Καὶ πολέμου ἐνστάτος πρὸς Ἀθηναίους τοὺς Ἐλευσινίους, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει Ὁρακίων δυνάμεως.⁸ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθώσειν τὸν πόλεμον, ἐάν τις τῶν θυγατέρων σφάξῃ.⁹ Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαζαν· ἐπεποιήντο γάρ, ὡς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι.¹⁰ Γενομένης ἰδὲ μετὰ σφαγῇ τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνέειλεν Εὐμολπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν.² ὃς γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπαλάμου παῖδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

³ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητίωνος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκείνου θυγατέρα Πελίαν γαμεί.⁴ Αὔθις καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον.

⁵ Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάρῳ ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγεὺς, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίον εἶναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Iliassum fluvium transeuntem Boreas¹ rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros. ² Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequabantur, periere; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus, qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem. ² Natis his ex Cleopatra filiis, Idæam duxit Dardani filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinuat. ³ Quod credens Phineus utrumque excæcat. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptune compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, infantem in mare abiecit. ² Neptuneus vero sublatum puerum in Æthiopiam transtulit et alendum tradidit Benthescymæ, filiæ ipsius et Amphitritæ. ³ Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit. ⁴ Hic etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrum Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit. ⁵ Postea autem Tegyrio insidias struxisse detectus ad Eleusinius fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. ⁶ Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrro revocatus in Thraciam rediit et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit. ⁷ Ac conflato inter Athenienses et Eleusinius bello, adscitus ab Eleusiniis magno cum exercitu Thracum venit auxilio. ⁸ Verum Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit. ⁹ Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt: conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una perituræ essent. ¹⁰ Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, ² qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

³ Hic post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditionem expulsus est. Confugit Megara ad Pylum, cujus filiam Pelliam duxit uxorem, ⁴ atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quum Biantem patruum occidisset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero, traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

⁵ Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονί-
δας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραγῇ διεΐλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν
κράτος Αἰγεύς. ²Γαμει δὲ πρῶτον μὲν Μῆταν τὴν
Ὀπλιτος· δευτέραν δὲ Χαλκιοῖππν τὴν Ῥηξήνορος.
³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῇ, δεδοικῶς τοὺς ἀδελ-
φοὺς, εἰς Πυθίαν ᾗλαθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἐχρησεν αὐτῶν·

Ἄσκού τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄστρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμόν, ἀνῆει πάλιν εἰς Ἀθήνας.
Καὶ Τροϊζήνα διοδεύων, ἐπιξενούται Πιτθεὶ τῷ Πέλο-
πος ²δὲ τὸν χρησμόν συνεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκατέκλινεν Αἰθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσει-
δῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγεὺς δὲ ἐντειλόμενος Αἰθρα,
ἐὰν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λέ-
γειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινι πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα,
εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας
ἀιελέσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀπο-
πέμπειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ᾗκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθη-
ναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρό-
γεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τούτον Αἰγεὺς ἐπὶ Μαραθῶ-
νιον ἐπεμφε ταῦρον, ὑφ' οὗ διεφθάρη. ⁶Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν
λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα
πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόνον ἀπο-
λέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπαλθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν
Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσιάν
οὐδὲν ᾗττον ἐπετέλεσεν. Ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς
αὐλῶν καὶ στεφανῶν ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι.
(8) Μετ' οὐ πολλὸν δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε
στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρά εἰλε, Νίσου βασι-
λεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομέ-
νους ἐξ Ὀρχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν.
²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι
γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύ-
της ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ
Σκύλλα, ἔρασθεισα Μίνως, ἐξέειλε τὴν τρίχα. ³Μίνως
δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης
τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποδρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονικομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν
Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον, κατὰ λόγον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίν-
θου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡσθηίδα.] Λυταίαν,
Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον
κατέσφαξαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατὴρ Ὑάκινθος ἐλθὼν ἐκ
Λακεδαίμονος Ἀθήνας κατῴκει. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ᾗν τοῦτο, ἐρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεί-
πεν αὐτοῖς, Μίνωϊ δίδοναι δίκας ἅς ἀντὸς αἰρεῖται.
⁷Πέμπσαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας.
⁸Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κοῦρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς
ἰσας χωρὶς ὅπλων πέμπειν τῷ Μίνωταύρῳ βοράν.

Metionidas ejecerunt et regnum in quattuor distribuerunt
partes; summum vero imperium erat penes Aegaeum. ³Hic
primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secundam
Chalciope Rhexenoriam. ⁴Quum autem nulla ei proles esset,
fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie re-
sponsum dari sibi postulavit. ⁵Cui deus ita vaticinatus est:

Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ne prius exsolvas quam scandas Palladis arceem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athe-
nas, ac per Troezenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio
hospitio exceptus est. ⁸Qui quoniam oraculum intellexerat,
Aegaeo inebriato Aethram filiam comprimendam submisit.
Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus
est. ⁹Sed Aegaeus, postquam Aethrae mandaverat, ut si mas-
culum pareret, eum educaret, neque cujusnam ille filius
esset indicaret, ense et calceos sub saxo abditos reliquit,
verbis addens, ut, ubi puer subvoluta saxo haec tollere
posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴Ipse interim venit Athenas et Panathenaeorum certamen
instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit.
⁵Hunc Aegaeus contra Marathonium taurum misit, a quo
interemtus est. ⁶Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad
Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob
invidiam esse necatum.

⁷Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de filii
morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite ab-
jecit et tibiarum cantum cohibuit, sacrificium nihilo ta-
men secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis
in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo
post, quum maris imperium teneret, comparata classe
Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio
regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso
opitulatum venerat, interfecit. ⁹Occubuit et Nisus per filiae
proditionem. Habebat enim in capitis vertice crinem pur-
pureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei cri-
nem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. ¹⁰Minos
vero Megaris potitus virginem pedibus ad navis puppem
relegatam submersit.

⁴Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non
posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuriae
poenasumeret. ⁵Fame itaque et peste in urbe subortis,
primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi
filias, Antheidem, Aegleidem, Lytaeam, Orthaxam ad Ge-
raesti Cyclopiis tumulum jugularunt. ⁶Harum enim pater
Hyacinthus Lacedaemone Athenas commigraverat. Quod
quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum delibe-
ratione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse
vellet darent poenas. ⁷Igitur Athenienses, missis ad Minoem
legatis, poenas exigendi dederunt potestatem. ⁸Imperavit
Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis
mitterent Minotauro devorandos.

⁹ Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθεργγμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξίναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δέισας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ ὄφειος εὐρών, ξύλον λεπτὸν ἐπρίσσε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κάκει, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βοῦν. ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἰσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπεμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἦν ἐφόρει, Κορυνήτης ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπακαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς?) ἀνέχεσθαι. ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναρριπτούμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΔΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

⁹ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quampiam nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Dædalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce dejecerat Perdices sororis filium Talaum, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii sollertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenue lignum secuit. ² Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam affabre compegit, ³ et Labyrinthum extruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeο natus, ubi adoleverat, summoto saxo calceos et ense aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obsessam a viris maleficis viam percavit. ³ Et primum quidem Periphetem, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (*Claviger*) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filiae. ² Hic Pityocamptes cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ³ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habeamus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὥς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὑστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέχτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεύς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσὸς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ὤκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμός ἐστιν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικαστή, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκεῖσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατέπηκαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsum. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphum fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothous ad Eubœam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossois venit cum Heleno, postquam Phœnicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic consederunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiaz, Priami sorores, Æthylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiæ pervernerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nauæthus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI

FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI: Sopatri Ἐκλογαὶ διαφοροὶ ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνεῖλεται δὲ αὐτῶ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφορῶν ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· δὲ συνεῖλεται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ δ' Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῶ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ χδ'. Ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμένα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιελήφει, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz.: Δωδώνη.... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· «Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τα ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν.»

Idem: Βωδώνη, πόλις Πεβραϊδική, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim: Ἐτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναιεῖ· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμᾶται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren.: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δόξαν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat.: Χάριτες· αἱ Χαραί· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγείᾳ. Μέννηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124: Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deūm. Ἡ γὰρ ὄρῦς ἱερὰ τῆς Πέρας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variae doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulosis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit: sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet: «Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona: Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia terræ vicinus est.»

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαράν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocraton v. Ἀποπομπάς : Ἀποπομπαῖοί τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Θεῶν διελέκται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἄρειος πάγος· ἀκρωτηριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐνάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φοινίκας κρίσεις ἐδίκαζον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένης μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrobi. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in libro quartodecimo* περὶ Θεῶν, ἰχίον *solem scribit ita appellari Apollinem* ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἰέσθαι καὶ ἵεναι (f. ἵεναι), *quod sol per orbem impetu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem numen duobus nominibus ornari, idque tum ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto, Ἥλιος Ἀπόλλων, ὃ δὲ γε Ἀπόλλων ἥλιος, pergit : Ἡκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑπερῆσομαι μῆκος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρκάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

Θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρος φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι** ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφὴν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. *Locus mutilus ; Heynius suspicatur ἐκ τῆς γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se. »*

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocli. OEd. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐπτακαίδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobaeum Ecl. phys. I, 52, tom. I, p. 1004 ed. Heeren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὐρομεν· « ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονήτεον. Ἐκ γὰρ τοιούτων δρμύμενοι πῖθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν· Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ δῆχη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνη.

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι
Γαῖας ἄχρα προχέων Ἀχέρων.

*Ετι καὶ Λιχύμνιός φησι·

Μυρίασι παγαῖς
θαυρῶν Ἀχέρων ἄχων τε βρύει.

Καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἄχρα βροτοῖσι πορθεύσει.

LIBER VI.

5.

Dii quidam Avernici vocabantur, de quibus Apollodorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollodoro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homicidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scripsit etiam Apollodorus demonstrationem harum rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere gravissimus; quocirca ego prolixius hic immorari ac in tempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus perhibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrificaturos... nam post primam frumenti sationem sacrificium

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad sationem prodiiisset : inde haec festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychidarum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de Inferis inscribitur, haec de Styge reperi : « ... ab his enim incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio; siquidem hac ratione fluvius quoque Inferorum nuncupantur, Acherontem quidem a doloribus (ἄχαισιν) quem admodum ait in Proserpina Melanippides :

Terræ in gremio tristia fundens
lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille
fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron luctifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιῶνάς τε καὶ μελαμβασίς
λιπούσα λίμνης ἦλθον ἡχοῦσας γόους
Ἀχέροντος ὕδασι πλάσας ἄρσενας χόας·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἐχούσας, ἄρσενας δὲ χόας τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἀγόνα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θήλυς ἐέρση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιούσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινόμενων τὸν Ἀχέροντά φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετελλαχῶς πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄχρη σχεδὸν υπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργυραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλασαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼς δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκεν ὀνόμαζεν. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδιωρος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξει ταῦτα· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοδερὰν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν Ἄδου τε αὐτὴν κατώκισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἤξισαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στυγεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητά· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστήκασιν. »

Τόσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ἔστι Στυγὸς καὶ στυγνάσεως ἀποβῶν. Τοιούτου δὲ ἔστι γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὥς Ὅμηρός φησιν (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐπὶ σάρκας τε καὶ ὀστέα ἵνες ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰδομένοιο
δαμνᾷ, ἐπὶ κε πρῶτα λίπη λείν' ὁστέα θυμός·
ψυχὴ δ', ἥδ' ὀνειρὸς, ἀποπταμένη πεπότηται.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτοις φαινομένοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεμνῶδη δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφῆν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἰδῶλα καμώντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἱστορήσαν τὴν Στυγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδῶς ὁμοῖσαι τολμήσαντας. Διαβόητον μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἔστι καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ τὰ κατὰ Κλειμένην ἀφηγοῦμενος, γράφει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νεώτερα ἔπρησσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ· ἄλλους τε ὄρκους προσάγων σφί, καὶ δὴ καὶ ἐς Νῶνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστώτας ἀγινέων, ἐξορκῶν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ ὕδατος ἀφηγεῖται, λέγων οὕτω· Στύξ ἐν Νῶνάκρι κρήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἔστι τὸ διακόπτον πάντα τὰ ἀργεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphirii. Nam novum hic incipit ἀποσπασμάτιον.

11.

Clemons Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg.: Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo læto cantu resonantes atque nigras
relinquens paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentes steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pæne carentes dicit, masculas vero undas, quæ nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppeditet, hæc etiam nutriet : unde etiam ros semineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excesserunt, omnique labore ac mœnore carent. Gorgyam deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrenda (γοργά) plerisque videntur quæ ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricem Sophron Mormolycen vocavit. » Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subiungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristatur calamitatibus et invis præ luctu sunt inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero jusjurandum per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, hæc subjicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
illa sed ardentis victrix violentia flammæ
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quæ ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : quæ de causâ illas *vita simulacra carentium* nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quæ per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen præcipuam Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens hæc scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedæmonios concitatis, quum alia ab iis exegit juramenta, quodvis adhibens jusjurandum, tum Nouacrin Arcadum principes deductos jurejurando per Stygiam aquam adstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (*de fontibus* ?) aquæ proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nouacrin, omnia vasa, præter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, *Orgia* et

δεῖν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διὸς τῆς πρὸς Δία γεγενημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τινος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίῳ διαφραρῆσαι Ἀπολλόδωρος λέγει, οὐ φόνος ὕμνων δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπιτυμβίῳ τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang. II, 3, nisi quod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Deprecat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ λογιώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σελήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ ἱερὰ τοὺς τάφους αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) : Πολλὰ καγαθὰ Κῆρες σχοιεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ (Μαρτί) τοὺς κύνας. Σκῦθαι δὲ τοὺς δνοὺς ἱερεύοντες μὴ παυέσθων, ὥς Ἀπολλόδωρος φησι καὶ Καλλιμαχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis ei (Marti) canes ab Caribus, quis ab Scythis asinos immolari (prodidit)? non principaliter cum ceteris Apollodorus?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιάζουσά τις θυσία. Τοῦ γὰρ βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἐμελλον Ἡρακλεῖ προσάξαι, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχηματῖσαι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa quidem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem; hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici videntur; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apollodorus interisise in venatione, derivatis, non invidere, vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctissimi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam, ceteros habent homines mortales atque sacra eorum sepulcra, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis augeantur bonis Cares, qui canes ei (Marti) sacrificant. Scythæ autem non cessant mactare asinos, ut dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis sacrificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio. Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destinassent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præeret, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I, 30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ κίθαρος (piscis) ... ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενομίσταί τοῦ Ἀπολλωνος, εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ Θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait, verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab *amicitia* nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίους καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ ἧς φησιν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἑταίρας ἱερόν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλου ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περιστέρα ἱερὰ Ἀφροδίτης. Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἔρᾶν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecate ait mullum (τρίγλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appellatur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetæran*, Venerem, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas, conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus universus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστερὰν) sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρᾶν, i.e. a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinence lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἀρεῖ θύειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum hujus scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocraton : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τοῦτέστι τὴν γῆν ἀργῆν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocraton : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· οὐδ' ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. Ὡς περὶ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (τεθειμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστοροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄζονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiat. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertinet ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligentiam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν χθόνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀνέγραφον οὐδ' ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως· ὕστερον δὲ, τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεισαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest adjudicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studeat Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥς περὶ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὐρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκεπῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat ; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, eum κορυβὴν, κυρβὴν, flexisse, unde κύρβιν factum sit ; etiam κόρση, si vera habet Etymol. M. in κόρση, v. infra fragm. Etymologico-rum. Sed κατεσκεπῶσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito ; videri potest ad antiquam vocem σχι-

κορυβοῦν κύρβιν vocatæ essent, ut et κυρβάσιā nominatur tiara capiti imposita.

Axones et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari *cyrbes*, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant στήλας, *cyrbes* vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. *Cyrbis* igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in *cyrbibus* leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse ; ita ut a stando quidem appellarentur στήλαι, κύρβεις autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis, quæ κυρβάσιā vocatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat ; vel de Corybantibus, quorum inventum esse *cyrbes* Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκίρδν, σχειρδν, σκυρδν, *durum, spectare*, et κατεσκιρῶσθαι, *induruisse, rigere, stare, fuisse*. V. Hesych. in Σχειρῶσασθαι et similibus, et Σκυρῶσθαι, λιθῶσθαι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » Heynius.

27.

Harpocration in Μείον καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες (Heyn. conj. περιεστῶτες), Ἰσάνειν δέ, μείον γάρ ἐστι. Eadem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ran. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόες. ... ἐορτὴ τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ (al. i'). Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστηρία καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ἑορτὴν Διονύσου ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθόγιαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἐορτὴ Διονύσου Ἀθηναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσι δμῶσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμυχανήσατο τοιόνδε τι Πανδίων· χοῦ οἶνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομινύνας ἄλληλοῖς, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκεῖνου Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομήσθη οἱ Χόας. Lege Πιθόγια... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocration nonnisi priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὥς εἴη γεγονώς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιῶσθαι, ἣν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύουσι.

30.

Schol. ad Odys. Ψ, 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας]: Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐστὶ ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὖρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Τῷ δὲ ὄνειροπομῶν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἰλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσφιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίους: Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrūm necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίαν διὰ τῶν ὄνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀδοῦντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἥρωϊδος τινός· περιάδεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, καὶ κείθεν σχεῖν τὸ λεγθὲν ἐπίθετον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα παρὰ πόδας ὀδοῦντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος νύμφης. Etiam ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίνεσθαι, ἄλλοι δὲ μηδαμῇ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἴ τις ἐπιχειροίη, σφοδρὰ δυσθνήτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pithegia, Choes, Chyttra. Aliter: Quum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur, ne earundem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivium congiungit apponit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes, neu ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cœpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam Themèle cognominata.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in θεμελίῳ, i. e. in fundamento suo, posita sint, quamque, una litera s commutata, Semelen poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palastram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est ὄνειροπομῶς, i. e. somnia immittit, dormituri eum precantur, exspectantque donec somnum injiciat; solent eum in cubiculiis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propulatricem, nec terribilia timeant, sed quam maximas ex somniis capiant delicias. Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympicorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene heroina. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc sitis montem honorari Mercurium, indeque quod diximus illum nactum esse cognomen.

εἶναι. Quæ eadem exscripsit Eustath. ad Il. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis OEd. Colon. 57: Τὴν Προμηθεὺς] Περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ θεῶν?]. « Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ Ἡφαιστος. Καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀργαία κατὰ τὴν εἰσοδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεὺς ἔστι τύπος καὶ τοῦ Ἡφαιστού. Πιπτοῖται δὲ, ὡς καὶ Λυσισαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡφαιστος, νέος καὶ δευτέρος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινὸς ἔστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms :

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὸς καλούμενου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατάβασιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποίων φησι «Βοιωτοὶ δ' ἱπποιο (f. ἱππῆα, ut ἱππεὺς κολωνὸς ap. Schol. Sophocl. et ἱππότης v. 60. Heynius) ποτιστείχουσι Κολωνόν, Ἐνθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χαλκεὸς οὐδός.» V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαίων. Καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος· «Περὶ Ἀκαδημίαν ἔστιν ὁ, τὸ τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς, θν καὶ Μό-

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένον.»

«Forte hæc ad lib. XVII spectarunt.» Heynius.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποί δὲ εἰσιν ἑ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησιν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἠλίδος, Ἀρκαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παραπρεσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat.» Heynius. Dubitari potest utrum ex opere περὶ θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἄ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκὸν ὡς τάχος ἄχει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπειδὸν (ἐπῆδον, i. e. fecerunt accinere, ἐπήχουν, ἐπέκρουον Heyn.; ἐπῆλαν Jacobs.; ἤπειγον Kiessling.; ἐπαίον Coray. ad Plutarch. tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικοιμένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μiasμάτων. Διότι πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἔχρυντο· ὡς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἄχει ἀντὶ τοῦ φόφει, κρούει. Ἐπεὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ ἥχος οικεῖος τοῖς κατοικοιμένοις. Φησιν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἤγειον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασιν κρούειν λίθῃτα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Ἀντιέρσης... τοῦτον δὲ φησιν Ἀπολλόδωρος ὥδῃ εἶναι θεριατῶν, λέγων οὕτω· «Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἰουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὥδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριατῶν ὥδῃ Ἀντιέρσης.» Cf. Athenæus XIV,

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum fanumque in sacrario deæ. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta.

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrus quoque liminis ærei meminit et Astydarnas. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: « Beoti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum.»

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: « Juxta Academiam ara est Jovis Catabatæ (i. e. qui per fulmina de celo

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis.»

35.

Olympi numerantur sex: Macedoniæ, Thessaliæ, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysiæ, Ciliciæ, Elidis, Arcadiæ.

36.

Æs pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quum putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἄχει in Theocrito posita est pro φόφει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proserpina invocatione ἤγειον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, letetem pulsare solent.

37.

Lytiæsen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis: « Ut in Ithrenis Ialemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytiæses.»

p. 619, A. Photius in Lex.: Αιτυέρσαν, ὥδην τινα ἦν ἔδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Αἰτυέρσαν ἀνακαλούμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεὺς ὁ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· ὅτινες ἐγίνοντο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ δὲ ἐκείμῃ αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), δαδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Cf. v. Ἀνάστατοι: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumpta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον] οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης Ἰστορεῖ.

41.

Macrobian Sat. I, 8: Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur. »

42.

Idem I, 20: Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicinæ atque divinationum consociatæ sunt discipline.

Omnino plura in Macrobian Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρωρία, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρος φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσὸς, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες », ὡς Ἀπολλόδωρος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynii ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἡ γράφει τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγᾶμω βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντός μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳ τε φιλόλογον, γεγονώς ἀκουστής Διογένοους τοῦ Στωϊκοῦ, συνεσχολᾷ δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξαι ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσειος χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἀχρι τοῦ νῦν βίου. Ἔτι δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acrorita, apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stolci, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo-

28.

38.

Ἀγρεὺς (i. e. venationi præfectus) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi Circumlucentes), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellatæ, quod eas circumferabant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circummeat et lustrat; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), cujus incolæ dicuntur Acroritæ; istæ vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

ώρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος
πόλεων ἀλώσεις, ἔκτισις τοῖς στρατοπέδων,
μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,
ἐφόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων,
θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς, μάχας,
πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους,
φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων·
πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύθην εἰρημένων.
Μέτρω δὲ ταύτην ἐκτιθέσθαι προεῖλετο
τῷ κομικῷ δὲ, τῆς σαφινείας χάριν·
εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate
interiectis, pergit v. 45.

Ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
εἰς βασιλέως ἀπέθετο Φιλαδέφου χάριν·
καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης
ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῃ
τῆς πραγματείας ἐπιγραφῇ εὐληθεῖ.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro
στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum
putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu
longius recedit. Si opus foret, mallet φυγὰς ἐξ πα-
τρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαῖα vel
tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας... Καὶ Δύμη
ἡ χώρα πάλοι ἔκαλετο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Ὑστε-
ρον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέ-
γεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος· «Τούτων
ἀπέχουσα σταδίου ρα', ἐσχάτῃ κεῖται πρὸς δύσιν
Δῦμαι.» Ὁ πολίτης Δυμαῖος... Ἀπολλόδωρος ἢ ὁ τὰ
τούτου ἐπιτεμνόμενος· «Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυ-
μαῖοι»... Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν α'. «Πόλε-
μος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις.» Primum et secun-
dum Apollodori locum non ad Chronica refero,
sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes ca-
strorum, migrationes gentium, expeditiones barbarorum,
incursum hostiles, traductionesque navalium clas-
sium, certaminum situs, societates armorum, fœdera,
pugnas, res gestas regum, illustrium virorum vitas; ex-
silia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen
omnium, quæ fuse dicta sunt: carmine vero hanc expo-
nere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile
hæsuram sic memoriæ videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali
Philadelphii gratiam exposuit: quæ etiam per totum ma-
narunt orbem terrarum, immortalæ tributentiæ gloriam
Attalo, operis inscriptionem nactæ.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur
regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio no-
minatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali nu-
mero, sicut Apollodorus: «Abest ab hisce centum viginti
stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita
est»... Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dumæorum
fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσσωρίον, πόλις Σικελίας. Ταύτην
τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ
Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλωρὸς, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου πο-
ταμοῦ τοῦ κατὰ Πάγγονον, ὃς λέγεται τιθασσοῦς ἰχθὺς
ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθιόντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρο-
νικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μυοῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ
Ἀπολλόδωρος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίμνιον, ὡς Ἀπολλόδω-
ρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων.
Ἀπολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Ducetio
egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4):
Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀφηγού-
μενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς ὁμοθενοῦσας, πλητὴν τῆς
Ἰθάκας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἔγαγε συντέλειαν. Δρα-
στικὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ
τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιόλογον,
τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ
πατρίς, μετώκησεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τε-
μένου τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν ἀξιό-
λογον, ἣν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ὠνόμαζε Πα-
λίκην.

redegit: «Hanc regionem tenent Dymæi»... Apollodorus
libro primo Chironicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assortum, urbs Siciliæ, quam Apollodorus libro primo
Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliæ, ab Heloro fluvio, qui est ad Pa-
chynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces
e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chro-
nicorum.

48.

Myus, urbs Ioniæ, uti Philo et Apollodorus libro primo
Chronicorum.

49.

Chesium, Ioniæ oppidulum, ut Apollodorus in Chro-
nicorum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliæ, prope Palicos, de qua Apollodorus
libro secundo Chironicorum.

51.

Idem: Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόμας, quod nihili est, restituendum puto Νόας.

52.

Idem: Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem: Ὑτκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑτκαρα.

54.

Idem: Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem: Χαιρώνεια, ... τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. «Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικὴν.»

LIBER III.

56.

Idem: Ἀμαξιτὸς, πόλιν τῆς Τρωάδος. ... Τὸ ἔθνικόν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαξιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem: Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, δε καὶ τὸ ἔθνικόν Λιγγαῖος.

58.

Idem: Ἀθηναῖος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Diogene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem: Ἀερία, ἡ Αἰγυπτος ... Ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem: Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλ. ἱ. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem: Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem: Ἀρόερνοι, ἔθνος μαχμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. «Κελτῶν Ἀρόέρνους.»

63.

Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης ... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ.

«Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιβαλᾷτιον πόλιν.»

64.

Idem: Καῖνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noæ... Siciliae oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliae, ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalatarum, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronea. ... Possessivum Chæronicus et Chæronica. Apollodorus in Chronicorum secundo: «In pugna, ut aiunt, Chæronica.»

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνοῦ, *a torculari*, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (*al.* secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliae civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum: «Celtarum Aroernos.»

63.

Dorus, urbs Phœniciæ... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum: «Ad Dorum urbem maritimam.»

64.

Cæni, populus Thraciæ, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

65.

Steph. : Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. Ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλοδώρος τετάρτῳ Χρονικῶν·

« Μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φύγας Χαλκητορεύς. »

66.

Sine libri nota idem : Πάρθος, πόλις Ἰλλυρικῆ. Ἀπολλοδώρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum fragmenta ex temporum populorumque ordine apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Aug. Mai. Mediolan. : De Chaldaica improbabili chronologia ex Alexandro Polyhistore : *Atque primo anno e Rubro mari emersisse ait (sc. Berosus) intra eosdem terminos Babyloniorum immanem quandam belluam, cui nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse, verum sub capite piscis aliud caput appositum, et in caula pedes ad instar hominis, et loquelam humanæ similem : ejusque imaginem ad hunc usque diem delineatam superesse. Hanc belluam, inquit, interdum cum hominibus versari solitam, nullumque cibum capere : docuisse homines literas et varia genera artium, descriptiones urbium, templorum structuras, legum lationem, finium regundorum doctrinam : semina præterea et fructuum collectionem demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse : ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid inveniret. Tum sub solis occasum eam belluam Oannem denovo mergi solitam mari, nocturne in immenso pelago collocari ; atque ita ancipitem quandam vitam degere.*

Syncelli Chronograph, p. 28, C (p. 51 Dindorf.) : Berosus dicit Ἐν τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικήσαντων τὴν

Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ἡμεροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρονον ὀνόματι Ὀάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλοδώρος ἱστορήσῃ, τὸ μὲν ὅλον πῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. κ. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf. : Alexandri Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio prolatis fidem non habendam esse, οὔτε ἄλλῃ τινὶ δαιμονιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. Σχεδὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορώδους καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πάσα μυθώδης Ἑλληνικὴ καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων ἀπατηλῶν ἐσχήκασιν τὰς ἀφορμὰς. Οὐ χάριν προήχθημεν ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε καὶ Πανοδώρου τῶν ὁμοχρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰσοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀμασάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πεπονηκότων παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξάμενοι τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ προβρόχθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείων δόξας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀλληγορησάντων, πρὸς τοῦτοισι δὲ καὶ Ἀβυδηνοῦ καὶ Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἔτι Μανετῶ περὶ τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μυθολογοῦντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυδηνοῦ λέγω καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανετῶ, προστεθῆναι ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προσθέσεως, ὥς ἂν καὶ ἐξ ἄλλῃων αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑφ' αὐτοῦ τὸ κα-

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Civis, Chalcetoreus. Apollodorus quarto Chronicorum : « Quicum Charidemus erat exul Chalcetoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldaeam incolentium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari Rubro ad vicinum littus Babylonis contiguum, animans ratione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollodorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput aliud caput enatum gerere ; pedes humanos in ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnis ferme Gentilium Manicheorumque falsitas ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte cernoso, vel ex origine simili scaturivit : nec paucae hæreseon, quæ nostram fudarunt fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquam veritati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicaturi atque in tuto posituri, supra scripta Alexandri, nec nos Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui sub Theophilo, vigesimo secundo archiepiscopo Alexandriæ, florentes plures historicos tractatus a se elaboratos ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Præfati siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylonie regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum, qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, addæ et Manethonis de Dynastiis Egyptiorum ante diluvium similia fabulantis auctoritatibus, magnæ licet sese putent historicæ rei utilitatis auctores exstitisse, nullum tamen inde veritati emolumentum accessit. Quorum dicta, Abydeni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre operæ pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur, malumque ruinæ sibi met sit causa, atque ita singulis quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

κὼν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος ὅση δύναμις ἐπιστημῆνασθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.): Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ιστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔδασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολύστορι καὶ Ἀβυθηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θείων γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quædam capita, ad confutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Alato igitur Abydeni loco de regno Chaldæorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum:

Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλώδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωσος ἱστορήσας, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαῖον· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεῖς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς· ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἰρηκε φανῆναι τῷ πρῶτῳ ἔτει· οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ Ἀβυθηνὸς τὸν δεύτερον Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσι εἶτα Μεγαλάρῳ ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τούτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπου μίξιν. Εἶτα ἄρξει Εὐδώραχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπου μίξιν, ὃ ὄνομα Ὠδάκων. Τούτους δὲ φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεραλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀβυθηνὸς οὐδὲν εἶπεν. Εἶτα ἄρξει Ἀμμεψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὀγδοὺς σάρους δέκα. Εἶτα ἄρξει

ᾨτιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἧ'. ᾨτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. Ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5: *Hæc quidem Berosus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarus erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitratur. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum exstistisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldæum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis constat. Addit etiam nescio quem nerum et solum: nerum ait sexcentis annis constare, solum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Amelon ex urbe Pantibiblis Chaldæus saris tredecim. Ameloni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldæus, saris duodecim. Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emerit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibiblicus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emerunt eadem

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldæos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert: Berosus narrat regum Babylone natum primum fuisse Alorum Chaldæum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldæum, cujus tempestate exsecrandum Oannem, Annototum, e mari Rubro prodiisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundum Annototum post saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annototum eadem prioribus forma, humanæ nimirum mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique nomen fuisse Odacoui. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsinum Chaldæum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otiartem Chaldæum e Laranchis saris octo, eoque defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summatim dicta erant, accurate exposuisse. Ezin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νῖνον τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσυρίοι προσηγόρευσαν: «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorus, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδαράζου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀρχίαλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πίνε, ὄχρευ· ὥς τάλλα οὐδενός ἐστιν ἀξία. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Etesiae Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγόμενων βασιλείαν ἀνεγράφατο βασιλείων λη', ἐτῶν, αος. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ β70 ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γμε (γ7ος m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γνώσιν, φησὶν, ὁ Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θεβαίων βασιλείων τῶν μετὰ ἀρχῇ (ρχδ' m.) ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλείων.

Α' ἐβασίλευε Μῆνης Θεινίτης· (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, 8 ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonsk. apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διώνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη ἔξ· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β70.

Θεβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑρμογένης. Ἔτος τοῦ κόσμου, β7ἔξ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ὁμώνυμος ἔτη λβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γκα'.

Θεβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθους ἔτη ιθ· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγγ'.

Θεβαίων ἐβασίλευσε ε' Περμφῶς (Σερμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθους, 8 ἔστι Ἡρακλείδης, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοβ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Τοιγαράμαχος Μομφιερί Μερφιτης ἔτη οθ· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρός (Τίσανδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omisso) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ4'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοῖχος υἱὸς αὐτοῦ, 8 ἔστιν Ἄρης ἀναίσθητος, ἔτη ς' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρθ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὄγδοος Γοσορμήης, 8 ἔστιν Ἑττισπαντὸς, ἔτη λ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, 8 ἔστιν Ἡλιδωρος, ἔτη κς' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσε'.

68 (?).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxæ filius, Tarsum et Anchialum uno die ædificavit. Ede, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretiis.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebani dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cæpit vero anno mundi 2900, desiitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quom ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regi jussu hoc pacto exposuit.

Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62; anno mundi 2900.

Thebæorum secundus regnavit Athothes, filius Meneos, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Athothes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diabies, filius Athotheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Pemphos, filius Athotheos, qui dicitur Heraclides, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Tagaramachus Momchiri Memphites, qui exponitur vir membris redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Stachus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipautus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliodorus, annis 26. Anno mundi 3205.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀνωϋφίς, ὃ ἐστὶν ἐπίκωμος (ἐπικόμος cod. Par. A., ἐπικόινος Goar.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἔτεροι ἀθάσχαντος, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσαν'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνωῦθος Γνευρὸς, ὃ ἐστὶ Χρύσης Χρύσου υἱὸς, ἔτη κβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσεθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Πρωῶσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιῦρης ἔτη ι'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφίς, κωμαστής, κατὰ δὲ ἑνίους χρηματιστής, ἔτη κθ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφίς β' ἔτη κζ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτιμ'.

Θηβαίων ιζ' ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἡλιόδοτος ἔτη λα'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτθ'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γυα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παίμυθς Ἀρχονδῆς ἔτη λε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὔτος, ὡς φασί, παρὰ ὧραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφξθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχέσκοσοκάρας ἔτος α', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφεθ'.

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ

ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖα νικηφόρος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κδ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζ'.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔσιμαρῆς κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζ'.

Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Θίνυλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχι'.

Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχλς'.

Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμιαφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχνε'.

Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνόσσοχος τύραννος ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχξς'.

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πεταεθυρῆς ἔτη ις'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψξη'.

* * * * *

Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσίχερμης Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψζα'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη μγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωμς'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφάας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡφαίστου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωπθ'.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 10 Anophis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 11 Sirius, qui puellæ filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, quiescit Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 13 Raosis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 15 Saophis, commissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebaeorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 Echescosocaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebaeorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Hæc est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebaeorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Chuter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Meures Philoscorns, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomæphtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Sœcuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebaeorum rex 31 Peteathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebaeorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

* * * * *

Thebaeorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebaeorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebaeorum rex 36 Siphos, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρουρεῶς, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ'ηϛθ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη ξγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ'ηϛιγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλείων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπολεὶ ἱερογραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνῇ, ἐνταῦθα ἔλκεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ β'η' κοσμοῦ ἔτους, ἔτεσιν ρκδ' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γ'ηϛοε' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ἄλλων γγ' Θηβαίων βασιλείων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγοῦμεθα ἐνταῦθα, ὥς μὴδὲν συμβαλλομένης ἡμῖν, παραθέσθαι, ἐπεὶ μὴδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

Syncell. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γ'ολθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ος' τοῦ Νεχωῦ ἢ Σικωνίων βασιλείᾳ ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ὧς κς' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα η'ξζ'. Μεθ' οὗς ἀρχόντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὥς Ἀπολλόδωρος καὶ ἑτεροί, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Ægialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959 (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); post reges autem præfuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensæ ferendæ impar esset, fugam arripuit.* Eadem habet Syncellus p. 19. Regum nomina hæc sunt 1. Ægialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telchin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Ægydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi æqualis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plemnæus (Πιλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-

pis æqualis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyreus (Ἐχυρεὺς Sync.) a. 55. Danaï æqualis. 16. Corax a. 30. 17. Epopeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus ætate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3) Theoclytus a. 4. 4) Euneus a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott, p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἰ γε τῆς Περσείως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (δ Διόνυσος), ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διόνυσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεύσαντας συνάγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλείους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλείους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα (vel τρ. ὀκτώ) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐνταῦθεν δὲ ἀπὸ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη παντηκοντατρία. Ἐνταῦθ' αὖ καὶ ἡ Ἰλίου κατάληψις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosis eodem anno contigisse statuas quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipsicitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hercules nascitur.

Thebæorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebæorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Ægypto Thebæorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris literis Diospoli desumpta ex Ægyptia in linguam Græcam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Aliorum qui sequuntur regum Thebæorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nachor 76 Sicyoniorum regnum

cepit a primo rege Ægialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persel, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... A regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Æsculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosis, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

- 84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)
- 83 Argis regno potitur. Argonautarum expeditio (τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελεώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).
- 78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐνὶ μῆνι καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Bibl. II, 5, 11, 1.
- 68 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.
- 64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post cædem Iphiti?) τελουμένης. Bibl. II, 7, 2, 4.
- 62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf.: 'Ηρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτῃν Ὀλυμπιάδα υἱὸς (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υἱὸς (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.
- 53 Hercules et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5 : Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολούθως Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθειμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν καθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτῃν Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι βασιλευσάντων. Congruunt quæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrus libro primo Historiæ philosophicæ ap. Euseb. Armen. p. 139 : *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annum esse CCCCVII*. P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402 : Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν καθόδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τοῖς ἐξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταεννέα, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49 : Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλοδώρον (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡμαχέναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν (addit Clemens : Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt : Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἑνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσιν ρτ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλοδώρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μὲν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἀλώσειν, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλοχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193 : Ὁ δ' Ἀπολλοδώρος φησι τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὅπότε καὶ ἡ καθόδος Ἡρακλειδῶν ὑπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C : Ἀπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit : Ἀπολλόδωρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τοῖς τοῖς χρόνοις x. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis conjungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνω, sicut jam Goar. χρόνοις voci substituere voluit ἔτει, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum : « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statuimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

cam annis centum (quum Agesilaus Doryssæi esset rex Lacedæmoniorum), ideoque post Trojam captam annis his centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedæmonios scribit Apollodorus libro octavo.*

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedæmone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Græcorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteponunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥκιστα δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δημολογούνται. Οἱ μὲν γὰρ Ἰπρίτῳ συναχμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκχειρίαν λέγουσιν αὐτόν· ὃν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμήριον προφέρον τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦ νομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον· οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quærendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Coræbi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Troj. c. a. C.n.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a 37.
225	959	Doryssus a. 29.
254	930	Agésilas a. 44.
298	886	Archelaus a. 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a. 40.
398	786	Alcámenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτροπεία, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cadit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agésilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de caussa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agésilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Utut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro decimo octavo scribens decimo vel octavo. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. I. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Coræbi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartano- rum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis majorem olympiade prima eum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησι δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. Ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σωσιχράτης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκατὸν ἑκαστος ἔζησεν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 44'. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimoniis, posterior Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Hist. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: "Ὁν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι. Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praefereunda videtur Clintonis sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timæi testimonio vixisse dicatur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E (Ξενοφάνης δὲ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλίκος ἦσθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο), et e Plutarch. Mo-

ral. p. 175, B. C (Ἱέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. κ. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hæc verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Græc. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medum autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacræ literæ Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in Diction. critiq. s. v. Xenophane, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Οὗτος ὥς Κύρου δ' ἐνεμμεν· quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: "Υστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περσάνδρου, δν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔκθεσιν, ἥπερ περιέτυχε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος· ὅς καὶ φησὶν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimæ quintæ Olympiadis, mortuum ætatis anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timæus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetæ; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceptasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsunque a Perandro controversiæ iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimæ octavæ olympiadis annum egisse ætatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἴβυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γεγένηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἑλωσιν.

Sardes combustæ sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: Ἦκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πέντηκοστῆς ὀγδῶς Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ ν' (leg. νη') Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἁλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γεγένηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἑλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ξγ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδῶς. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἐβδομηκοστῆς ὀγδῶς, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertæ verba l. l.: Ἀλέγεται κατὰ τὴν Ξέρξου διαβάσιν εἰκοσιν ἑτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἐβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragmm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφειρίωνος (leg. Ἀφηρίωνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

ἐβδομηκοστῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλῶνος ἕκτη, ὅτε καθάιρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἀρτεμιν γενέσθαι Δῆλιοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑννεηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος, γεγονόσι ἑτῶν ἐβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Ælian. V. H. 25, Clinton. proœm. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης. Τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Roscio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρρητος, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤχμαζε κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονα δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διακόσμον ἔτεσιν ὑστέρων τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγονόσι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana æra positum esse opinatus Apollodori sententiam studuit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤχμακέναι αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλϊτος Ἀάργου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 3a.

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captæ sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimæ octavæ anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphespione, septuagesimæ et septimæ olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimæ quintæ olympiadis, septuagesimo ætatis anno.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagoræ, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero illum Diacosmum a se compositum refert anno post Troje excidium septingentesimo trigésimo. Fuerit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμιονος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαιανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶν ἐβδομήκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἐγγὺς ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονότα, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ὄντα) καὶ ἀχμάζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 442 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἡχμασε κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν: «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος ἔλθειν φησιν.» Εἰθ' ὑποβάς: «οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελῶς ἄγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. Ἡ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακώς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἑτῶν φησὶ τελευτῆναι.» Ὁ δὲ πρῶτῃ καὶ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδα νενικηκώς κέλητι, τούτου πάντως ἦν ὁμώνυμος· ὡς θ' ἄμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημεινέσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
Γλαυκὸς ἔλθειν φησιν ...
Οἱ δ' ἱστοροῦντες ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελῶς ἄγνοεῖν ἔμο
δοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκ ἔτ' ἦν ἢ παντελῶς
ὑπεργεγηρακώς· ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dinon in Persicis ait, Mæandrii filius.

Quidam illum iter agentem in via defecisse dicunt, quum ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Metonis filium fuisse ait, ceterum ad Thurios nuper omnino conditos venisse Glaucum ait: deinde post pauca: «Qui vero narrant domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: aut enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, id quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis anno, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessisse. » Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντα ἑτῶν, ἔτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τελευτῆναι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντίνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα. Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαρρηλιῶνος ἐβδόμῃ καθ' ἣν Ἀῆλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21mo vel 22mo). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἑνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθηκέναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrant ipsius (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem ætatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Deli Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἴκοσιν ἔτη, ἑπτακαίδεκτη συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἔλθειν ἐπὶ ἀρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείαν ἀπῆραι καὶ μέναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἔλθειν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Ἔττα ἀπῆραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτήσαι ἐτῶν τριῶν πού καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90 : Γεγόνασι δὲ Εὐδοχοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. ὁ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς, τρίτος Συκελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἑλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, Ληναϊκὰς δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς. ... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδοχὸν ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμὰς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήκωστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone : Πύρρων

ἦλειος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθά καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὥς φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro : Τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Λυσιφάνους) ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Μοχ 14 : Ἐγενήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένους ἀρχοντος, μηνὸς Γαμηλιῶνος ἐβδόμη, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρώτων συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτήσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδόμηκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχον Ἀγέμαρχου Μυτιληναῖον.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro : *Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est:*

Κηρσιεὺς ὢν ἐκ Διοπειθεὸς πατρός,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα
ἔξελπε, πεντήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, solis eum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo ætatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenen archonte Eubulo, quarto anno centesimæ octavæ olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimæ nonæ olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum ætatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimæ undecimæ olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisse Chalcidem tertio anno centesimæ quartæ decimæ olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium : quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres : primus hic de quo loquor (sc. Æschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, metricus), secundus Rhodius historiarum scriptor, tertius Siculus Agathiochis filius, poeta comicus, qui ter urbana

vicit certamina, et quinque Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Nausiphanem et Praxiphanem audivisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimæ nonæ Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenis et Lampsaci scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimæ vicesimæ septimæ olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitæ impleisset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenæus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμωδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικούς καὶ πρεσβευτικούς.

«Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolim, quum aliunde de eo non constet.» Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: *Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* (cod. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρχεσίλαος, Σεύθου ἡ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindf.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων ἔκατ' ἀπὸ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιγ'· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ ᾧδεῖω σχολάζοντά φησιν Ἑρμῖππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἄκρατον καὶ ὀλιγιάσαντα πεμπταῖον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholae praesesse cepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comedia, orationes item pro concione et in legationibus habitas.

99.

Arcesilaus Seuthi sive Scythii filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Oedeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἑξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφέων δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἰκοσι τέσσαρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἰκοσι ante τέσσαρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megaiopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliasse templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυρόεις, πόλις Κελτικῇ, Μασσαλιωτῶν ἄποιος. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari cepisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimam sexagesimam secundam anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Tauropolis, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

29

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων φησίν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀποβρίφεντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαίων καὶ προσενεχθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου τῆς νεῆς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petitum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodorei operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemus.

LIBER II.

106.

Idem : Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Ὠρωλοδυτικῇ, ἐγγιστα τοῦ Νείλου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγῆσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem : Ἀριανία (leg. Ἀριανοί), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

108.

Idem : Αὐγίλα, οὐδετέρως, πόλις Λιθύης. Ἀπολλόδωρος β' Περιηγῆσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem : Αὐσεῖς, ἔθνος Λιθύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγῆσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem : Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περί τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem : Ἰθέρηαι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στῆλαις, ἀπὸ Ἰθῆρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Περί γῆς β'· « Ἐνδὲς δὲ Πυρήνης Ἰθῆρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ. » « Ea-

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni ge-
sisse taurum, atque hos a classe Phocæensium disiectos
et illuc appulso, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nili pro-
xima, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusiis proxima, auctore Apollodoro in
libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro
secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Perie-
geseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro
secundo de Terra.

111.

Iberiæ duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab
Ibere flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II,
23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc,
seu potius in iis, quos exscripsit, plurium Apol-
lodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24. »
Heynius.

112.

Idem : Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ
Περί γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem : Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος Περί
γῆς δευτέρῳ. Λησται δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

113 a.

Idem : Μασσῦλοι, Λιθυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος
β'.

114.

Idem : Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νε-
στός. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγῆσει. Leg. δευτέρῳ
περὶ γῆς. *Heynius.*

115.

Idem : Νοῦδαι, ἔθνος Λιθύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολ-
λόδωρος δευτέρῳ Περί γῆς. Λέγονται καὶ Νουβαῖοι,
ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαδαῖοι; Holsten, cui Heyn.
adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem : Ὀρέβηται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος
δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. « H. e. gens habitans
circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus
Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quo-
que Berkel. » *Heynius.* Verum hoc ferri nequit.
Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari
veterum libros citandi more significant: Apol-
lodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de
Alexandria in India ab Alexandro magno con-
dita.

Descriptionis terræ meminit : « Cis Pyrenen Iber est,
« magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens
« undas. »

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo
de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro
secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, au-
ctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus
libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubæi,
uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro
secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem : Παροπαμισσός, πόλις ὁρος Ἰνδικῆς, ἀφ' ὧν Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκληθῆσθαι.

118.

Idem : Τόρεται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιγηγέσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem : Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλοὺς Λιθύριοι καὶ τινες Ἰστροὶ λεγόμενοι Θράκες. » Καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλίς. « Πρόκειται Χερρόνηςος Ὑλλικῆ μάστις Πελοποννήσου, ὧς φασί, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένης. » Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velint, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404 :

Ἐξῆς δὲ μεγάλη χερρόνηςος Ὑλλικῆ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισυμένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πάντε καὶ δέκα
Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἕλληνας γένει.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminationem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem : Ψησολί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Ταυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιγηγέσεως (Mss. ἐν β' περὶ γῆς). « Ἐπειτα δ' Ἑρμύνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος. »

121.

Idem : Ὀρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

« Ἐπειτα δ' Ὀρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
« ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων ...

117.

Paropamisus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamisadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeseos.

119.

Hyllei, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra : « Supra autem Hyllus Liburni, et quidam Istri dicti Thracæ. »

120.

Pæssi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeseos : « Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero Pæssorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo : « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram **

« Supplet tertio versu Ἀορνιν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέραν mutat : non male. Salmas., qui omnino his deverss. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat : « Ἐπειτα δ' Ὀρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέραν Ἀρβίος. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum : Νῦν δέ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν. ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κομικῷ μέτρῳ, Γῆς Περίοδον ἐπιγράφας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰδῆρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετακισμένων, οὓς καὶ δ' Ἀράξης, ὧς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὁρᾷ. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz. : Ἀδρανὸν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

125.

Idem : Αἶνος, πόλις Θράκης. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὠνομάσθαι Πολτυοδρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem : Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροίζηνος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

122.

Nunc inscilia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera, ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes hic conigraverit ex Træzene.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλόδρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἔστι κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

129.

Idem: Ἀντικύρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ... ἡ δὲ ἐν Μαλιῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλακα, χωρίον Λιθύης. Πολυτίστωρ τρίτη· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλα φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἐνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχῖναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξὺ, παρὰ τὸν ἔχινον, ἡ δὲ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apollodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae; secundum Antimachum, Messeniae.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Malienisium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae: Polyhistor libro tertio. Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echiniae, insulae circa Aetoliam... Appelluntur etiam Echinades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus, vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus vero ab Echino vate sortitas fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniae dicit, et Thucydides.

135.

Lacedaemon... Civis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος ... λέγεται κατὰ συγκοπὴν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὄρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδαι. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν.

139.

Idem: Πέφνον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περὶ ἄκρον Ἀκραγαντίνων. Καὶ ποταμὸς Σικανὸς, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τέβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἔστι χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίᾳ αὐτὴν εἶναι φησι. «Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros Peri νεῶν spectasse hæc.» Heyn.

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopen Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum Cydoniatæ dicuntur Oydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodorus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadæ..... quod Apollodorus genere masculino usurpat.

139.

Pephnum, urbs Laconica, neutro genere. Apollodorus vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius Italiae, ubi Roma est et Latinorum regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apollodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita. Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ψαλέα, πόλις Βοιωτίας. ... Ὅμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ἀκαλία, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Ὀρικός... Ἐκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἡπείρου τὸν Ὀρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ὀρεὸς, πόλις Εὐβοίας... Ὀρείτης... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησίν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὀρείτας· «Ὀὕτω τὴν τῶν Ὀρείτων νυκτὸς αἰροῦσι πόλιν.» Heynius metro subveniens putat sic: τῶν Ὀρείτων αἰροῦσιν οὕτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον.... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην Συρακόσιον ἱππογάρμην βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Ἄετναϊον fuisse dicentes, Συρακοσίῳ ἱππογάρμῃν scribere voluerint: Τότε γὰρ Ἰέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτνχιος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογενείας ἀστει... τῇ Ὀποῦντι λέγει· ἐκεῖ γάρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρην οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησίν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρην οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος· «Ἀτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.» Add. Stephan. in h. v.: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνωκισμὸν Βιθάβης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ Καταλόγου· Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμαις Βιωτοὺς πλῶ πορεύεσθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν ὅτι Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἐγγύριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκείσε που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλάτην, ὁ δὲ λοιπὴν κώπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργούρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργισσα... Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι· ἡ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης, ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὲ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὅμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἐθνικά secutus, post alia dicit: Ἀργισσα δὲ ὀνομάσθη ἡ ἀπὸ Ἀργείων ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

144.

Ocalea, urbs Bœotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus... Hecateus portum Epiri vocat Oricum... Apollodorus autem admirabilissimam urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Eubœe... Gentile Ὀρείτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per εἰ diphthongum, sed per ε et ι, Ὀρείτας: «Sic nocte Oreitarum urbem capiunt.»

147.

Campus Nepesæ prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepesæ campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Ætneus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Protopenise urbi... Opuntem dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protopenia. Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. «Apollodorus: Attalus ex Græcis urbibus

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin.»

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeæ, urbs Bœotiae... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: «Quum ab paludibus inundari soleret Bœotia, qui juxta paludes habitant, Bœotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κώπη) Copas urbem.»

152.

Argura, urbs Thessaliæ (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Naviū Catalogo tradit, incolas Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessaliæ loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit, sibi vindicaverint.

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργείους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cujus nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. l.: Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν βῆθεισαν Ἀργισσαν εὐρηγνται σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργειαν ἔχοντα προπαροξυτόνως διὰ διφθόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληδὼν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδὼνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· Σπληδὼνα τ' ἡγαθέην.

Truncata haec, quæ ad Il. B, 511 spectant, facili negotio restituas ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληδὼν γράφεται παρ' ἐτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληδῶνος, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρέσβωνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. l., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὀρωπός. ... Τὸ ἐθνικὸν Ὀρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτός (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· «Ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὀρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἴονται δὲ τινες οἷον γράφειν (Il. B, 508)·

Ἰσὸν τε ζαθέην, Ἀνθηδὼνα τ' ἐσχατόωσαν· ἐκτείνοντες τὴν πρώτῃν συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νισάν τε ζαθέην·

ἡ γὰρ Νισα οὐδαμῶς φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Boeotum et Locrorum confinio, quam etiam Spladonem vocant) nominata est a Spladone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληδὼνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus.. Gentile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Navium Catalogo: «Est autem Græca locus, Oropieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendam:

«Atque Isum sacram positamque Anthedona fne,»
priori syllaba vocis *Isos* poetice producta, pro:

Nisam sacram.

Nusquam enim in Bœotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bœotia profecti, Ætolorum sint facti inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ἰαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bæotiæ urbes enarraverat: Εἰ γὰρ, inquit, τὴν τοιαύτην ἕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οικεῖα λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veteri Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρίνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησιν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὐσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.» Utrum hæc ex opere de Navium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bæotiam nominatur apud Homerum, cujus in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἀ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρη-

157.

Hujusmodi materiam probe nobis suggesserunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliam appellaverunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is seu-

κεν, ἥμισυ λέγοιτ' ἂν. Ἐπαινεῖ γὰρ Ἐρατοσθένης ἀποφασίν, ὅτι φησὶν ἑκαίους καὶ Ὀμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικά εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτιλλέσθαι. Συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὀμηρὸν φησὶ τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολὺκνημον δὲ τὴν Ἑτεωνὸν, πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίστην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλῖαρτον· τὰ δ' ἀπῶθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα ῥέοντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξαίων μηδενὸς μεμνηθῆναι, οἷον Ἰστρου, Τανάιδος, Βορυσθένης, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἄλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνηθῆναι, πάντας (πλάττειν Coares) δὲ ἀγαθοὺς τινὰς Ἰππημολογούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίου τε. Παφλαγόνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν περὶ τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχεμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιουκούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν ξενοθυόυντων καὶ σαρχοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνιον κεκληθῆναι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὀμοίως δ' ἀγνοεῖ καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμῶς μεμνηθῆναι, οὐδὲ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὀκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθιοπίας θ' ἱκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβίαι τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστόν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἑκαίους πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἠμί- κυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκιμῆνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφὰς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμῳ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐν- μέρῳ δὲ τὴν Παγχαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὁμβρῶν τήχεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνει (Casaub. ἐπιτιμᾷ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὀμηρον τὴν Ὀδυσσεώς· εἰ γὰρ αὐτὴ χρῆται (fortasse χρῆται ἂν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκουσιν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικῆναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μετα- ποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὅς τὴν μὲν Γαῦδον (Heyn. Γαῦλον) Καλυφούς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιάται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακχίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῳ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθῆναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὥς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ αὖ ἐλρήμένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Græcarum quidem regionum notitia præditos, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocinaus, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eteono callosa, et Thisba columbis abundante, herbosæque Haliarto sentiendum esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halysos. Tum Scytharum eum non meminisse: fingere vero quosdam præclaros Equimulgos, Lactivoros, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque remota tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris nimii difficultatem et sævitiam accoletium ibi populorum, maxime Scytharum hospites immolantium et carnibus eorum vescentium ac capitibus poculorum loco utentium: postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fuisse res Ægypti et Africæ, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminisset: sicut neque isthmi inter Rubrum et Ægyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Æthiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum versum:

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiose fixerint: ut Hesiodum Semicanas, Capitones, Pygmaeos; Alcmanem Steganopodes (quasi pede præditos, quo supini se tegerent); Æschylum Canicipites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipæos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmeridem Hecataei urbem, Euhemeri Panchæam terram, et Aristotelis lapides fluviæ arenas, qui imbris liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem bis invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum induendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, excepto Callimacho: qui grammaticum se professus, Gaudum tamen Calypsus insulam faciat, et de Corcyra Scheriam. Alios item culpât, qui de Gerevis et Acacesio, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glauco in Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthene

εὐς ὕστερον ἐμπειροτέρους γεγόνειν τῶν πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένη καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὀμήρου, δοκεῖ μοι κἂν ἐπιπληξῆσαι τις δικαίως, καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamen dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, δευτέρῳ καταλόγῳ καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicen transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δὴπου κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ τοῦτων λεγόμενων, ἀλλ' ἐν μύθῳ μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἀπολλοδώρου, οὐδ' ἐν τρόπῳ παρατίθεισι τοῖς Ὀμήρου ταῦτα, εἰδῶς. Τὰ μὲν γὰρ Ὀμήρου τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθεισιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσεται ἀγνοίαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Ἀισχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στεφανόφθαλμους καὶ Μονομάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

περὶ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχοντες περὶ πολλῶν, κἂν μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἔκόντες, οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείαις καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδύλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καθάπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ Ζεῦ γὰρ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγῳ, ψυχὴν ἐπαληθίζουσιν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τέρατά τε καὶ πλάσματα οἰεῖται, γράφων ὧδε·
« Ἡμίκυνας, Μακρόκρανοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσμα ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στεφανόφθαλμοι τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομάτων. Μύθων τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) Ἰμαντόποδες καὶ Ἰμαντοσκελεῖς τε, Μονοτοχῆται, Ἀρβίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοίως, Καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγλαστοῦντες. »

Strabo XII, p. 83 i (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν (τὸν Ὀμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδοξῶν ἔφη (Ἀπολλοδώρου sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμούς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰδίων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

transtulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo proVectos, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispam oburgare posse : adeoque contrarium asserere, eos poetæ rerum ignorationem exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finxisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignorationem locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu ; sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpât, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignoratione lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignorationem objecerit, Semicanes nominant, et Longicipites, et Pygmæos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmæorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alcmani Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Unoculos ; quid ? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animum advertimus multa narrantibus sub historia specie, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum ignorationem, sed delectationis causa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime ignoratione ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem disertè profitetur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum is ac Corcyram nominaverit.

Ait Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de iis, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετωκισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει.

162.

Schol. ad Hom. Il. Θ, 284, Herculeum narrat Troja potitum Hesionen captivam muneri dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojanā muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ Heynius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδουῆς τῆς Κορίνθου ἴσθι κώμη, Ῥιανὸς εἶρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγῳ.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Αἰταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετμημένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοῦνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, atque ob portus (limen is Græce dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea oonciso vocabulo Limeram fuisse cognominatam.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὡλενος ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· Ὅν Ὡλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν.

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστάθαι τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· Ὡλενοῖό τε παιπαλοέσσης, ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφεσθαι δεῖν· Ὡλενοῖό τε Σάμῳ τε, ἀλλὰ μὴ Ὡλενοῖό τε, δηλὸς ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεισθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμη λέγεται ἡ πόλις, δηλὸν εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἑκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, Ὡλενοῖό τε Σάμης πίσυρές τε καὶ εἰκοσι φῶτες ἔασι, καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· Ὡλενοῖό μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδωσαν.

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὡ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætoliae montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίδας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

LIBER VIII.

166.

Olenus ... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: Ὡλενοῖό τε Παλλήνην nunc quidem non amplius esse contigit.

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi Ὡλενοῖό τε Σάμῳ τε, non Ὡλενοῖό τε Σάμῳ τε scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit: Ὡλενοῖό τε Σάμῳ τε juvenes quatuor, et quod de Ctimenta narratur: Ὡλενοῖό τε Σάμῳ τε misere Samen.

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχάου τις φησὶν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὃν Ἀλκμάν μείνεται.
169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσικράτης μὲν, ὃν φησὶν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, x. τ. λ.
170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephyra, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον δ ποιητὴς εἰωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, ὅς ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρακιδὸν πολὺμῆλον καλῶν, τὸν δὲ Βουωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Ὠρηϊκὴν, συντιθεῖς,

Μεσσηγὺς δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου, ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε « τηλόθεν » καὶ τῷ « ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. » Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκεῖνος γὰρ οὐ φησὶν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προείπομεν, x. τ. λ.

Schol. II. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyrae nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνίοντα παρ' Ἴλλου Μερμερίδαο.] Ἰάσων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα · οὗ Μέρμερος · οὗ Ἴλλος · οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας · ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος. « Habuit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem excrispsit Eustath. ad e. l. Odys. p. 1416, l. 2. » Heynius.

dam Erysichæos esse ait : quorum mentionem facit Alcman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulae Sosicrates, quem res hujus insulae exquisite tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiae « pecoris divitem, » Bæotiae ejusdem nominis urbem « Minyium » appellat : et Samum Thraciam appposito adjectivo dicit, vel sic, « Samum inter et Imbrum, » ut ab Ionica insula distinguat : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyram distinguere ab aliis, voce « procul » et « a flumine » *Selleente*. Atqui hæc non conveniunt cum iis, quæ Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyram illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [II. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyraei dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyrae, Thesprotiae urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Pheretem ; hujus est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος.
171.

Suidas : Κάλυμνος, ὃ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος · ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδῶν (edit. Καλυδῶνος) μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Κάλυμνος ὃ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. « Νήσους τε Καλυδνάς », ἃς δ' Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad II. B, 677. Cf. de his Calydnis insulis, sicut de illis quæ e regione Trojæ juxta Tenedum sitæ erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ad Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Müller. Orchom. I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περί δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. ... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλλήνας (II. B, 684) ·

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλλήνες. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας · τὸν μὲν περὶ Προϊτῶν λέγοντα, ὡς « Πανελλήνες ἐμνήστευσον αὐτὰς, » τὸν δὲ, ὡς « Πανελλήνων διζῶς ἐς Θάσον συνέδραμεν. »

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περί νεῶν, τοῦ Φιλοκτίτου μνηστῆς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἀφραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephyra, propter Medæam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Κάλυμνος, frumentum Ægyptium : pro Καλύμνιος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Ægyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλύδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes. Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Græcos et Panhellenes, quorum alter de Prætidibus dixerit, Panhellenes (universos Græcos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concurrisse.

173.

Philoctetæ opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetæ mentione, quosdam ait refferre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Cho-

πολιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτῃ Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δὲ τινες σταλόντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἑρκα μετὰ Αἰγίστου τοῦ Τρωῆς Αἰγίσταν τευχίσαι (sc. λέγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090 : Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγτο δὲ καὶ Πυρρόδια (lego : Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heçn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλαῖον Πύρρα] ὡς Πιανός·

Πύρραν δῆποτε, τὴν γε παλαιότεροι καλεῖσκον Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο· Αἰμονίην δ' ἐκείτης ἀπ' Αἰμονος, ὃν βα Πάσασον γείνατο φέρτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλον Αἰμων· τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλῆν λαοὶ μεταφημίξαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν, Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νῶϊν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam : Οἴονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μὲντοι ποιητὴν οὐ λέγειν Ἑλλούς, ἀλλὰ Σελλούς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς, ὅτι καὶ Σελλήεντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ (II. B, 659)·

Τηλόθεν ἐξ Ἐφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·

*ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντός Ἡλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὗδ' ἐν Μολοττοῖς.

• In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet : Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, quasi non Thesprotiæ Ephyræ, sed Elidis intelligi in loco Homérico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

II, 7, 6, statuisse videri debet : nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat : Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista : Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cujus illa fuit admonitio : ad Ephyræ Thesproticam Selleentem esse nullum : hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyræ Epiri nemo dubitet : cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur. *Heçn.* Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum : Ὁ δὲ Σκῆψιος Δημήτριος οὗ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856 :

Ἀτὰρ Ἀλιώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον, τηλόθεν ἐξ Ἀλύθης, ὅθεν ἀργύρου ἐστί γενέθλη.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergit ita : Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἰρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἷεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλλῶνας ἐκτός τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἀλλ' οὐδὲ δοῦσαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως κοινωνήσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦναντίον δὲ μάλλον εὖροι τις ἂν μαρτυρίαν. Μαϊάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὀρμηθέντας συμμαχεῖν τοῖς Τρωσίν. Deinde per-

nen, a qua Chones in ea regione dicti ; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Ægesto Trojano, Ægestam urbem ædificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Hæmonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (vel potius Pyrrhæa) a Pyrrha Deucalionis conjuge, ut dicit Rhianus :

Pyrrham, quam antiquiores nominabant a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjuge; [Pelagus rursus terram nominabant Hæmoniam ab Hæmone, quem genuit fortissimum filium. Hæmon vero procreavit Thes-
[salum,
a quo Thessaliam populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Despicitur vero in quattuor partes, Pelasgiotidem, Thessaliotidem, Iolciti-
dem, Phthiotidem. Hæc apponit Apollodorus in Na-
vium Catalogo.

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludibus (*hele* Græcis hoc est), quæ sunt circa Dodonæum templum, sic dictos ; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolæ existimat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quandam Selleentem. Quem quidem hoc versu poeta nominat :

Ex Ephyræ procul hinc, ad flumen Selleentem.

Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyræ Thesprotiæ, sed eam quæ est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes : ibi enim esse id nominis fluvium, nullum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos : nulla enim auxilia Trojani venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος πα-
ρατίθῃσι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει (Il. B, 852).

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμίονων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἐκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἰρηται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλυσος.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηκώτος οὕτως (Il. B, 867).

Μάσθλης αὐ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφύων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα,
μόνους εἰρηκε βαρβαροφύωνους τοὺς Κῆρας, βαρβάρους
δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὁρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μὴδὲ Ἑλληνὰς πω
ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τὸ τε γὰρ, Μηδὲ
Ἑλληνας πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρύ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
καὶ πάλιν.

Εἰς ἐθλῆς τερεθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθῆ-
σεσθαι τὸ βαρβαροφύων; Οὐτε δὲ οὗτος εὖ· οὐτ'
Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ἰδίως καὶ λοιδορῶς ἔχρῳντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῶν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ
τί βαρβαροφύωνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησι, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπί-
πτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἰρηκε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipse Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quæ gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecalæo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstrativum autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse
Homerus convincit:

Gloria cuius summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apol-
lodus grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quaerimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περὶ νῶων ἐπὶ καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικυόρους τῶν Τρώων ἀπάντας
κατηριθμεῖσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερβονή-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενότητος ἰσθμός ἐστι τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησὶ, τριγωνοειδοῦς οὐσῃς, εἰσὶ μὲν
ἀνισοί, περὶ ἧσιν δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθὲνδε ἐπὶ τὸ σῶμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθὲνδε. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim,
Διαίτων ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἑπτακαίδεκατον φησὶν
εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὁ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἑκατάδεκα ἔθνεσι προστίθησιν
ἑπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρῆ-
σιμον λεγθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διαίταν τῶν τοῦ Ἐφόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἰρηκε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταβάς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὁρθῶς λέγει, διότι πολλὰ σύγχυσις γεγενῆται τῶν
βαρβάρων ἔθνων ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγεγόνε τινα καὶ ἐλλείψεις
καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινὼν ὁ
ποιητὴς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
Ἐπὶ καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσὼδὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natim expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxiliosos omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetra, inæqualia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reliquit: causam ipse affert: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et existisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem affert causam,
cur quorundam non meminerit poeta: quia nimi-
rum aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homerica

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόωρθε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντι εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν ἔλθειν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὁμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδὴς
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα... Pluribus in hunc modum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάσιον ποταμὸν βεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσσίῳ παρ' ὕδασιν Ἀσκανίῳ·
καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφον
Αἰμῆς Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἔνθα Δολίων
υἱὸς Σίληνός νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησὶ, Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz.: Τένεδος... ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίᾳ αὐτὴν εἶναι φησὶ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

180.

Schol. Il. N, 12, Σάμου ὑληέσσης Θρηκίης. De

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecynthis et Ascania: his addit Apollodorus, Ascaniae ejusdem mentionem esse apud Homerum: Phoreys ducebat Phrygas arduus Ascaniusque longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysis non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminuit:

Ascanii prope Mysi læta fluentia;
et Alexander Ætolus:

Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Sileno natus et Meliæ incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus vero eam Pamphyliæ esse dicit... Idem in Navium Cata-

Samothracæ originibus: Σάμοιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιεστὸν καὶ ἑννατον ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησιν ἐλάβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θράκην μετουκῆσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine utique traditum falso: quandoquidem nomen Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου Θρηκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. » Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis petitum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. Il. E, 576: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μνῶν κδ', νῦν δὲ ιβ'. Δύναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωδόλια, ὥς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλοδώρος, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωδόλια jocose dicta videntur talentum. Alias quid sibi vulerit scholiasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph. Thes. s. v. Ἡμιωδολιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προβεῖς τὸ « λιχνότερα τᾶν πορφυρᾶν », φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει, ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἂν προσψαύσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπαταθεῖμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιώται δ' εἰσιν,

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses, insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ioniz anno post res Trojanas ducentesimo nonc Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e regione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam pondus esse sesquiboli, ut Apollodorus dicit in libro de Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græcorum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophronem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de fuco purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splendorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex aliorum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothonis* nomine afficiunt,

οἱ τὸν κωδὶὸν κώδωνα καλοῦντες, ὡς Νικανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλωτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν, » φησὶν· « Ἰχθύς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν θλον κυβροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσχεσθαι σύνδου, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυρὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφρεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscripsit hæc, sed negligentius, Etym. M. in Ἀλφηστῆς. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523 : Mos erat, ut Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat, ἐπιβροφεῖν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καί, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas: Καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ἡμεῖς δὲ βουλιμαῖν (hanc vocem Bernhardt ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν). Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμαῖν λέγει Ξενοφῶν.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v. et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Dionysius apud Eustath. Od. Δ, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D: Τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα... πεποιήχασιν ἄνδρες ἑνδοξοί, Χρυσόγονος τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοτένης ἐν οἰκονομικῶν νόμοις, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην·

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro, quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpositis verbis καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν (id est, libidiniosiore *alphestis*), hæc subijcit : « Sunt *alphestæ* pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed nonnullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos simul capi, reperiri quæ alterum ad caudam alterius sequentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libidinososque *alphestas* vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres versus finem cænæ poculum (boni genii) rursus implevisse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυωνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisse etymologiam pultis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105): *De victu antiquissima puls; hæc appellata vel quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur*. h. miscetur, inspergitur. Pultem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen. XIV, p. 648, B : Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκιμῆν... καὶ Ἐπιχάρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γ' καὶ θαλάσση· (quod drama fuit) ... « πόλτον ἔψαι δρῆριον. » Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quom pultis etymologiam afferret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr. : *Origines verborum, quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum ... atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta, potius cognationi verborum, quam auditori calumnianti, geremus morem. Hujus rei auctor satis mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi non tantum acuminis, at plus literarum : in quo est Aristophanes et Apollodorus : qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas alia assumant, alia mittant, alia commutent.*

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλωτταις laudatur in Scholiis ad Il. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης. Forte inde II, 95 et Ω, 110 : nam Ven. A. ad Il. A, 244 : Οὐδὲν ἔτισας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος παρελκεῖν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώσσαις εἶναι τὸ πλῆρες, οὐδὲ εἰ. Petitum inde forte est II, 95, πάλιν τροπάσθαι. Νικίας ὅφ' ἐν ἀνέγνῳ παλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire : quod apud nos βουλιμαῖν. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν dicere si cujus stomachus fame vellicatur, quod Xenophon βουλιμαῖν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri fecerunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristoxenus octavo libro Legum Civilium, carminis illius auctor est, quod Respublica inscribitur : Axiopiatum autem, Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Eademque Apollodorus tradit.

τροπάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Q, 110: ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » Heynius.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A: Κύμβα. Φιλημῶν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, E: Κύμβα, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A: Ὠνομάσθη δὲ ἡ ματῦ, ὥς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασσᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μᾶζα]. Ἡμεῖς δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in Μάττυεις.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑτυμολογιῶν, τῶν κοχλίων φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλοσιδείπνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer.: Ἀείρας ... ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε· μή μοι οἶνον ἄειρε. ... Εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν τὸ προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol.: Ἄρτος.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῇ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid.: Ἀτάλλε· ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαινε καὶ ἐσκίρτα. Ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio Apollodori in Schol. II. N, 27: Ἀτάλλε δὲ κήτε ὑπ' αὐτῷ] ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρεν.

194.

Idem ibid.: Οἰοπόλω. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ διες πολοῦνται. Schol. II. N, 473: οἰοπόλω· ᾗτοι ἐν ᾧ διες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεσθαι. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi Intpp.

195.

Idem ibid.: Πεξαμένη (II. Ξ, 176) ὁ Ἀπίων, κτενισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ (Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πέλκειν· καὶ τὸ κείρειν ταῦτο, πέζει. Καὶ ὁ πόκος. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid.: Σακσεπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδωρος· ᾗτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασείων.

197.

Erotianus: Χέλωμα (leg. χάλωμα), χάλασμα. Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94: Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σεριφία γραῦς, ἥ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Eadem sere Suidas et Hesych.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis: « Calicis genus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Paphios ait poculum vocare cymba.

190.

Nomen invenit mattya (condimenti genus, Thessalorum inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo libro Etymologiarum, a verbo μασσᾶσθαι (mandere) quemadmodum et mastiche et maza. Nos vero dicimus nominalam esse a verbo μάττειν (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, cochleas quasdam κωλοσιδείπνους (cenam impediētes) vocari.

192.

Ἄειρε, tolle pro adfer: e.g. « Ne mihi vinum tollas », i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allaturus est id tollit. Itaque αἶρειν (proprie tollere) afferre significat. Ab αἶρειν etiam ἄρτον (panem) dicit Apollodorus ait.

193.

Ἀτάλλε, Apollodorus explicat: *exsultabat et lætabatur*. Ut enim a voce παῖς formatur παίζειν, sic ab ἀτάλος ἀτάλλειν. Ἀταλὸν vero de tenera ætate puerilli dicitur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, Apio: *quæ capillos pexuit*, etiam Apollodorus. Afferit hic etiam τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, *lanam tondere*, dicit πέλκειν, quod et κείρειν est, unde substantium ὁ πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σακσεπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) conculcit. Apollodorus.

197.

Χέλωμα, submissio, jactus, ut interpretatur Apollodorus.

198.

Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate consenuer.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι. ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησὶν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ριπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελὸν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράινει, μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ·»

καίτοι τὰλλα διαβρῆδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἐκάβην θρηνοῦσαν εἰσχαγῶν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων βιβθέντα, φησὶ· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad I. I.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρέρχοντο χρεῖας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριβάνας· πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκιμαῖν. «Potuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» Heynius.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιφανόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἅτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominas quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, cerebrum non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio diffracto capite, multo cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Deliiis Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazzæ et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psothia: quæ et *psathyria* ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθρήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς· ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτοურγεῖν τοῦτο πασχόντων. Fortasse hoc ex Apollodoro medico depromptur.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὁξέα δενδύλων. Ἀντὶ τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμοὺς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δενδύλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶ ῥήγμα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri versum ita: ἄγριον, αἰχμητὴν κρατερὸν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιειλήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, δὲν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὄστρακον τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντὶ

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane detergun tur vel fricantur, psothia vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustulæ*). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victam quærant, talia perpeti solent.

204.

Ὁξέα δενδύλων pro ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hac locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deducitur? Apollodorus assert duas derivationes, Herodianus unam.

206.

Pallium tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussorum oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

σάλπιγγος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἴπει· Στρώμενον δ' ὥς ἴσσειεν· «Pertinet ad II. Ξ, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homérico accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Heyn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρώμενος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρώμενον positum voluisse pro δστρακον, ne dicam pro σάλπιγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui per θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Pronior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῷ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγοστὸν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἄγω, frango, ἀγὼς et ἀγοστὸς ductum haberi; itaque in Hesychio ἄγος servari posse. *Heynius.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. II. M, 26. Eadem Etymol. M. h. v.

210.

Idem: Παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

βους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ὅς οἱ κιθαρωδοὶ ἄδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ. ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσαλῆς· ἡ ἀφροντις, ἡ μηδενὸς φροντί-ζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντις. Ἀσαλῆς δ' ἀμέριμνος. Ἀλ-σχύλος, ἀσαλῆς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσαλέαν δ' Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodorum de hac voce in libro de Sophrone egisse.

213.

Idem: Δατητής. ... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησί· παρὰ τὸ δαίω δαστὸς, καὶ ῥῆμα δαστῶ· ὃ παρακαίμε-νος δεδάσθεται, καὶ ἐνδεία τοῦ σ, δεδάτῃται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποιῆται, ποιητής, διαιρετῆρες, μεριστά.

214.

Idem: Ἐλινὸς, ἡ ἀμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κε-καυμένην γῆν ἔραν φησίν. De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλή. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύ-φη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέ-φαλον.

217.

Idem: Κινυρή· ὀδυρτική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοδὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυχῷ. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὸν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: στρώμενον δ' ὥς ἴσσειεν (i. e. *turbinis autem instar concitavit sc. saxum*).

208.

Ἄγοστὸν, *cubitum*. Apollodorus: Interiorem brachii partem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριαμβίδες, modi citharædici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλιτεῖν, id est ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν (*offendere, lædere aliquem inexpressibiliter*).

212.

Ἀσαλῆς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est *cura*, ἀσαλῆς sine cura, cura vacuus. Æschylus (fr. 368), ἀσαλῆς μανία. Sic Herodianus et Apollodorus. Nam ἀσαλέαν Sopiron securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστὸς a δαίω

FRAGMENTA HISTORICORUM.

(*divido*), et verbum δαστῶ; tempus præteritum δεδάσθηται et sine littera σ δεδάτῃται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποιῆται formatur ποιητής), *divisor, distributor*.

214.

Ἐλινὸς, *vitis (vitis vineæ psithiæ)*, ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (*figulus*) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος ab ἔρα (*terra*); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλή (*caput*) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφη, tegimentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρή (*instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli*), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, *taurum*, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, i. e. *quia caudam extenderet*; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρὼν ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρὴν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον. »

218.

Etym: Κόρη, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι. Cf. Hesych.

219.

Idem: Κρήτες. ... ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem assertur ex Lexico MS. ad Callimach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. *Hesych.*

220.

Idem: Κρόταροι ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὅρσοθύρη... φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁρσορόχα ἐπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὁρσοῦγα, a ῥώξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὁρσοῦδρα, quam Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126,333) locum de ὁρσοθύρῃ exponit. *Hesych.*

222.

Idem: Ὅσφύς ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἶονεὶ ὁστο-

φυῆς τις οὔσα · ὁστώδης γάρ. Eadem vulgo in Suida legebantur, ubi delevit ea Gaisford.

223.

Idem: Πώγων · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Ράχιν · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ βῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. Suidas h. v., Eustath., al.

225.

Idem: Ὡτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα · τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. Pollux II, 35: Μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπετελεῖσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποττηρίου εἶδος. V. Polluc. X, 78, et Hesych.

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. Müller. Archæolog. § 134, sqq. De arcta sciagraphiæ et scenographiæ conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.

229.

Suidas: Κύδος, πᾶν τετράγωνον. Κύδος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἷδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερβεν ἐμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρη, *caput*, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφοῦσθαι (*fastigiari*).

219.

Κρήτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit a κερᾶσθαι (*temperatum esse*), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταφοι (*tempora*) secundum Apollodorum quia utrumque συγκροτῆνται, apte coeunt.

221.

Ὅρσοθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus adscenditur; ab ὀρσνμι et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὁρσοῦδρα dicere ab ὀρσνμι et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosilit.

222.

Ὅσφύς, *coxa*, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὁστοφυῆς, *ossea*.

223.

Πώγων (*barba*), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, aetatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

224.

Ράχιν (*spina dorsi*) secundum Apollodorum, a ῥῆξις, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a leva discernit.

225.

Ὡτα (*auris*), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (*μέλασμα*), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Boeoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπετελεῖσθαι, i. e. quia securi exciditur et complatur. Apollodorus πελικᾶνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σιᾶς, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύδος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jaciendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novi me nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδορος δὲ ἀπὸ τῆς κυρότητος. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κύφαντα κυλισθῆναι, κυδιστῆσαι ὀλεγον. Καὶ κυδιστῆν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν. Κύβην γὰρ ὀλεγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύφω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυδιστῆς, καὶ κυδιστῆρ ὁ κολουμβητής.

230.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδορος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιταύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Ælian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Πάσαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδορος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem: Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἶονεῖ ἀπεληλυθώς, ἔκδημος. Ἀπολλόδορος: « Φροῦδος μὲν δὲ πρὸ ὁδοῦ, φησὶν, ἢ ἤδη ἔξω ὢν. » Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. Il. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἑνωῦ τὸ υ. Ἄμεινον γάρ φησι (sc. Τρύφων) ψιλῶν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Dindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδορον, ὃ ἔστιν ἐμφωνεῖν. Schol. Hom. ad Il. E, 333: (Ἑνωῦ) παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ σημαίνεται τὸ ἐκφώνειν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἑνωῦ.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Πάσαι, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ ὁδοῦ, de via, qui procul a nobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit litteram υ in Ἑνωῦ (Bel-lona) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (vel simpliciter inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut ἐπιφέρνια, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία δώσω, positum dicens pro ἐπιδώσω μελία, quemadmodum etiam in proxime subsequen- tibus Hom. dicit, Ὅσο' οὕτω τις ἐξ ἐπέδωκε θυγατρί.

234.

Idem Il. I, 147, p. 742, ad verba Homeri: Φίλῃν ἀνάεδνον ἀγέσθω Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία δώσω] Ἐτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ, ἐπιμελία, ὡς τὸ ἐπιφέρνια. Ἀπολλόδορος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελία· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσο' οὕτω τις ἐξ ἐπέδωκε θυγατρί.

235.

Idem Odyss. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilus Hierapytnius apud populares suos adhuc αἴμνιον pronuntiare dixerat, παρὰ τὸ αἶμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδορος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεισθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odyss. Α, 579, p. 1700, 10: Δέρτρον ... Ἀπολλόδορος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, ὃν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκεῖνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odyss. Μ, 22, p. 1706, 1: Τὸ δὲ « δισθανέες » ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδορος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίκους, τρίπους. Ὄφειλεν οὖν καὶ διθανέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλόδορον λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φασμέν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, Α: Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρη οὐ μεθ' ἑταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἑταιρῶν, μαστροπευούσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας.

235.

Ἄμνιον vel ἄμνιον (vas ad excipiendum sanguinem)... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἴμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero i litteram esse exemtam.

236.

Δέρτρον, omentum, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημὸν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (bis mortui) duabus vocibus junctis, δις θανέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ litteram abjicere, sicut in δίκους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicabus, lenas circa te non paucas habes.

30.

ἔχων καὶ περιφέρων αἰ τοιαυτὶ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθηνῆσιν ἑταιριδῶν.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι τσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρος φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηνῆσιν ἑταιριδῶν, ὅτι Φθειροπούλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις *Ælian*. N. A. II, 22.

240.

Harpocraton: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηνῆσιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπούλῃν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἴγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῶ χairoύναι αἱ αἴγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμήσιν etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἴξ ἐκαλεῖτο προεῖπομεν διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῶ χairoύναι αἱ αἴγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεῖσι τὸ ζῶον, οὐδ' ὁλωσ Ἀθηνᾶ θύεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. Ἀλλὰ δ' γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμήσιν etc. In antecedentibus Athenæus Antiphanis opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocraton.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σασπέρδιον.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΑΙΚΩΝ.

«Singularum librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cuius generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» *Heynius*.

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ῥησιδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc l. Eustath. ad II. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασιν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρείδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοilon.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphanis, atque etiam Gorgiæ Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantibus illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero majorem numerum.

239.

De Phanostrata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phthiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphyæ (piscis): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthiæ sorores; quæ Aphyæ dicebantur, quod, quum candidæ et tenues essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostrate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostratam φθειροπούλῃν dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quæriraret.

241.

Naunium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

retricem Capram dictam fuisse memorat, quod Thallum (quod significat ramum frondentem, quales carpunt capræ) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel.

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur « quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore. »

244.

Apollodorus cotylam dicit esse « poculi genus aliquod altum et concavum. »

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

«Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβα Cyprii proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet.» Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής. ... Ἀμερίας δέ φησι τὸν οἶνοχόην λεπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, δτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἐκπωμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis* commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Elian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellanicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodemus; *Pher.*, Pherocydes; *Phil.*, Philistus; *Philoch.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timaeus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

Abantes in Euboea a Pericle subjecti, *Philoch.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythrae insulae mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Euboea; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. *Vide* Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thaciae, *Hec.* 127; a quo nomen habeat, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniae urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis discerptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Egypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphoenicum, *Ephor.* 96.
 Absternia, sacra quibusdam diis facta, *Philoch.* 31.
 Abeyrtus. *Vide* Apsyrtus.
 Abydus, urbs Asiae, *Ephor.* 89.
 Abylli, gens Egypti, *Ap. fr.* 106.
 Ἀβυρράκη, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acalie, Minois e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Aethram inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcmaeonis e Calirrhoe filius, subito adultus, patris caedem ulciscens, Phegei filios interficit, III, 7, 6, 1; Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptae, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeoni assignatur, *Ephor.* 28.
 Acastus, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea Ioico expellit, I, 9, 28, 1; Peleum ab Eurytionis caede lustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Sthenes, III, 13, 8, 4.
 Ἀκατος, poculi species, *Theop.* 328.
 Aceles, Herculis et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciae, *Hell.* 102.
 Acestor, Epidicyi filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achaeus, Xuthi f., a quo Achaei nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achanæ, cistae Persicae, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythis finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amaltheae, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus praeceptum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluvius; hoc nomen proprie aquam significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei e Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyrone dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedes traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia concreditur, *ibid.*; ab Ulysse protrahitur, III, 13, 8, 3; Phoenicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occaecatum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydorae, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Periandro exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, quam *vide*.
 Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconae, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiae, *Androt.* 26.
 Acoris, Egyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. *Vide* Juno.
 Acræphia vel Acræphnia, urbs Boeotiae, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Proetum fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymniciis occiditur; ante urbem sepelitur, eique Perseus et Larissaei fanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* II,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissæ in templo Minervæ, *Ant.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrotatus, Arei f., a Cheloniæ amatur, *Phyl.* 48.
- Actæa, Nereis, I, 2, 7.
- Actæa, Danaï e Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actæon, Aristæi ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actæus, Telamonis et Glauco pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
- Actæus, Agrauii pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticæ nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 157.
- Actis, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonia f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menœti pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cteati pater e Mollione, *Pher.* 26; Augæe frater, II, 7, 2, 2.
- Acryphas, urbs Tetrapoleos Doricæ, *Theop.* 304.
- Adiante, Danaï ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admete, Eurysthei f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.
- Admetus Phereus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonia, Cinyræ e Metharme, al. Phœnicis ex Alphesibœa, al. Thiantis e filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyattæ filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 124.
- Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas proficiscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Egialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrastus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiæ, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertillissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiæ, *Hec.* 58.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδύνατοι, *Invalidi*, *Philoct.* 67, 68.
- Adyte, Danaï f., Metalcæ uxor, II, 1, 5, 8.
- Æa, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Æacus, Jovis ex Ægina f., III, 12, 6, 7; ducit Endeidem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. pellit, *ibid.*
- Æaca ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.
- Æanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Æantis tribus, *Clitod.* 14.
- Æas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Ædon, uxor Zethi, Itylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniæ mutatur, *Pher.* 102.
- Ædoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philoct.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Ædusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.
- Æetes, Solis e Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medæe dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea filia restituitur, I, 9, 28, 6.
- Æetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Æga, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.
- Ægeon, Lycæonis f., I, 8, 1, 3.
- Ægeus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Ægeus (vel Agæus, vel Agræus; v. Mülleri *Æginet.* p. 40, *Dor. I.* p. 81), a *Clesippo ortundus*, gener *Tomeni*, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Ægaleus, mons Atticæ, *Ister.* 6.
- Ægeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Ægesta, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 173.
- Ægeus, Pandionis II, *Ap. fr.* 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalciope deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀτρυγες, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Trezenem venit, cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ense relictis, quæ afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurum Marallonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Ægialea regio, ab Ægialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Ægialeus, Adrastræ f., I, 9, 13, 2; Ægialiæ pater, I, 8, 6, 3; cum Epigonis Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Ægialeus, Inachi et Meliæ f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achæiae nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Ægialia, Adrastræ, I, 9, 13, 2, al. Ægialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Ægialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Ægialeo dictus, *Ister.* 42.
- Ægialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Ægidæ, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Ægimius, Doriensium circa OEtam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hyllum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Ægina, Asopi e Metope f., a Jove rapta e Philiunte oppido in OEnonem insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisypbo indicata, I, 9, 3, 2.
- Ægina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim OEnone dicta, III, 12, 6, 7; Æaco paret, *ibid.*; ejus incolæ e formicis facti, *ibid.*
- Æginetæ, autoclitrones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.
- Ægipan, cum Mercurio Jovi auxilium fert vincto, I, 6, 3, 10.

- Egirusa** vel **Egirus**, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
Egiathus, Laodamiae filium occidit, *Pher.* 96.
Egius, *Aegypti* e *Phoenissa* f. *Mnestram* uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Egle, *Hesperidum* una, II, 5, 11, 2.
Egle, *Thesei* uxor, *Pher.* 109.
Egleis, *Hyacinthi* f. ab *Atheniensibus* immolata, III, 15, 8, 5.
Egletes. *Vide* *Apollo*.
Egonea, urbs *Meliensium*, *Hec.* 109.
Egyptotami; pugna *Lacedaemoniorum* et *Atheniensium*, *Theop.* 8.
Egyptii, panivori, *Hec.* 290; *aspides* colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
Egyptus, *Beli* f., II, 1, 4, 4, in *Arabiam* deferitur, *ibid.* § 5; *Melampodum* regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii *L.*, *ibid.* § 6; *Argos* veniunt, *Danaides* ducunt, omnes praeter *Lyncum* ab uxoribus necantur, II, 1, 5; *Egyptus* non venit *Argos*, *Hec.* 357; ejus uxor *Damno*, *Pher.* 40.
Egyptus, *Aegypti* e *Gorgona* f. *Dioxippen* uxorem habet, II, 1, 5, 8.
Egyptus, olim *Melampodum* terra, ab *Egypto*, *Beli* f., nomen habet, II, 1, 4, 5; *Egyptus*, fluminis donum, *Hec.* 279; terrae natura, *Ephor.* 108.
Egyptus, *Argolidis* promontorium, *Hec.* 357.
Egya, oppidum *Laconicum*, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
Aello, *Harpyia*, *Thaumantis* ex *Electra* f., I, 2, 6.
Aellopus, al. *Nicothoe*, *Harpyia*, I, 9, 21, 7.
Emon, *Lycaonis* f. *Vide* *Haemon*.
Emonia. *Vide* *Haemonia*.
Emonius. *Vide* *Haemonius*.
Enea laurus, *Metapontii*, *Theop.* 182.
Eneas, *Anchise* e *Venere* f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum *Ulyse* *Italiam* appulsa *Romam* urbem condit, *Hell.* 53.
Enelus, *Deionis* f., I, 9, 4.
Enus, *Thraciae* urbs, II, 5, 9, 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolae, *Ephor.* 73.
Eolenses, ab *Endymione* e *Thessalia* *Elidem* ducti, I, 7, 5.
Eolia, *Amythaonis* f., *Calydonis* uxor, I, 7, 7, 2.
Eolicae insulae, a *Cnidii* occupatae, *Ant.* 2.
Eolicae in *Asia* coloniae ante *Ionicas* deductae, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
Eolia regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
Eolium, *Thraciae* oppidum, *Theop.* 156.
Eolus, *Hellenis* ex *Orseide* (*Othreide*, *Hell.* 10) filius, *Thessaliae* R., *Eolenses* a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex *Enarete* liberi, *ibid.* § 4; *Perieris* pater, III, 10, 4, 5; *Magnetis* quoque dicitur, I, 9, 6; ex *Iphide* pater *Salmonis*, *Hell.* 10; *Macedonis* pater, *Hell.* 46.
Epytus, *Cresphontis* e *Merope* f. *Polyphontem* occidit, *Messeniorum* R. fit, II, 8, 5, 7.
Eræ, urbs *Macedoniae*, *Androt.* 18.
Aeria, urbs *Celtica*, *Ap. fr.* 59.
Erope, *Catrei* f., III, 2, 1, 1; patris jussu a *Nauplio* abducta, *Plisteni* nubit, III, 2, 2, 2.
Erugo, vino immixta bibenda datur *Iphiclo*, *Pher.* 75.
As Dodonaëum, *Demo.* 17, 18.
Esacus, *Priami* ex *Arisbe* f. *Asteropen* ducit, III, 12, 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; *Priamum* monet, *ibid.* § 5.
Eschraeus, *Anagyrasius*, *Philoch.* 138.
Eschreis, *Thespii* f., II, 7, 8, 5; *Herculis* ex ea f., *ibid.*
Esculapius, *Apollinis* ex *Arsinoe*, al. *Coronide* f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a *Chirone* educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; *Gorgonis* sanguine in homines utilis, mortuos resuscitan

- tans a *Jove* fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod *Phinei* filius visum restituerit, *Phyl.* 17; *Podalirii* et *Machaonis* pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
Esepus, fluvius *Asiae*, *Hec.* 203.
Eson, *Crethei* e *Tyro* f., I, 9, 11; *Pher.* 59; *Polymeden* ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex *Alcimedea* gignit *Iasonem*, *Pher.* 59; *Pelliam* filii tutorem constituit, *ibid.*; *Peliae* insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
Eson, seu *Asonis*, seu *Asonia*, urbs *Magnesiae* in *Thessalia*, *Pher.* 58.
Estus marini causae, *Tim.* 36.
Esyle (vel *Phaëtile*), *Hyas*, *Pher.* 46.
Ethaea, unum ex centum oppidia *Laconiae*, *Philoch.* 86.
Ethale, urbs *Tyrrhenorum*, *Hec.* 25.
Ethalia, insula e. q. *Ethale*, *Phil.* 23, quam *Argonautae* in reditu appellant, *Tim.* 6.
Ethalides, quodnam donum a *Mercurio* patre acceperit, *Pher.* 66.
Ether et *Nox* procreant *Amorem*, *Acus.* 1.
Ethicia in *Thessalia* ad *Pindum* montem, *Theop.* 209.
Ethiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
Ethiopia a *Cepheo* gubernata, II, 4, 3, 2. In *Ethiopiam* *Tithonum* portat *Aurora*, III, 12, 4.
Aethlius, *Jovis* e *Protogena* f., I, 7, 2, 7; ejus e *Calyce* f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
Ethon, pater *Ixionis*, *Pher.* 103.
Ethon (*αἰθών*), cognomen *Erysichthonis*, *Hell.* 17.
Ethra, *Pitthei* f., eadem nocte cum *Egeo* et *Neptuno* concreditur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a *Dioscuris* captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab *Hectore* *Troæzene* abducitur, *Ister* 12.
Ethusa, *Neptuni* et *Alcyones* f., III, 10, 1, 3; ejus ex *Apollione* liberi, *ibid.*
Etna, ejus et *Hymari* f. *Gelo*, *Hell.* 104.
Etna, *Siciliae* mons, *Typhoni* injicitur, I, 6, 3, 12.
Etolia, ab *Etolo* nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
Etolia, oppidum *Peloponnesi*, *Androt.* 52.
Etoli *Elidem* obtinent, *Ephor.* 15; *Etolorum* et *Epeorum* cognatio, *Ephor.* 29; *Etoli* cum *Epeis* antiquissimas in *Etolia* urbes condunt, *ibid.*
Etolus, *Endymionis* f. *Apin* interficit, in *Curetidem* fugit, *Doruni*, *Laodocum* et *Polyporten* necat, *Etoliae* nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e *Pronoe* liberi, I, 7, 7; *Etoli* statua in *Thermorum* urbe, *Ephor.* 29.
Etolus *Oenei* filius, *Hec.* 341.
Euca, pars *Thraciae*, *Hec.* 115.
Africae natura male describitur a *Timæo*, *fr.* 24.
Agamea, promontorium *Troadis*, *Hell.* 133.
Agamemnon, *Plisthenis* ex *Aerope* f., III, 2, 2, 2; ducit *Clytæmnestram*, III, 10, 6, 2; *Argivos* adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne *Diomedes* et *Alcmaeon*, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum *Palladio* *Athenas* appellit, *Clitod.* 12; *Demophontem*, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; in multis *Græciae* locis puteos fodit, *Clitod.* 9.
Agamestor, *Laii* filius, *Tisandri* pater, *Pher.* 20.
Agamia, urbs *Peloponnesi*, quam *Hecateus* nominat *Mantina*, *Hec.* 93.
Agapenor, *Ancaei* f. *Helena* proci, III, 10, 8, 10; *Tegeatarum* R., *Phegei* et *Alcmaonis* filios una excipit, III, 7, 5, 9.
Agaptolemus, *Aegypti* f., *Pirenem* uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Agarista, *Clisthenis*, *Sicyoniorum* tyranni, filia, *Tim.* 58.
Agasthenes, *Polyxeni* pater, III, 10, 8, 2.
Agathea, oppidum *Phocidis*, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. Timæi de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo ætatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθὸς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathyrsi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγλαῖος πάτερ, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Croesi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopæ f., in paternorum honorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Egypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcæmonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phœnicie R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam quærere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olii pater, *Pher.* 20.
- Agessilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Egypto gestæ, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciæ, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitudem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespiæ f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervæ, *Androt.* 41.
- Agnus (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agræ, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actæi f., Cæcropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cæcropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervæ sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agriæ, gens Pæoniæ, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcias necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum OEnæi accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necatur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi OEnæum cædunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrhius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Peribœa f., III, 12, 7, 2; e Melibœa, *Pher.* 109; procus Helenæ, III, 10, 8, 2; pater Philææ, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenæ, Ithacæ urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Bœotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiæ ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcarus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcæus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Peribœæ pater, III, 12, 7, 2; et Automedusæ, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Pelææ f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Egospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a Timæo [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Hercules nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedede, Esonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenæ. Vide Deliadæ.
- Alcimus, Lydiæ rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinœ, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phæacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitatur, Apoll. I. 1.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Egypti f., Clauca uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcæmon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcæmonis fati; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcæmonidæ templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum cædem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Egypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

Alcmonius lucus circa Thermodontem, *Pher.* 25.
 Alcon, Hippocoontis f., ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.
 Aleus, Aphidantis f., ducit Naeram, III, 9, 1, 2; ex ea liberi, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filium vendi iubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
 Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.
 Alexander, i. e. Paris quem vide.
 Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 8, 1, 3.
 Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
 Alexandri Phœri mors, *Theop.* 339.
 Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
 Alexiæres, Herculis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
 Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
 Alcyone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Alcyone, Æoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.
 Alcyone (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
 Alcyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythra insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
 Alcyonii dies novem, *Philoch.* 180.
 Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
 Alebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
 Alecto, Erinys, II, 1, 4.
 Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
 Aletes, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Aliaarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.
 Allantium vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
 Allio Athenienses vescebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
 Allobryges, Galliæ populus, *Ap. fr.* 127.
 Almon vel Salmus, urbs Bœotiæ, *Hell.* 13.
 Alocus, Sotis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
 Aloeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimedium ducit, *ibid.* § 3.
 Aloidae (Otus et Ephialtes) cœlum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vincunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
 Alope vel Alope vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
 Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
 Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.
 Alopecæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
 Alopheus, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
 Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
 Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
 Alphesibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
 Alphesibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
 Ἀλφειοὶ pisces, *Ap. fr.* 184.
 Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracensis emergit, *Tim.* 51, 52.
 Alponus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epicnemidiorum, *Hell.* 49.
 Althæa, Thespii et Laophontæ filia, Leda soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oënei uxor, a Baccho et Marte amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq

Althæus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.
 Althemeneas, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Creteniæ nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
 Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p. 40.
 Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Croesi pater, rex Iy-dorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariani expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
 Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
 Amalchium mare Hecateus (Abderita, ut videtur,) ap-pellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
 Ἀμύλλαι, *Ister* 54.
 Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nu-trit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
 Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
 Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
 Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.
 Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint, *Theop.* 111.
 Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas ap-pellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognomines, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 84.
 Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
 Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
 Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
 Ambracia, urbs Thesprotiæ, cujus gentile apud Philis-tum fr. 52: Ambracinus.
 Ambraciotæ, *Hell.* 52.
 Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
 Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
 Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
 Ἀμύκται qui sint, *Philoch.* 152.
 Amisodaurus, Chimæræ educator, II, 3, 1, 6.
 Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Athe-niensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
 Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
 Ἀμύκος, ἄρν, ἀρνός, *Ister* 53.
 Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.
 Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
 Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
 Amphanae vel Amphanza, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.
 Amphianax, pater Oetyli, *Pher.* 89.
 Amphianax, pater Mærae, *Pher.* 79.
 Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
 Amphiarus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylen ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitatus it, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppres-sus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- Agathocles, e Penestis Thessalicia, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. Timaei de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo etatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθος δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathyrsi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Aghatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγλαῖος πέτρα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Croesi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopae f., in paternorum honorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Aegypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcmaeonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phoeniciae R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam quaerere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olii pater, *Pher.* 20.
- Agasilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Aegypto gestae, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejcit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciae, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitudem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespii f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervae, *Androt.* 41.
- Agnus (Hagnus), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercuri, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agrae, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actaei f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervae sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agriae, gens Paoniae, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Oenei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necantur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi Oeneum caedunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Periboea f., III, 12, 7, 2; e Meliboea, *Pher.* 109; procus Helenae, III, 10, 8, 2; pater Philaenae, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenae procus, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenae, Ithacae urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobae f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Boeotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiae ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonae, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcaeus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcaeus, Minois f., ab Hercule ex insula Faro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Periboeae pater, III, 12, 7, 2; et Automedusae, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Peliae f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Egospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a Timaeo [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedede, Aesonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenae. Vide Deliaades.
- Alcimius, Lydiae rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinoe, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phaeacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitatur, *Apoll.* I. 1.
- Alcippe, Melionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Aegypti f., Glaucen uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmaeon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcmaeonis fati; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcmaeonidae templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum caedem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Aegypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

- Alcmonius lucus circa Thermodontem, *Pher.* 25.
 Alcon, Hippocoontis f., ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.
 Aleus, Aphidantis f., ducit Neeram, III, 9, 1, 2; ex ea liberi, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filium vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
 Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.
 Alexander, i. e. Paris quem vide.
 Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 9, 1, 3.
 Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
 Alexandri Pherai mors, *Theop.* 339.
 Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
 Alexiare, Herculis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
 Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
 Alcyone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Alcyone, Aëoli ex Evarete f., Ceycia uxor, I, 7, 3, 4.
 Alcyone (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
 Alcyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
 Alcyonii dies novem, *Philoch.* 180.
 Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
 Alebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
 Alecto, Erinny, II, 1, 4.
 Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
 Aletes, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Alisarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.
 Allantium vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
 Allio Athenienses vesebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
 Allobryges, Galliæ populus, *Ap. fr.* 127.
 Almon vel Salmus, urbs Boeotiæ, *Hell.* 13.
 Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
 Aloeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimediæ ducit, *ibid.* § 3.
 Aloidae (Otus et Ephialtes) cælum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vinciunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
 Alope vel Alope vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
 Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
 Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.
 Alopecæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
 Alopheus, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
 Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
 Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
 Alphesibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
 Alphesibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
 Ἀλφειοὶ pisces, *Ap. fr.* 184.
 Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
 Alponus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epicnemidiorum, *Hell.* 19.
 Althæa, Thepii et Laophontæ filia, Leda soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oënei uxor, a Baccho et Marte amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq
 Althæus, fluvius in Dania, cujus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.
 Althemeneæ, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Creteniæ nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
 Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p. 40.
 Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Croesi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
 Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
 Amalchium mare Hecateus (Abderita, ut videtur,) appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
 Ἀμύλας, *Ister* 54.
 Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
 Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
 Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
 Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.
 Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint, *Theop.* 111.
 Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognomines, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 84.
 Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
 Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
 Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
 Ambracia, urbs Thesprotiæ, cujus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.
 Ambraciotæ, *Hell.* 52.
 Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
 Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
 Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
 Ἀμύκται qui sint, *Philoch.* 152.
 Amisodaurus, Chimæræ educator, II, 3, 1, 6.
 Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
 Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
 Ἀμύς, ἄρν, ἀρνός, *Ister* 53.
 Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.
 Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
 Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
 Amphanae vel Amphianæa, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.
 Amphianax, pater Oetyli, *Pher.* 89.
 Amphianax, pater Mææ, *Pher.* 79.
 Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
 Amphiarus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylen ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitatus it, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros deferetur, *Apoll. l. l. § 6*; Alcmaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor. 28*.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher. 31*.
Ἀμφίβιον τῆχος, *Hell. 136*.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop. 80*; aliis ἀμφίχθων; Cranao pulso Atticæ R. fit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch. 18*; ejus lex, *Philoch. 18*, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop. 80*; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt. 33*; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop. 80*.
- Amphictyona, Phthii filia, Datidis mater, *Pher. 8*.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid. § 2*.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule cæditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiæ pater, *Pher. 93*.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell. 57*.
- Amphidicus, (Asphodicus ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum cædit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiæ, *Ap. fr. 128*.
- Amphilochium Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 7, 2; a patre repetitur, *ibid. § 4*; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec. 72*.
- Amphilochus, Amphiarai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor. 28*; Helenæ procus, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop. 112*.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cleati f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chloridis, *Pher. 56*.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher. 102, 6*.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabitur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*.
- Amphion et Zethus, cum Locro Thebas condunt, *Pher. 79*.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher. 102 a*.
- Ἀμφίον, placenta Dianæ oblata, *Philoch. 170*.
- Amphipolis, olim Ἐννέα ὄδοι nominata, *Androt. 27*.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop. 47*.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec. 139*.
- Amphithea, Pronactis f., Adrasti uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthescymos mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch. 185*.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid. § 4*; *Pher. 27*; a Sthenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid. § 6*; vulpem Thebas infestantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas vincit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher. 27*; Herculis præceptor in arte currum agendi; proelio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher. 27*.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris cædem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphisensens, in Boeotia, *Theop. 264*.
- Ampyx, pater Phemiæ, *Hell. 25*.
- Amycia, Amphionis e Niobef., Dianæ telis confossa, al. lis elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher. 93*; Philonomo præmio data, *Ephor. 18*.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl. 33*.
- Amyclas, Leaniræ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandræ, *Pher. 93*.
- Amyclas, Cynortas pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonautas cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher. 13*; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid. § 3*.
- Amymone, fons in Lerneæ silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell. 1*; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 7, 6; Astydamiæ pater, II, 7, 8, 12; *Acus. 27*; Teutamidæ pater, *Hell. 1*; et Phœnicis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pellicis, *ibid.*.
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell. 171*.
- Amyrtæus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop. 257*.
- Amythaon, Crethæi f., I, 9, 11, 1; *Pher. 59*; Priam habitat, *ibid. § 2*; Idomenen ducit, *ibid. et II, 2, 2, 4*; ejus liberi, *ibid. et I, 9, 11, 2*; *Pher. 23*.
- Anacharsis, ex Nomadicis Scythis, *Ephor. 78*; ejus inventa, *Ephor. 78*; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor. 101*; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher. 113*.
- Anæa, Cariæ oppidum, *Ephor. 86*.
- Anæa, Amazon, *Ephor. 86*.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀναπαύειν, quid significet, *Ephor. 107*.
- Anaphe ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher. 60*.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr. 81*. Periclis præceptor; impietatis accusatur, *Ephor. 119*.
- Anaxibia, Cratiæ f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Pelææ uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr. 79*.
- Anaximenis Milesii ætas, *Ap. fr. 80*.
- Anaxithea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister*.
- Anaxo, Alcæi ex Hipponoe f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Anceus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher. 81*; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Anceus, rex Sami, *Pher. 111*.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell. 158*.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor, II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthili uxor, *Hell. 10*.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Venere filii, *ibid.*; *Acus. 26*.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop. 122*.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducit, *Hell. 78*.
- Andraemon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andraemon, Gorgen ducit, I, 8, 1; OŒneo succedit, I, 8, 6, 2.
- Androclus, Codri fil., colonie in Asiam deducendæ dux, Ephesum condit, *Pher. 117*; *Ephor. 31*; Priencensibus auxilium fert, *Ephor. 31*.

- Androgeus**, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenæis vincit; ab Ægeo contra taurum Marathonium mittitur, a quo iugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur insidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 13.
- Andromache**, Ætionis f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.
- Andromeda**, Cephei e Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam ceto exposita, a Perseo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.
- Androphagi** Scythæ, *Ephor.* 78.
- Andropompus**, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.
- Androthoe**, Castoris filia, Peristhenis uxor, mater Polydectæ et Dictyos, *Pher.* 13.
- Anexibia** (nisi potius Anaxibia), Danaï ex Æthiopide f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.
- Anicetus**, Herculis et Hebes f., II, 7, 7, 15.
- Animalia** venenato morsu lædencia ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.
- Anius**, rex Deli, Græcos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 94.
- Annus magnus** (Cadmi tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.
- Anogon**, Castoris ex Hilaira f., III, 11, 2, 2.
- Anostus**, fluv., *Theop.* 76.
- Antæus**, Neptuni al. Terræ f., Lybiæ R., ab Hercule cæditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassis erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.
- Antalcidas**, sub quo Lacedæmonii pacis fœdus ruperunt, *Theop.* 111.
- Antea**, Amphianactis f., uxor Proeti, mater Mæræ, *Pher.* 79.
- Anthels**, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Anthelia**, Danaï e Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.
- Anthemus**, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.
- Anthesteria**, *Ap. fr.* 28.
- Anthesterion**, mensis unde dictus, *Ister* 28.
- Anthia**, Thespii f., Herculis peltæ, II, 7, 8, 5.
- Antippe**, Thespii f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.
- Antia** s. Sthenobœa, Iobatæ, al. Amphianactis f., Proeti uxor, II, 2, 1, 3.
- Antiadæ**, Herculis ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.
- Anticlea**, Periphætæ e Vulcano mater, III, 16, 1, 3.
- Anticlea**, Laertæ, in Bœotia parit Ulyssem, *Ister* 52.
- Anticyra**, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.
- Antigone**, OEdipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis jussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.
- Antigona**, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciscit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigonæ, *Pher.* 17.
- Antigonus** (Gonatas: huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Egyptiacæ, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 58; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.
- Antigoni** Epitropi assentator Apollophanes, *Phyl.* 46.
- Ἀντιγόρας**, apud Athenienses, *Philoch.* 61.
- Antileon**, Herculis e Procride f., II, 7, 8, 1.
- Antilochus**, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Antimache**, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.
- Antimachus**, Herculis e Nicippe f., II, 7, 8, 6; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
- Antimachi** poetæ ætas, *Ap. fr.* 91.
- Antimnestus**, dux Chalcidensium, qui Rhégium condidit, *Ant.* 10.
- Antioches**, Melanis f., a Tydeo cæditur, I, 8, 5, 3.
- Antiochus**, Pterelai f., I, 4, 5, 6.
- Antiochus**, Herculis f., Phylantis pater, I, 8, 3, 2.
- Antiochi** Σωτήρης (vel Θεοῦ) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.
- Antiope**, Thespii f., Alopii mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Antiope**, Nyctei e Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, eique nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.
- Antiope** ex Sole filii, *Theop.* 340.
- Antiope**, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.
- Antiphon**, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.
- Antiphon**, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.
- Antiphus**, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.
- Antiphus**, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Antis**, Thespii f., Laothoæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Antracitis** fossilis, *Theop.* 231.
- Anus** Seriphia, *Apollod. fr.* 198.
- Aones**, Bœotiæ incolæ, *Hell.* 8.
- Aortes**, unus Cyclopus, *Pher.* 26.
- Aous** (ab Hecateo nominatur Eas), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.
- Apaturia**, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 26.
- Apaturus**, sinus Asiæ, *Hec.* 165.
- Apea**, urbs Cretæ, *Hell.* 99.
- Apelles**, frater Mæonis et Dii, pater Critheidis, Cumanus, avus Homeri, *Ephor.* 164.
- Apelles**, Melanopi f., *Hell.* 6.
- Apemosyne**, Catrei f., a Mercurio vitata necatur ab Althemene fratre, III, 2, 1, 3, sq.
- Aphareus**, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.
- Aphete**, Thessaliæ urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.
- Aphidas**, Arcadiæ e Prosepelia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.
- Aphidas**, rex Atheniensium, a Thymœte fratre interfectus, *Demo* 1.
- Aphidna**, urbs Atticæ, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.
- Aphyæ**, sic duæ meretriculæ Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.
- Apia**, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.
- Apis**, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Ætolo cæditur, I, 7, 6; a Thelxione et Thelchine interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.
- Apis**, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.
- Ἀποδέκται**, receptores, *Androt.* 3.
- Apollo**, Jovis e Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a Pane et Thymbreo artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll. ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panopeos veniens Tityum interficit; deinde apud Parnasio Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.
- Neptuno** pro Pythia dat Tarnarum, *Ephor.* 59; interficit Tityum, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et exco-riat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll. l. l.*; cymbium aureum dat Herculi; *Vide* Sol; ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manubiis Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcmaëoni oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quas Alcmaeonidae abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro fistula, III, 10, 2, 7 sq.; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 sq.; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei auferit, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischyi posthabetur, *Acus.* 25; Ischyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Aethusa, III, 10, 1, 3; Apollo pater Aristaei, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Chæronis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristaei ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclaei templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Iamenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonis, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbræus vel Zymbræus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μαλλόαι; in Lesbo colitur, *Hell.* 117; *hīoc*, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donatas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollonophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46. Ἀπόνημα, quid sit, *Clitod.* 20. Ἀποκομπαῖοι θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολαί, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Apus, urbs Thraciæ, *Theop.* 180.
- Apsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulæ, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnæ proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquilæ Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyria, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanicis* 153.
- Arabia, conjux Egypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Egyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcescit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Arbela, urbs Siciliæ, *Phil.* 31.
- Arbelus, Egypti ex Hephæstina f., Oëmen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadis filiis oriundi, *Charon* 13; eorum cum Bootis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 355; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 sqq.; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augeam adiuntur, II, 7, 2, 1; Oëchaliæ, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arcas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Scuthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androl.* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archedicus, Herculis ex Euryppyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Egypti e Phoenissa f., Anexibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenariis Syracusanorum præfectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Herculis e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltæ, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus favet, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmoniiis intersectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit ut Ionicis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 226.
- Arcya, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiaei, gens Illyrica, a Gallis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athiamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112.
- Ἀρεα κρήνη, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Bocotus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycargo occiditur, *Pher.* 86.
- Areius, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, Oëhali f., Aphareï uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idæ, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagita, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; judicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalo, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Eubœæ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantii filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Aretæus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethuse fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Areus, Acrotati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48; Areus et Acrotatus primi apud Spartanos aulicam aliquam opulentiam æmulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argele, Theesipi f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

Arges, Cyclops, Coeli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.

Ἀργέστης non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.

Argæus, Licymnii f., Hercules socius, occiditur, II, 7, 7, 8.

Argia, Autesionis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.

Argia, Adrastris f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6; *Hell.* 12.

Ἀργῶλαι, subterranea Cimmeriorum ædificia, *Ephor.* 45.

Arginus, collis in Creta, *Pher.* 69.

Arginusæ ins., *Androt.* 14.

Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Pher.* 40.

Argiphontes. Vide Mercurius.

Argius, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.* 94.

Argius, Niobæ f., *Pher.* 102, 6.

Argius, Egypti e Phœnissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.

Argivæ mulieres, Bacchico furore concitatæ, II, 5, 2, 3.

Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9;

insepulti relictis, ab Atheniensibus sepelluntur, III, 7,

1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini

dant cum manibus Manto, Tiresiæ filiam, *ibid.* § 2.

Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab

Atheniensibus vincuntur, *Pher.* 39; judicia exercent

ad Egyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in

bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.

Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f.,

nominata, *Pher.* 61; Hercules pondere aggravata que-

ritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno con-

secratur, I, 9, 27, 3.

Argolis paret ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Ceta-

nori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1;

Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrastris, III,

6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Temen-

us, oram vero maritimam ejus (ἀκτὴν e regione Atticæ)

Argæus et Deiphantes, *Ephor.* 16.

Argonautæ recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis

excipiuntur, I, 9, 17; a Dolionibus, I, 9, 18, 1; Cyzicum

per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt,

ibid.; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I,

9, 19; Amycum, Bebrycum regem, interimunt, I, 9, 20;

itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolumes

trajiciunt, I, 9, 21; a Mæandrynis in Colchidem veniunt,

I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.*

§ 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare me-

diterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia

via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtides, Ligyes, Celtas

præternavigant, I, 9, 24; præter Etruriam vecti, ad

Æxam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdis,

Scyllam et Planctas præternavigant, ad Corcyram ap-

pellunt, I, 9, 25; in insula Anaphe Apollini Egletæ

sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caeso ad Eginam

appellunt, *ibid.* § 4; per Eubœam, et Laridem Iolum

revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3;

expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.

Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi

nomen, II, 1, 2, 1.

Argos Amphilocheium ab Amphilocho conditur, III, 7,

7, 4; cf. *Ephor.* 28.

Argous portus insulæ Æthaliæ unde nomen acceperit,

Tim. 6.

Argura, antea Argissæ, urbs Thessaliæ, *Ap. fr.* 152.

Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo

regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2,

1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.

Argus, Panoptes, II, 1, 2, 2; γρηῶς, *Acus.* 17; Age-

noris, *ibid.*; Arrestoris, *Pher.* 22; alii Inachi, Argi et

Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam,

Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus proge-

nies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio ne-

catur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.

Argus, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.

Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex lo-

phossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6;

Pher. 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.

Argyphia, Egypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.

Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.

Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.

Argyrus urbs, *Phil.* 36.

Aria, regio Persica, *Hell.* 168.

Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.

Adriadne, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glo-

rum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se

evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinqui-

tur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concum-

bit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interfici-

citur, *Pher.* 106; post interfectum Deucalionem, regiâ

procuracionem suscipit, et fœdus ferit cum Theseo,

Clitod. 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.

Ariamnes, Callus in Asia ditissimus, Gallos omnes per

integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.

Ariani, gens Cadusiis proxima, *Ap. fr.* 107.

Ariaspes, Atossæ pater, *Hell.* 163 b.

Aries Phrixi et Hellæ, aureo vellere præditus, *Pher.*

53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.

Arimanius, *Theop.* 71.

Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.

Arintia, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.

Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum

servat, III, 6, 8, 7.

Arion Methymnæus primus choros cyclicos instituit, *Hell.*

85.

Arisbe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, Hellanico est

Atea, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit

Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami

f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtaco datur,

ibid. § 3.

Aristæus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum mi-

gravit, *Phyl.* 15; pater Hecatae, *Pher.* 10.

Aristæus, Actæonis pater, III, 4, 4, 1.

Aristæus Proconnesius apud Metapontinos aliquantum

versatur, *Theop.* 182.

Aristocrates, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab

Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.

Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater, *Theop.* 30.

Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.

Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus

filii Lacedæmone potiuntur, III, 8, 2, 9; T. ebanos

Egidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsci-

cit, *Ephor.* 13.

Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.

Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.

Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30;

bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum

tentant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.

Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potesta-

tem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.

Ariston, Rhæginus, Delphis in certamine musico ab Eunomo

Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.

Ariston, Oæleorum præfectus; ejus uxor a Phayllo

amatur, *Phyl.* 60.

Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.

Aristoteles Cyrenæus anantem Laidem despicit, *Ister*

48.

Aristoteles Stagiritæ de Locrorum civitate graviter men-

titus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.*

70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de ejus

- ætate, *Ap. fr.* 92.
 Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Armenii, populus Asiae, *Hec.* 195.
 Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
 Arneus, Megamedes pater, II, 4 10, 1.
 Arne, urbs postea Charonea vocata, *Hec.* 87.
 Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
 Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
 Aroteres, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Arsinoe, Phegei f. Alcmaeoni desponsa, III, 7, 5, 4; mu-
 nera nuptialia ei data, *ibid.*
 Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Æsculapii
 mater ex Apolline, *ibid.*
 Artaphernes, (unus ex septem viris, qui *Pseudo Smer-*
din interfecerunt) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
 Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
 Artemon, περιπόρητος, Periclis mechanicus in Sami obsi-
 dione, *Ephor.* 117.
 Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors,
Theop. 116.
 Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
 Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
 Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.*
 53.
 Arypes pro *Rhypes* (Achæi) dicit *Pher.* 114.
 Asæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
 Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ pro-
 cus, III, 10, 8, 2.
 Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum
 impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6,
 ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
 Ascalon, urbs Lydiæ, *Xanth.* 11.
 Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat,
 ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
 Ascalus, urbs Syriæ, *Xanth.* 23.
 Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Asclepiadæ dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
 Ascrea, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
 Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
 Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus
 pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
 Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
 Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
 Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
 Asopis, Thespii f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Asopis, Asopi f., Cercyræ mater, *Hell.* 45.
 Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2),
 al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5;
 ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen
 redire jubetur, unde carbones in eo feruntur, *ibid.* § 6;
 pater Æginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3,
 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
 Aspendus, urbs Pamphyliæ ab Aspendo condita, *Hell.*
 20; *Theop.* 12.
 Aspidæ ab Egyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
 Aspledon vel Spledon, urbs in Beotorum et Locrorum
 confinio, *Ap. fr.* 153.
 Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flam-
 mis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.*
 13.
 Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus pro-
 genes, *ibid.* 3.
 Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
 Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
 Assorium, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 46.
 Assus, urbs Asiæ min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
 Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14,
 3, 3.
 Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII da-
 cubus factam, insignes, III, 6, 8, 2.
 Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
 Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
 Astelebe, urbs Lydiæ, *Xanth.* 21.
 Asteria, urbs Lydiæ, *Xanth.* 22.
 Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
 Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonia, *Pher.* 70.
 Asteria, Danaï f., Chæti uxor, II, 1, 5, 4.
 Asteria Cœi f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2,
 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Delo
 nomen dat, I, 4, 1, 1.
 Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e
 Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbus obit, III, 1, 3, 1.
 Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
 Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone
 procreat Dotidem, *Pher.* 8.
 Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
 Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe la-
 byrintho includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
 Asterodia, Eurypylī f., Icarī conjux, mater Penelope,
Pher. 90.
 Asterope (?) Cebrenis f., Æsaci uxor, III, 12, 5, 2.
 Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
 Asteropes, Asteropæus, Cyclops. *Vide* Steropes.
 Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
 Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I,
 2, 4.
 Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ἄστρον quid sit, *Phil.* 4.
 Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
 Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
 Astybias, Herculis e Calametide f., II, 7, 8, 4.
 Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III,
 5, 6, 1 *sq.* *Hell.* 54.
 Astydamia, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri
 accusat, III, 13, 3, 1 *sq.*; ab eo poenas luit, *ibid.* § 5
sq.
 Astydamia, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7,
 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
 Astygienia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
 Astygonus (Astynous? Hom. II. ε' 144), Priami f., III, 12,
 5, 13.
 Astymedusa, Stheneli f., OEdipi uxor, *Pher.* 48.
 Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
 Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
 Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12,
 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat,
 ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
 Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur,
 III, 5, 6, 1.
 Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7,
 6, 1.
 Astypalæa, Eurypylī mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
 Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
 Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
 Atalanta, Schœnei f., apri Calydonii venatrix (*falso dici-*
tur, confunditur enim cum Iast f.), I, 8, 2, 4; inter
 Argonautas, I, 9, 16, 8.
 Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*;
 a venalioribus invenitur, virgo manet, Rhœcum et Hy-
 læum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii
 apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agni-
 ta et nubere jussa, se cursu certantibus præmium pro-

- ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in leonem mutatur, *ibid.* § 5 sq.
- Atas**, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ates**, e. q. Ariabe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
- Atergatis** a Mopso Lydo capta, cum Ichthe filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
- Ates collis** in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
- Athamantis** ager, I, 9, 2, 2.
- Athamas**, Eoli f., I, 7, 3, 4; Boeotiae R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbat, I, 9, 2, 1; Boeotia relicta, Themistonem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem conjectus Learcum f. interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
- Athamas**, Ares pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.
- Atharambis**, urbs Egypti, *Hec.* 280.
- Athenae** Diades in Euboea a Diante conditae, *Ephor.* 33.
- Athenae**, Cecropia dictae, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea praeside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
- Athenaeus** Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.
- Athenienses**, Heracidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotaurum mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Boeotos de Melanorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis νῆστρον, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; iurandum, quod Athenienses a Graecis ante commissam pugnam Plataeam praestitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Graecis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataeam ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Cheronaeam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedaemoniis inducie (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quae ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chilis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemeensi a Lacedaemoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Boeotis societatem ineunt (Ol. 98, 2), *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti (Ol. 105, 3), qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt (Ol. 107, 1), *Philoch.* 131; causae: ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo foedus τὸ ἐν ἀπορρήτῳ, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quendam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
- Athenio** Peripateticus, *Theop.* 68.
- Athenocles** Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
- Atlantia**, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.
- Atlas**, Iapeti f., I, 2, 3; coelum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filiae, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantidis filiae Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.
- Atlas**, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.
- Atossa**, Ariaspae f. [*Belochi*, regis Assyriorum, ut videtur, conjux]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
- Atreus**, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiae, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
- Atromus**, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
- Attalea**, Sadyattae nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Atthis**, Cranai e Pelidae f. virgo mortua, nomen dat Atticae, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
- Attica**, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyonii, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandionii I, III, 14, 7, 1; Erechtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandionii II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticae urbes, *Philoch.* 11; Atticae literae, *Theop.* 168; Atticae census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
- Atymnius**, Jovis e Cassiopea f., a Sarpedone amatur, III, 1, 2, 4.
- Atys**, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
- Audophradates**, Lydiae satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
- Audymon**, Citieus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
- Auge**, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
- Augeas**, Solis al. Eliei, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimam gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promissio non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicasies, II, 7, 8, 11.
- Augila**, urbs Libyae, *Ap. fr.* 108.
- Aulis**, Lydiae regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
- Αὐλῶν** sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
- Aurora**, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astraei conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
- Auses**, gens Libyae, *Ap. fr.* 109.
- Ausigda**, insula Libyae, *Hec.* 300.
- Ausones**, populus Italiae, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrat, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
- Autesion**, Argiae pater, II, 8, 2, 9.
- Autachus**, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
- Autolycus**, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi praceptor, II, 4, 9, 1.
- Autolycus**, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.
- Automalaca**, urbs Libyae, *Ap. fr.* 130.
- Automate**, Danaei f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.
- Automedusa**, Alcaethoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae et Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autonoe, Cadmi ex Harmonia f., Aristaei uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palæmonis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Averrunci Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀξίωτες, *Ap. fr.* 24.
 Azeotæ, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchæ, a Lycurgo captæ, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonæas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* 1. 1.; a Junone in furoræ conjectus pererrat Egyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonæi venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* 1. 1.; *Pher.* 1. 1.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem incipit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sqq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrhenos prædones in Delphinæ mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in cælum migrat, *ibid.* § 3; Œneio vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejaniræ pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphyli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representatur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; ὄρνις, *Ister* 5; Brisæus vel Bresæus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος ὀρθός], *Philoch.* 18; νόβαλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Ἀλφειῷ ædes, *Phanod.* 14.
 Bacis, vates Bœotie, *Theop.* 81.
 Brace, urbs Chaoniæ, *Hec.* 76.
 Bætiæ, urbs Macedoniæ, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balias, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciæ, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbaræ nationes Græcis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bæretium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiæ min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucri f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, Œbali uxor, III, 10, 4, 5.
 Batia locus eminens agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Beatorum ins. *Ide* Insulæ f.
 Bebrycæ, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebrycia, nomen antiquum terræ Lampsacenorum, *Charon* 7.
 Bechires, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitum interficit, a Proeto purgatur, II, 3, 1, 1; Stheneboræ amorem repellit, *ibid.* § 2; a Proeto, ob istius uxoris calumnias, ad Iobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimæram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazones vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobatæ amicus fit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάριπος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyæ e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Egypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damodis, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennius, senator Bennæ curiæ. *Vide* Benna.
 Benthescymus, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythaonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprum, *Ister* 39.
 Bisaltæ, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltæ lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciæ pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyas, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiæ minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Casopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocæensis, Codrida, Phocæorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone; urbs Perrhæica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Bœotarchi, Cononensibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Bœoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonæum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antistitem in rogam conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicæ virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam condunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Bœotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Bœoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Bœotus, Itoni aut Neptuni ex Arne f., a se Bœotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Egypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Eolicum prope Chium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreadæ, Boreæ filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq.; *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astræi f., Orythiam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus*. 23; *Philocho*. 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus*. 23; Phineum punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus*. 3.
 Borea, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perieris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthilli, *ibid.*
 Borysthenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosporus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosporus, Cimmericus, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Sicular scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 Bressia, Cinyræ e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Brasidas, Scioneos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philocho*. 107.
 Area, urbs Thraciæ, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiæ, *Ant.* 5.
 Brettos, urbs Tyrrenorum, *Ant.* 5.
 Brettus, Herculis filius, *Ant.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Briseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Bromiada, tibicina, pellex Phaylii, *Theop.* 182.
 Bromius, Egypti e Caliane f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Brutii, in Italia. Antiochus pullam facit Lucanorum et Bruttiorum discrimen, *Ant.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Cœnorum, *Hec.* 31.
 Brytum, a Scythiis et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Egypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopæorum, *Theop.* 228; *Philocho*. 186.
 Bucolion, Lycæonis f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calyba Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Herculis e Maræ f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive Budarum, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Herculis ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyoniæ, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Egypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Egypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybæum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ, Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erichthei filiam, *ibid.* § 3.
 Buthia, urbs Ionis, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Caris, *Ephor.* 88.
 Byblii, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Pæonum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalis, urbs Ionis, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciæ, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciæ supra Hæemum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camili filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridæ, Nymphæ e Cabiris ortæ, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciæ locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapis facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quærere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phœnicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll.* l. l. § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll.* *ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod.* *ibid.* § 2; ejus nuptiæ cum Harmonia (quam Samothraciam præternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum abijt; Enchelensium contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. sit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmi appellatur Prienenses, *Hell.* 95.
 Κάδος, veteribus dicebatur amphora, *Philocho*. 155 a.
 Cæneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Cæni, gens Thraciæ, *Ap. fr.* 64.
 Cæcinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caicus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreæ f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyæ, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiæ, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Troezenem, pro Delo a Latona Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopso questionem proponit, qua soluta præ animi ægritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliane (Caliadne), Nympha, Egypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Ethlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Odoedoci ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philocho*. 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus. Vide Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Cæagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcmaeonis uxor, dona nuptialia priori hujus conjugii data poscit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corripuit; merito pœnas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctei, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha [Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἀρκτος vocatur, *ibid.* § 5 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus, auctor vocabuli συνάξεις pro φέροι usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutam Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17.
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethlii uxor, I, 7, 5.
- Calydna, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll.* fr. 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Etoli f., ejus ex Æolia filiae, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphalæ serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, I, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Geloorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblites. *Vide* Cambletes.
- Cambyses, Cyri, Marphil et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camilus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cabirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ansonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopus et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Κανόφορος, a quo primum lactæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes dominorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Ægypti, *Hec.* 288.
- Cantharoethron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthelia, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Canthienæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytia, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasto contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam adscendens a Jove fulmine ictus cadit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, III, 7, 1, 5; ab Æsculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Stheneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amisum coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29.
- Capua, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capy, Assaraci f., Anchisæ pater e Themide, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonos filius; ab Hercule undecimus, a Temacno septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthaginis conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmenæ datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiarum cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ionie parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111; primi mercenariam militiam exercuerunt, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll.* fr. 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρύδων τείχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesum, nomenque dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torrhēbia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torrhēbidis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 129; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heraclicis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f. III, 8, 1, 3.
- Carthaginenses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariae, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Caspapyrus, urbs Gandarum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspiae portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promisso non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Ægypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopie malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) et Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynce occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apothēosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

- Catanira, urbs, *Theop.* 199.
 Catanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.
 Κερωννοπόροι, Sicyniorum servi, unde dicti, *Theop.* 195.
 Catreus, Minos et Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.
 Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.
 Caucon, Lycanion f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375.
 Caulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.
 Caulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.
 Cebren, urbs Troadiae, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.
 Cebren fl., pater Oenonae, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.
 Cebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Cecropia, ita a Cecrope dictae Athenae, III, 14, 1, 1.
 Cecrops αὐτόχθων, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur δῆνός nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Aegraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.
 Cecrops II. Erechthi f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.
 Cedreae, urbs Cariae, *Hec.* 234.
 Celaeus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Celeno, Danae et Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.
 Celeno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.
 Celeus, Eleusiniarum R. Cererem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbibus distribuit, *Philoch.* 28.
 Celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.
 Celeutor, Agrii f. I, 8, 6, 1.
 Celtae inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terrae partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.
 Cenaeum, Euboeae promontorium, II, 7, 7, 9.
 Centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.
 Centimani, Coeli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vincti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.
 Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.
 Cephalenia ins., *Acus.* 30; Cephaleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.
 Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea delertur, III, 14, 3, 1.
 Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium noscit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Areopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* 1, 1.
 Cepheneas, *Hell.* 160.
 Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Aethiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. celo devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.
 Cepheus, Arcas, Lycurgi f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.
 Cepheus, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegeae R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedaemonem perit, II, 7, 3, 5.
 Cephisodotus, Alopecconesum obsidens ab imperio remotus est, *Androt.* 17.
 Cephissus, fl. Boeotiae, *Theop.* 264.
 Cephissus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.
 Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.
 Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.
 Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Aedonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.
 Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Cercestes, Egypti e Phoenissa f. Dorium uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Cercetaei, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.
 Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.
 Cercopes, Ephesi accolae, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.
 Cercyon, pater Alopae, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Cercyra, Asopidis e Neptuno, Phaeacis mater, *Hell.* 45.
 Cercyra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Corcyra.
 Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quaerit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinnyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Egyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ὄρεα (montana), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.
 Cerne insula, *Ephor.* 96 a.
 Certhe, Thespiis f., Iobae mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.
 Κήρυξ, ap. Athen., *Clitod.* 17.
 Cerynitis cerva, Dianae sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.
 Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.
 Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.
 Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus a Phorco liberi, *ibid.*
 Ceto, Nereis, I, 3, 7.
 Ceuthonymus, Menetii pater, II, 5, 12, 7.
 Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*
 Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 7, 8; Heraclides excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.
 Chabrias in Egypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.
 Chadesiae Amazones unde dictae, *Hec.* 351.
 Chaeon, Apollinis et Therus filius, a quo Chaeonea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.
 Chaeonea, urbs Boeotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomenorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
 Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
 Chaleum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
 Chalastra, urbs Thraciæ, *Hec.* 116.
 Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
 Chalceæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
 Chalce, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalceæ.
 Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
 Chalciope, Rhexenor f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
 Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
 Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
 Chalcedoniolorum mores, *Theop.* 65.
 Χαλκæα, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
 Chalcetorium, urbs Cretæ, *Ap. fr.* 65.
 Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum conduunt, *Ephor.* 52.
 Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
 Chalcidenses bellum gerunt contra Chaliæ, Orchomenios, Thebanos, *Theop.* 237.
 Chalciope, Rhexenor f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
 Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
 Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophasa nominatur, *Pher.* 54.
 Chalcis, urbs Eubœæ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
 Chalcis, Ætoliae mons, *Ap. fr.* 168.
 Chalcis, Ætoliae urbs, *Ap. fr.* 168.
 Chalcedon, Ægypti ex Arabia f. Rhodiam ducit, II, 1, 5, 4.
 Chalcedon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
 Chalcedon, Cous, Hercule vulnerat, II, 7, 1, 2.
 Χαλκούς ὄρεος, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
 Chaldæorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldæi Chochen tenent, *Hell.* 160.
 Chalia, urbs Bœotiæ, *Theop.* 237.
 Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
 Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
 Chalandæ, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
 Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
 Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
 Chaonia terra, *Hec.* 74.
 Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
 Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
 Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
 Chariclo, Nympha, Tiresiæ mater ex Evere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
 Chariæmus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
 Charimatæ, populus Asiæ, *Hec.* 109, 185.
 Chariphemus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
 Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippiae uxorem dedit, *Clitod.* 24.
 Charops, Oæ maritus, *Philocho.* 75.
 Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
 Chelidonii, gens Illyrica, *Hec.* 67.
 Chelonis, Leotychildis filia, Cleonymum maritum despexit Acrotati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
 Chemmis, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.
 Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
 Chersicrates Bacchiada Corcyram condidit, *Tym.* 53.
 Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ extruxit, *Tym.* 137.
 Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
 Chesium, Ionæ oppidum, *Ap. fr.* 49.
 Chi, populus Asiæ juxta Bechires, *Hec.* 190.
 Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
 Chimaera, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonte occiditur, I, 9, 3, 1.
 Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
 Chione nympha, *Hec.* 99.
 Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Enmolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejecit, *ibid.*
 Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Chiro, Bœotarchus, *Ephor.* 153.
 Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Præto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 359.
 Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; *ἑρμῆς*, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transfigitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheo cedit, *ibid.* § 8; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Esculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
 Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
 Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
 Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
 Chlamys et Chlæna differunt, *Phyl.* 73.
 Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianæ telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
 Chna, nomen antiquum Phœniciæ, *Hec.* 254.
 Chœnicometræ appellati sunt Corinthii, *Tym.* 48.
 Chœrades, eadem quæ Gymnasias insulæ, *Tym.* 31.
 Chœrades, urbs Mossynæcorum in Asia, *Hec.* 193.
 Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
 Chones, gens Oenotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
 Chonia in Italia, *Ant.* 6.
 Chorasmiæ, urbs Asiæ, *Hec.* 173.
 Chorasmi, populus Asiæ, *Hec.* 173.
 Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
 Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
 Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tym.* 84, 85.
 Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
 Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
 Chryse, soror Xenopitheæ, a Lacedæmonis interfecta, *Theop.* 268.
 Chryseis, Thespii f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Chryses, Minois e Paria f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
 Chrysippe, Danae e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, *Ægypti* e Tyria f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
 Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyeste interficitur, *Hell.* 42.
 Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
 Chrysopelea, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
 Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
 Chthonia, Erechthei e Praxitheæ f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Butæ uxor, *ibid.* § 3.
 Chthonius, *Ægypti* e Caliana f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
 Chthonius, unus e Spartis, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Nictæi pater, III, 5, 5, 1.
 Chyton, locus in continente Isthmi Clazomenii, *Ephor.* 136.
 Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
 Chytrini ludi Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
 Chytropolis, Thraciæ castellum, *Theop.* 150.
 Cibra, urbs Ionæ, *Hec.* 223.
 Cilices, populus Asiæ Minoris, *Ephor.* 80.
 Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
 Cilicis quid sit, *Theop.* 322.
 Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre jubetur Europam querere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
 Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
 Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
 Cillus, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
 Cimbri arma capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
 Cimmeria terra, II, 1, 3, 6.
 Cimmericus Bosphorus, *Ephor.* 78.
 Cimmeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
 Cimmeris urbs, *Hec.* 2.
 Cimosus, insula, *Hec.* 250.
 Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
 Cineas, unus eorum qui Philippo libertatem Thessaliæ prodiderunt, *Theop.* 37.
 Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriæ R., III, 14, 3, 3; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Crecæ Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
 Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
 Κινυρίς, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
 Circeæ radix, a Procride adhibita, III, 15, 1, 6.
 Circeum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
 Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; *Æetæ* soror, *ibid.*; *Ææam* ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
 Cirrhæus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
 Cisseus, *Ægypti* e Caliane f. Antheleam ducit II, 1, 5, 7.
 Cisseus, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3.
 Cissius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
 Cithæron, Bœotici mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
 Cithæroneus leo, Amphictyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
 Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
 Cium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Cius, Mysiæ urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 4. V. Cium.
 Claametes seu potius Calametes Thespii f., Astybiæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
 Clarotæ, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
 Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
 Clarus, heros, oraculum Clarii Apollinis instituisse dictur, *Theop.* 113.
 Cleandrias, dux Thuriorum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
 Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
 Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homo piissimus, *Theop.* 283.
 Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
 Cleobæa (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
 Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
 Cleochus, Ariæ pater, III, 1, 2, 2.
 Cleodæus (corrupte legitur Cleolaus). Herculis f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
 Cleodamia. V. Hippodamia.
 Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
 Cleodora, Danae e Polyxo f., Lixi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diana confoditur, *ibid.* § 4.
 Cleolaus, Hercules ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodæus.
 Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; proditiōne Darnatæ ab Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
 Cleomenes, Methymæorum tyrannus, *Theop.* 252.
 Cleonis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedæmoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; Alcæo archonte moritur, *Androt.* 36.
 Cleonæ, urbs, II, 5, 1, 2; ad Cleonæ Hercules Molionidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
 Cleonymus, Lacedæmonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam attraxit, *Phyl.* 48.
 Cleopatra, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phineæ uxor, III, 15, 3, 1.
 Cleopatra, Danae e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleopatra, Danae ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
 Cleopatra, Idæ e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
 Cleopatra, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
 Cleopatra et Peribœa, virgines Locrenses, quæ primæ missæ sunt Trojam, *Tim.* 66.
 Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Cleophon impedit, quominus Athenienses inducias faciant cum Lacedæmoniis, *Philoch.* 118.
 Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
 Clesonymus, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
 Cletor, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Clio, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthum parit, I, 3, 3, 1.
 Clisonymus. V. Clesonymus.
 Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
 Clita, Danae f., Cliti uxore, II, 1, 5, 6.
 Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
 Clitor, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Clitus, *Ægypti* e Tyria f., Clitam ducit, II, 1, 5, 6.
 Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteu et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
 Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
 Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
 Clymenus, Hercules e Megara f., *Pher.* 30.
 Clymenus, OEnei f., I, 8, 1.
 Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
 Clysonymus. V. Clesonymus.
 Clytæmnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus confaretur Oresti, *Hell.* 83.
 Clytia, Amphidamantis f., Tantalii uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
 Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Clytippe, Thespii f., Eurycapyos ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
 Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
 Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phœnicibus pulsus insulas Æolicas occupant, *Ant.* 2.
 Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
 Cobrys, urbs Thessaliae, *Theop.* 88.
 Cocalus, rex Sicanorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Codrus Melanthii f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
 Codro generosior, *Demo.* 21.
 Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejecit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
 Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
 Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
 Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
 Cœus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
 Coi, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
 Colacea, Mallensium urbs, a Thessalia diruta, *Theop.* 188.
 Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
 Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
 Κωλακρέται, *Androt.* 3, 4.
 Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtidas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medæam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsus quo abierint, *Tim.* 53.
 Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
 Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
 Colici montes, pars Caucasi, *Hec.* 186.
 Colonætes, mercenarii, *Philoch.* 73.
 Colonus, demus Atticae, III, 5, 9, 2.
 Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
 Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
 Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
 Colura, urbs, *Hec.* 331.
 Comætho, Pterelai f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
 Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
 Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo.* 20.
 Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
 Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
 Congiorum (Χοῶν) festum, *Tim.* 128.
 Κόνναροι, *Theop.* 145.
 Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
 Cononii calices in Ptolemaide urbe Egypti, *Ister.* 38.
 « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister.* 46.
 Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 68.
 Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit; interpres jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 5, 1, 7.
 Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
 Coraxi, gens Colchorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medæ exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
 Cordylus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 248.
 Corethron, Lycaonis f., III, 18, 1, 3.
 Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum æρεος in templorum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προεδρίαν in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
 Corinthius isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 2.
 Corinthus, olim Ephyra, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alete occupata, *Ephor.* 16; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
 Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
 Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
 Coronea, urbs Bœotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
 Coronis, Phlegyæ f., Æsculapii mater ex Apolline ab Ixo propter consuetudinem cum Ischiye trucidatur, III, 10, 3, 7 sq., *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister.* 36.
 Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
 Coronus (Perrhæborum R.), pater Cænei, I, 9, 16, 8; et Leontei, III, 10, 8, 2.
 Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 7, 3.
 Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
 Corosæ, insula Ionis, *Hec.* 98.
 Corsiæ, urbs Bœotiæ, *Theop.* 185.
 Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 26.
 Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 85.
 Corybantes, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantes uovem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κύριες invenerunt, *Theop.* 282.
 Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
 Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
 Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
 Corydalla, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244.

- Coryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 Corythi pastores servant Telephum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq.; *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κοσμάς, ἡ, sacerdos Minervæ, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cottus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Cottus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciæ rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariae, *Hec.* 235.
 Crambutis, urbs Egypti, *Hec.* 275.
 Cranæ, Cranai ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 Cranæchme, Cranai ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticæ R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Padiadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Atthide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliæ Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliae, *Phil.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymnycorum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, Buviis Italiæ, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilus, Anaxibiae pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcæonidis et Mantus liberis educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 Creon, Menœcei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teloboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphiclo minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum locaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigenen, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Hæmonis, III, 5, 8, 6; Menœcei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Herculis ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocænsium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe. *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paullo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciæ, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiæ a Boreæ filiis exactæ, *Pher.* 69.
 Creta, Asterii f., Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule
- captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Græcos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalionem, fœdus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Eoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonei frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll.* *ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci hæres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danaï uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Mæone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piræo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganiræ pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidæ, gens, *Ister* 29.
 Crœsus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattæ fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalete, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Crœsi rogos imbre exstinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyæ, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiæ, *Hec.* 17.
 Cronus, Cœli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropsia, demus Leontidis tribus, *Androf.* 57.
 Cros, oppidum Egypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiæ, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achæorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; prius temporibus a Iapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cteatus, Actoris æ. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augæ contra Herculem suppetias fert, II, 7, 2, 2; Amphimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex Astydamia f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove cæduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quaerat, III, 3, 1, 3.
 Curetes, in Etolia habitabant; ab Aetolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.
 Curetica regio, I, 7, 6.
 Cyanippus, Adraști f., I, 9, 13, 2.
 Cybela, Phrygiae mons, sedes Magnae matris, III, 5, 1, 3.
 Cybele. V. Rhea.
 Cybelea, urbs Ioniae, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs Ionum in Libyphoenicia, *Hec.* 311.
 Cychreus, Neptuni e Salamine f., III, 12, 7, 1; Telamoni Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cychropsium in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, Coeli e Terra filii, I, 1, 2; a patre victi, in Tartarum demittuntur, *ibid.*; a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, I, 1, 5; a Jove liberantur, I, 2, 1, 2; huius fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline caesi, III, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui Tirynthem muniunt, II, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 359.
 Cyclops, pater Galati, *Tim.* 37.
 Cycnus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, II, 5, 11, 3; II, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum grue congregitur, *Philoch.* 207.
 Cycnus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs Cariae, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subacidus Aegyptiorum, *Hec.* 289; *Phaenod.* 5.
 Cylices, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a Cyllene nympa nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in Arcadia, III, 10, 1, 1; III, 6, 7, 5.
 Cyllene, Nympa, e Pelasgo Lycaonem parit, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, III, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Aeolensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Aenum Thraciae urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, Nereis, I, 2, 7.
 Cymothoe, Nerei f., I, 2, 7.
 Cynasthus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs Lydiae, *Hec.* 221.
 Cynortas Amyclae e Diomedea f., III, 10, 3, 3; Perieris pater, *ibid.* § 4, et I, 9, 5.
 Cynossema, locus Libyae, *Hec.* 299.
 Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum Siciliae, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.
 Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia Cinyrae vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.
 Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, III, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Graecis Agamemnonem secutus occupatur; ejus imperium tenet Audymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprum, *Theop.* 111.
 Cyrbasia, pileus barbarorum, *Hec.* 374.
 Cyrbe, urbs Pamphyliae, *Hec.* 249.
 Κύβηκ; unde dictae? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 25, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.
 Cyrene, Diomedis Thracis e Neptuno mater, II, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus ex Apolline filii, Antuchus et Aristaeus, *ibid.*; curru cynais juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.
 Cyrrus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, Cambyzes f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Croesum in amicis habet; Sardem ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus; Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.
 Cytiforus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs Mysiae, *Theop.* 19.
 Cytorum, emporium Sinopensium, *Ephor.* 85.
 Cyturus, Phrixi f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invictis necatur, I, 9, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idaei, Idae filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; praestigiatore erant, *Pher.* 7; In Ida, Phrygiae monte, habitantur, deinde cum Minoe in Europam transierunt, *Ephor.* 65; in Samothracia, *ibid.*
 Daedalarum demus Atheniensis, *Pher.* 105.
 Daedalus, Metonis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., III, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minoen, III, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Areopago judicium, *Hell.* 83; Pasiphaes amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; II, 1, 4, 2; Pisae habitans, Hercules simulacrum fingit, II, 6, 3, 4; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Daicles, Philaei filius, Epidicyi pater, *Pher.* 20.
 Daiphron, Aegypti f. Scæam ducit, II, 1, 5, 3.
 Daiphron, Aegypti f. Adianten ducit, II, 1, 5, 9.
 Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Phaenod.* 21.
 Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, II, 5, 6, 1.
 Damascius, pater Erimedæ, *Pher.* 88.
 Damasippus, Icarii e Periboea f., III, 10, 6, 1.
 Damasistratus, Plataensium R. Lalum sepelit, III, 5, 8, 1.
 Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.
 Damei, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.
 Damippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Damno, Beli filia, Agenoris uxor, Phoenicis et Isæe mater, *Pher.* 40.
 Damoteles a Cleomene insidiis curandis praefectus, in pugna ad Sellasiam Antigoni pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.
 Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.
 Danae, Acrisii ex Eurydice f., II, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corrumpitur, Perseum parit, cum eo in mare projicitur, a Dictye servatur, II, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, II, 4, 4, 1.
 Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodice Antiochi uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*
 Danaides, Danae I filiae, Aegypti filiis totidem despondentur, II, 1, 5, 2 sqq.; omnes praeter Hypermnestram sponso jugulant, a Minerva et Mercurio purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de his proponitur, *ibid.* § 12.

- Danaus, Beli fil. Libyam deferitur, II, 1, 4, 5; cum L. filibus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Egypti filiis despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponsores, *ibid.* § 10; de iis certamen proponit, *ib.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydora, *Pher.* 23.
- Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- Danthaletia, gens Thracica, *Theop.* 248.
- Daphernes i. q. Artaphernes, unus ex iis qui Pseudo-Smerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- Daphne, Amyclae filia, venatrix, Leucippum jaculis interficit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.
- Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Aetnam, ab Eche-naide nympha amatur, *Tim.* 4.
- Dardania terra, a Dardano nomen habet, quae post Troas dicta, III, 12, 2, 1.
- Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relictus, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Dardanium condit, regioni Dardanicae nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idææ pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Ariabem vel Ateam, *Hell.* 130.
- Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scythiarum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- Darsil, gens Thraciae, *Hec.* 130.
- Dascon, Siciliae castellum, *Phil.* 25.
- Dasylitis, lacus Asiae, *Hec.* 202.
- Dasylum se recipit Melanus a Sadyatto patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Dasylus, Lyci, Mysiae R., pater, II, 5, 9, 5.
- Datus, urbs Thraciae, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- Datylepti, populus Thraciae, *Hec.* 142.
- Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- Daulius, Crissae prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.
- Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- Dauniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- Daunii in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- Decemviri Athenienses, *Androt.* 10.
- Degmenus, Epeus, cum Pyrrachma Etolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- Dejanira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Dejanira, Nereis, I, 2, 7.
- Dejanira, Oenei al. Martis ex Althaea f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo philtum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- Deicoon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.
- Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.
- Deimachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.
- Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Deion, Aoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalii pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- Deion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- Deioneus, Cephalii pater, *Hell.* 83.
- Deioptes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- Deiphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti caede lustrat, II, 6, 2, 4.
- Deiphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Deiphon, Hymetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- Deiphontes Argolidis ora maritima (circa Trazenon) potitur, *Ephor.* 16.
- Delpye, Adrastrati f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- Deipnophora, *Demo.* 4.
- Deliades, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.
- Delphicum oraculum Aoplo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmaeoni, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus quaerendis, III, 9, 1, 6; Aegeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.
- Delphyne, serpens, Jovem vinctum custodit, I, 6, 3, 9.
- Delphusia, urbs Arcadiae, *Androt.* 2.
- Delta, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, ab Egyptiis vocatur Ptinymis, *Ephor.* 102.
- Delus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- Demaretei nummi, *Tim.* 86.
- Demea, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- Demetrio, mensis, *Philoch.* 176.
- Demetrius Poliorcetes jocorum amicus, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.
- Demiphon, Eleusae rex, de civium internecionis remedio Oraculum consulit; Matusii filiam injuste immolat; poenas luit, *Phyl.* 83.
- Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- Democles, orator Atticus, *Tim.* 140.
- Democoon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Democriti aetas, *Ap. fr.* 84.
- Demonicus, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Palladium aufert; in judicio agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heraclidas excipit, Eurystheum vincit praelio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Ethram inde reducat, *Hell.* 75.
- Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- Demosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, *μακροποιός* cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- Demosthenes ingenio mobilis fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Chæroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- Dercylidas, dux Lacedaemoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.
- Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- Dero, Nereis, I, 2, 7.
- Desili (Dezili)? populus ignotus Thraciae, *Hec.* 141.
- Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

- 2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a; ab eo Thessaliae reges genus deducunt, *Hec.* 334.
- Deucalion, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Daedalus ab Atheniensibus deposcit; ei leniter Theus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.
- Deucalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.
- Dexamenus Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachæ filiae proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.
- Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.
- Dexithæa, Minos uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.
- Dia, Elionei filia, ejus nuptias amhit Ixion, *Pher.* 103.
- Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.
- Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in OEnei agrum, I, 8, 2, 2; Aloidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Cerynitin cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actæonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philonoeen immortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitium parat, III, 14, 4, 1; Furias arceat, quæ Orestem persequentes in templum deæ intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quæ Coronidis cum Ischye concubitu adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianæ Colenidia templum, *Hell.* 79; templum Epheesium, *Tim.* 136; ei ἀμφοτέρωτα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροτόκος, *Ister* 8.
- Διαφύξις, *Philoch.* 133.
- Dias, Abantis f., Athenas in Euboea condit, *Ephor.* 33.
- Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.
- Dictæ, mons cum antro Dictæo, I, 2, 6.
- Dictys, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* 1. 1.
- Dido, appellata est a Libyis Thioeso, *Tim.* 23.
- Didymæ (vulgo Didyma), una ex Æolicis insulis, *Ant.* 2.
- Dii a Typhone in Ægyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam judices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Ἀπορομπαῖοι θεοί, *Ap. fr.* 5.
- Dilipyle, Adrastris filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.
- Diluvia quattuor, *Ister* 56.
- Dimetas, Træzenis frater, Euopion in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*.
- Dinarchi vita, *Philoch.* 144.
- Diniadas, Bromiadiæ tibicinæ pater, *Theop.* 182.
- Dinicha, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.
- Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.
- Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.
- Dio, ad eum litteras dant femine propinquæ, *Tim.* 129; ejus filius Hipparinus vel Aræteus, ex Arete uxore, *Tim.* 129.
- Diocorystes, Ægypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsum habet, II, 1, 5, 4.
- Diodorus, Apendius, ineptus Pythagoricæ disciplinæ sectator, *Tim.* 80.
- Diogenia, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.
- Diomede, Capithæ f., Amyclæ uxor, III, 10, 3, 3.
- Diomede, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.
- Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.
- Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Egialiam ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agri filios necat, regnum, quo OEneus erat privatus, Andramoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adrastris hæres, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ procius, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.
- Dionedon, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.
- Diona, Hyas, *Pher.* 64.
- Dione, Coeli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
- Dione, Nereis, I, 2, 7.
- Dionia, urbs Cypri, *Theop.* 127.
- Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Græciæ potundæ consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebris, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.
- Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quæ tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solennitate ei qui primus congium ebiberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*.
- Diope, urbs Arcadiæ, *Pher.* 116.
- Diopithes Locrus, γλωσσόποιος, *Phanod.* 19.
- Dioscuri, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phœben raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Æthram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia prædantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceo contendunt; in oclum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in præcipuo honore habentur, *Tim.* 6.
- Dioscuri Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.
- Diotimus, prætor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopæ, *Tim.* 99.
- Dioxippe, Danae e Pieria f., Ægypti sponsa, II, 1, 8, 8.
- Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.
- Disoræ, populus Thraciæ, *Hec.* 145.
- Dithyrambos, quoties libarent, caneant, *Philoch.* 21.
- Dius, nothus filius Priami, *Pher.* 100.
- Dius, Apellidis filius, frater Mæonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 164.
- Dizeres, populus Asiæ, *Hec.* 190.
- Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.
- Dodonæ sacerdotes mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Beotis credebantur, *Ephor.* 30; Brotorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re judicium, *ibid.*; Dodonæ solis Beotis viri oracula edunt, *Ephor.* 30.
- Dodonæa fagus vocalis, I, 9, 16, 6.
- Dodonæi ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 78.
- Dodonæum oraculum, *Theop.* 227; oraculis Dodonæis

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.

Dodonæus Jupiter. V. Jupiter.

Dodonides. V. Nymphae.

Doræ, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.

Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.

Doliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgorum hostes, *ibid.*

Dolopes, Phœnici parent, III, 13, 8, 4.

Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.

Dorienses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oetam rex Agimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.

Dorieus poeta, *Phyl.* 3.

Dorieus a Lacedæmoniis supplicio datus, *Androt.* 49.

Doris, Oceanii f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.

Dorium, Danaï f., Cercestæ sponsa, II, 1, 5, 5.

Dorium, Orphei f., *Hell.* 6.

Dorus, urbs Phœniciæ, *Hec.* 260; *Ap. fr.* 63.

Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 1, 1.

Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.

Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.

Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.

Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.

Dotium, urbs Thessaliæ, unde nominata sit, *Pher.* 8.

Doti, Nerei, I, 2, 7.

Draco, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.

Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso cæditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minerva dantur Ætæ, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.

Draco ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.

Drepæne, antiquum nomen Corcyræ, *Hell.* 45; *Tym.* 54.

Dryas, Ægypti e Caliande f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.

Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.

Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.

Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.

Drilonius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.

Drongilum, oppidum Thessaliæ, *Theop.* 86.

Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus prædatorius, *Pher.* 38; Laogoræ parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.

Dryops, Sperchei et Polydoræ filius, *Pher.* 23

Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.

Drys, urbs Thraciæ et Oenotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.

Dulichium, sic Cephalleniam dicit *Hell.* 103.

Dulônpolis (Servorum urbs) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.

Duriza, lacus, *Hec.* 328.

Dyma regio, *Ephor.* 146.

Dymar, urbs Achaïæ, *Ap. fr.* 45.

Dymas, Agimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.

Dymas, Phryx, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.

Dymbrus, Apollo, *Hell.* 135.

Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achæos pertinuit, *Hec.* 91, 348. V. Dymæ.

Dynamene, Nereis, I, 2, 7.

Dynaste, Thespii f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Eubœæ, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.

Ἐχέδωρ quando pulsari soleat, *Ap. fr.* 36.

Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.

Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.

Echenais nymphæ, *Tym.* 4.

Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.

Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.

Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur,

II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimæræ, II, 3, 2, 6; Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; Caucasias aquilæ, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingia, III, 5, 8, 2.

Echinades insulæ, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.

Echion, unus e Spartiis, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2.

Ἐκ τῆς παρέρρας εἶναι Proverb., *Phyl.* 69.

Edetes, gens Iberica, *Hec.* 11.

Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.

Edoni, Thraciæ pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.

Eetion, Electræ f., ab indigenis Iasion nominatus, in Cereris simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fulmine interficitur, *ibid.*

Eetion, Andromachæ pater, III, 12, 6.

Eetionia, alterum Piræei promontorium, *Philoch.* 114.

Eion, urbs ab Atheniensibus solo adæquata, *Theop.* 56.

Eioneus, Diæ pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.

Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.

Ἐσχαλία quid sit, *Philoch.* 155 b.

Elæussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.

Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.

Elatria (vel Elatea), Cassiopeorum urbs, *Theop.* 228.

Elattonus, Vide Baton.

Elatus, Arcadis e Prosepelia f., *Charon* 13; Arcadiæ primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.* § 2; Ischylis pater, III, 10, 3, 8.

Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.

Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.

Elatus ex Erimeda gignit Tænarum, *Pher.* 88.

Elavia, castellum Siciliæ, *Phil.* 12.

Elbestii, gens Libyæ, *Phil.* 30.

Elea in Italia a Phocæis condita, *Ant.* 9.

Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.

Electra, Danaï f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.

Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.* 56, 129, 58; vitulata ad Palladium fugit, III, 12, 3, 9.

Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophii et Medontis, *Hell.* 43.

Electra, Thebarum porta, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.

Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4, 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum necem alturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.

Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.

Elei ab Epeis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Ætolis cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint, *Hell.* 90; Olympici templi procurationem habent, *Ephor.* 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur Isthmios ludos non frequentent, *Pher.* 36; certamen

- Olympicum sub Phidonis praesidio celebratum in tabulis non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidoneum deiciunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenae proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespii f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλευ ἀρα Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Ttriptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiatur, II, 5, 12, 2?
- Eleusinia sacra; ad ea ἔθει non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusinii excipiunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Iamaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Aethusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleutheræ, Boeotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 26.
- Ellyrga, urbs Tartessi, *Hec.* 4.
- Elymi ab Oenotris Italia pulsī in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augae, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; cf. *Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Eliasa, sic Phoenicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Eliacyi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysii campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythrae, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetae, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Metonis filii, aetas, *Ap. fr.* 87; Pythagorae discipulus, *Tim.* 81; non deiecit se in Aetnae crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολυσαίνα dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitae ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachi f., Aoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarsphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Aegypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. V. Amymone.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Enchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Enclaus vel Arcleus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Aeci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Aethlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Aetoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suae arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enes, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amator, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespii f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliae, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribæ, populus Thraciae, *Hec.* 148.
- Enyo, Phorci f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespii f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Boeotorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondæ cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiae, *Ephor.* 139; *Androl.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperit, Aegypti rex fit; Memphis ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπειζόν, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Angeam, cum eoque Elis devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Aetolia, *Ephor.* 15.
- Ἐπεεργεῖν ὄρου ἐπὶ τῆς ἐκπορᾶς; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epeunactæ unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercopibes habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetae (quinquaginta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur luminibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procat, *ib.* §. 6.
- Ephialtes Areopago nonnisi judicia capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timæo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyra, Thesprotorum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyrae urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίβοιον ὄμα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. V. Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augae f., Thestali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Altho montem, *Ephor.* 121.
- Epicuri philosophi aetas, *Ap. fr.* 95.
- Epidauros, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidauros, urbs Lacedaemonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 165.
- Epidaus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoria pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alcmaeone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 2, 1 sqq., *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem evertunt, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespii f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhae e Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλλὰδιῳ δικάστηριον, *Phanod.* 12.
- Epiphraes, Charipheni f., *Hell.* 6.
- Epitrotice gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Epomeus, mons ignivomus in Pithecusis insulis, *Tim.* 16.
 Epopeus, Theasalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiopea; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 sq.
 Epops Narcissum interficit, *Acus.* 21 a.
 Ἐποπτεύουσι quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad tibiarum cantum saltare docti, *Charon* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Hercules e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Hercules e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 Erbessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusinis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum inter-ficit; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Erernbi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Ereuthalion, Crisii filius, *Pher.* 22.
 Ergetium, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum eis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, Oedipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Athide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathenæa instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasithea liberi, *Apoll.* I. I. § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Erigon, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damasici f., uxor Elati, mater Tenari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erimus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 Erinnyes, e pudendorum Cæli exsectorum sanguine profuente, I, 1, 4; Alcæonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcæoni persuadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcæone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐρεος. Ejus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 Erymanthus aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraulo f., obit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Geryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eurytionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythræi Pitana libertati restituunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Hercules et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, red-dere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Iocaste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum parti-tur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum fratre pugnans, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8, 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemels cursu vincit, III, 6, 4, 5; a Leade creditur, III, 6, 8, 2.
 Ethodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tim.* 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se combu-rit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Neæra f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Per-sarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pnytago-ræ; cum Nicocreonis filia concumbit; ejus mors, *Theop.* 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.* 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespîi f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespîi f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insi-gnis, *Theop.* 95, 96.
 Eucarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Euchenor, Ægypti ex Arabia f., Iphimedesam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Eucles, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam inter-fectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiarum scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euclia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phrixii uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida raptâ, in Lycor-
 mam fl. se dejecit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in pernicie fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Herculis e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresias pater, e posteris Udæi Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugæa, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesycyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrium fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrium reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule cæditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babylonis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister.* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopsis, Trezenis filia, Dimæte uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dædali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philoch.* 165; in spelunca Salaminis ins-
 tragredis scripsit, *Philoch.* 166; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 rapitur, a fratribus quæritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tanro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurotas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonia, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesius, commissam sibi a Creso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Criti uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cadit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycypus, Herculis e Clytippe f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teletagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Egypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrasti f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orphei uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Eurygania, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Eurygania, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III, 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Egypti f. e Caliande, Autonoe sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurymachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenus, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nymphæ f., I, 5, 9, 3; Parum
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, mater Asopi f. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Terpsicrate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Eurypyle, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2;
 Hyperocli f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciope,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Theatii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestori f., Asterodiæ pater, *Pher.* 90.
 Euryplus, Atyochæ e Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryseum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Eurysthenes et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 16; Laconi-
 cam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; repu-
 blicæ Spartanæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurystheus filius Amphibia, Pelopis filii, *Pher.* 31; Sthe-
 neli f., fata Herculis nascentio occupat, Mæcenarum rex
 fit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe detinet, II, 5, 1, 6

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.

Euryte, Hippodamantis f., Porthaonis uxor, I, 7, 10, 1.

Euryte, Nympha, Halirrotii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.

Eurytele, Thespi f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.

Eurythemis, Cleobœæ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.

Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholoen petit, II, 5, 4, 6; Mnësimachæ procus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.

Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bulbus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.

Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiota, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonam filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.

Eurytus, Neptuni et Celæus f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.

Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., popularium contra Herculem dux, Augæ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.

Eurytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.

Eurytus Menelai f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Heronem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; OEchaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule veni-to pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; OEchalia capta, cum filiis ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.

Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.

Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.

Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.

Eutyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.

Euthymenes, archon, *Philoch.* 98.

Euxanthius, Minois e Dexithea f., III, 1, 2, 6.

Exole, Thespi f., Erythrantis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.

Ezorna, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Egyptiaca, *Phyl.* 50.

Fabia, urbs Celogalatarum, *Ap. fr.* 54.

Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significent, *Phyl.* 1.

Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.

Fulgur. De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.

Fundæ, ab Etolis inventæ, *Ephor.* 15.

Furiæ, Eponymæ filiar, *Ister* 9; judicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; lucus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœniciæ, *Hec.* 255.

Gadira. Vide Erythia.

Gæso, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.

Galatarum mos, *Phyl.* 11.

Galatea, Nereis, I, 2, 7.

Galatea, mater Galati, *Tim.* 37.

Galatia unde nomen habeat, *Tim.* 37.

Galatus, Cyclopi et Galatæ filius, *Tim.* 37.

Galei, vates, *Phanod.* 23.

Galeotæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.

Galepsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiarum colonia, *Philoch.* 128.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.

Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.

Gandaræ, gens Indica, *Hec.* 178.

Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.

Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.

Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.

Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.

Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.

Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.

Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.

Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.

Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.

Gelo, Ætnæ et Hymari f., *Hell.* 101.

Gelo Carthaginenses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quoniam Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarianam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoum et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginensibus vetat ne amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.

Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.

Geomori Syracusis a Callicyriis expulsi, *Tim.* 56.

Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.

Genesis, festum Atticum, *Philoch.* 164.

Genetor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.

Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.

Γεννηται, *Philoch.* 91.

Gephyra, urbs Boeotiar, *Hec.* 89.

Geraesti, Cyclopi, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthi filiar, III, 15, 8, 5.

Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.

Geryon, Chrysaoris e Calirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcione abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochos, *Hec.* 349.

Getarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.

Gigantes, Cœli e Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pignat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegræ (nunc Pallenæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.

Ginglymota, urbs Phœniciæ, *Hec.* 258.

Glauce, Creontis f., Jasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.

Glauce, Cychrei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.

Glauce, Danaï f., Alcidis sponsa, II, 1, 5, 4.

Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.

Glaucippus archon, *Philoch.* 119.

Glaucanome, Nereis, I, 2, 7.

Glaucus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; puer a Polykido in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 13, 2, 2; ab Æsculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophonis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius*?) ex Althaea, Thespii filia, gignit *Ledam*, *Pher.* 29.
 Glauci scutus, *Tim.* 13.
 Glenna, Hercules et Delaniræ f., II, 7, 8, 8; Hercules e Megara f., *Pher.* 30.
 Glisas. Ad Glisantem in Bœotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Oenei f., Andraemonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiæ Leontini ætas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq; II, 5, 12, 4; Κατ' ὅσον ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Æsculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Ægypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonus, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynæa in Tyrrhenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Græa, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Grææ, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Græci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Græstonia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratia, Jovis filiae, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore fiunt sine tibis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habeant, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Bœotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratia, Gigas, a Diana cæditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinaeorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimanus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasiae insulae, a Timæo dicuntur Chierades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικονόμοι, *Philoch.* 143.

H.

Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythia insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum eo certat, I, 9, 15, 2. 2) Locum inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portæ prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Eaco servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amalthææ pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Hæmus, mons Thraciæ, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecataeum semper neutro genere Ἄλπον, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedæmonis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7.
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyæ, urbs Siciliæ, *Theop.* 208.
 Halices, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippen tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrothius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Malocrates, Hercules ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Ægeo mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Bœoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphæ; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electræ f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Veneri f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo rapta, *Ephor.* 12; fesso quodam a Samothracibus quaeritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundæ sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionice meretrici duo monumenta ponit, *Theop.* 277.
 Harpalycus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiæ, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum vexant, I, 9, 21, 3; a Boreæ filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecate, Persæ et Asteriæ f., I, 2, 4; Aristæi f., *Pher.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phorcynæ parit Scyllam, *Acus.* 5; ei τριγλὴν piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Trozeniorum oppidum diripit et Athram abducit, *Ister* 12; Hectorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecula, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii fl. Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyleum, mons Bœotiæ, *Theop.* 176, 264.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

Heleatæ, i. q. Helotes, *Theop.* 15.
 Helena, Jovis e Leda al. Nemesi f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a Theseo raptâ, a Dioscuris liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10, 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum Helenæ maritum infestent, III, 10, 9, 3; Menelao nubit, *ibid.*; a Paride rapitur, III, 12, 6, 2; *Acus* 26; a Corytho amatur, *Hell.* 126; Helenæ torques a Menelao Deo Delphico consecrata, *Ephor.* 155.
 Helena insula, *Hec.* 95.
 Helenus, locus circa Canopum in Ægypto, *Hec.* 388.
 Helenus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 232.
 Heleus, Persel f., Mycenæ natus, III, 4, 5, 2; ex Helo Amphitryonis contra Teleboas socius venit, II, 4, 7, 3; cum Cephalo fratre Echinades obtinet, *ibid.* § 5.
 Hælia dicasterium, *Androt.* 51.
 Helice urbs Comete mersa, *Ephor.* 142.
 Heliconis, Thespii f., Phaliæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Helice, ludus Soli celebratus in Rhodo ins. *Ister* 60, 6.
 Heliotropium Melonis ad Pnycem positum, *Philoch.* 99.
 Helix, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hellanodicarum numerus, *Hell.* 90.
 Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur *Eaci* deprecatione, III, 12, 6, 11.
 Helle, Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Helle, Athamantis e Nephele f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aerem aucta in mare decidit, *ibid.* § 4 sq.; ad Pactyen mortua, *Hell.* 88.
 Hellen, Deucalionis e Pyrrha al. Jovis f., I, 7, 2, 7; ejus ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) Nympha filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; Græci ab eo dicuntur Hellenes, *ibid.*; filius terram distribuit, *ibid.*
 Hellenes, I, 7, 3, 1.
 Hellenopolis ab Attalo condita, *Ap.* fr. 150.
 Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
 Helorus, urbs Siciliæ, *Ap.* fr. 47.
 Helli vel Selli circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Hellopia locus circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helos, urbs Lacedæmoniæ, *Hell.* 67; tributum pendere Spartanis recusant, *Ephor.* 18; Helotes servi Laced. qui Helos urbem habitant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; Lacedæmonii, qui bello Messeniaco castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres Laconicæ regionis incolæ, qui Spartanis obtemperabant quidem, sed reipublicæ et curiæ iuribus una cum Doriensibus utebantur. Hæc iis ab Agide adempta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
 Helus, Argolidis urbs, II, 4, 7, 3.
 Hemera, Tithoni amore capta; ex eo parit Memnonem, *Hell.* 142.
 Hemera Jovi parit Iasionem, *Hell.* 58.
 Hemitheæ. Vide Amphitheæ.
 Heneta, urbs Asiæ postea dicta Amisus, *Hec.* 200.
 Henioche, Armenii f., Andropompi uxor, *Hell.* 10.
 Henioclhi, populus Asiæ, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Hephæstea, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Hephæsteum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Hephæstia, urbs Lemni, *Hec.* 102, 103.
 Hephæstina, Ægypti conjux, II, 1, 5, 9.
 Heraclea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
 Heraclea in Italia antea Siris appellata, *Ant.* 12.
 Heraclidæ, Eurystheum fugientes ad Ceycem veniunt Trachinem, II, 8, 1, 1; inde ad Athenienses se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; Eurystheum debellant, *ibid.* § 3; Peloponnesum occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad Marathonem considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hylo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea Temeno duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad Naupactum classem construunt, *Ephor.* 14; ad Naupactum calamitate obruti, II, 8, 3, 1; Hippoten pellunt, Oxylum ducem assumunt (*Ephor.* 15), Egidas in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; Tisamenum vincunt, Peloponneso potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; Carnum interficiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
 Heræus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Herbita, urbs Siciliæ, *Ephor.* 149.
 Hercules, Jovis ex Alcmenæ f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; Eurystheo servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. Leo Nemeus, *ibid.*; devertit apud Molorchum, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; Mycenæ ingredi vetatur ab Eurystheo, *ibid.* § 5;—II. Lernæa Hydra, II, 5, 2, 1; eam, Iolao auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab Eurystheo, *ibid.* § 7.—III. Cerva Cerynitis: eam vivam capit et Dianam, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. Aper Erymanthus, II, 5, 4; ad Pholom Centaurum devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos Centauros accurrentes fugat; Chironem invitus transfigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. Augææ stabulum uno die purgandum cum Augæa decimam gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab Augæa, promissum non atante pellitur, *ibid.* § 5; ad Dexamenum devertit, eum ab Eurytione, proco filia molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab Eurystheo receptus, *ibid.* § 7.—VI. Stymphalides aves, II, 5, 6; aeneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. Taurus Cretensis, II, 5, 7; capit, Eurystheo ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. Diomedes equi, II, 5, 8; Diomedæ interfecto, Bistonibus fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. Hippolytes balteus, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad Parum appellit, *ibid.*; Minois filios necat, *ibid.* § 4; Lyco Bebrycum terram dat, *ibid.* § 6; Themiscyram adit, *ibid.* § 7; Hippolyten balteo spoliât, Amazones vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine Theseo adversus Amazones navigat, *Hell.* 76; inde Trojam venit, Hesionen liberat, *Hell.* 136; Laomedonti patri ob perfidiam bellum nimitur; a Poltye, Enum veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; Sarpedonem necat, Thiasum Androgei filius dat, Protei filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. Geryonis armenta, II, 5, 10; Europa et Libya peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in Solem, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; Geryonem transfigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, Alebionem, Dercy-num et Erycem sternit, § 8 sq., fretum Siculum cum bobus transnat, *Tim.* 11; Strymone vadoso facto, boves ad Eurystheum perducit *Ap.*, § 13; *Hell.* 97; Hercules boves Geryonis ex Ambracia abducit, *Hec.* 349.—XI. Hesperidum poma, II, 5, 11; certamen ejus cum Cycno et Marte dirimitur, ad Eridanum abit, a Nymphis ad Nereum ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad Hesperides comperit, *Pher.* 33; Antæum necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; Busiridem interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad Thernydras bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; Ema-thionem necat, Prometheum liberat, § 11 sq.; Atlantis ope poma accipit, § 13 sqq.; Eurystheo dat; ab eo reddita Minervæ tradit, § 17.—XII. Cerberus, II, 5, 12; Eleusiniis initiatur lustratus, § 2; apud Tenarum descendit in inferos, § 3; Gorgonem ense petit, § 4; Theseum liberat, Pirithoum liberare nequit, ab Ascalapho saxum

removel, bovem Plutonis mactat, cum Menœtio con-
greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
7 sq.;—PARERCA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegræ in Pal-
lene incolas, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiae campis,
Tim. 10; leonem in monte Cithæroneo necat, II, 4, 9,
5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo libe-
rat, II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
lao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
Euryti filiam, Hyllo in matrimonium poscit; OEchaliæ
capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it,
insaniæ medelam petit; sorte negata, tripodem aufert,
cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum acci-
pit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
ab Omphale emitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
Icaro ibi sepulto, Icarium appellat, *ibid.* § 4; simula-
crum ignarus percutit, *ibid.*; liberatur a servitudine,
inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
nautas, I, 9, 16, 8; relinquatur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Acus.* 24; ab Omphale
discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
136; Telamoni socio Heslonem dat (*Hell.* 138), huic
Podarcen fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
appellat, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
tur, II, 7, 2, 1; a Molionidis victus, *Pher.* 36; cedit,
postea vincit, ab Epæis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
Neleum cum filiis necat præter Nestorem, *ibid.*; Phi-
tonem vulnerat, *ibid.*; Lacedæmonem expugnat, *ibid.*
§ 2; Hippocoontem cum filiis necat, Tyndareo regnum
dat, *ibid.*; § 5; Augem comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
de Dejanira cum Acheloo hujus patre certat, eum vincit,
II, 7, 5, 1; 1, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
cornu Amalthææ, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
ram capit, II, 7, 6, 1; Astyoche comprimit, *ibid.*; de
Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
(Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
Trachinem abijt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum transi-
ens, Dejaniræ injuriam inferentem Nessum transigit,
ibid. § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interfi-
cit, *ibid.* § 2; cum Agimio Lapithas adortus, interi-
mit, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cyncum et Amynto-
rem, *ibid.* § 5, 6; OEchaliæ, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit,
ibid. § 11; in OEta se comburit, telis Pæantem donat
(quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
6, 3), in celum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11,
6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
filiabus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope,
II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8,
12; ex Iphinoe, Antæi uxore, *Pher.* 33 e; Astydamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
98; ei Καλλινίκα aram extruit Telamon, II, 6, 4, 4;
Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
II, 4, 11, 9; de ejus ætate, *Ap. fr.* 72; in foro Theba-
rum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Pro-
montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules
quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
177; Herculi parasiti electi sunt, *Clitod.* 11.
Hermæorum origo, *Xanth.* 9.
Hermæum Coronæ in Boeotia locus, *Ephor.* 153.
Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.
Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 5,
1, 1.
Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocopidæ, *Philoch.* 110, 111.
Hermocratis oratio pro pace in conventu Geloorum et Ca-
marinensium, *Tim.* 97.
Hermonassa, urbs Asiæ, *Hec.* 197; *Theop.* 308.
Ἑρμοῦ Πιεῖον, locus prope Cymas, *Ephor.* 131.
Hermus, Ægypti e Caliane f., Cleopatrar sponsus, II, 1,
5, 7.
Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
p. 41.
Herosstratus templum Dianæ Ephesiæ incendit, *Tim.* 137.
Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephalæ ex
Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
17.
Herse, Danaï conjux, II, 1, 5, 9.
Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem ducit,
Hell. 5; nepos Homeri et cœvus, *Ephor.* 164.
Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.
Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3,
11; ceto exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 6,
4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarcen fra-
trem redimit, II, 6, 4, 6.
Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheus,
Acus. 7.
Hesperides, Atlantis filia, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides cum Nymphis ad Erida-
num confunduntur*); poma aurea cum dracone custo-
diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
Hercule erepta ab Eurystheum veniunt; a quo Minervæ
data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.
Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Hestiaz, urbs, a pulsis Thebanis conditur, III, 7, 3, 4,
Ephor. 69.
Hestiazotis, *Hell.* 28.
Hesychia, Thespii f., OEstreblis ex Hercule mater, II,
7, 8, 6.
Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9.
Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.
Hieraphe, insula Libyæ, *Hec.* 317.
Hierax Mercurium, Io abducturum, prodit, II, 1, 3, 4.
Hierax, Amphipolarum legatus Athenas missus, *Theop.*
47.
Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzeli, *Tim.*
86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra The-
ronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.
Hieromeniæ, sacri mensis dies, *Philoch.* 176.
Hieromene, Simoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4.
Hieromnemones qui dicti sint, *Theop.* 187.
Hieronymus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad-
dictus, *Theop.* 236.

- Hieronymus, Atheniensium prætor, *Ephor.* 135.
 Hierophantarum familia, *Hell.* 70.
 Hilaïra, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
 Himera, urbs Siciliæ, *Hec.* 49.
 Himereï quot Carthaginiensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 Mimilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
 Hipparchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo ejectus, *Androt.* 5.
 Hipparinus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
 Hipparinus, filius Dionis ab Timæo Aretæus dicitur, *Tim.* 129.
 Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
 Hippeus, Herculis e Phoricide f., II, 7, 8, 1.
 Hippia urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 Hippia filiam Charmi in matrimonium sumsit, *Clitod.* 24.
 Hippoclidēs Miltiadis filius, *Pher.* 20.
 Hippocoon, OEBali e Batia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymnii interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 Hippocoontidæ. Vide Hippocoon.
 Hippocorystes, Ægypti ex Hephæstina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 Hippocorystes, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 Hippocrate, Thespij f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Hippocrates, Geloorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditu Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 Hippodamas, Acheloi e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippodamia, OEnomai f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 Hippodamiæ duæ memorantur Danaï filię, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 Hippolyta, Amazo, cum Theseo fœdus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Hippolyte, Amazonum R. balteum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 Hippolytus, Ægypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippolytus, Gigas, a Mercurio cæditur, I, 6, 2, 5.
 Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 Hippolytus, Thesei f., ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hippomedon, Aristomachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 Hippomedusa, Danaï f., Alcmenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 Hippomenes, Onchestius, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
 Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 Hipponesus, urbs Carię, *Hec.* 231.
 Hipponiates sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.
 Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Menœcei f., uxor Alcæi, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Peribœæ, quam OEnœo interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Peribœam corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob cæsum vatem Apollinis jussu exulatum abit, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphij e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Pelię f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Ægypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histiaenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homeridæ in Chio ffs., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Græciis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hoples, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hoples, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filię, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 «Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthei filię pro patria immolatæ, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthei filię pro patria immolatæ sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filię, Hyacinthides, ad Geræsti tumulum mactantur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clus, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui eum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? III, 4, 3, c.
 Hyades, Atlantis ex Æthra filię, *Tim.* 25; *Hell.* 56; Nymphæ Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Boœtia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
 Hyasis, insula Æthiopum, *Hec.* 267.
 Hybele, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scytharum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52.

- Hyblæ plures sunt urbes Siciliae, quarum una Tiella (*Styella?*) nominatur, *Phil.* 22.
- Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
- Hyccarum, castellum Siciliae, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
- Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
- Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
- Hydrea, insula juxta Trözenem, *Hec.* 97.
- Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
- Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
- Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
- Hyius, mulier Ægyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
- Hylæus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
- Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
- Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
- Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
- Hyllus, Herculis e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Egimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
- Hymenæus, ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
- Hymenæus, pater Tantalus et Ascali, *Xanth.* 23.
- Hyope, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
- Hyops, urbs Iberia, *Hec.* 16.
- Hyperbius, Ægypti ex Hephæstina f., Celæno sponsam habet, II, 1, 5, 9.
- Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo ejectus, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
- Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolæ, II, 5, 11, 13; ultra Rhipæos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
- Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
- Hyperenor, quinque Spartorum superstitum unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
- Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
- Hyperesia, urbs Achaiae, *Theop.* 314.
- Hyperia fons, *Pher.* 55.
- Hyperion, Caeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
- Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperipte, Danaï e Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
- Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
- Hypermnestra, Danaï ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
- Hypermnestra, Thestii f., I, 7, 10, 1.
- Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperochus, Eurypyli pater, *Acus.* 27.
- Hyphaenteum in Berothia, *Theop.* 264.
- Hypseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistus pater, I, 9, 2, 3.
- Hysicori vel Ipsicuri, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
- Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thoanti patri parit; cum Iasone congregidit, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Opheltē nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducibus fontem commonstrat, *ibid.* § 3.
- Hysistæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Hycanum mare, *Hec.* 172.
- Ilyria, urbs Bœotiae, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.
- Ilyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
- Ilyrmus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
- Ilyrnetho, Temenif., Deiphontis uxor, a patre nimium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 sqq.
- Ilyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
- Iysia, oppidum Arcadiae, *Pher.* 1.
- Iysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
- Iythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.
- I.
- Iæthia, urbs Siciliae, *Phil.* 9.
- Ialemus, Ithreus, *Ap. fr.* 37.
- Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Iamæ, gens Scythica, *Hec.* 167.
- Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
- Ianxuatīs, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
- Iaones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
- Iapetus, Caeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
- Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
- Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.* 54, 65.
- Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
- Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
- Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cerei vim illaturus perit, *ibid.*
- Iason, Æsonis ex Alcimedæ, *Pher.* 59; Æsonis e Polymedæ f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μονοσύνδαλος* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautæ); ad Æeten venit, aureum vellus poscit, I, 9, 23, 3; a Medea adjutus, quam in Græciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; boves æripedes jungit, draconinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum cædem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll. l. I.*; *Hell.* 34; Glaucæ ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
- Iason Phæreus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
- Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
- Iasus, Argi Panoptæ ex Iasmene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
- Iasus et Pelasgus, Triopæ filii, post mortem patris regnum dividerunt, *Hell.* 37.
- Iasus, Lycurgi e Cleophilæ f., Atalanta e Clymene pater, III, 9, 2, 1 sqq.
- Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
- Iaxamatæ Scythæ, *Ephor.* 78.
- Iber, fluvius Iberia, *Ap. fr.* 111.
- Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
- Iberia ab Ibero fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispania civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
- Ibylla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

Icaria, ius. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.
 Icarus, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; OEbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; OEbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedaemone pulsus, Herculis ope redire fit, III, 10, 5, 1; ejus e Periboea Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopen Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
 Icarus (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vinum faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.
 Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
 Ichthys Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
 Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.
 Ida mons; ex eo defluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.
 Idæa, Dardani f., Phinei conjux privignis insidiatur, III, 15, 3, 2.
 Idæa, Nympha, Teucris e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
 Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
 Idas, Egypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
 Idas, Aphareis ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatras, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Diocuris prædam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
 Ide, Nympha, Melisseis f. Jovis nutrix, I, 2, 6.
 Idmon, Egypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
 Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
 Idomene, Pheretis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 2, 4.
 Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Idmonis, Euclis f., *Hell.* 6.
 Idyia, Oceani f., Eetæ conjux, I, 9, 23, 6.
 Idyrus, urbs et fluvius Pamphyliæ, *Hec.* 246.
 Ietæ, castellum Siciliæ, *Phil.* 26.
 Ilaira. *Vide* Hilaira.
 Ilaragatæ, populus Iberiæ (iidem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Ilercaones, Ilorgetes, Ilercaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
 Iliaca regio, III, 12, 3, 10.
 Iliissus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
 Ilithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.
 Ilium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quonam die capta sit, *Ephor.* 9 a.
 Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
 Illyriorum mores, *Theop.* 41.
 Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.
 Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
 Ilus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
 Ilus II, Trois e Calirrhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; illum condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
 Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
 Imbrus, Egypti e Caliane f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
 Imeusinus, Icaris e Periboea f., III, 10, 6, 1.
 Impheis, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Impudentia dei Athenis colebatur, *Ister* 15.

Inachus, Oceani e Tethys f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Egypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
 Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
 Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
 Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.
 India, III, 5, 2, 1.
 Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
 Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
 Indus, fluvius Asiæ, *Hec.* 174.
 Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furorem conjecta, cum Melicerte in mare se præcipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
 Insulæ beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
 Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f., [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus rapta in Egyptum traducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Egyptum venit, *Apoll. ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Egyptiis, *ibid.* § 8.
 Iobas, Hercules e Certhe f., II, 7, 8, 1.
 Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophontem contra Chimaeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazones et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 sq.
 Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubuit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
 Iocasta, Oedipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.
 Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auriga, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydrum Lernææ socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
 Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
 Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; OEchalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hyllo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.
 Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
 Ion, Physci filius [Locri frater natu major?], *Hec.* 342.
 Ione, Nereis, I, 2, 7.
 Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Carres et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
 Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
 Ionicæ coloniz in Asiam post Eolicam deductæ, *Pher.* 111.
 Ionicæ literæ, *Theop.* 168, 169.
 Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
 Ionius sinus ab Io nomen habet, II, 1, 3, 5.
 Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
 Iophossa eadem quæ Chalcioppe, *Pher.* 54; *Eetæf.*, Phrixi uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
 Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
 Iphianassa, Proeti f., II, 2, 2, 1; a Melampode sanatur ab insania, *ibid.* § 4 sq.; *Pher.* 24.
 Iphicles, Amphitryonis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedu-

- sem et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Hercules adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Thestii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphimedia, Triopis f., Aloeis conjux, Oti et Ephialtis e Neptuno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedeon, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimedeusa, Danae f., Euchenoria sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Proeti f., insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antaei, ex Hercule compressa Polemonem vel Palaemonem parit, *Pher.* 33 e.
- Iphia, Alectoris f., Polynicem docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eleocli pater, III, 6, 3, 4; Evadne, III, 7, 1, 5.
- Iphia, Thespii f., Celeustanoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penel filia, uxor Aëoli, mater Salmonei, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Copreo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus ætas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππάρκην, cibus Scythicus, *Theop.* 51
- Ipsicuri, Vide Hysicori.
- Irasa ad paludem Tritonidem; Antaei patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Iseæ, Agenoris e Damno f., uxor Egypti, *Pher.* 110.
- Isanthus, rex Crobzyzorum, *Phyl.* 19.
- Iaclys, Elati f., cum Coronide conuascit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cereris et Ius apud Egyptios, II, 1, 3, 8.
- Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Æthiopia cum patre fugit ad Tegyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde re-dux, Thraciæ R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, Oedipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Eurygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Egypti ex Arabia f., Hippodamiæ sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludi, a Sisyphe in honorem Melicertæ instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Boeotiae, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiæ, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Tim.* 12; prius nominata Bretia, *Ant.* 5; Oenotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex Oenotrorum, *Ant.* 3, 7; vir probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere Oenotrus, *ibid.*
- Itea, demus Acamantidis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre e Cephalenia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome [?] in Arcadia, *Pher.* 34.
- Itone, regio sub Hæmo, *Hec.* 151.
- Itonia, urbs Thessaliæ, *Hec.* 338.
- Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itonus, pater Boëti, *Hell.* 8.
- Itylus, Zethi ex Ædone filius, a matre occiditur et deporatur, *Pher.* 102.
- Itys, Teret e Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; proferatur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei vincit, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immiserat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detruit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus lurandum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἱόωνος a Proctidibus contentum, II, 2, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales Ilithiam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tempestatem, *Pher.* 35; cancrum immittit, *Hell.* 40; Geryonis boves, oestro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Semelelen perdit, III, 4, 3, 1sq.; Inoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixione amatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebania mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obcæcat, III, 6, 7, 7; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthi colitur, I, 9, 28, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopum et Centimanorum liberatorum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Centimanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus imperium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Proserpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gigantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortunas pugnat; tandem Ætnam montem ei injicit, I, 6, 3, Prometheum Caucasum affligi jubet, I, 7, 1, 2; æneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyrrham jaciendis super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diurnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Tiresiae artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao immortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in cælum tollit, III, 12, 2, 3; Asculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

Salmoneum fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, præter Nyctimum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum, III, 12, 6, 6; Æginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de Adonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pelli-ces et liberi: Metin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam devorat, I, 3, 6; ex ipsis capite oritur Minerva, *ibid.*; Junonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de cælo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodo-næas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Gany-mede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et Apollini jubet ut Laomedonti serviant, *Hell.* 136; liberi ex Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Eury-nome, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I, 4, 1, 3; ex Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Mæra, *Pher.* 79; ex Io, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Al-mene, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculem Myce-nis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa, III, 1, 1, 5; e Cassiepea, III, 1, 2, 4; e Semele quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subdu-cit, *ibid.* § 9; ob Semelen petitam Actæoni iratus, III, 4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente adolescent, III, 7, 8, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in cælum recipit, III, 11, 2, 1]; ex Elec-tra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12, 6, 5; ex Ægina, III, 12, 6, 7 [Æaco f. in Ægina insula homines e formicis procreat, *ibid.*]; e Torrbibia, *Xanth.* 2; e Pyrrha, III, 13, 5, 1; e congressu cum Thetide absti-net, quare? *Hell.* 13, 5, 1; Jupiter: Atabyrius, III, 2, 1, 4; Cenæus, II, 7, 7, 9; pater Pirithoi, *Hell.* 74; Argi, *Pher.* 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodonæus, *Ap. fr.* 1; *δωδώνιος*, *Ister* 10; Becaleus, *Philoch.* 27; Morius, *Ap. fr.* 34; *καταδάνας*, *Ap. fr.* 34; *βέκαλος*, *Pher.* 114 a; Messapæus, *Theop.* 274; Jovis templum in Ar-cadia, *Theop.* 272; J vis Olympii statua, *Philoch.* 97; « Jovis Corinthus », *Ephor.* 17; *Demo* 9.

Ixias, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.

Ixibatzæ, gens ad Pontum, *Hec.* 166.

Ixion, Æthonis vel Pisionis f., Eioneum, cujus filiam Diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, qua-propter insaniens a Jove tandem lustratur, *Pher.* 103; Junonis amore captus, *ibid.*; poenas ap. inferos luit, *ibid.*; Pirithoi pater, I, 8, 2, 4.

L.

Labdacus, Polydori et Nycteide f., Laii pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2. Labyrinthus, Dædali opus, Minotauri habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.

Lacedæmon a Eurysthene et Procle in sex partes divisa, *Ephor.* 18.

Lacedæmon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicæ no-men dat; Amyclæ e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eu-rydices, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.

Lacedæmonii a Cræso aurum emunt, *Theop.* 219; Eleis se adiungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra Messenios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscripse-

runt, Plistonactem mutant, *Ephor.* 118; bellum in-dicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes sacris oleis parant, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.

Laceria, urbs Magnesiæ, *Hell.* 23.

Laches, Atheniensis, exercitus in Siciliam missi dux, *Philoch.* 104.

Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.

Laco, i. q. Lacedæmonius, *Ap. fr.* 135.

Laconica, regio, a Lacedæmone nomen accipit, III, 10, 3, 1; Hippocoonte cæso, ab Hercule Tyndareo traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Proclum et Eurystheum (Heracidas) reddit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.

Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44

Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.

Lacratides archon, *Philoch.* 83.

Lade, insula Æolidis, *Hec.* 226.

Ladepsi, gens Bithyniæ, *Theop.* 18.

Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.* 141.

Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Metopes pater, III, 12, 6, 5.

Læa, urbs Carizæ, *Hec.* 236.

Laertes, Arcesii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssus, III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.* 90.

Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.

Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.

Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*;

Thebis ejicitur; in Peloponneso a Pelope exceptus Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; Iocasten ducit; oraculum de filio *κατακτόρων*, *ibid.* § 2; natum exponit Oedipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii præco Poly-petes, *Pher.* 47 a.

Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.

Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40

Lametus, fluvius Italiæ, *Hec.* 40.

Lamia, peltæ Demetrii Polyorchetæ, *Phyl.* 6.

Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.

Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.

Lampo, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3, 11.

Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.

Lampsaceni cum Parianis de finibus contendun, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea Bebrycia nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo donarium, *Theop.* 182.

Lampsace, filia Mandronis, Bebrycum regis, *Charon* 6.

Lampsacus, urbs Asiæ min., *Hec.* 207; a Phocæensibus condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a Lacedæmonis capta, *Theop.* 8.

Lampsus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.

Lampsus, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.

Lampus, Egypti e Gorgone f., Ocybetes sponsus, II, 1, 5, 8.

Lanomenes, Herculis ex Oria f., II, 7, 8, 3.

Laodamas, Eteoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux, necat Ægialeum, ab Alcæone interficitur, III, 7, 3, 2.

Laodamia, Bellerophontis f., Homero dicitur Sarpedonis e Jove mater, III, 1, 1, 5.

Laodamia, Orestis nutritrix, ejus filius ab Ægistho occisus, *Pher.* 96.

Laodice, Cinyræ a Metharme f., Elati conjux, III, 9, 1, 2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochi Dei uxor, Danaen interficiendam carat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (*Etolus*) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Etolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule caeditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyrae e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαοί, populi. *Vide Philoch.* 12.
 Laomedon, Herculis e Medea f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extructis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesionea ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei quos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Tithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Oedipi ex Iocasta f. (*Lai f.*, *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thespii uxor, mater Leda; et Althææ, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniae, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Herculis ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithæ, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule caeduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Eleæ et Dymæ, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelasgica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelasgi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Lateres aurei a Creso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternæ corneæ, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Cariae, idem quem Homerus Phthiron nominat, *Hec.* 227.
 Latona, Coei e Phoebe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianæ iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiae, terminus Oenotriae, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoclem caedit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclæ f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre furente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniae, *Hec.* 219.
 Leda, Thespii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεῖα πέτρα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ioniae regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus ἀνρόχων, III, 10, 3, 2.
 Lemniae, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertæ, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylem vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylem paret cum eo veniunt Argonautæ, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnæ Deæ, *Hec.* 102, cui virginæ immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ibi ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenæa festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemæus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramicis, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenæ proci, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danae, *Phyl.* 23.
 Leotychides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponsum caesorum capita a Danaïdibus humanantur, II, 1, 5, 11; amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lerna hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbos, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbos, ins. maris Egæi, in quam Orestes coloniam ducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Iberiæ, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daplines amore captus; ejus mora, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Herculis ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filia, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placis pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Herculis ex Eschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiae, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnica insulae; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyæ nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Siciliae, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in perniciem fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis caeditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melanias, II, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phoenicum, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiae, ab Umbris et Pelasgis e sedibus suis pulsi; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguria gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligya, sedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lilæa, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybaeum, Siciliae promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnæ, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 137.
 Limnæi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnorea, Nereis, I, 2, 7.

- Lindia M. *Vide* Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Linus, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Oeagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Hercules in pulsanda cithara magister, Orpheus frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aeliciis insulis, a Cnidii occupata, *Ant.* 2.
 Liparæ, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Liparus, urbs Thraciae, *Hec.* 119.
 Lirnytia, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 245.
 Lita, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Egypti e Callande f., Cleodores sponsus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 Locozus vel Locoxus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 6.
 Locrensea, ut *Minervæ* tram placarent, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Locrensiem in sinu Crisaeo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositae, *Ephor.* 47.
 Locri, Epimenidii, cum Hercule contra Oechallam profisciscuntur, II, 7, 7.
 Locris, II, 7, 2, 8.
 Locrus, Jovis e Mæra f., cum Zetho et Amphione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lusorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lycaea, urbs Arcadiae, *Theop.* 271.
 Lycaon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Meliboea al. Cyllene f., Arcadiae R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cyllenem; ex ea liberi, *Pher.* 85; cf. *Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycaon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycaon, Neptuni ex Celæno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lyces, Olli filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lyceum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, Iobatæ paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Serpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiae Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenus a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice debellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisais bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Hercules e Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycomedes, Deldamiae pater, Achillem muliebri veste indutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lycon, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 Lycopæus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiae, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i. q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancæi, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadium Areithoum Boeotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bacchum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Hercules e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Aesculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemææ R., pater Opheltæ ex Eurydice, al. Amphithea, I, 9; 14; III, 6, 4, 1.
 Lycnrgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedæmonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Egypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celænus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas fortunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriei e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fratre, Phlegya occiso, ex Euboea in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laium regno privat, III, 5, 5, 2; Antiope, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Sicyone abducit; a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiae R. Argonautas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebyrcum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 6.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrrheno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; feminas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torrhæborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atys filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Egypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra sponsus servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Apharei ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; oculorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Hercules e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisæ e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedæmonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athenienses navali prælio superavit, unus erat ex Mothacibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda republicæ ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica mutationes, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheæ f., adversarius Agesilai regis, a Lacedæmonii in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespiæ f., Hercules pater, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis

pœna ab Atheniensibus a scitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Theopii f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula dicterium Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Proeti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Theopii f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytæa, Hyacinthi f., ad Geræsti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytiæres, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniæ, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenæ, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccaræ, regio super Pharsalum, *Theop.* 59.
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Eoli f., *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniæ, *Clitod.* 6
 Machæreus Delphis Neoptolemum interficit, *Pher.* 96
 Machaon, Esculapii f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Macronea, populus Asiæ, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliæ, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Etoliæ, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Mænades, Orphenum discerpunt, I, 3, 2, 3.
 Mænalus, Lycaonis f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Mænalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Mænalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8
 Mænalus, mons Arcadiæ, *Hell.* 60.
 Mæon, Thebanus, Tydei manibus elabitur, III, 6, 5, 2.
 Mæon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Mæones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ
 minoris, *Ephor.* 80.
 Mænobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8
 Mæotæ Scythæ, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Mæotis palus, *Ephor.* 78.
 Mæra, Icarii canis, domini cadaver ejus filiæ indicat, III,
 14, 7, 4.
 Mæra, Proeti ex Antea filia, Dianæ socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur. *Pher.* 79.
 Magdolis, urbs Egypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum inatri-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Eoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnæus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesiæ feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.
 Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercurii
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalæ famula, ex Hercule parit Acelem, *Hell.*
 102.
 Μαλῶν, nomen Apollinis in Lebo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Behrycum Pityoessensium, pater Lampe-
 cæ, a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocæensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Char-
 ron.* 6.
 Mandrobulus, *geophantum* in Samo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melæ mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedæmoniis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliæ pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (?) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiæ f., cum prada ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaeone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclicidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiæ, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiæ minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Bæoti tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniæ regulus, Behrycum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Ethiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciæ civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; eam Apollini
 præfert, I, 7, 9.
 Marphas, Cambysæ filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althæa, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrene
 Cyni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniæ ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegym
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopel ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraulo, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Terei, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vir-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menœces,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicium vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyp-
 ho in vincula connectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis judicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedæmoniis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

Marse, Thespi f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marsyas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascotus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessus, *Theop.* 224
 Massilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Ant.* 9; unde nomen habet, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Massyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 20; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. Vide Rhea
 Matieni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Ματῶν, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 Matusius, Elausæus, filiae necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Carie, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 Mazyes, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Enryali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphyliae, *Hec.* 92.
 Mecerberna, urbs Chersonesi Thraciæ, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italiæ, *Hec.* 41.
 Medea, Ætæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Corcyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, Ægeo nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesicaste, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Col et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Cariae, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, Ægei e Medea f., cum matre Athenis relictis, Medæ nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuneo Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 sqq.; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsilocho f., Polybi uxor, *Pher.* 47
 Megæra, Erinny, I, 1, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai e Pieride al. Teridæ f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.

Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandioni, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt. *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melænorum ager in Bœotia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Megesares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Μεῖον, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiæ, *Xanth.* 25.
 Melampodum regio i. e. Ægyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovis abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proetides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 sqq. et II, 2, 2, 4 sqq.; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androt.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphiliae, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adraсто contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 sq.; cf. *Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanias, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37
 Melanopus, Epiphraei f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; *Demo* 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Gygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phrixi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymni f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oenoe insidiati, a Tydeo necantur.
 Meleager, Oenei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 sq.; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Theraiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnaeus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha, Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
 Melia, urbs Cariae, *Hec*. 336.
 Melia, Niobae f., *Pher*. 102 b.
 Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danai, *Pher*. 40.
 Melias, Mopsi filia, *Theop*. 111.
 Meliboea, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec*. 375; III, 8, 1, 3.
 Meliboea, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher*. 109.
 Meliboea, Amphionis e Niobe f., Dianae talis elabatur, III, 5, 6, 5.
 Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare praecipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palaemon vocatur, III, 4, 3, 7.
 Melienses, Herculis contra Eurytum socii, II, 7, 7, 7.
 Meline, Theapii f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Melissa, urbs Libyae, *Hec*. 327.
 Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
 Melissi, Parmenidis discipuli aetas, *Ap. fr.* 85.
 Melitea, urbs Thessaliae, *Theop*. 309; *Ephor*. 154.
 Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
 Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
 Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
 Melite, Nereis, I, 2, 7.
 Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
 Melussa, insula ad Iberiam, *Hec*. 18.
 Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
 Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
 Memphis, Danaï uxor, II, 1, 5, 6.
 Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
 Memphis, Cambyse f., Cyri frater, *Hell.* 184.
 Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher*. 33.
 Menachus, Egypti e Phoenissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
 Menae, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 50.
 Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
 Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
 Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim.* 72.
 Mende, urbs Thraciae, *Ap. fr.* 136.
 Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec*. 35.
 Menelaus, Atrei f., Helenae procus; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartae R., III, 10, 8, 2 sqq.; pater Hermiones, *Pher*. 98; Megapenthis e Teridae, *Acus*. 28; torquem Helenae Apollini consecrat, *Ephor*. 155.
 Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
 Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxus, *Phyl.* 41.
 Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
 Menestheus, Petei f., Helenae procus, III, 10, 8, 2.
 Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
 Menestratus, Niobae f., *Hell.* 54.
 Menippe, Penei f., Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
 Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
 Menoeceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
 Menoeceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
 Menetes, Centhonymi f., Plintonis armenta pascit; Herculis adventum Geryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
 Menetius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sthenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Belem fugit, *Ap. ibid.* § 6.
 Menetius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
 Mensaria, urbs Arcadiae, *Hec*. 375.
 Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec*. 375.
 Mensis ἑορταίος, εὐρίων, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 176.
 Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus caeditur, II, 8, 1, 3.
 Mentor, Hercules ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
 Mentores, gens prope Liburnos, *Hec*. 62.
 Menys, Laco, Pediadis pater, III, 14, 5, 2.
 Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 sqq.; in Gigantomachia, quae fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone vinctum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in iudicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ense Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Graecas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher*. 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher*. 26; ense dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher*. 34; Apemosen compromittit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; eum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenae cadaver subripit, *Pher*. 39; quodnam donum Aethalidae dederit, *Pher*. 66; Cephalus ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeliphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyti, *Pher*. 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis (ἀγοραῖος), *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐμψὺς ὁ πρὸς τῇ πυλῶν], *Philoch.* 80, 81.
 Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
 Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
 Mermerus, Pheretis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
 Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphei conjux, *Pher*. 78; *Hell.* 56; III, 10, 1, 1; I, 9, 3, 1.
 Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
 Merope, Oenopionis f., I, 4, 3, 3.
 Merope, Erechthei f., Daedali mater, *Clitod.* 5.
 Meropes, *Theop*. 76.
 Meropes Con insulam tenent, *Pher*. 35.
 Merops, Arisbae pater, *Ephor*. 21; Esacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
 Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor*. 104.
 Merops, Theostii f., Aristodamidae pater, *Theop*. 30.
 Merusium, castellum Siciliae, *Theop*. 206.
 Mesola, urbs Messeniae, *Ephor*. 20.
 Messaba, urbs Cariae, *Hec*. 287.
 Messapeae, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop*. 274.
 Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor*. 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.*; Idas et Lynceus, III, 11, 2, 3; a Dioscuris exspoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher*. 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor*. 20.
 Messeniorum contra Lacedaemonios bellum, *Ephor*. 53.
 Messogis mons Asiae Min. a Celanis usque ad Mycaenae patens, *Theop*. 290.
 Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Meta, Hopletis f., Aegeli uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Metachœum, castellum Bœotiae, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyæ, *Hec.* 324.
 Metanira, Celes conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontina vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiae in terminis veteris Oenotriæ, *Ant.* 6; a Daulio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achæis, quos Sybaritæ ob odium in Tarentinos arceſſerant, *Ant.* 13.
 Metharne, Pygmalionis f., Cinyræ conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrrhenus, *Hell.* 121.
 Metaum, urbs Lesbi, *Hell.* 121.
 Methuriades insulæ inter Eginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methymnæorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei e Praxitheæ f., III, 15, 1, 2; ex Iphinoe pater Dædali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidæ, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et gravida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubæ mater, III, 12, 5, 3.
 Micæus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micalæ, quæ circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiæ, *Hell.* 26.
 Midas; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis pater, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filius a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milaniæ, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopæi pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filius amatus; discordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretæ, quæ Asiæ minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesius, Cypseli filius, Cimonis pater, avus Miltiadis Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 Miltiades, Cimonis f., genus ab Ajace et Eaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 Milyæ, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyæ, *Philoch.* 33.
 Minnedus, urbs Lydiæ, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, abjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 16, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusæ, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipse eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; pephum Herculi dat, II, 4, 11, 9; æneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obcæcat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 8, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Esculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sata olea, præsidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furorem injicit, istum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiæ simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Aetæ, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreæ sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervæ bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervæ non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificaturum se promittit, quomodo Cretæ R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydolo querendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllæ impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congregitur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tempestate ejicitur, ibique diem obit, *Clitod.* 5; Deucalioni pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idae Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrintho includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellæ, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyæ, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyæ et Erginus Phrastorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephonæ, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicania, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiæ ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritæ, *Tym.* 62.

Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tym.* 67.
 Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
 Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
 Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
 Mnestheus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
 Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
 Mnestra, Danaï ex Æthiopide filia, Egii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Mocrasus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
 Mœræ. Vide Parcæ.
 Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cteatam, *Pher.* 36.
 Molionidæ, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cteatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
 Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
 Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
 Molossæ boves inusitatæ magnitudinis, *Theop.* 43.
 Molosius canis, II, 7, 3, 3.
 Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
 Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
 Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
 Molybdana, urbs Mastenorum, *Hec.* 10.
 Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
 Molycria, urbs Etoliæ, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
 Mols, urbs Libyæ, *Hec.* 321.
 Monile aureum Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
 Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
 Monœcus, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
 Mopsnestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
 Mopsus vates, quæstionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
 Mopsus Lydus Atergatin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
 Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
 More Mandrobuli. Proverb. *Ephor.* 161.
 Morges, rex Oenotrurum, qui ab eo nominati sunt Morgestes, *Ant.* 3, 7.
 Morgetes, iidem ac Oenotri, *Ant.* 3.
 Mopiat, oleæ sacræ, *Philoch.* 102.
 Mors [Θάνατος] a Sisyphe in vincula coniectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
 Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
 Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
 Mossynœci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
 Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
 Motya, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
 Motyle, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
 Mullus, τρίγων, Hecateæ sacer, *Ap. fr.* 16.
 Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
 Munychus, Panteclis vel Panteucelis f., *Hell.* 71.
 Musæ, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyris, certamine victum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
 Musæus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
 Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
 Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
 Multa mentiuntur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
 Mycalessus, urbs Carizæ, *Ephor.* 35.

Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo moribus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Silenelo, *ibid.* § 5.
 Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
 Myceneus, Spartonis f., *Acus.* 16.
 Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
 Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
 Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
 Mygisi, urbs Carizæ, *Hec.* 363.
 Mylæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
 Mylsin, gens Asiæ, *Hec.* 206.
 Mylon, oppidum Ægypti, *Hec.* 270.
 Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
 Myndus, urbs Carizæ, *Hec.* 229.
 Myonesus, urbs Ionizæ, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
 Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
 Myricus, urbs Troadis, *Hec.* 209.
 Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
 Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
 Myrmex, uxor Epimethei, *Hec.* 90.
 Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
 Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
 Myrrha, ob Veneris contemtæ iram, congressum patris petit; a quo persequente fugiens, in arborem mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
 Myrtilus, Mercurii, f., auriga Oenomai; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
 Myrtus et similax Cereri sacræ, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
 Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nati sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygibus in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam consederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitant, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
 Mysia, parit Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
 Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
 Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
 Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
 Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
 Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Mystia, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
 Mysus, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
 Mytilene, urbs Lesbi maxima, *Hec.* 101; coloniam dedit in Enum urbem, *Ephor.* 73.
 Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
 Myus, urbs Ionizæ, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

Nacone, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
 Nagidus, urbs inter Ciliciam et Pamphyliam, *Hec.* 252.
 Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
 Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
 Nais, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neitis portis nomen dedit, *Pher.* 102.

Nanae, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcis patria pulsī in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
 Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
 Nape, urbs Leabi, *Hell.* 119, 120.
 Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
 Narbon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
 Narbæi, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
 Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus, *Acus.* 21 a.
 Narmalis, urbs Pisidiæ, *Ephor.* 95.
 Naubolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
 Naucraria et Naucrarus, quid sit, *Clitod.* 8.
 Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupactium, *Charon* 5.
 Naupacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
 Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2, 8; *Ephor.* 14.
 Nauplius, Neptuni ex Amymone f., II, 1, 5, 13; ejus e Clymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14; Augen ab Aleo patre vendendam accipit; Teuthranti dat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit; hanc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis infestus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris pater, *Pher.* 13.
 Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
 Nausimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
 Nausinichus, archon, *Philoch.* 126.
 Nausithoe, Nereis, I, 2, 7.
 Nausithous, Theseo navis gubernator, *Philoch.* 41.
 Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt, *Hell.* 50; bello Medico Græcis contra Persas auxiliantur, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
 Naxus et Megara antiquissimæ Græcorum in Sicilia civitates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
 Neæra, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5, 6, 1.
 Neæra, Evadne e Strymone mater, II, 1, 2, 1.
 Neandrea vel Neandrium, urbs Troadis, *Theop.* 310.
 Neæra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
 Nebrophonus, Iasonis ex Hysipyla f., I, 9, 17, 2.
 Nectanibius regnum Egypti occupat, *Theop.* 111.
 Neis. V. Endymion.
 Neitæ portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.* 102 c.
 Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum condit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero dare voluerit, I, 9, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64; Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
 Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras aliasque urbes, *Hell.* 63.
 Nelo, Danae ex Æthiopide f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Nemea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
 Nemei ludi, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
 Nemertes, Nereis, I, 2, 7.
 Nemesia, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata, nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10, 2.
 Neocles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
 Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II, 5, 1.
 Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
 Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
 Neomeris, Nereis, I, 2, 7.
 Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
 Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achillis e Deidamia f., III,

13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus, ut oraculum consulere, a Machæreo interfectus, *Pher.* 98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
 Nepeæ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
 Nephelion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
 Nephela, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1, 1 sq.
 Nephus, Hercules e Praxithea f., II, 7, 8, 7.
 Neptunus, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1, 4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantomachia fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7, 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccat, II, 1, 4, 9; ex Amymone, cui aquam quærenti Lernaëos indicat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus commotus, Æthiopiis malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippothoen in Echinades delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Pergamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, diluvium Troiæ immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9; Minois taurum efferat, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere proles, III, 6, 8, 7; e Celæno et Alcyone, III, 10, 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insulas defert, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, III, 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove; abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium, equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Atheniensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryte f., III, 14, 2, 2; Martem in iudicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eumolpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III, 15, 4; cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 3; ab Apolline pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.* 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantia, *Hell.* 66; ex Arne pater Bæoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74; e Cereyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrhottii, *Hell.* 69; ex Alcyone Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.* 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amymone, *ibid.* 13; Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33; Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus statua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippius, *Androt.* 32; *Ægeus*, *Pher.* 115.
 Nereides, Nerei filiae, I, 2, 7; Argonautas per Planctas ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea, II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Corcyra a Medea extructa, *Tim.* 7.
 Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7; Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
 Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.* 30.
 Nessæa, Nereis, I, 2, 7.
 Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5, 4, 7; quem trajecturos portat, II, 7, 6, 5; Dejaniram

- porlat, quam vitiaturus, ab Hercule transfigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei et Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in perniciem fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liber, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiæ (*quæ aliis est Nostia*), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis et Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespii f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis coopertus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespii f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.
- Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicocreon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centoripinorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicodromus, Herculis et Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, 'Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. Vide Aellopus.
- Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Egypti, *Hec.* 277.
- Ninæa, urbs Oenotrurum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei et Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantali f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantali fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapule indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.
- Noæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. Τις γλαύκ' Ἀθήνας ἤγαγε; Proverb., *Demo* 5; Noctua in tetradrachmiis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonum, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.
- Nomadica Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliæ, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiæ, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ionis, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.
- Nuceria, urbs Tyrreniæ, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Nomi ex aureis Victoris cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdaci et Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se interimit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriel et Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Lycaonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deucalionium, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis et Themide filia, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Neleum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Nylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones proficiscentem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thetin vel Thebas profugiant, *ibid.*; iis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Coryra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellas mutatæ, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nyssa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.

O.

Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.Ὀβελισκολύχνηον, *Theop.* 299.Ocalea, urbs Bæotiae, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144

Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.

Oceanides, Oceani et Tethye filia, I, 2, 2, 1.

Oceanus, Coeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye ter mille filia, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyia, I, 9, 23, 6; Inachi, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoe, II, 5, 10, 2; Meliboræ, III, 8, 1, 2; Pleiones, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Pithonis, *Pher.* 22; Hesione, *Acus.* 7; Melia, *Acus.* 11; Oceanus Herculi fortitudinem experturus, *Pher.* 33 h.

Ochimus, Solis et Rhode f., *Hell.* 107.Ocolum, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.

Ocypete, al. Ocylope, al. Ocythoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.

Ocypete, Danaï ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.

Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.

Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.Odrysses, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.

OEagri [Apollinis] et Calliope progenies, I, 3, 2, 1.

OEanthe, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominat, *Hec.* 82, 83.OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.

OEax, Nauplii et Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.

OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Aræne pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.

OEbolas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.

OEchalia, urbs [Theasalie], Euryto rege ab Hercule capitur, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.

OEbantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ OEdantes, *Hec.* 66.

OEdipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribora educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laium occidit; Thebas a Sphinge liberat (cum magna sociorum

- manu, *Philoch.* 174]; rex fit, matrem ducit; comperto incesto Athenas abiit [*Androt.* 31.]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48.]; in eos diræ, III, 5, 7, 3 *sqq.*
- OEe, Cephalî filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OEe, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
- OEme, Danae et Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
- Οἰατοὶ τῇν χαράδρην. Proverb., *Demo* 6.
- OEne, s. OEnoe, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OEneis tribus, *Ephor.* 37.
- OEneus, Ægypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OEneus, fil. Phytii, pater Ætoli, *Hec.* 341.
- OEneus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althæa et Peribœa progenies, primitias diis offerens, Dianæ obliuiscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, *sq.*; regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filiiis necatus, OEnoe urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcæmonem, III, 7, 5, 5.
- OEnoe, urbs Argolidis, ab OEneo vocatur, I, 8, 6, 3.
- OEnomaus, Hippodamiae pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OEnomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OEnone ins., unde Ægina dicta? III, 12, 6, 7; *cf. Pher.* 78.
- OEnone, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rhea docta, marito, ne in Græciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythii, *Hell.* 126.
- OEnopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OEnotri ab OEnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
- OEnotria, ejus urbes, *Hec.* 30 *sqq.*; ejus termini, *Ant.* 6.
- OEnotrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OEnus, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
- OEnusæ, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OEonus, Licymni f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OEstrebes, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OEzyme, Thraciæ civitas, *Ephor.* 174.
- OEta mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OEtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OEum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianæ telis perit, III, 5, 6, 1.
- Ogygiæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcæmonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
- Οἰκουρίς ἑστὶν in templo Minervæ, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Oileæ Minervæ sacræ, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenias, OEnei f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithæ et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Pæones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliæ, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniæ, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliæ agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhum; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procuratio primum erat Achæis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Herculis ex Eubœa f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyæ pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespîi filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliæ, *Theop.* 153.
- Ὀμῆροι (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ὀμογῶλακτες, *Philoch.* 92, 93.
- Ὀμοῶσιος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphace, urbs Siciliæ, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiæ R. Tmoli conjux, Hercule emto servo utitur, II, 8, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Ægypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciæ locus amœnissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltes, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opis, populus Indiæ, *Hec.* 175.
- Opici cum OEnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam habitant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Oræ maritimæ ad locorum descriptionem præcipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitæ, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Boœtia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyæ pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orci galea, *Pher.* 26.
- Orestæ, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Eubœæ, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo iudicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furis actus in templum Dianæ fugit, Orestæ urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisamenî pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Æolidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Orestium urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

- Orestheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in Ætoliā veniit, *Hec.* 341.
- Oreus, urbs Eubœæ, *Ap. fr.* 146.
- Oreus in Eubœa, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
- Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
- Ὀργάνες, *Philoch.* 94.
- Orgia, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
- Orgomenæ, urbs Illyriæ, *Hec.* 152.
- Oria, Thespîi f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
- Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
- Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
- Orizæ, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
- Orithyia, Erechthei e Praxithæ f., *Phanod.* 3; a Boreâ capitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus.* I. I.; *Apoll.* I. I.
- Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
- Oromasdes, *Theop.* 71.
- Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
- Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
- Orpheus, Œagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63); Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Mænadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minoe transierunt, ceremonias et mysteria in Græciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
- Orsadicæ, Cinyræ e Metharmæ f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
- Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
- Orsilochus, Polybi frater, pater Medusæ, *Pher.* 47.
- Orstæa, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Orthagoras, vates, Timoleontis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
- Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
- Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
- Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
- Oschophori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
- Oschophoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
- Oisiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
- Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
- Ostanes magorum nomen, *Xanth.* 29.
- Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
- Othereis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
- Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
- Otieis in Cypro, *Ephor.* 134.
- Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloidæ), Dianam procat, I, 7, 4, 5.
- Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
- Oxylyus, ab Ætolo oriundus, Heraclidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Eldis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus status in fido Eleorum, *ibid.* 29.
- Oxylyus, Martis a Protogenia f., I, 7, 7, 2.
- Oxyporus, Cinyræ e Metharmæ f., III, 14, 3, 4.
- Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
- P.
- Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon.* 1.
- Pactye, oppidum Chersonesi Thraciæ, *Hell.* 88.
- Padalirii sepulcrum in Daunîa, *Tim.* 15; Padalirius oracula dat, *ibid.*
- Padus; locorum circa hunc Timæus ignarus, *Tim.* 41.
- Pæan. Ie Pæan, exclamatio eorum qui pugnam inituri sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
- Pæaniensium demi duo, *Ister* 31.
- Pæones brytum bibunt et parabiam; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex bovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
- Pæonidarum demus, *Ister* 31.
- Pagæ, locus Megaridis, *Hell.* 72.
- Pagasæ, navale Pheræorum, *Theop.* 61.
- Palaemon. Vide Melicertes.
- Palaemon, Herculis ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
- Palaemon, Vulcani s. Ætoli f., I, 9, 16, 8.
- Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
- Παλλῶποι, *Theop.* 146.
- Palladium, signum, ilo coelitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
- Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 36.
- Pallas, dea. Vide Minerva.
- Pallas, Cnii f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 2, 4.
- Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Pallas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidæ.
- Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
- Pallene, I, 6, 1, 3.
- Pallene, demus Atticæ, *Androt.* 42.
- Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pamphaes, Ionius, Theocharidæ f., Croesi amicus, cui argentum præbet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
- Pamphilus, Egimii fil., *Ephor.* 10.
- Pamphyli, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
- Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
- Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
- Pamphylus, Egimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesis occidit, I, 8, 3, 5.
- Pan, Jovis e Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
- Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
- Panathenæa ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Ægeō celebrantur, III, 15, 7, 4.
- Pandion, Egypti ex Hephæstina f., Callidicen sponsam habet, II, 1, 5, 9.
- Pandion I, Erichthonii e Pasitheæ f., Atticæ R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
- Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticæ R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidæ.
- Pandion, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, III, 15, 3, 1.
- Pandionidæ, Pandionis filii, post patris obitum Athenas reversi Metionidas pellunt, res inter se partiuntur, III, 15, 6.
- Pandora, prima fœmina, Pyrrhae ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
- Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
- Pandosia, urbs Cassiopeæ, *Theop.* 49, 228.
- Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Epiri, occubuit, *Theop.* 233.
- Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

- Pandrosus, Cecropis ex Agraule filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
 Pangaeus, Thraciae m., III, 5, 1, 7.
 Panhellene, *Ap. fr.* 172.
 Panope, Nereis, I, 2, 7.
 Panope, Thespii f., Threpsippae ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
 Panopei, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
 Panopeus, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
 Panoptes. *Vide* Argus.
 Pantacles vel Panteucles, Munychi pater, *Hell.* 71.
 Pantæni filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
 Pantica, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
 Panticape (in Scythia), *Ephor.* 78.
 Paphlagones, populus Asiae minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Paphlagonia in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
 Paphus, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
 Parabia ex milio et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
 Paralus, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
 Paralus heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
 Parasiti Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
 Parcae, Jovis filiae, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro praedictum, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
 Παρκερρα, Athenis, *Philoch.* 90.
 Pariae, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
 Παριαίδες, modi citharedici, *Ap. fr.* 210.
 Pariani cum Lampsacenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
Paricane, urbs Persica. *Hec.* 180.
 Pariorum colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
 Paris s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; Oenonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Ariabam ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex Oenone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
 Paris, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
 Parnasii, *Ephor.* 70.
 Parnasiorum tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
 Parnassus mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
 Parnassus heros monti nomen dedit, *Hell.* 94.
 Paropamisus, mons Indiae, *Ap. fr.* 117.
 Paropotamii, vicus Boeotiae, *Theop.* 264.
 Paros, ins. a Minoe filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Graetis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miltiade vastata, *Ephor.* 107.
 Parparon, regio in Asia Eolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
 Parthaon. *Vide* Porthaon.
 Παρθένος, Erechthei filiae sex, *Phanod.* 3.
 Partheniae qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros bellum gerentibus auxiliantur, et condunt Tarentum, *ibid.*
 Parthenius mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
 Parthenopæus, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9, 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
 Parthenopæus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*
 Parthenope, Stymphali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
 Parthus, urbs Illyriae, *Ap. fr.* 66.
 Paseas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
 Pasiphae, Solis e Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6, 1; 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædali (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
 Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
 Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
 Passargadae, *Ap. fr.* 138.
 Patara, urbs Lyciae, *Hec.* 242.
 Patarmides, rex Egypti, *Hell.* 151.
 Patarnis, filius Apollinis et Lyciae, *Hec.* 242.
 Patrasis, urbs Pontica, *Hec.* 198.
 Patro, Thespii f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Patroclus, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
 Patroclus, Menœtii f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Patrous Jupiter. *Vide* Jupiter.
 Patroclus Egyptiacae classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] praefectus Atheniensibus contra Antigonom Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
 Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedoniae potiturus erat, *Theop.* 32.
 Pausanias, Themistoclem in proditionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
 Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
 Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
 Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
 Pegasis s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
 Pegasus, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimaeram interfecturum, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
 Pelagon, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
 Pelagon, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
 Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrrheniae regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
 Pelasgia; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
 Pelasgiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
 Pelasgus, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigeus, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibœa al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonis, *Pher.* 85.
 Pelasgus, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
 Pelus, Phthiotæ, Eaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone cæsi consocius, ab Eaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiae parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 1, 3, 3,

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 sq.; AsTydamiae amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in venatione relinquitur, *ibid.* § 4 sq.; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetis ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; AsTydamiam ulciscitur, III, 13, 7; Polymelae pater, III, 13, 8, 5; Menœtium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo fratre iurgia habet, I, 9, 8, 1 sq.; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomachie liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filiam, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Æsonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medæe dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελιάς, catinus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Peliae f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli causæ, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heracides superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heraclidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantalus e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejicit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chrysippi, a Laio, quem exceperat, rapti, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibiæ, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argii, *Pher.* 93; Arcadium debellat, Stymphalum necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara exstruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstium unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippalmi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Peribœa f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippæ, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iphidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux coloniae in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthilus, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethiorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Pephrum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pephredo, Phorci f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polynice Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnycorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædalus soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corinthio [Ξεναὶν ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Neæræ pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamus ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Perialces, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuum deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversiæ inter Athenienses et Mytilenæos iudex, *Ap. fr.* 78; Achilleum exstruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pheretis f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathoi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hippooni f., Oenei conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Naia, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxor, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., Oedipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantaeni filius, *Theop.* 98; Eubœam subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmonius putatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in prælio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus cæditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiarum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Æoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OEBali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menœcel auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesæi uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Æoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymni conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthi obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganiæ pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Ægypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Thesæo,

- III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, *Aegypti* e *Caliande* f., *Electrae* sponsus, II, 1, 5, 8.
 Peristhenes, *Damastoris* filius, *Androthoes* uxor, *Dictyis* et *Polydectae* pater, *Pher.* 13, 26.
 Περστιάχως qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithodæ, demus *OEneidis* tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, *Nelei* e *Chloride* f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux *Biantis*, I, 9, 13, 1.
 Pero, *Asopi* fl. e *Neptuno* mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perrhæbi, *populus Thessaliæ*, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis cœnis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in *Aegyptum* descensus, *Theop.* 125; Persæ et *Phœnices* *Carthaginienses* movent, ut classe *Siciliam* aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, *Solis* uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonem *Theseus* et *Pirithous* ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, *Minyæ* f., uxor *Amphionis*, mater *Chloridis*, *Pher.* 56.
 Persepolis *Telemachi* e *Nausicaæ* f., *Hell.* 141.
 Perses, *Crii* f., I, 2, 2, 4; *Hecates* ex *Asteria* pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum *Ætæ* fratri eripit, a *Medea* necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, *Persei* f., apud *Cepheum* a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Perseus, *Jovis* e *Danae* f., ab avo in mare præcipitatus, a *Dictyæ* servatur, II, 4, 1, 3; a *Polydecte* ad caput *Medusæ* petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* sqq.; *Medusam* necat, II, 4, 2, 11; *Andromedam* liberat, *Phineum* interficit, II, 4, 3, 5; *Seriphum* revertitur; *Polydecte* in lapidem mutato, *Dictyn* regem facit; arma e *Nymphis* accepta *Mercurio* dat; caput *Medusæ* *Palladi*; *Argos* venit; avum imprudens necat; regno cum *Megapenthe* mutato, *Tirynthem* obtinet; *Mideam* et *Mycenas* tenet; nomen dat *Mycenis*; ejus ex *Andromeda* liberi, II, 4, 3, 7 sqq.; pater *Gorgophones*, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, *Nestoris* f., I, 9, 10, 3.
 Persæ reges a Persæ descendunt, II, 4, 5, 1.
 Pelheus, *Menesthei* pater, III, 10, 8, 2.
 Peuceæ, *populus Iapygiæ*, *Hec.* 66.
 Peucestes, *Demetrii* *Poliorc.* amicus, *Phyl.* 6.
 Peucetiantes, *populus OEnotris* vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a *Peucetio* nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, *Lycæonis* f., III, 8, 1, 3; in *Italiam* migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope *Atticam*, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter *Aegyptum* et mare *Rubrum*, *Hec.* 281.
 Phæaces, *Corcyrae* incolæ, I, 9, 25, 3; ex *Urani* sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phæax, quem *Theseus* a *Sciro* accepit proræ rectorem, *Philoch.* 41.
 Phæax, *Neptuni* et *Cercyræ* f., *Hell.* 45.
 Phædimus, *Amphionis* e *Niobe* f., telis *Apollinis* confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, *Minois* e *Pasiphae* f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, *Hyas*, *Pher.* 46.
 Phæyle [i. q. *Æsyle*], *Hyas*, *Pher.* 46.
 Phæthon, *Tithoni* f., *Astynoi* pater, III, 14, 3, 2.
 Phæthon, *Solis* e *Rhode* f., *Hell.* 107.
 Phagres, urbs *Thraciæ*, *Hec.* 126.
 Phalæcus cum *Onomarcho* templi *Delphici* thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel *Phalannum*, urbs *Perrhæbiæ*, *Hec.* 333;
Ephor. 105.
 Phalanna, *Tyri* filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps *Partheniarum*, *Ant.* 14.
 Phalces *Corinthus* occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, *Herculis* ex *Heliconide* f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix *Atheniensis*, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, *Aegypti* e *Caliande* f., ejus sponsa *Theano*, II, 1, 5, 7.
 Phanus, *Bacchi* f., *Argonauta*, I, 9, 16, 8.
 Pharax, *Lacedæmonius*, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Pharcedon, urbs *Thessaliæ*, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs *Lacedæmoniae*, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phalias furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, *Darii* regis satrapes, *Alcibiadem* interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, *Megassaris* f., *Sandaci* conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex *Philomeli*, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriæ dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, *Thetidis* et *Pelei* sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, *Danai* ex *Æthiopide* f., sponsa *Eurydamæ*, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari *Adriatico*, *Pariorum* colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula *Aegypti*, *Hec.* 287.
 Pharus, proreta *Menelai*, *ibid.*
 Phaselussæ, duæ insulae *Libyæ*, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, *Lycæonis* f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, *Onomarchi* frater, *Delphica* donaria ad monetæ usum conflât, *Theop.* 184; *Aristonis* uxori, quam amabat, monile *Eriphytes*, *Delphis* in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; cf. *Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phegus, *R.* *Psophidia*, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs *Pamphyliæ*, *Hec.* 243.
 Phemiæ, urbs *Arnae*, *Hell.* 25.
 Phemius, *Ampycis* f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, *Smyrnaeus* magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, *Melanis* f., a *Tydeo* necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs *Peloponnesi*, *Pher.* 87.
 Phæræ, in *Thessalia*, a *Pherete* conduntur, I, 9, 14; *Admeto* parent, III, 10, 4, 4.
 Phereboæa, *Thesei* uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis *Syri* vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad *Eurymedontem* terrestribus Persarum copiis præfectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, *Orchomeni* f., *Amyntoris* pater, *Acus.* 27.
 Pheres, *Niobæ* f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, *Crethel* f., condit *Pheras*, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater *Admeti*, I, 8, 2, 4; *Idomenes*, I, 9, 11, 2; *Periapidis*, III, 13, 8, 5.
 Pheres, *Jasonis* e *Medea* f., a matre al. *Corinthiis* necatur, I, 9, 28, 3; pater *Mermieri*, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, *Nereis*, I, 2, 7.
 Phiceus, *Boeotiæ* m., sedes *Sphingis*, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua *Minervæ* magnam pecuniæ vim subripuisse, *Ephor.* 119; *Athenis* fugit *Elin*, ubi interfectus est, *Philoch.* 97.
 Phiditia; *Lacedæmonii* ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido *Argivus*, decimus a *Temeno*, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; *Olympici* certaminis procuratorem obtinet, *ibid.*; a *Spartanis* et *Eleis* vincitur, *ibid.*

- Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philæas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philæmon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philænias, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntæ f., contra Cotyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; causæ aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliae tetrarchiis archontem præficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæroneam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Pæantis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; cujus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 sqq.
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duæ ancillæ sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impii facinoris auctor, pænas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamoni, e Mercurio mater Autolyi, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatae f., Bellerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpæ, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobæ, in venatione periit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Philyra, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniæ, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates cæcus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, obcæcat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phœnicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegræ, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegræ, nunc Pallænæ, incolæ, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellarunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegræi campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegyræ, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem incolunt, latrocinia et depredationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyras, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyras, Martis e Chryse f., a Chthonii filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Philus oppidum; e quo Jupiter Eginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartæ monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blesi frater, Phocæensis, Mandroni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon.* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocæam ad Cynum ac Massiliam appellunt, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityœensibus trucidantur, *Charon.* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampasacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Eaci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cæo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœnicæum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo.* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulæ in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Dammo, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam querere jubetur, invenire nequit; Phœniciæ de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alphesibœa pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Anyntoris f., ob calumnias Phthiæ a patre excæcatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achilles comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Agyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοινῖς, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnaniæ, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculei hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Criasi filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augæe pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbus, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filiae, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phorcys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiæ, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 sq.; Apidis pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonia f., *Acus.* 16.

- Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithae et Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minyis et Ergino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricaneas, Aeoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Graeciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* §, 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quae etiam Evenia vel Iophosia appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61, Cytiori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi e Chalchiope f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojae et viciniae principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynae, duae meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynus, citharædus Mytilenæus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pellex, Phœnicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliae pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
 Phthiae ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliae, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonæ, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedæ, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyrae Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespii f., Tigasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augeæ f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 6; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Phycidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Phycus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phyteum, urbs Elidis, a Phylæo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Oresteï, pater Oenei, avus Etoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Εὐστῆς], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, al. Teridae, Etolica, Menelai pellex, mater Megapenthis, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Iôs pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissæus, Ixiouis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Edoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Edoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Egyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisæorum rex Atolus, *Ephor.* 15.
 Pisidae, populus Asiae min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Eoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Apharei ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitana a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythræis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ insulae, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pitho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pitheus, Pelopis f., Athrae pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aegeum ebrum cum filia congressi iubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocampes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocænsium; postea nominata est Lampascus, *Charon* 6.
 Placia, Atrai al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planciae, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plateæ, urbs Boeotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plateenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Athra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natæ, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi, ex Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatæ, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plemmyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Etoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phineï e Cleopatra f., a patre excæcatur, I, 15, 3, 1.
 Plinthine, urbs Egypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere jussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pnytagoras, Evagoræ f., cum Nicocreonis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pnyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τελίου et Σωτήρος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmeneæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Esculapii f., Helensæ proci, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danaï e Pieria f., Oenei sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talum necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cœstum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymantem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Polys, Eni R., Herculeum hospicio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragædus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilochi, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthii R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Aegypti e Caliane f., Styneis sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androthææ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaeas amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danaï filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cœrani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto velat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyçi f., Esonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, Oëdipidis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48;] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; *cf. Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elafi f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polyphetes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sariusæ suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab Oëdipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Epyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polyphetes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polyphetes, Aëtoli, Apollinis e Phthia f., ab Aëtolo necatur, I, 7, 6.
- Polyphetes, Pirithoi f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medææ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danaï conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπæα, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyryon, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Egypti e Caliane f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidæa. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmii f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignia, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Ariabæ, quam deinde Hyrtaco dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 *sqq.*
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prieneenses appellantur Cadmii, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκρίων quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalî conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 1 *sqq.*; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Isler* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
Προπόσια, sacra, *Clitod.* 23.
 Proctides, Thebarum portæ, III, 6, 6.
 Pretides, Proti filiae, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
 Prætus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenebœam; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filiae insaniant [Acus. 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophontem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 sqq.; pater Mærae, *Pher.* 79.
 Promachus, Esonis f., a Pella necatur, I, 9, 27, 2.
 Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.
 Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, Acus. 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasum affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Prometheus, festum Atticum, *Ister* 3.
 Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphithæe pater, I, 9, 13.
 Pronoe, Phorbi f., Ætoli conjux, I, 7, 7.
 Pronous, Phegei f., Alcmaeonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
Προοκτα, *Clitod.* 25.
 Propylæa quando ædificata, *Philoch.* 98.
 Prosepelia nympha, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.
 Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Edoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonem, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
 Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.
 Protesilaus, Iphicli f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.
 Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
 Proteus, Egypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
 Proteus, Egypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.
 Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Proto, Nereis, I, 2, 7.
 Protogenia, Erechthei f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
 Protogenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2.
 Protogenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Æethli e Jove mater, I, 7, 2, 7.
 Protomedusa, I, 2, 7.
 Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Æaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
 Psammétique insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
 Psessi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
 Psophidii, Alcmaeonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.
 Psoplis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phegeo paret, III, 7, 5, 3.

Psyllicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
 Pteleon, cum Procride, Cephali uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
 Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Commæthus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.
 Ptimyris ab Egyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
 Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
 Ptous, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.
 Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
 Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
 Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
 Pygela, urbs Ioniae, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
 Pygmæi, populus in extrema Egypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
 Pygmalion, rex Tyriorum, cujus soror Thioeso, *Tim.* 23; Carpasium in Cipro condit, *Hell.* 147; pater Metharmes, III, 14, 3, 4.
 Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
 Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.
 Pylaon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Pylarge, Danae e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.
 Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
 Pylene, urbs Ætoliae, *Hell.* 111.
 Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
 Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.
 Pyrachma, Ætolus; ejus singulare certamen cum Degmeno, Epeo, *Ephor.* 15.
 Pyramus, Ciliciæ fl., III, 1, 1, 8.
 Pyrene, Cycni e Marte mater, II, 5, 11, 3.
 Pyrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, Acus. 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protogeniæ, *Pher.* 51 a.
 Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
 Pyrrhus, Achillis f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
 Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
 Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.
 Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summopere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut inviolatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.
 Pythæe in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.
 Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcidiæ dat, II, 6, 2, 6.
 Pythica pompa: quamvis via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
 Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
 Pythium in OEnoe, *Philoch.* 158.
 Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
 Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythionis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pnytagoras, Evagoræ f., cum Nicocreonis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pnyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τάσιον et Ευσίπος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmenæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Esculapii f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danaï e Pieria f., OEnēi sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talum necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cœstum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymantem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Poltys, Eni R., Herculeum hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragædus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilochi, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthii R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Agypti e Callande f., Styneis sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androtheæ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amorem ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danaï filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cœrani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto velat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyçi f., Esonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, OEdipodis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48;] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; *cf. Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polypheumus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polypetes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sariusæ suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab Oedipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Epyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polypetes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polypetes, Ætolus, Apollinis e Phthia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polypetes, Pirithoi f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medæ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danaï conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπæα, vasa in solennia pompæarum apparata, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyriion, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Agypti e Callande f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidæa. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmi f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtæo dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 *sqq.*
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prieneenses appellantur Cadmii, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκώνια quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalî conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 2 *sqq.*; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.

Προπόσια, sacra, *Clitod.* 23.

Pretides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 6.

Pretides, Preti filiae, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.

Proetus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenebceam; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filiae insaniant [Acus. 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophonem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 sqq.; pater Mærae, *Pher.* 79.

Promachus, Æsonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.

Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.

Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, Acus. 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasum affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thelidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Prometheus signum in Academia, *Ap. fr.* 32.

Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.

Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphithæe pater, I, 9, 13.

Pronoe, Phorbi f., Ætoli conjux, I, 7, 7.

Pronoe, Phegei f., Alcmaeonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.

Προοικία, *Clitod.* 25.

Propylæa quando ædificata, *Philoch.* 98.

Prosepeia nympa, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.

Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Ædoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Alitica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonem, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.

Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.

Protesilaus, Iphicli f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.

Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.

Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.

Proteus, Egypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2. Proteus, Egypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.

Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.

Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.

Proto, Nereis, I, 2, 7.

Protogenia, Erechthei f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.

Protogenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2. Protogenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Æethli e Jove mater, I, 7, 2, 7.

Protomedusa, I, 2, 7.

Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Æaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.

Psammétique insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.

Psessi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.

Psophidii, Alcmaeonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.

Psopis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phegeo paret, III, 7, 5, 3.

Psyllicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.

Pteleon, cum Procride, Cephali uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.

Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Commæthus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.

Pytimyris ab Egyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.

Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.

Ptoos, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.

Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.

Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.

Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.

Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.

Pygela, urbs Ioniae, unde nomen accepit, *Theop.* 62.

Pygmæi, populus in extrema Egypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.

Pygmalion, rex Tyrionum, cujus soror Thiosso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metharmes, III, 14, 3, 4.

Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.

Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.

Pylaon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Pylarge, Danae e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.

Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.

Pylene, urbs Ætoliae, *Hell.* 111.

Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.

Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.

Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.

Pyræchma, Ætolus; ejus singulare certamen cum Degmeono, Epeo, *Ephor.* 15.

Pyramus, Ciliciæ fl., III, 1, 1, 8.

Pyrene, Cycni e Marte mater, II, 5, 11, 3.

Pyrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.

Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, Acus. 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protogeniæ, *Pher.* 51 a.

Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.

Pyrrhus, Achillis f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.

Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.

Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.

Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summopere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut inviolatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.

Pythæe in Demosthenem dictionum, *Phyl.* 65.

Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcidiæ dat, II, 6, 2, 6.

Pythica pompa: quamvis via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.

Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.

Pythium in Oenoe, *Philoch.* 158.

Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.

Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythionis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

« Quarta die mensis natus es. » Proverb., *Philoch.* 176.

Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.

Quinquertium Persei temporibus nondum institutum, *Pher.* 26.

« Quondam fuere strenui Milesii. » Proverb., *Demo* 10.

R.

« Res amicorum communes »; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.

Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Beotiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe judex apud inferos, III, 1, 2, 5 *sqq.*; II, 4, 11, 8.

Rhodus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.

Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Cœli f., I, 1, 3; Crono nubit, I, 1, 5; liberos a marito devorari videns, Jovein celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; *OEnonen docet artem vaticinandi*, III, 12, 6, 2.

Rhegium, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.

Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.

Rhexenor, Chalciope pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a. Rhipæi montes, *Hell.* 96.

Rhius, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.

Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.

Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.

Rhoxe, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.

Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.

Rhodia, Danaï f., Chalcodontis sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.

Rhœcus, Cnidius, a Nympha excæcatus, *Charon* 12.

Rhœcus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.

Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.

Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.

Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.

Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Aenea conditæ, *Hell.* 53.

Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.

Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Aenea, *Hell.* 53; a Gallis capta, *Theop.* 144.

Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.

Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.

Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.

Sacra bella duo, *Philoch.* 88.

Sadyattes, Alyattæ filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydæ) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attales et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes p. 42 ap. Anonym. nominatur Alyattes.*)

Sadyattes, ditissimus Lydorum *ἱκαρχος*, a quo Cræsus argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.

Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.

Salamis, Asopi f., Cychrei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.

Salamis, post Cychreum Telamoni parens, III, 12, 7, 1.

Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.

Salix, arbor, *Hec.* 173.

Salmonæus, Eoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide; Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyros, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Elea Eolum ejicit, *Ephor.* 15.

Salmus, urbs Boeotiæ, *Hell.* 13, 27.

Salmydessus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.

Samiorum Ioniz migratio, *Ap. fr.* 180.

Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.

Samus, Nili insula, *Hec.* 286.

Samus, Same, i. q. Cephalenia, *Ap. fr.* 167.

Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.

Samothracæ festo quodam Harmoniam quæerunt, *Ephor.* 12.

Sanapæ apud Thracæ vocantur ebrii, *Hec.* 352.

Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celeudrin in Cilicia condit; e Pharnace pater Ciunyræ, III, 14, 3, 3.

Sandrocyttus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.

Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montanæ sacrum, *Xanth.* 7.

Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.

Sao, Nereis, I, 2, 7.

Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.

Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.

Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchialen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.

Sardæ a Ionibus captæ, *Charon* 2.

Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.

Sardiniorum mos barbarus, *Demo* 11, 12.

Sardonium mare, I, 9, 24, 5.

Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.

Sariusa, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.

Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Eniæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.

Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Mileti a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex fit; longævus, II, 5, 9, 13 *sq.*, Miletum condit, *Ephor.* 32.

Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.

Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.

Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.

Saturno parentes immolantur ab incolis Sardiniz, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.

Satyrium, *Ant.* 14.

Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vincti liberantur, III, 5, 1, 5.

Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amymone congregari conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.

Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.

Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.

Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.

Sauromatides, eadem quæ Amazones, *Ephor.* 103.

Scalaba, regio Eretrensium, *Theop.* 162.

- Scaea, Danaï f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scaei, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scaeus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucri ex Idæa, III, 12, 14; Calirrhoea, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida defluens, *Hell.* 132; eum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scepis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Sceptrum cyaneum Tiresiae, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophī f., Helenae proci, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Corcyrae, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Schœneus, Alhamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; 1, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 265.
 Σχιζαία unde dicta? *Theop.* 254.
 Sciraphidas monetam auream vel argenteam in Spartam urbem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petrae, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Theseo misit Nausithoum et Phæacem, *Philoch.* 41.
 Scithæ, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 Scius, regio ignota Eubœæ insula, *Hec.* 106.
 Scorpio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scotussa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Scybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Scylace, urbs Asiæ, *Hec.* 205.
 Scyletinus, sinus Italiæ, *Ant.* 4, 6.
 Scylla, Nisi f., patrem Minoi prodit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Scylla, Phorcynis et Hecalæ f., *Acus.* 5.
 Scyllarum promontorium, *Hec.* 42.
 Scyphia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythas, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; cf. 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. Vide Neis.
 Σεισάθεια Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera misit Sandrocyttus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 Seleucis, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachidæ, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Jove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cœlum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum litterarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. Vide Thebæ.
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister.* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26.
 Sermylia, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit æs, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostrius rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentini, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σίσυρος(?), *Ister.* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab OEnotris et Opicis ex Italia pulsi transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant OEnotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculo Roma profugus a Morgete OEnotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculo, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliae, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœniciae, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyoche pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonæi, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocamptes dictus, isthmum Corinthium infestum reddidit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister.* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantalī sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiae, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam molliorem prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuriis belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisyphus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyram condit, ducit Me-
 ropem [*Hell.* 56]; ex ea progenies; supplicium apud in-
 feros, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem,
 Antigonæ raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6;
Pher. 78.
 Sisyphus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiz nuptias
 ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre
 edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cipro, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus
 armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Ætææ e Per-
 seide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augææ, I, 9,
 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum
 draconibus junctum Medææ dat, I, 9, 28, 3; Herculem
 cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5;
Pher. 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima
 cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sa-
 cra faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340;
 e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloos, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Cresso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece serva-
 tur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies,
 III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se
 cædunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus,
Hell. 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti,
 qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Po-
 lydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille
 vincitur, *Ister* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur;
 Hæmonem necat, Oedipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2
sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statira, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doriensium jure
 fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephorī Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleas, OEnomal conjux,
 III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cincinnum Medusæ ab Hercule accipit
 ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthaonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7,
 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Stesichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenebœa, Iobatæ s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aphid-
 antis filia, Proeti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Belle-
 rophontem, frustra amatum, coram viro calumniatur,
 II, 3, 1, 2.
 Sthenele, Acasti f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
 Sthenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Ægypti e Tyria f., sponsus Stheneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, Oedipi uxoris, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ
 proci, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5,
 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II,
 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Tirynthem et My-
 cenas tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Sthæuo, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.*
 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδæ, genus olearium, *Philoch.* 62.
 Στοιχάδæ ἂν τοῖς ἐπὶ τῶν τοῖς quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoriorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespii f., Atromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratonicus in facie dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Eolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs
 Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11;
 Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rheai ex En-
 terpe, I, 3, 4; Evadnes e Neæra, II, 1, 2, 1; ab Hercule
 vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycoris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Symphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Symphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II,
 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Symphalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes
 pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III,
 12, 6, 10.
 Symphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Symphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus
 progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Sty-
 gem juratur, I, 2, 5, *cf. Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotoniatos legatos occidunt. Somnium Sybarita-

- rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45; eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tym.* 58—61; *Phyl.* 45. Sycophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35. Syis, urbs Egypti, *Hec.* 274. Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1. Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3. Symætha, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154. Symbola, omina ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199. Συμπορία Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8. Symplegades, I, 9, 22. Συρράται, Callistrato auctore nominati sunt πόποι, *Theop.* 97. Syopli, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64. Syracusæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 45. Syracusanorum leges sumtuarie, *Phyl.* 45. « Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14. Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaethontis, Astynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3. Syrnus, ubi Padalirii posteri, *Theop.* 111.
- T.
- Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264. Tachus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Egyptiis deficientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120. Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet, *Pher.* 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.* 59; ibi est ostium inferorum, II, 5, 12, 3. Tænarus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88. Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214. Talaus, Biantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13; *Pher.* 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrasti, III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4. Talentum Siculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet, *Tim.* 158. Talus, Crætæ custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Porante) necatur, I, 9, 26, 4. Talus, Perdici f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9, 1; *Hell.* 83. Tamariscus, arbor, *Hec.* 173. Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ in reditu ingressi, *Tim.* 6. Tantalus, Sipyli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia gignit Pelopem, *Pher.* 93. Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur, III, 5, 6, 1. Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23. Taphii, III, 4, 6, 1. Taphius, Neptuni f., ex Hypothoe Taphum ins. condit; incolæ Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4. Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis Echinadibus Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone, II, 4, 7, 5. Tarchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29. Tarentum, urbs Italiæ a Partheniis condita, *Ant.* 14; *Ephor.* 53. Tarentini ob Siritidem contra Thurios belligerantes, *Ant.* 12. Tarentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ nomine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6. Tarentinorum mores, *Theop.* 260. Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158. Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I, 6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5. Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33. Taurois, urbs Celtica, *Ap. fr.* 105. Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum, *Tim.* 135. Ταυροπόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10. Tauri, eripedes, Ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4; *Pher.* 71. Taurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi, III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno, III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7. Taurus Marathoniæ. Vide Marathoniæ. Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1. Taurus, quem Egypti rex Inacho misit, *Ephor.* 79. Taurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3. Ταῦρος, hordeum. *Phanod.* 24. Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32. Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lacedæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56. Tebrus, Hippocoontis f., ab Hercule caditur, III, 10, 5, 1. Tegea, urbs, Cephei sedes, a Sterope defenditur Medusæ cinctino, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4. Tegyrus, Thracum R., Eumolpum et Ismarum hospitio excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, III regnum dat, *ibid.* Telamon, Salaminus, Eæci ex Endeide, al. Actæi e Glaucæ f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Herculis in expeditione contra Trojam socius, Herculem in se iratum placat, Hesionem præmio accipit, II, 6, 4, 3, 3; *Hell.* 138; pater Aiæcis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratre cæso, a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peribœam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.* Telamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6. Telchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6. Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4. Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3. Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt, *Pher.* 27. Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375. Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus, *Ephor.* 53. Telegonus, Egypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8. Telegonus, Protei f., ab Hercule caditur, II, 5, 9, 14. Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.* 91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141. Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8. Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quærit, III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a Cadmo sepelitur, III, 4, 1, 1. Telephi ara, I, 8, 6, 3. Telephus, Hercules ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes ex oraculo in Mysia quærit; Teuthranti succedit, III, 9, 1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27. Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a. Teles, Hercules e Lysidice f., II, 7, 8, 3. Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186. Telesor, pater Eurypyli, *Pher.* 90. Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13. Telegoras, Hercules ex Euryce f., II, 7, 8, 3. Telmissi cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111. Telodice nymphae Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11. Telus, insula Cycladum, *Androt.* 22. Tellus, Cæli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid.* sqq.; Titanes in patrem exacerbant, Cronum falce instruit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cælo, I, 6, 1, 1; huius medicamentum quærit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typhonem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hippoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filiae nimium studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliæ, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cycni, nomen dedit Tenedo insulæ, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ionie, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procne uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Ityia, III, 14, 8, 2 sqq.
- Teres, Odrysarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
- Terpandri ætas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Theopii f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique τετραρχία archontem præfecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurystheo patria pulsæ, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teucris, unde dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quique curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthranie R. Augen ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganie pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messenie, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Cræsus eadem hora in rogum ascenderet, qua imbres fore præviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thallophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
- Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus pæderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musia, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapsacus, urbs Syriæ, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister* 33.
- Thargelion mensis barbaris infaustus, *Phyl.* 66.
- Thasiolorum colonie, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciæ, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pulsæ, ab Hercule datur Androgei filiis, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quærit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androt.* 13.
- Thaumas, Proantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumas, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 8.
- Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae e Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; huc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebæ fugiunt cum Baccho Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatur a vulpe, II, 4, 6, 8; a Sphinge, III, 5, 8, 2; Herculis ope a tributo, Minys pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ductibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Hestiazæ conduit, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliæ, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesione vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister* 22.
- Thelxion, Apidi insidiatur, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Thiemele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cœli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, Il II f., Capys uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadisia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochii Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phrixi mater, sponte se immolandum præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanos, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia redemit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesiæ in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausaniæ conjurationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad læxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquie, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphæ pater, Cræso argentum suppeditat, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Euboræ, Ioniæ et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dictionum, *Phyl.* 41.
- Theodamas. Vide Thiodamas.
- Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
- Theodorus Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

- Theophrastus a Timæo reprehensus, *Tim.* 143.
 Theopompus archon, *Philoch.* 117.
 Theoria Pythiaca et Deliacæ, *ibid.* 158.
 Theorica, publicæ pecuniæ, *ibid.* 85.
 Theorici, fatidica, morte multata, *ibid.* 136.
 Theostinus, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 Thericlei calices in Ptolemaide, urbe Ægypti, *Ister* 38.
 Therimachus, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 Therma, Thraciæ oppidum, *Ilec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
 Therma, urbs Siciliæ, *Philoch.* 20.
 Therma, urbs Ætolia, *Ephor.* 29.
 Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
 Thermydræ, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 Thero, ex Apolline mater Cheronis, *Hell.* 49.
 Thero, Agrigentorum tyrannus, Demeretam filiam Geloni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzeli filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzelum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
 Thersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
 Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vitat; a Meleagro de loco edito præceps datur, *Pher.* 82.
 Theseum, in quod servi perfugiebant, *Philoch.* 47.
 Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 Theseus, Ægei ex Æthra f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Trözene in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; cf. *Philoch.* 46; adolescens, Athenas petens, viam a prædonibus tutam reddit; Periphetæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; cf. *Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; cf. *Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis cæsis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthmiis prædra, *Hell.* 76; duos ocephophoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 Thesmorphoria, in iis cur jocentur feminae, I, 5, 1, 3.
 Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Thespiadæ, Hercules e Thespii L filiabus filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
 Thespius e Laophonta pater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29.
 V. Thestius.
 Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcmaonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 Thesprotiæ carbonæ, *Theop.* 231.
 Thesprotus, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 Thessalus Hercules ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
 Thessaliæ antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmonei, I, 9, 7; Peliae, I, 9, 10; ejus montes per diluvium diremti, I, 7, 2, 4.
 Thessalotis, tetras, *Hell.* 28.
 Thestalus, Hercules ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiadæ, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L filii; cum iis congregitur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
 Thestideum, i. q. Thetideum.
 Thestius (Ætolia R.) Martis f., ejus ex Eurthemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Leda, III, 10, 5, 2; excipit Icarionem et Tyndareum, *ibid.*
 Thestius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
 Thestorus, urbs Thraciæ, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliæ, ubi Thetis a Vulcano vulnerata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, corlo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdim, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur, III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thetstalus, Hercules e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriæ R., imprudens e filia pater fit Adonidis, III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedæmoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Peribora f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Parcis cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
 Thraces Bæotos adorantur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasybulus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis caussa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasyllus, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriæ, tres Nymphæ, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Hercules e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesiæ f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Achærusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thurii bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 Θυμῶναι quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymetadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbris, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymotes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo.* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semeles, inter deos receptae, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Acarnaniae, *Androt.* 55.
 Thyreus, Oenei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliae, quae Hyblae appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigasis, Hercules e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphossaeum, mons Boeotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Boeotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthogoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timaeo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartae pellex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Egypti, *Hell.* 150.
 Tipanissae, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespii f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Everis e Chariclo Nympha f., vates caecus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcmenam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagorae insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, manibus cincta a Cyclopihus, Proeto paret, II, 2, 1, 4; Perseo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo.* 20; Achaia occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinnyis, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tissae, oppidum Siciliae, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister.* 1.
 Titanas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenum necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Coeli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
 Titanides, Coeli e Tellure filiae, I, 1, 3.
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanius, unus antiquiorum Titanum; qui Marathone habitavit, *Philoch.* 157; *Ister.* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephalis, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum classi praefectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos penas luit, I, 4, 1, 4; cur terribena appellatus sit, *Pher.* 5. Panoeporum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Hercules ex Astyoche (ex Astygania, *Pher.* 37 a; Astydania, *Acus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; invitus Lycium caedit, exul in Rhodum abit, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphalae uxori Lydiae regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretas, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciae, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiae regio, *Xanth.* 2.
 Torrebhorum et Lydorum linguae non multum diversae, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atyos filius, a quo Torrhebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiae, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespii f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Trachin, sedes Ceceles, II, 7, 6, 4.
 Trachiniai, Hercules contra Eurytum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragassae, regio in Epiro. Tragassae sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervae, *Ister.* 16.
 Trapezus, unde nomen habet? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treros, regio Thraciae, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliae, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Phliasiae, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliae, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiae, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Celei f., al. Eleusinis, al. Coeli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisphae, populus Thraciae, *Hec.* 147.
 Tristitiae fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογενία Minerva tertia mensis die nata, *Ister.* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyae tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Vent, *Demo* 2; Tritopatores, Cottus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciae ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiae min., *Ephor.* 80.
 Troezen Pittheo paret, III, 15, 7, 1.
 Troezen, frater Dimocæ, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, ob Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule capi-
 tur, II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datur, *Hell.* 139; Troja a
 Græcis quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Troilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Tropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irrepserit, *Tim.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τροίησιν βοῖα, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 Tydeus, Oenei f., I, 1, 8, 5, 2; exul ab Adraсто excipitur,
 ejus f. Deipylon ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 ratus, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Perieris e Gorgophone al. OEbali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excidit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Uly-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est: Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 Tyndaridæ Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimææ, II, 3, 1,
 6; leonis Nemei, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babyus nominatur in Ægypto, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucaso in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Tyrediza. V. Tyrodiza.
 Tyria, Ægypti conjux, II, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmoni ex Alcidice f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, I, 9,
 8; Crethei conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 Tyrrheni prædones, perfidi in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abijciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udæus, quinque Spartorum superstitem unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Boeotia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ procus, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Ænea in Italiam ve-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventriloquæ mulieres, *Philoch.* 192.
 Venns, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Aurora irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum desert, I, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Aria-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in Ægypto, et Myrrham cum patre consu-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus Ἐρως, πᾶνθερος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur *cestas* populus qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rheæ f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcanus, a Junone extra concubitum editus; matri anxi-
 lium fert vinctæ; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheus Caucaso affigit,
 I, 7, 1, 2; Æetæ dat tauros irripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talum, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Ceryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palæmo-
 nis, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Attidæ al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphætæ ex Anticlea, III, 16, 1, 3; pater
 Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucaso, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat tpichlus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthus, Thespii f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnoesia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sydel f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopithea, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmonis interfecta, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretres, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Getis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zanclei Chalcidenses evocant, *Ani.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zauces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyttis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεῦπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Galatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀργεῖον, *Acus.* 3.
 Zerauia, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; al. ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leucopoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasithæe soror, conjux Pandionis, III, 14, 8, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quoniam dolo Babylonem cepit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zyganis, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.